

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

LEXI BLAKE

writing as Sophie Oak

THREE TO RIDE

Nights in Bliss Series, Book 1

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Üçlü Sürüş

**Bliss, Colorado'da Geçen
Geceler, Kitap 1 Lexi Blake
Sophie
Oak olarak
yazıyor**

Üçlü Sürüş
Bliss, Colorado'da Geceler Kitap 1

Yayınlayan DLZ Entertainment LLC

Telif Hakkı 2018 DLZ Entertainment LLC
Chloe Vale tarafından düzenlenmiştir
ISBN: 978-1-937608-78-1

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak basılı veya elektronik ortamda çoğaltılamaz, taranamaz veya dağıtılamaz. Yazarın haklarını ihlal eden telif hakkı korumalı materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusal niteliktedir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya kuruluşlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa hikayeler
dahil olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma var!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

İçindekiler

Adanma Yazarın
Önsözü Önsöz
Birinci Bölüm
İkinci Bölüm
Üçüncü Bölüm
Dördüncü Bölüm
Beşinci Bölüm
Altıncı Bölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu
Bölüm Onuncu
Bölüm On Birinci
Bölüm On İkinci
Bölüm On
Üçüncü Bölüm
On Dördüncü
Bölüm On Beşinci
Bölüm On Altıncı
Bölüm On Yedinci
Bölüm On
Sekizinci Bölüm
Son Söz
Yazarın Notu
Lexi Blake'in Siren Enslaved kitabından bir alıntı
Two to Love, Yakında Çıkacak
Lexi Blake Hakkında
Lexi Blake'in Diğer
Kitapları

Adanmışlık (2010)

Kim'e. Evren bana bir kız kardeşte ne istediğimi sorsaydı, asla seni seçmezdim. Bazen gerçeklik fanteziden daha iyidir.

Yazmam için bana zaman ayıran aileme, ilham kaynağı olan Colorado'daki South Fork ve Creede kasabalarına ve benim uzun uzadıya konuşmalarımı her zaman dinleyen yazar arkadaşlarım Kris Cook ve Shayla Black'e özel teşekkürlerimi sunarım.

Adanmışlık (2018)

Asla pes etmeyenlere
Hayal kurmayı asla bırakmayanlara
Eve dönüş yolunu aramaktan asla vazgeçmeyenlere

Yazarın Önsözü

Bliss'in doğduğu günü çok net hatırlıyorum. Garip bir şekilde, bu benim kocamın büyüdüğü güney Colorado'ya yaptığım ilk seyahatimde değildi. Onun ruhani memleketi olan South Fork, CO'ya birkaç kez gitmiş, 80'lerde çiftçiler ve hippiler arasında büyüdüğü hikayelerini ve Colorado'nun bir parçası olan eşsiz Batı deneyimini dinlemiştim. Ancak bu diziye ilham veren, görkemli Sangre de Cristo Dağları değildi. Arka bahçesinden akan Rio Grande'nin soğuk, pırıl pırıl suları da değildi. Büyükbabasının kendi elleriyle inşa ettiği küçük kulübe de değildi.

Bir köpekti.

En büyük kızım on yaşındaydı ve ata binmeyi öğrenmek istiyordu. Ders veren bir yer bulduk ve onu kaydettirdik. En küçük kızım daha bebektir ve o dönemde çok bitkin olduğumu hatırlıyorum. Üç çocuğum vardı ve yazmaya yeni başlamıştım. Bilgisayar başında oturmak istiyordum, ama şafak vakti kırsalda, bir bebek, orada olmak istemeyen bir ergen ve atlara takıntılı bir grup çocukla birlikteydim. Arabayı park ettim, bir şekilde hepimizi arabadan ahıra götürmeyi başardım.

—bebek arabasıyla ve asfalt yol olmadan yapmak kolay bir şey değildi ve ben her şeyin bitmesini bekledim.

Ve sonra çok tuhaf bir şey oldu. Kocaman bir köpek yanımıza geldi. Gerçekten kocaman. Bu köpek, kısmen Danua, kısmen St. Bernard ve Dalmaçyalı rengindeydi. Ağzında da çok çirkin bir sopa vardı. Bir an için onun vahşi olacağından endişelendim. Bir ayıyı bile yere serebilecek gibi görünüyordu. Önümde durdu ve bana sopayı uzattı. Ahır çalışanlarından biri iç geçirdi. "O sadece Quigley. Çubuğu atın, sizin en iyi arkadaşınız olur, hanımefendi. Ya da onu görmezden gelin, o da gider." Tabii ki çubuğu attım ve o devasa köpekle arkadaş olduk. Bir süre sonra oğlumun devralmasına izin verdim ve ilk kez gerçek dünya onun için anlamlı hale geldi. Video oyunları oynamıyor ya da çizgi romanlarına takıntılı değildi. Bebek uyuyordu ve ben kulaklıklarımı taktım. Seviyorum.

Düşündüğümde müzik dinlerim. Beni yeni yerlere götüren bir müzik. Matt Nathanson'ın "Come On Get Higher" şarkısı çalmaya başladı ve yeşil otlaklara baktığımda onu gördüm. Bir kovboy atını sürüyordu, iri vücudu eyerde dik duruyordu. İnsanlardan çok hayvanları seven, gerçek dünyayla mücadele eden, ama özel, büyülü bir yerde yaşadığı için garip bir şekilde kabul gören bir adamdı. Ve bir ikizi vardı. Ve ikisi de kaçak bir kadına aşık oldular, büyülü bir yere *ihtiyacı olan* bir kadına.

Ve Bliss doğdu. Tabii ki kovboy yoktu, ama bu görüntü zihnimde çok netti. Orada durmuş, boş otlaklara bakarken yüzümden gözyaşları akarken tam bir aptal gibi görünüyordum, ama benim için orası birdenbire Bliss adında bir kasaba haline geldi.

Yasal sorunlar yüzünden kalbimin memleketinden kovulmadan önce Bliss'te geçen dokuz kitap yazmıştım. McKay-Taggart ve bir grup hırsızla teselli buldum, ama Bliss'i hiç unutmadım. Yıllar geçti ve buraya geri dönmeyi çok istedim. Daha uzun süreceğini düşünmüştüm, ama evrenin başka bir planı vardı. Bir gün Orlando'da bir masada oturmuş kitaplarımı imzalarken, Dallas'tan bir kadın yanıma gelip kendini tanıttı. Birbirimizden otuz dakika uzaklıkta yaşıyorduk, ama o yıl Apollycon'da olmasaydık, asla tanışamazdık. Margarita Coale bir avukattı ve kitaplarımı seviyordu. Ve hey, eğer hukuki sorular sormak istersem, bana seve seve yardım edecekti. Bir yıl sonra, benim imkansız olduğunu düşündüğüm şeyi başardı ve Bliss yeniden işine döndü.

İşte bir köpek ve bir avukatın küçük, hayali bir kasabayı kurtarışının hikayesi. Margarita ve Quigley'e teşekkürler.

Ve sizlere, sevgili okuyucular, hoş geldiniz diyorum. Bliss kitaplarını hiç okumadıysanız, herkesin ikinci bir şans aldığı ve asla yalnız kalmadığınız, çılgın, güzel, rüya gibi kasabama hoş geldiniz. Umarım benim gibi siz de Bliss, CO'da hayatın daha güzel olduğunu keşfedersiniz.

Ve uzun süredir okuyucum olanlar, evinize hoş geldiniz. Sevgilerimle,
Lexi Blake

Önsöz

Dallas, Teksas

Elizabeth Courtney hastane penceresinden dışarı bakarken yağmur pencere camına durmadan vuruyordu. Göz alabildiğince her yer griydi. Gri gökyüzü. Gri binalar. Gri sokaklar. Hastane yatağındaki çarşafların beyaz olduğunu biliyordu, ama nedense tek görebildiği griydi.

Lanet olası güneş ne zamandır parlamıyordu?

"Yani failin, bir kez çıktığınız bir adam olduğunu mu iddia ediyorsunuz?"

Polisin sesi onu düşüncelerinden çıkardı ve daha kötüsünün geleceğini hatırlattı. Çok daha kötüsü.

"Şikayette bulundum," diye açıkladı. "En az on kez."

Polis, tabletine bakarak kaşlarını çatı. "Ben sadece üç tane bulabildim." Dedektif yerine bir memur göndermeleri, onunla ne kadar ciddiye aldıklarını gösteriyordu. "On şikayet dilekçesi verdim. Sanırım ofisiniz bunları ciddiye almaya değmeyeceğine karar verdi."

Memurun çenesi gerildi, yüzü hafifçe kızardı. "Sizi temin ederim ki, tüm bunları ciddiye alıyoruz, hanımefendi. Ama eviniz eskiydi ve yangınların genellikle hatalı kablolamadan kaynaklandığını tespit ettik. Kanıt olmadan, sizin sevmediğiniz bir adamı tutuklayamayız."

Hoşlanmadığı bir adam. Evet, bu konuda ciddiydiler. "Bunu Tommy Lane yaptı. Elektrik tesisatı hatalı değildi. Kaza da değildi. Beni cezalandırmak için yaptı ve siz de polis olduğu için onu serbest bırakacaksınız."

Şimdi memurun gözlerinde sert bir bakış belirdi. "Sizi temin ederim ki, bir neden bulursak, tutuklama yapacağız. Bu arada, dosyaları bulmaya çalışacağım. Muhtemelen bir kutuda saklanıyorlardır. Onun aleyhine

on kez şikayet ettiyseniz, eminim bir şeyler yapabiliriz. Size bir tür koruma sağlayabiliriz."

"Ne kadar süreyle?" diye sordu, cevabın hoşuna gitmeyeceğini bilerek.

Erkek memur ayaklarını değiştirip siyah şapkasının altındaki saçlarını kaşıdı. "İhtiyacınız olduğu sürece."

"Bundan şüpheliyim." Bütçeleri yettiği sürece, tabii varsa.

Tommy'nin polis teşkilatında arkadaşları vardı. Hem de çok. Tam bir psikopat olduğu ortaya çıksa da, bu onun arkadaşlarının onu terk edeceği anlamına gelmezdi. Polisler birbirlerine sadık kalırlardı. Tommy'nin eski ortağı, davayı düşürmezse onu tehdit eden bir telefon görüşmesi yapmıştı. Tabii o zamanlar davanın konusu takipçilikti. Artık listeye kundaklama ve cinayete teşebbüs de eklenmişti. Tanrım, bir randevu nasıl bu kadar kötü sonuçlanabilirdi?

"Peşimden gelmeyi bırakmayacak." Şu anda kiminle konuştuğundan emin değildi. Polis memuru onu gerçekten dinliyor gibi görünmüyordu. "Onu kırdım ve intikamını alana kadar peşimi bırakmayacak."

"Ve tüm bunlar, onunla ikinci bir randevuya çıkmayı kabul etmediğin için mi oldu?" Polis gerçekten şaşkın görünüyordu. "Çünkü çoğu erkek yoluna devam ederdi."

"Ne şanslıyım. O çoğu erkek gibi değil." Tommy pes etmedi. O ne yaparsa yapsın peşini bırakmadı.

"Bakın bayan, pislik olmak istemiyorum. Ama bir meslektaşımın böyle bir şey yapmasını görmek benim için zor. Psikolojik değerlendirmelerimiz var."

"Ve bunlar her zaman doğru çıkmıyor," diye karşılık verdi. Bunu da daha önce duymuştu.

Genç memur, nasıl devam edeceğini bilemiyormuş gibi iç geçirdi. "Dediğim gibi, ihtiyacınız olursa sizi korumak için buradayız."

Ama buna ihtiyacı olup olmadığına karar verecek olan oydu ve son bir buçuk saati ona "son zamanlarda depresyonda olup olmadığını" ve "terapisti olup olmadığını" gibi sorular sorarak geçirmişti.

Onlar onun histerik bir kadın olduğuna karar verecek ve onu korumasız bir şekilde yalnız bırakacaklardı. Parası, evi, ailesi yoktu

ailesi yoktu. Ucuz bir motelde kalmaya zorlanacak ve cesedi de orada bulunacaktı.

Hayatının geri kalanı kötü bir noir filmi gibi geçecekti.

Doktor odaya girerken polise, "En az kırk sekiz saat daha hastanede kalacak," dedi.

Saf minnettarlık tüm vücudunu sardı. Doktorun müdahalesi, onu ele geçirmek üzere olan paniği bastırması için bir anlık zaman kazandırdı. Ancak doktorun sözleri onu duraksattı. Bir saat önce, Dr. Smith ona bu gece taburcu olabileceğini söylemişti. Doktor o kadar ciddi görünüyordu ki, ağzını kapalı tuttu.

Polis memuru başını salladı ve elindeki not defterini kapattı. Courtney, memurun sorunu birkaç gün daha erteleyebildiği için mutlu olduğunu düşündü. "Peki o zaman. Yarın sizi nasıl koruyabileceğimizi konuşmak için geri geleceğim, Bayan Courtney. Şu anda hastanenin güvenli bir bölümünde kalıyorsunuz. Hiçbir şey için endişelenmeyin. Kendinizi iyileştirmeye odaklanmalısınız."

Odanın dışına çıktı ve kapı arkasından kesin bir tıklama sesiyle kapandı.

Memur kapıdan çıkarken ona bir şey fırlatmamak için tüm gücünü kullanmak zorunda kaldı. *Endişelenmemesi mi?* Evi yanmışken endişelenmemesi mi gerekiyordu?

Yetkililerden alacağı cevap buydu. Tommy'nin geride bir şey bırakmış olmasını ummalı ve dua etmeliydi. Göz ardı edemeyecekleri bir ipucu.

"İyi misin?" Doktor iç geçirdi. "Bu aptalca bir soruydu. Asıl sormam gereken, polis sana aradığın cevapları verdi mi?"

Sadece başını salladı.

Doktor döndü. "Hemşireler bir sapık hakkında bir şeyler söylediler." "Söylersem bana inanmazsınız."

"Oh, ben çok şey inanırım. Hayatımın çoğunda travma cerrahıydım. Elimdeki güçsüzlük nedeniyle artık ameliyat yapamıyorum, ama bu hala hayat kurtaramayacağım anlamına gelmez. En kötüsünü gördüm. Anlat bana."

"Bu hikayeyi nasıl anlatacağımı bile bilmiyorum. Tek bir randevuydu."

Bir arkadaşının arkadaşı tarafından ayarlanmış bir kör randevuydu. Tommy Lane birkaç uyarı işareti vermişti ve Liz ikinci randevu teklifini kibarca reddetmişti. Her şeyin sonu bu olmalıydı. Ancak bir yıl süren ürkütücü telefonlar, patronuna gönderilen mektuplar ve vandalizm sonunda onun küçük evini ateşe vermesine neden oldu. Her şeyini kaybetmişti. Polisin onun endişelenmesini istemediğini bilmek güzeldi.

Liz doktora baktı. Otuzlu yaşlarının ortalarında, yakışıklı bir adamdı. Ona karşı nazikti. Hastanedeki herkes, Liz'in kendini güvende hissetmesi için elinden geleni yapmıştı. "Polise neden yalan söylediniz? Bende başka bir sorun mu var?"

Dr. Smith derin bir nefes aldı. "Sen iyisin. Sana seçenekler sunmak için yalan söyledim. Yalan söyledim çünkü gitmeye karar verirken nereye gideceğini kimsenin bilmesini istemiyorum."

Odasının kapısı açıldı ve gece hemşirelerinden biri içeri girdi. Liz, onun adının Sandy olduğunu hatırladı. Dışarısı hala aydınlık olduğu için vardiyası değişmiş olmalıydı. Bir elinde bir spor çantası taşıyordu.

"Her şey hazır," dedi Sandy doktora.

"Güzel." Doktor ellerini ovuşturdu ve başını salladı. Liz'e döndü ve gözlerinde büyük bir sempati vardı. "Sizi Sandy'nin yetenekli ellerine bırakıyorum. Size bol şans diliyorum Bayan Courtney. Kartım o çantada. Bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen beni arayın."

Liz, doktorun odadan çıkmasını izledikten sonra dikkatini hemşireye çevirdi. Sandy yaşlı bir kadındı. Elli yaşlarında görünüyordu ve aşırı profesyonelliğin getirdiği bir güven havası yayıyordu. Çevik ve verimliydi, ama şimdi nazikçe gülümsüyordu. "Ailen yok, değil mi?"

Liz başını salladı. Babası on yıl önce kanserden, annesi ise üç yıl sonra bir trafik kazasında ölmüştü. San Diego'da yaşlı bir teyzesi vardı. Sadie teyzesini çok severdi, ama onun korumasını tam olarak bekleyemezdi. Liz uzun zamandır tek başına yaşıyordu, ama hiç bu kadar yalnız ve izole hissetmemişti. Tommy ona bunu yapmıştı. Geçen yıl, tüm arkadaşlarını kendinden uzaklaştırmayı başarmıştı.

"Kızımı kaybettim," dedi Sandy, sanki bu kayıp dün olmuş gibi gözyaşları doldu. "On yıl önceydi."

"Üzgünüm." Söylemesi gerektiğini bildiği tüm sözleri mırıldandı. Bir çocuğu kaybetmenin ne kadar korkunç olduğunu hayal bile edemiyordu. Anne babasını kaybetmek yeterince zor olmuştu. Yine de zihni tek bir soruna odaklanmıştı. O hala dışarıda dolaşırken, o nasıl hayatta kalacaktı?

"Eski erkek arkadaşı çalıştığı yere girip kalbine üç el ateş etti," diye açıkladı Sandy soğukkanlılıkla. "O doğru olan her şeyi yapmıştı. Yaklaşma yasağı çıkarttırmış, polisi aramıştı. Ama hiçbir işe yaramadı."

Sandy'nin kızı, Liz'in yaptığı her şeyi yapmıştı, ama yine de takipçisinin elinde can vermişti. Liz tüm vücudunun titrediğini hissetti. Gidecek hiçbir yeri yoktu. Tommy, birini takip etmek konusunda inanılmaz derecede becerikliydi. Kredi kartlarıyla ya da cep telefonuyla onu takip edebilirdi. Bir keresinde, iş arkadaşlarıyla happy hour'ın tadını çıkarmak için gittiği bir bara kadar onu takip etmişti. Oraya gelip onu aldatmakla suçlamıştı. Patronunun önünde küçük düşürülmüştü. Patronu onu küçümsemediğini söylemişti, ama geçici sözleşmesi dolduğunda onu işten çıkarmıştı. Tommy, kadının çıkmaya çalıştığı erkeklere, var olmayan bir ilişkiyi detaylı olarak anlatan çok sayıda sesli mesaj bırakmıştı. Bu, kadına Tommy'nin tamamen deli olduğunu kanıtlamıştı. Tommy'nin, kameraların bulunduğu kavşaklardan geçerken kadının arabasının plakasını takip ettiğini öğrenince şok olmuştu. Kadının gittiği her yerde onu buluyordu.

Sandy, sanki kendini şimdiki zamana geri çekmeye çalışır gibi başını salladı. "Eğer bugün hayatta olsaydı, sana söylediğim şeyi ona da söyledim."

"Ne?" Liz'in gözyaşları artık serbestçe akıyordu.

"Koş, tatlım." Sandy uzanıp ellerini tuttu. "Koşmalısın. Onu hapse atacak kadar yeterli kanıt bulana kadar güvende değilsin. Yine peşine düşecek. Hemşireler para topladılar. O çantada beş bin dolar var. Çok fazla değil, ama bir başlangıç. Böyle durumlarda yardım eden bir arkadaşım var. Sana üç yeni ehliyet ve pasaport yaptı. Testlerden geçecekler. Sosyal güvenlik kartları da var. Yeni bir hayata başlamak için ihtiyacın olan her şey var."

yeni bir hayata başlamak için ihtiyacın olan her şey var. Sana haksızlık olduğunu biliyorum, ama bence bu senin için en akıllıca şey.

Liz spor çantasına baktı, sonra tekrar Sandy'ye. Yeni bir kimliği olursa, belki onu bulamazdı. Adalet kavramı aklına bile gelmedi. O manyak hayatına girmiş olduğundan beri, hayatında adil olan hiçbir şey olmamıştı.

Ama bu... bu ona bir şans verebilirdi. Adam hangi arabayı takip edeceğini ya da kredi kartlarında hangi ismi arayacağını bilemezdi. Yeni bir başlangıç yapabilir ve bu kabusu geride bırakabilirdi.

İçinde umut gibi bir şey filizlenmeye başladı. "Neden bunu benim için yapıyorsun?"

Sandy'nin yüzü kederle doluydu. "Bunu birçok kız için yapıyorum, düşündüğümde daha fazla. Bunu yapıyorum çünkü keşke biri benim kızım için de aynısını yapsaydı."

İki saat sonra, Liz eski bir sedanın ön koltuğunda oturuyordu. Altın kahverengi saçlarını siyah bir peruk örtüyordu. En kısa zamanda saçını boyaması talimatını almıştı. Çantasında bir kutu L'Oréal vardı. Liz bunu düşünürken hafifçe gülümsedi. Her zaman sarışın olmayı istemişti.

"Bir blogum var. İşte web adresi." Sandy elindeki kağıdı ona uzattı. "Mümkünse her hafta kontrol et. Bilgi aldığımda oraya yazacağım. Eve dönmenin güvenli olduğunu sana haber vereceğim, tamam mı?"

Kalbi minnetle dolmuş bir şekilde başını salladı. Bu insanlar ona her şeyi vermişlerdi. Doktor bu arabayı satın almış ve plakaların hiçbirine kadar izlenememesini sağlamıştı. Gündüz vardiyasındaki hemşireler ona kıyafetler satın almışlardı. Aslında ona verdikleri şey hayatta kalma şansıydı. "Size nasıl teşekkür edebilirim?"

Sandy'nin gülümsemesi sulu gözlüydü. "Bana iyi bir hayat sürerek teşekkür edersin, tatlım. Dışarı çık ve kalbinin arzuladığını bul. Onun kazanmasına izin verme. Aşık ol, bir sürü çocuk yap ve güzel bir hayat sür. Beni duyuyor musun?"

Kendi gözyaşlarını tutamadan başını salladı. Arabayı çalıştırdı ve ona bu yepyeni hayatı veren kadına el salladı.

Korkutucuydu. Garajın girişine baktı. Tünelin sonunda parlak bir ışık vardı. O ışık Amanda Cooper'a götürüyordu. Artık Mandy Cooper'dı. Kim olduğunu bulması gerekiyordu. Geçen yılın dehşetine rağmen, karnında küçük kelebekler gibi heyecan verici bir his vardı, ona açılan yeni ufuklar onu heyecanlandırıyordu.

Mandy Cooper o ışığa doğru sürdü, eski hayatının izlerini çoktan silmişti. İyi şeyleri, ailesinin sevgisini ve öğrendiği dersleri yanında götürecekti. Diğer her şeyi atacaktı. Onlara ihtiyacı yoktu. Dallas'ın sıcak öğleden sonrasına doğru sürerken yüzünü ışığa çevirdi.

Güneşin sıcaklığı, cildinde bir kutsama gibi hissediliyordu. Arabayı otoyola doğru yönlendirdi ve arkasına bakmadı.

* * *

Şerif Ryan Harper, verandada oturmuş Nina'nın sevimli kabrioletini hazırlamasını izliyordu. Köpeği Quigley, ağzında bir tenis topuyla ayaklarının dibinde yatmış, birinin o eski, iğrenç şeyi fırlatmasını sabırla bekliyordu. Rye oynamak için havasında değildi. Annesi onu yetiştirdiği gibi yarısı kadar centilmen olsaydı, kıcını kaldırıp Nina'ya yardım ederdi. Bira şişesini geriye doğru eğdi ve onu izledi. Bunun işe yaramayacağını bilmeliydi.

"Sen bir pisliksin, biliyor musun?" Nina'nın güzel yüzü efordan kızarmıştı. Platin sarısı saçlarını gözlerinden çekip attı.

Rye omuz silkti, Stetson şapkası alınına kadar inmişti. Colorado'nun yaz sıcaklığı onu terletmeye başlamıştı. İçki içerken şerif üniformasını çıkarmalıydı, ama bunu yapacak iradeyi kendinde bulamıyordu. "Düğünümünden kaçan ben değilim."

Onun düğünü. Bir hafta sonra evlenecekti. Hayır. Bir hafta sonra evlenecekti, ama gelini kaçıyordu.

Nina iç geçirdi. Omuzları çöktü ve daha da küçülmüş gibi görünüyordu. "Üzgünüm, Rye. Daha iyi bir teklif aldım. Nasıl olduğunu bilirsin."

Rye homurdandı. "Evet, daha zengin biri çıkınca onu kovalamak için kaçarsın. Denver'da işler kötüye gidince buraya geri dönebileceğini sanma."

Nina ona üstünlük taslayan bir gülümseme attı ve hemen eski kibirli haline geri döndü. "Buraya bir daha asla gelmeyeceğim. Zengin bir adamın karısı olacağım." Artık daha rahat görünüyordu, sandığına yaslandı. "Bak, Rye, bunu çok kafana takma. Seni önemsemişimi biliyorsun. Sadece kendimi daha çok önemsiyorum."

Uzakta, bir kamyon uzun yolu tırmanıyordu. Quigley'nin kuyruğu sallanmaya başladı. "Max eve gelmeden gitmek istemiyor muydun?"

Nina, toprak yoldan yaklaşan Ford'u görünce kaşlarını çatı. "Lanet olsun, onu aramamanı söylemişim."

Fazla mesai yaparak valizleri arabaya yükledi. Umarım bir sonraki aptalın büyük bir gardırobu vardır, çünkü Nina kıyafetlerden hiç cimri davranmazdı.

"Aramadım," dedi Rye sakın bir şekilde. Nina'nın bilmediği bir şeyi biliyordu. Max, Nina'nın ayrılmasını umursamayacaktı. Hatta, Max muhtemelen çok sevinecekti. Ama Rye, Nina'nın korkusunu çok iyi anlıyordu ve ona aksini söyleyemedi. Bu, alabileceği tek intikamdı. "Ağabeyin zamanlaması kusursuzdur. Her zaman öyledir."

Nina bagajı kapatmaya çalışırken Maxwell Harper eski Ford kamyonetinden indi. Quigley, tenis topunun etrafında salya akıtarak ortaya çıktı ve sahibine koştu. O yaşlı köpek, Nina'nın bilmediği şeyi biliyordu. Max her zaman insanlardan çok hayvanları sevmişti. Max hiç tereddüt etmedi. Köpeğin ağzından topu aldı ve olabildiğince uzağa fırlattı. Quigley, oyun arkadaşı bulduğu için mutlu bir şekilde koşarak uzaklaştı. Max'in gözleri küçük kardeşinden sarışına, sonra tekrar kardeşe kaydı. "Düğün iptal mi oldu?"

"Evet."

"Tanrıya şükür." Max rahatladığını gizlemeye bile çalışmadı. Geniş bir gülümsemeyle gülümsedi. Mavi kot pantolon ve düzgün ütülenmiş bir gömlek giyiyordu. Müşterilerle görüşürken giydiği kıyafetti. Rye, küçük laptop çantasından dışarı çıkan evrakları fark etti. En azından biri gol atmıştı. "Ve biri benden smokin almamı istedi. Şimdi kiraladığım için kim mutlu?"

"Adi herif," dedi Nina, iki kardeşin büyük olanına bakarak. "Sizinle zamanımı boşa harcadığıma inanamıyorum. Biliyor musun, Ryan Harper? Sana bir tavsiye vereceğim. Eğer evlenmek istiyorsan, Max'i terk etsen iyi olur. Bir gecelik ya da birkaç aylık seks için sorun değil, ama hiçbir kadın onun saçmalıklarını çekmez. Bu sapkın yaşam tarzında ısrar edersen, hayatının geri kalanını yalnız geçireceksin."

"Dün gece sapıkça olduğunu düşünmüyordun," diye cevapladı Rye. Dün gece ikisinin arasında oldukça mutlu görünüyordu. Max, Nina'nın onlara uygun olduğunu hiç düşünmemişti, ama onunla yatmaktan rahatsız olmamıştı.

"Oh, ben bunun sapkın olduğunu düşünmüştüm," diye düzeltti Nina. "Ama yine de hoşuma gitti. Bir fantezi olarak, ikiz olayı oldukça seksi. Tabii ki hayatımın geri kalanında bunu yapamam. İkinizin ne kadar çok çamaşır ürettiğini biliyor musunuz? İkinizin istediği şeyi hiçbir kadın size vermeyecektir. Bu benim tavsiyem. Oh, ve bu tuhaf küçük kasabadan defolup gidin. Ben kesinlikle öyle yapacağım. Hoşça kalın." Kıvrılarak döndü, şortu dolgun kalçalarını sararken.

Bir anda, hayatlarından uzaklaşırken tozlar uçuşmaya başladı. Rye, onun ayrılmasına garip bir şekilde kayıtsız kaldı.

"İyi misin?" Max, Rye'in yanındaki sandalyeye oturdu. Çantasını verandaya koydu ve sallanmaya başladı. Rye, boş duran üçüncü bir sallanan sandalyenin varlığını fark etmişti. Birkaç yıl önce, yanlarına oturacak bir kadın bulacaklarını umarak onu satın almıştı. Nina, verandada sallanarak gün batımının tadını çıkaran bir kadın değildi. O daha çok "evde oturup kablolu televizyondan şikayet eden" türden bir kadındı.

Ne düşünmüştü ki?

Rye omuz silkti. İyi değildi, ama bunun Nina ile ilgisi, kabul etmek istediğinden daha azdı. "Onu sevmiyordum. Sanırım hayatıma başlamak istiyordum. Evlenmek, çocuk sahibi olmak ve başlamak istiyordum, sanırım."

Sanki bir belirsizlik içindeymiş gibi hissetmeye başlamıştı. Kısa süre önce otuz yaşına basmıştı ve yıllardır sahip olduğu tek evlilik ihtimali Denver'a gitmekti.

Max sessizleşti. "Muhtemelen haklıdır, biliyorsun. Ben olmadan çok daha iyi olursun."

"Onun gitmesi senin suçun değil." Rye buna inanıyordu. Max bazen huysuz olabilirdi, ama gerçekten iyi biriydi. En azından samimi biriydi.

"Bence artık farklı bir şey denemenin zamanı geldi," dedi Max düşünceli bir şekilde. "Kendi başına çıkmayı denemelisin. Bir süre uzaklaşmak istiyorum. Sadece yalnız kalmak istiyorum. Uzun süreli ilişkiler bana göre değil."

Rye ikizine döndü. "Nasıl böyle bir şey söyleyebilirsin?"

Max hüzünle gülümsedi. Quigley topu getirerek geri döndü. Kocaman pençelerini Max'in ayaklarına koydu. Damlayan topu Max'in kucağına bıraktı ve Max hemen aynı işlemi tekrarlamaya başladı.

"Bunu söyleyebilirim çünkü otuz yaşındayım ve hiç aşık olmadım. Sanırım hiç olmayacağım da. Sorun değil. İşim var. Bu yeterli."

Rye iç geçirdi ve Nina ile tanıştığı günü lanetledi. Şimdi Max de kara kara düşünecekti. Uzun süreli kız arkadaşı onu terk ettiğinde, Max iki yıl boyunca kara kara düşünmüştü. Max içine kapanmış, Rye ise tek başına çıkmaya devam etmişti. Max'in Nina'yı sevmediğini biliyordu, ama reddedilmek reddedilmektir ve kardeşi bunu çok zor kabullenmişti.

"Ne olacağını göreceğiz." Rye ikizlerin küçüğüydü, ama bu tür konularda liderliği üstlenirdi. Pes etmeye niyeti yoktu. Bir bira daha açtı ve göğsünü kaşıdı. "Bu kasabayı tuhaf bir kasaba olarak nitelendirirken ne demek istedi sence?"

Max esnedi. "Hiçbir fikrim yok. Burası harika bir kasaba. Farley kardeşler roketlerini fırlatmaya çalışmadıkları sürece, güzel ve sakin bir yer."

"Wiccanların ilahilerini de unutma. Onlar da gürültülü olabilir." Woo Woo Festivali birkaç ay sonra başlayacaktı. Woo Woo Festivali'nden nefret ediyordu.

"Bunu yılda sadece birkaç kez yapıyorlar. Benim itiraz ettiğim şey canlı rol yapma oyunları," dedi Max kaşlarını çatarak. "O çocuklar atlarımı korkutuyor. Onun dışında, biz tamamen normaliz."

Rye, kasabanın dışındaki çıplaklar kolonisini veya her cuma öğlen meydana yapılan performans sanatını gündeme getirmemeye karar verdi. Kendi kendine gülümsedi. Bliss, Colorado, tuhaf bir kasabaydı ve o bu halini seviyordu.

Ve bir gün, güzel, açık fikirli bir kadın Bliss'e gelecek ve burayı da sevecekti.
O günü sabırsızlıkla bekliyordu.

Birinci Bölüm

Bir Yıl Sonra

Rachel lastiğın patladığını hissetti ve Jeep'i kontrol altına alabilmek için dua etti. Dağdaydı, çılgın bir yokuş aşağı virajdaydı ve artık sadece üç lastiği vardı. Hiç dağda araba kullanmamıştı ve şimdi bu eksikliği onu mahvedecek gibi görünüyordu.

Midesinde bir sarsıntı hissetti, ama kaçınılmaz olarak yolun kenarına doğru kayarken içini bir huzur kapladı. Koruyucu bariyer yoktu. Düşmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Ne kadar yükseklikteydi? Çarpışmayı hissedecek miydi, yoksa dünya bir anda karanlığa mı gömülecekti?

Nedense bunun bir önemi yoktu ve o anda direksiyonu bıraktı ve frenlere basmayı bıraktı.

En azından her şey bitecekti. Nedense kaçmanın yardımcı olacağını düşünmüştü. Ama bu sadece onun daha çok çabalamasına neden olmuştu. Onu daha çok incitmek istemesine neden olmuştu.

Liz Courtney'i ve sonra Mandy Cooper'ı bırakmıştı. Şimdi Rachel Swift olarak ölecekti ve belki de adam bunu asla bilmeyecekti. Belki de o pislik hayatının geri kalanını ölü bir kadını arayarak geçirecekti.

Bu, onun alabileceği tek intikamdı.

Çakıl ve toprağın çıtırtısı kulaklarını doldurdu ve hayatı gözlerinin önünden geçmeye başladı. Çok azı mutluydu. Çocukluğunda bazı mutlu anlar olmuştu, ama onlar bile trajediyle lekelenmişti. Gördüğü şey, akıntıya kapılmaya, kibar olmaya, asla dalga yaratmamaya çalışan bir kadındı.

Hayatını boşa harcamaya kararlı bir kadın gördü, böylece kimse onun iyi bir insan olmadığını düşünmesin diye. Böylece kimse onun hakkında kötü düşünmesin diye.

Kendini ve isteklerini hiç önemsemeyi unutmuş bir kadın gördü.

Yine de, hiç kimseyi gerçekten sevmediği için hayatında özellikle özverili bir yan yoktu.

Jeep durdu, çamurluğu bir şekilde yoğun bir şekilde asılı olan bir tabelaya takıldı.

Harper Stables – Hoş Geldiniz yazısı güzel harflerle yazılmıştı, tasarımı tuhaf bir şekilde Viktorya dönemine aitti. Altına biri siyah bir keçeli kalemle şunu yazmıştı: *Giriş Yasaktır. Ciddiyim. Kötü köpek öldürür.*

Tamam. Kötü, bölgesel bir köpek tarafından yenileceğini bilmek güzeldi. Jeep titreyip durduğunda bile derin bir nefes aldı.

Bir an oturdu, nefes alıp ne olduğunu anlamaya çalıştı.

"İyi misiniz bayan?"

Penceresinin hemen dışında duran adamı görünce çığlık attı ve irkildi. Adam uzundu, vücudu ikiye katlanmış halde ona bakıyordu. Yaklaşık altmış yaşındaydı, kamyoncu şapkasından gri saçları görünüyordu. Ve bir şey... o alüminyum folyo mu? Elindeki silahı incelemekle meşgul olduğu için adamın yüzünü pek göremedi.

"Bak, pislik, beni kaçırıp tecavüz edebileceğini düşünüyorsan, bir kez daha düşünsen iyi olur, çünkü senden daha iyi adamları öldürüp yedim." Bu sözlerin nereden çıktığını bilmiyordu, ama kibar olmaktan, korkmaktan ve yalnız olmaktan bıkmıştı. Hayatı için yalvarmaktan bıkmıştı ve elinde silah olan bu yeni adam, öfkesinin tümünü üstüne çekecekti.

Adam sırtıttı. "Bu iyi. Uzaylılar geldiğinde onlara böyle konuş. Bazıları sana İngilizce anlamadıklarını söyleyecek, ama bu çok saçma. Böcekler hariç. Ama Griler İngilizceyi çok iyi anlar ve korkabilirler. Onlara ninja becerilerinden bahset, ama yamyamlık konusu

biraz abartılı olabilir. İnsan eti onları korkutmuyor. Pancar. Onlara yediğin pancarları anlatmalısın."

Rachel ellerini direksiyona koymuş oturuyordu. Pancar mı?

"Lastik patlamış gibi görünüyor." Adam ona bakarken gayet rahattı. Uzun av tüfeğini sanki vücudunun bir parçasıymış gibi elinde tutuyordu. "Bir taş mıydı, yoksa lazer ışını mı? Çünkü ikincisiyse, muhtemelen benim evime gidip şerifi aramalıyız."

Kalbi hala hızla atıyordu, ama derin bir nefes aldı. "Sanırım bir kayaydı. Dağda araba kullanmakta pek iyi değilim. Yoldan çıkacağımı sandım."

"Eh, bunu yapmak için iyi bir yer seçmişsin," dedi adam tuhaf bir şekilde çekici bir gülümsemeyle. "Dağdan aşağı uçacaksan, bunu dağın eteğinde yap."

Öne baktı ve daha önce görmediği şeyi gördü. Otoyol görünüyordu. Dağdan neredeyse çıkmıştı.

"Tanrım, direksiyonu devral" dediği an bile abartılıydı.

Jeep'i bozulmuştu. Cep telefonu yoktu ve son patronu ona ekstra bir şey vermezse maaşını ödemeyi reddettiği için cebinde sadece on dolar vardı.

Sıkışıp kalmıştı.

"Şehre gitmek ister misin?"

Çılgın pancar adamla mı? Silahlı çılgın pancar adamla mı? Ama yine de, "şehir"in nerede olduğunu bilmiyordu ve adam garip bir şekilde nazik görünüyordu. "Tabii."

Kaybedecek neyi vardı ki? Hayatını mı? Bu çok kötüydü ve biraz huzur bulmak için bir dağı aşmaya bile razıydı.

Hafif bir endişeyle uzanıp kapının kilidini açtı. Sahip olduğu her şey sırt çantasında duruyordu. Normalde kalacak bir yeri olduğunda, gerçek kimliğini ve hemşirenin verdiği kimlikleri cipin zeminindeki gizli bir bölmede saklardı, ama hareket halindeyken her şeyi çantasında tutardı.

"Gidip kamyonetimi getireyim," dedi pancar adam, yüzünde tuhaf bir şekilde sıcak bir gülümsemeyle. Sanki bu iş için yaşıyormuş gibi. Sanki insanlara yardım etmekten zevk alıyormuş gibi. Dönüp gitmek üzereydi, ama sonra tekrar döndü

ve elini uzattı. "Benim adım Mel. Yani, bu benim insan adım. Uzaylılar bana Quelshawish diyor. Bu, Dünyaların Yokedicisi anlamına geliyor, ama başkana bunun tamamen güvenli olduğuna dair söz verdim."

Diğer tarafa koşması gerekirdi ama kendini onun elini tutup gülümserken buldu. İçgüdüğü ona bu Mel denen adamın eğlenceli olacağını söylüyordu. İçgüdüğü ona Tommy'nin deli olduğunu söylemişti. İçgüdülerini bir kez görmezden gelmişti. Belki de kendine güvenmeye başlamanın zamanı gelmişti. "Merhaba Mel. Ben Rachel. Ben uzaylı ya da uzaylı asistanı falan değilim. Yüzde yüz insanım, ama bilmen gerekir ki, dünyadaki birçok yaratık da berbat.

Mel bilgece başını salladı. "Kesinlikle. Vampirler de öyle, ama bazılarının çok sevimli insanlar olduğunu duydum. Ama evet, birçok insan pislik. Sadece burada değil. Onları buradan ayıklıyoruz. Hemen dönerim."

Adam yolun kenarından koşmaya başladığında onu izledi. Uzakta bir ev görebiliyordu, ama yakın değildi. Yine de, pancar adam uzundu ve oraya çabucak varmaya çok hevesli görünüyordu.

Eğer onu öldürmek isteseydi, bunu yapabilirdi. Kahretsin, dışarıda gerçek insanlar olduğunu hatırlamak zordu. Psikopat olmayan insanlar.

Ne yapacaktı? Adam onu bulduğu için Kaliforniya'dan kaçmıştı. Adam onun hayatta olduğunu biliyordu ve onu tekrar bulacaktı. Adam inatçı bir piçti.

Bu arada, Dallas'taki evinin yangınının elektrik yangını olarak nitelendirildiğini de biliyordu. Kimse onu kurtarmaya gelmeyecekti. Kimse umursamıyordu.

İki büyük şehri denemişti. Belki de kırsal Amerika'yı denemenin zamanı gelmişti.

Çalışacak bir yer bulabilirse tabii.

Karnı guruldadı ve önemli bir eşyasının kaldığını fark etti.

Snickers çikolatası.

Jeep'e uzandı. Dört saat önce Durango'da benzin alırken satın almıştı. Öğle yemeği olması gerekiyordu, ama neredeyse öğlen olmuştu. Önceki gece ulusal park merkezinin otoparkında Jeep'inde uyumuştı. Bir park bekçisi gelip onu uyandırmıştı.

Daha ne kadar dayanabilirdi? Pancarcı adam iyi biri olabilir, ama lastik alacak parası yoktu. Hiç parası yoktu. Sırt çantasında olanlar ve bu lanet Snickers çikolatası vardı, hepsi bu. Yolun sonu. Buradan ileriye gidemezdi.

Otostop yapabilirdi ama bunun nereye varacağını biliyordu. Satabileceği son bir şey vardı.

Yüksek bir *homurtu* havayı yırttı ve yanağında sıcak bir rüzgar hissetti. Döndü ve hayatında gördüğü en büyük yaratık yanında duruyordu. Onu uyandırmadan nasıl yanına geldiğini hiç bilmiyordu.

Geyik mi? Elk mi? Emin değildi, ama büyüktü.

"Maurice!" Pancarcı adam, pencereleri açık, eski Ford'uyla geldi. "Selam dostum, nasıl gidiyor? Korkma Rachel. Bu Maurice, geyik. Buralarda uğurlu sayılır. Ziyaret ettiği herkesin başına iyi şeyler gelir. Ayrıca Snickers çikolatalarını sever. Bunun suçlusu uzaylılar."

Evet, bunu sık sık yapıyordu. Geyiğe baktı. Kocaman, simsiyah gözleri ve devasa boynuzları vardı. Lanet şeyin boyu üç metre olmalıydı. Rachel o gözlerle baktı ve korkacak bir şey olmadığını fark etti. O gözlerde sıcaklık vardı. O kötülüğü görmüştü ve Maurice the Moose'da hiçbirisi yoktu. O bir hayvandı ve o da bir hayvandı, nasıl geçinecekleri ona bağlıydı. Korkarak kaçabilirdi ya da cesur olabilirdi.

Korku içinde koştuktan bıkmıştı.

Acaba aç mıydı? Yalnız mıydı? Gözleri yaşlarla doldu ve hayatta kalmak için ne kadar çok şeyden vazgeçtiğini fark etti.

Rachel Snickers çikolatayı açtı ve ona uzattı. Belki geyik parmaklarını ısıırırdı. Belki de tüm bunlar onu yakalayıp uzaylı erkeklerle çiftleşmeye zorlamak için bir tuzaktı.

Eh, bu onun hayatında gördüğü en heyecanlı olay olurdu. Ve eğer olmazsa, belki, sadece belki, yıllardır yapamadığı bir şekilde başka bir yaratıkla bağlantı kurabilirdi. Kaçmanın sorunu, sürekli sadece kendini düşünmesiydi.

Hayatını kurtarmak için nezaketini kaybetmiş, insanlığını bir kenara atmıştı.

Ama başka hiçbir şeyi umursamıyorsa hayatın anlamı neydi?

"Al bakalım." Karnı guruldarken bile Snickers çikolatayı uzattı — daha iyi bir dünyaya, istediği türde bir insan olabileceği bir yere bir armağan olarak.

Yaşlı geyik eğildi, ağzını açtı ve dişlerini dikkatlice kapattı. Parmaklarına salya bile akıtmadan çubuğu tek bir yudumda yuttu. Ne kadar nazik bir beyefendi.

Geyik geri çekildi ve güneş aniden yüzüne vurdu, onu aylardır hissetmediği bir şekilde ısıttı. Bir yıldan fazla bir süredir.

Rachel gözlerini kapattı ve sıcaklığın ruhunu kaplamasına izin verdi.

"Seni Stella'nın evine bırakacağım," dedi Mel.

Yol boyunca, o durmadan uzaylılar hakkında konuşsa da, Rachel onu uzaylı adam olarak görmeyi bırakmıştı. Uzaylılar hakkında normal bir insanın bilmesi gerekenden çok daha fazla şey biliyordu, ama ona karşı çok nazikti, bu yüzden Rachel akıl sağlığı fikrini bir kenara attı. Bu çok abartılmış bir kavramdı.

"Stella senin kız arkadaşın mı?" Küçük bir kasabaya vardıklarını görünce pencereden dışarı baktı. El boyaması bir tabelada "Biker Stuff and Quilts" yazan bir d kk nın ve onu Bliss, Colorado'ya hoş geldin diyen bir tabelanın önünden geçmişti.

Bliss. Uzun zamandır bulamadığı bir şey vardı.

Mel güldü. "Ah, hayır. Stella, Stella'dır. O benden daha uzun süredir Bliss'te yaşıyor. Burada doğdu. Annesi 70'lerde bir kafe açtı ve kızının adını verdi. şimdi mekanı Stella işletiyor. İyi biridir ve ben Long-Haired Roger ile araban hakkında konuşurken sana göz kulak olur. Korkma. Stella düzenli olarak pancar yiyor, bu yüzden yabancı etkiden endişelenmene gerek yok."

Pancarı nasıl "aldığını" biraz merak etmişti, ama sadece meraklı bir şekilde etrafına bakındı. Trading Post ve Bliss Community Theater gibi yerler vardı ve...

"O kişi neden pandomim yapıyor?" Aslında insanlar. İki kişi. Bir erkek. Bir kadın. Geleneksel pandomim kostümleri giymişlerdi ve tamamen vücut hareketleriyle iletişim kuruyor gibi görünüyorlardı.

"Henry ve Nell için endişelenme," diye açıkladı Mel. "Niyetleri iyi. Sadece protestoları seviyorlar."

"Neye?"

"Hemen hemen her şey," diye cevapladı Mel. "Onlar ayrımcılık yapmazlar. Ama ayrımcılığa karşı protesto ederler. Onlara uzaylıların protestolarını tanımadığını söyledim, ama onlar çok iyimserler, ne demek istediğimi anlıyorsan. Geldik. Sen gidip öğle yemeği falan ye. Ben yarım saat kadar sonra dönerim."

Suçluluk duygusu onu sardı. "Bay Mel?"

Küçük bir lokantanın önünde durdu. Sanki biri onu 50'lerden buraya bırakmış gibiydi. Kırmızı ve beyaz renkli, bir dizi penceresi olan lokanta, garsonların gülümseyerek Amerikan usulü hamburger servis ettiği eski tarz bir lokanta gibi görünüyordu. "Evet?"

"Beni bıraktığınız için teşekkürler, ama lastik için ödeyecek param yok."

Yüzü yumuşadı. "Biliyorum, genç bayan. Şimdi gidip güzel bir öğle yemeği ye, ben bu işi hallederim. Stella'ya seni benim gönderdiğimi söyle."

"Şey, benim de takas edecek bir şeyim yok." Bu yolculuğa çıkmamalıydı.

Bir anlığına ona baktı. "Ben hiçbir şey istemiyorum, Bayan Rachel. Size yardım etmek dışında. Sizi o yolda bırakırsam vicdanım rahat etmez. Şimdi gidin. Uzun Saçlı Roger ile konuşmam lazım, sonra da muhtemelen arabanızı baştan sona kontrol etmeliyiz. Merak etmeyin. Dedektörüm var."

Kadın kamyonetten indi. "Tamam. Burada olacağım. Teşekkürler, Bay Mel."

Yaşlı adamın gülümsemesi parlaktı. "Sorun değil. Ve bence burayı seveceksiniz."

"Kalamam."

"Ama Maurice sadece gerçek Bliss sakinlerine kendini gösterir," dedi ve kamyonu geri vitese aldı. "Hoş geldiniz, Bayan Rachel."

Döndü ve kuzeye doğru yola çıktı.

Ve Rachel neredeyse hiç parası kalmamış ve gidecek hiçbir yeri kalmamıştı.

Kapı açıldı ve genç bir kadın dışarı çıktı. "Üzgünüm, Stella. Gitmem gerek. Rockne, bir sonraki Rock olacak. Ve

adı Rockne olduğu için değil. Katlanır sandalyelerle insanları ezmekte çok iyi. Menajeri onun bu konuda en iyisi olduğunu söyledi. Anlıyorsun, değil mi?"

Platin sarısı saçlı bir kadın dışarı çıktı. "Öğle yemeği saatinin en yoğun olduğu anda ayrılacağını anlıyorum. Üç'e kadar bekleyemez misin?"

Bir motosikletin sesi dikkatini çekti. Büyük motosiklet durdu ve kadın önlüğünü uzattı. "Üzgünüm, Bayan Stella. Şöhret beklemez."

Kadın, artık önlüğü elinde tutan kadınla birlikte durdu ve motosiklet uzaklaşırken tıkırdadı.

"Bu, onun düşündüğü gibi sonuçlanmayacak," dedi Stella, Rachel'a dönmeden önce. "Sanırım iş aramıyorsun."

Rachel hareketsiz kaldı. İş mi? Kimsenin gitmeyeceğı bir yerde. Akı başında hiç kimsenin onu aramayacağı bir yerde. "Evet."

Stella onu baştan aşağı süzdü. "Daha önce garsonluk yaptın mı?"

Kimsenin işe almak isteyeceğı birine benzemediğinden oldukça emindi. "Hayır, ama çok çaresizim ve bu da bir motosikletli adamla gitme ihtimalimi azaltıyor. Ayrıca, çaresizliğimden bahsetmiş miydim?"

Stella onu tekrar baştan aşağı süzdü ve bir an için kadının doğaüstü güçleri olduğunu ve ruhunu görebildiğini düşündü. "Başın belada."

Kafasını salladı. "Hayır. Hayır." Eğer farkına vardığı bir şey varsa, o da kimsenin bela istemediğiydi. Kimse. "Ben sadece Nashville'e giden bir country şarkıcısıyım. Ben buyum."

Hayatını kurtarmak için şarkı söyleyemiyordu.

Stella elini beline koydu. "Hayır, değılsin. Başın belada, ama herkesin başı bir noktada belaya girer. Al." Ona önlüğü uzattı. "Asgari ücret artı bahşışler ve bedava yemek. Hadi. Seni salona çıkarmadan önce sana bir sandviç alacağım. Çok zayıfsın. Seni şişmanlatmamız lazım, tatlım."

"Mel beni gönderdi," dedi, uzaylı avcısının ona söylemesini istediğı şeyi hatırlayarak.

"O zaman kesinlikle başın belada," dedi Stella, tezgâhtaki taburelerden birine vurarak. "Ben sana BLT ve patates kızartması getirirken sen menüyü incele."

Kız başını salladı. "Ben... Çalışırsam yemek yiyebileceğimi söylemiştin, değil mi?"

Karnı guruldadı. Kendini doyuracak bir şey yemesi çok uzun zaman olmuştu. Haftalardır marketten aldığı yiyeceklerle besleniyordu ve son bir haftadır da sadece en ucuz olanları yiyordu. Kendini doyuracak hiçbir şey yememişti.

Stella durdu. "Adın ne, tatlım?"

"Rachel," diye cevapladı. Artık adı buydu. "Rachel Swift."

"Rachel, ben insanları beslemek için doğdum. Ayrıca bu kadar iyi görünmek için de, ama çoğunlukla insanları beslemek için. Bu bir çağrı ve insanların sandığından çok daha önemli. En son ne zaman düzgün bir yemek yedin?"

Gurur, ağzına sözler getirmişti. *Ben sadaka istemiyorum. Yeterince iyi besleniyorum.* Ama sonra o aptal çikolatayı geyiğe vermenin ne kadar iyi hissettirdiğini hatırladı. İnsanlar nezaketin ne kadar önemli olduğunu anlamalıydı ve gurur... gururun sevgi ve nezaket karşısında yeri yoktu. Gözleri yaşlarla doldu. "Aylardır böyle, Bayan Stella. Bu işe ve bir yemeğe ihtiyacım var. Çok çalışacağım. Sorun çıkarmayacağım."

Stella elini uzattı ve kızın yanağına dokundu. "Ah, tatlım, bunun ne eğlencesi var ki? Trisha'nın o beyinsiz güreşçiyle ayrılırken senin gelmeni bir işaret olarak alacağım. Burada olduğun sürece daha iyi seçimler yap. Şimdi otur."

Gözyaşları akmaya başladı. Onları durduramıyordu. "Üzgünüm. Durdurmaya çalışıyorum."

Stella onu oturtdu. "Endişelenme. Bliss'e gelen herkes bir noktada çöker. Bliss, başka gidecek yerin kalmadığında gideceğin yerdir. Bliss, yolun sonu, sorunlarından kaçmayı bırakıp onlarla yüzleşmeye karar verdiğin ve yeniden yaşamaya başlayabileceğin yerdir. Otur. Yakında çalışmaya başlayacaksın."

Dünya çılgın bir bulanıklık içindeyken, Stella tezgahın arkasına geçerken o da tezgahın önündeki kırmızı tabureye oturdu.

"Hal, bir serseri geldi. BLT sandviç istiyor..." Stella ona baktı. "Mayonez sever misin?"

Ağlamaya devam ettiğini çok iyi bilerek başını salladı. "ok."

"Mayonezli ve patates kızartmalı. Trisha'nın yerine geeeği için Trisha'nın yerine geçecek."

Bir iş. Bir işi vardı. Çok uzun süre kalamazdı, ama para biriktirebilir ve tekrar kaçma zamanı geldiğinde daha iyi bir konumda olabilirdi.

O kadın çok nazikti, bu yüzden karnı doycaktı.

"Hey! Hey, Stella!" Biri yanına geldi, bara yaslandı ve bir tabak yere vurdu. "Yaşlılıktan aklını mı kaçırdın? Bu yumurtaların nasıl orta pişmiş olduğunu bana anlatmak ister misin? Çünkü o kadar kolaylar ki, neredeyse beni eve götürüp kötüye kullanmam için yalvarıyorlar. Burası ne tür bir yer?"

Oh, zorbalardan bıkmıştı. Neden yaptığını tam olarak bilmiyordu, ama hayatı izlemekle yetinip katılmamaktan gerçekten bıkmıştı. Herkesin üzerinde baskı yaptığı bir paspas olmaktan.

Sesini ıkarmamaktan. "Bak bakalım, pislik. Burası insanların iyi ve naziktir ve senin gibi pisliklerin ortamı bozmasına gerek yoktur, bu yüzden hoşuna gitmiyorsa, mükemmel pişmiş orta boy yumurtalarını alıp güneşin parlamadığı bir yere sokabilirsin. Anlaşıldı mı? Bunlar fazla pişmiş değil. Ve sen kimsin ki yumurtaları fahişe gibi utandırırıyorsun?"

Başını kaldırıp, hayatında gördüğü en yakışıklı erkeğin gözlerine baktı. Yaklaşık 1,80 metre boyunda, dalgalı kahverengi ve altın sarısı saçları ve granitten oyulmuş çene hattıyla, onu neredeyse ağzının suyunu akıtıyordu.

Ama o bir pislikti.

Stella dönmüş ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Max, o yepyeni..."

"Max" sanki daha önce hiç kadın görmemiş gibi ona bakıyordu. Çenesi gerildi ve tabağını sıkıca tuttu. "Yanıldığımı belirttiğiniz için teşekkür ederim. Sanırım... gzlk falan takmam gerek, çünkü bunlar açıkça mükemmel yumurtalar. Mükemmel. Gidip onları yemeliyim. Sabahınızı mahvettiğim için çok özür dilerim..."

Rachel nefes almaya zorladı kendini. Bir müşteriye bağırmadan önce dşnmeliydi.

"Rachel," dedi Stella hafif bir gülümsemeye. "Adı Rachel Swift ve buradaki yeni garson, Max. Bundan sonra davranışlarına dikkat etsen iyi olur."

Max başını salladı, gözleri hala ona bakıyordu. "Yapacağım. Kesinlikle yapacağım."

Topuklarını döndü ve kabinine geri yürüdü, ama o, yıpranmış Wranglers pantolonunun içindeki kaslı kalçalarını görmeden önce.

"Aman Tanrım. Az önce ne oldu?" Stella bir elini beline koymuş, adamın yemeğini yemesini izlerken başını sallıyordu. "Sen bir meleksin, Rachel Swift. O adam Maxwell Harper, Bliss'in en kötü adamı. Onun geri adım attığını hiç görmedim. Bir kez bile, ve onu çocukluğundan beri tanıyorum. Ona cehennemi yaşatmaya devam et."

"Bir müşteriye bağırdığım için kızacağımı düşündüm."

Kafasını salladı. "Bir müşteriye bağırma. Max'e bağırdın. Onunla konuşmanın tek yolu bu. Bu, iyi içgüdülerin olduğunu kanıtıyor. Dinlen ve öğle yemeğini ye tatlım. Akşam yemeği için hazır olmanı istiyorum."

Rachel, yakışıklı kovboy tanrısından gözlerini ayırmaya zorladı. Buraya, nezaket konusunda bariz sorunları olan yakışıklı erkeklere bakmak için gelmemişti. Hayır. Son bir yıldır ilk kez iyi bir duruma düşmüştü.

Odaklanacaktı. İşine. Tasarruf etmeye. Güvende kalmaya. Ve arkasındaki adam güvenliğinin tam tersiydi.

Öyleyse neden birdenbire içini bir sıcaklık kapladı? Hayır. O deliyle uğraşmayacaktı.

Çılgınlık, kasabanın ismine biraz benziyordu. Mutluluk.

* * *

Max, evin önüne park ettiğinde hala yeni kızı düşünüyordu. Rye'in Bronco'su hala oradaydı, yani kardeşine veda etmeyi unutmamış.

Ancak onu neredeyse kaçırmış gibi görünüyordu, çünkü kamyonetinden inerken ön kapı açıldı ve Rye

elinde büyük bir spor çantasıyla dışarı çıktı. Kot pantolon ve tişört giyiyordu ve Max, kardeşinin kokusunu iyice aldığı anda neredeyse geri adım atmak zorunda kaldı.

"Ne zamandan beri Axe reklamı gibi kokuyorsun?" diye şikayet etti Max.

Rye Bronco'nun kapısını açtı ve çantasını içeri attıktan sonra kardeşine parmak hareketi yaptı. "Siktir git, Max. Sen ahırları düzenli olarak temizliyormuş gibi kokarak dolaşmaktan hoşlanıyor olabilirsin, ama ben bu akşamki kokteyl partisinde güzel bir bayanın dikkatini çekmeyi umuyorum. Tabii Denver'a zamanında varabilirsem. Zaten geç kaldım."

"Feromon koktuğun için bir geyik sana atlamaya çalışırsa, onu durdurmayacağımı biliyorsun." Kardeşinin arabayla gidip Colorado'daki yalnız bir kolluk kuvvetleri konferansı katılımcısına atlamasına izin vermeli mi? Neden olmasın?

Onun yüzünden. Çünkü gözlerini ondan ayıramadın. Çünkü aklını ondan alamıyorsun. Rachel. Rachel Swift.

Rye, onu bir çocukmuş gibi başını okşadı. "Sen kendi cinsel perhizinde boğulmaya devam et. Ben iki hafta boyunca eğleneceğim. Orada neler olduğunu göreceğim."

Ama o *burada*. "Stella's'ta yeni bir garson var."

Rye sürücü kapısını açtı. "Stella için iyi olmuş. Trisha işinde berbat biriydi. Yarısı zaman orta pişmiş biftek istesem de bana salata getirirdi. Durum o kadar kötüleşti ki, kafede dolaşp biftekine ısırılacakmış gibi bakan bir müşteri bulana kadar dolaşır ve onunla yer değiştirirdim. Kendi yemeğimi kendim aramak zorunda kalmamalıyım. Bu, dışarıda yemek yemenin amacını boşa çıkarır."

"Bu kız gerçekten çok kötü görünüyor." Ve bu onu etkiledi. Yeşil gözleriyle ona baktı ve o durdu. Bir an nefes almayı unutmuş gibi. Yüzü lekeliydi, gözleri kırmızıydı ve kötü bir bakışı vardı, ama o, onun gördüğü en güzel şeydi.

"İyi, belki o seninle başa çıkabilir," dedi Rye. "Sence o, Mel'in bir saat önce şehre getirdiği o pislikle bağlantılı mı?"

"Neden bahsediyorsun?" diye sordu Max.

"Dağdan inerken yolda birinin arabası bozulmuş. Ben geliyordum ve Uzun Saçlı Roger, hurda bir cipini yoldan çekmeye çalışıyordu. Mel'in parasını ödediğini söyledi." Rye'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Mel ile ilişkisi varsa, muhtemelen uzaylıları takip etmek için buraya gelmiştir. Kaçmalısın kardeşim."

"O öyle biri değil." Kesinlikle çılgın bir uzaylı avcısı gibi görünmüyordu.

"Sen nereden biliyorsun?"

"Çünkü öyle değil," diye inatla cevapladı. Biraz dengesizdi, ama aynı zamanda savunmasızdı, sanki kaybolmuş ve onu bulacak birine ihtiyaç duyuyormuş gibi.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu Rye, sesi inanmaz gibiydi. "Sen, Max Harper, sana tokat atmadan ya da polisi aramadan biten bir konuşma yaptın mı bir Dünya kadınıyla?"

"O kadar da kötü değilim." Ama olabilirdi. Çoğu zaman sinirliydi. İnsanlar onu sinirlendirmeye meyilliydi. Stella'ya bağırarak bir şey kastetmemişti. Yumurtalarının yanlış pişirildiğini belirtmek istemişti.

Karnına dokundu. Şu anda içlerindelerdi. Yanlış pişirilmiş yumurtalar. Bir güzel kadın ona onları yemesini söylediği için salmonelladan ölebilirdi. Saçının kızıl mı sarı mı olduğunu bile anlayamıyordu. Kadınlar zaman harcayarak mükemmel hale getirdikleri dağınık topuzlardan birini yapmıştı. Ama o, kadının saçının dağınık olduğunu, zaman harcadığı için değil, gerçekten dağınık olduğu için düşündü.

Ve kadın çok zayıftı, ama yine de bunun modellik yapmaya çalıştığı için olduğunu düşünmüyordu.

Ona ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Kesinlikle hastalanıyordu. Sebebi çiğ yumurtalardı. Beynine bir şeyler yapıyordu.

Rye bir dakika boyunca ona baktı. "Bu kadını beğendin mi?"

O anda geri çekildi. Bu sefer farklı çalışmaya karar vermişlerdi. Kendi yollarına gidip kendi kadınlarını bulmaya karar vermişlerdi. "Onu tanımıyorum. Haklısın. Ona belki üç kelime falan söyledim. Sadece kasabaya yeni biri geldiğini bilmen gerektiğini düşündüm."

Rye umursamazca omuz silkti. "Peki, döndüğümde ona bir bakarım. Sen onu kızdırmamaya çalış. Logan dükkânı bekliyor ve sanırım o, uzaklaştırma emrini nasıl ele alacağını bilmez." Rye kaşlarını çatı ve elini kapıda durdurdu. "Sen de benimle gelebilirsin. Atları kontrol edecek birini bulabiliriz ve Mel de evde uzaylı olup olmadığını kontrol edebilir."

"Bir kolluk kuvvetleri konferansına gidiyorsun ve sonra polis okulundaki bir grup çocuğa kolluk kuvvetleri teknikleri öğretiyorsun. Beni birine şok tabancası kullanmanın örneği olarak mı kullanmayı planlıyorsun?"

Rye güldü. "Hayır, kardeşim. Demek istediğim, bir yıldır bu dağdan neredeyse hiç çıkmadın. Denver'a gel, açık fikirli güzel bir kadın bulalım ve biraz eğlenelim. Ayı gibiydin. Kış uykusundan uyanma zamanı. Kış bitti. Bütün bitkilerde meyveler var. Gel, birkaçını tat."

Ama o sadece bir tanesini tatmak istiyordu. Onu gördükten sonra, istediği son şeyin, aralarındaki kadının onu ikinci penis olarak gördüğü rastgele bir ilişki olduğundan kesinlikle emindi. O her zaman ikinci penisti. Ya da daha yaygın olarak sabırsız penis, sinir bozucu penis, diğer penis çok çekici olduğu için katlanılan penis olarak anılırdı.

Rachel, Rye ile önce tanışsaydı, Rachel ile bir şansı olur muydu? Onunla bir şansı olduğu da yoktu. Stella'ya bağırdığı için ona bir tür canavar gibi bakmıştı. Onların iletişim şekli buydu. Dostça bir şeydi.

Rachel'la bir şansı olabilir miydi?

Bir adım geri attı. "Hayır, sen eğlen. Benim kaçıramayacağım bazı toplantılarım var."

Rye iç geçirdi ve kamyonete bindi. "Tamam. İki hafta sonra görüşürüz. Başını belaya sokmamaya çalış."

Max, kardeşi dağdan aşağı inerken onu izledi. Quigley koşarak geldi ve büyük kafasını Max'in avucunun altına soktu. "Sadece ikimiz varız, Q."

Normalde bu durumu severdi.

Ama Rachel'ın köpekleri sevip sevmediğini merak etmeden edemedi.

İkinci Bölüm

Burası çok tuhaf bir kasabaydı.

"Rachel, siparişin hazır," diye bağırdı Hal mutfaktan.

"Geliyorum." Sonunda Rachel olarak cevap vermeye alışmaya başlamıştı. Yeni ismini seviyordu. Rachel Swift, Mandy Cooper'ın ona uymadığı bir şekilde ona yakışıyordu. Hatta Elizabeth Courtney'den daha çok sevmeye başlamıştı.

Rachel, Nell ve Henry Flanders'ın İngiltere'deki monarşi yönetimi hakkında yaptıkları açıklamayı izlediği lokantanın büyük pencerelerinden döndü. Elbette, mimiklerle anlatıyorlardı. Cuma günüydü ve görünüşe göre Nell ve Henry her cuma siyasi açıklamalar yapıyordu. Garip bir çifttiler. Nell otuzdan büyük olamazdı, Henry ise emekli profesörün tam tanımı gibiydi. Otuzlu yaşlarının sonlarında, sıradan bir yakışıklılığa sahip bir adamdı, ama Rachel bazen onun normalden daha yaşlı, daha sert görüldüğüne yemin edebilirdi. Sonra gülümserdi ve karanlık ortadan kaybolurdu. Karısı ise tam bir güneş ışığı gibiydi. Tabii, biri "dünyayı incitene" kadar. O zaman Nell, hayatının en sert kaşlarını çatmasıyla tanınırdı.

Rachel, Colorado'nun Bliss kasabasında sadece iki haftadır bulunuyordu, ama şimdiden cuma günkü öğle yemeği şovunu iple çekiyordu.

Rachel hamburgeri ve patates kızartmasını aldı ve masa numarasını baktı. Sipariş Stella'ya aitti, ama Stella hızlıca sigara içmek için dışarı çıkmıştı. Yemeğin lambanın altında beklemesi anlamsızdı. Gülümsedi ve siparişi on dördüncü masaya götürmek için döndü.

Sonra durdu ve küçük masada oturan, kağıtlarına dikkatle bakan kişiyi görünce alt dudağını ısırды. Maxwell Harper. Çılgın, aptal kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Max

Harper, onun gördüğü en yakışıklı erkekti. Bu işi aldığı günden beri, onun masmavi gözleri tek düşündüğü şeydi. Tabii, geniş omuzları ve kot pantolonla ne kadar muhteşem görüldüğünü de düşünüyordu.

Stella ve hemen hemen herkesin dediği gibi, onun "kasabanın en kötü adamı" olduğunu kendine hatırlatmaya çalıştı.

Erkekler kötüdür.

Her zaman çöküp kendini kovboyun kollarına atacağını düşündüğünde yaptığı sessiz litanyaya başladı. Kendini tamamen aptal durumuna düşürmeden önce onu tanımak için zamana ihtiyacı vardı.

Doğal olarak, iğrenç olan adamdan etkilenmişti. Bir adamdan kaçıyordu. Başka bir adamla kendini riske atması mı gerekiyordu?

Yine de her gece artık çalışır hale gelen arabasında yatıyordu ve gözlerini kapattığında Max'i görüyordu. Kontrolü ele geçirip onu sertçe becerirken Max'in ona bakışlarını görüyordu.

Burada uzun süre kalacak değildi. Garsonluk işi para biriktirmek için iyi bir yoldu, ama aynı yerde çok uzun süre kalamazdı. Yakalanmaya ne kadar yaklaştığını ve Mandy Cooper'ı ne kadar çabuk gömmek zorunda kaldığını unutmamıştı. Üç kimlik kartından ikincisini kullanıyordu. Rachel, bu kartlar bittiğinde ne olacağını düşünmek istemiyordu.

Ama burada olduğu sürece kötü bir çocukla çılgın bir ilişki yaşamak o kadar da kötü mü olurdu?

Tabağı dikkatlice masaya koydu ve Max'in mavi gözleri ona baktığında iç çekmemeye çalıştı. Erkeklerin böyle kirpikleri olmamalıydı. O bir sanat eseri gibiydi. "Başka bir şey ister misin?"

Utangaç bir gülümsemeyle karşılık verdi. Bu da Rachel'ı etkiledi. İlk günkü olaylara rağmen, Max ona karşı her zaman kibardı. Bu durum, kasabanın geri kalanının ona şaka yapıp yapmadığını merak etmesine neden oldu. "Biraz daha kola alabilir miyim, lütfen?"

"Tabii ki." Sesi, istediğinden çok daha nefes nefese çıkmıştı. Boş bardağını aldı. "Hemen getiriyorum."

Rachel dönüp içecek istasyonuna doğru yürüdü. Stella arkadan içeri girdi, kot pantolonu ve beyaz tişörtünün üzerine önlüğünü düzeltti.

"Nasılsın, bebeğim?" Kırklı yaşlarındaki bu doğa gücü Rachel'a göz kırptı.

"Her şey yolunda. Öğle yemeği yoğunluğu başlamış gibi görünüyor." Rachel, Stella Benoit'ı severdi. Stella elli yaşına doğru uzun bir yolculuğa çıkmıştı, ama elinden gelen her şeyle buna karşı koyuyordu. O, kelimenin en iyi anlamıyla geniş bir kadındı. Gürültücü ve iddialı, komik ve nazikti. "On dördüncü masa geldi, ama senin için ben hallettim."

Stella çakmağını çok dar kot pantolonunun cebine soktu. "Teşekkürler. Yemin ederim, bir gün bırakacağım... Bekle, hayır, tatlım. O Max Harper'ın siparişi miydi?"

Rachel başını salladı. Kimsenin onun adını duyunca eridiğini fark etmemesini umuyordu.

Stella'nın yüzü biraz solmuştu. "Kahretsin. Hal'e bunun Max için olduğunu söylemeyi unuttum. O, hamburgerini iyice pişmiş sever. Neden hokey diski gibi bir şey yemek istediğini bilmiyorum, ama biz doğru yapana kadar bağırıp çağıracaktır."

Stella yemek odasına doğru yürümeye başladı. Rachel, Max'in yenilenen kolasını taşıyarak cesurca onu takip etti.

"Bence kızmayacaktır. Bana gayet makul biri gibi geliyor. Utangaç görünüyor. Neden herkes ondan korkuyor, anlamıyorum." Stella, Max'in patlamaya hazır bir saatli bomba olduğunu düşünüyor gibiydi. Lokantadaki herkes Max'ten uzak duruyordu.

Stella aniden döndü ve Rachel ona çarpmamak için hızla durmak zorunda kaldı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Tatlım, o adam bu bölgenin en korkunç adamıdır. Cidden, sık sık birinin onu vurup yaz sonunda düzenlediğimiz Büyük Av yemeğine getirmesini umuyorum. Muhtemelen eti çok sert olur. O adam sadece atlara karşı naziktir. Kışında uzun bir kuyruk yoksa, yoluna çıkarsan seni paramparça eder."

Rachel derin bir nefes aldı ve patronunu takip etmeye devam etti. Yemek odası dolmaya başlamıştı. Jen'in at kuyruğunun, siparişlerini aşçıya vermek için zıplarken sallandığını gördü. Genç garson, sorgulayan bir bakışla ona baktı. Gözleri Rachel'ın hareketlerini takip etti ve iri iri açıldı. Rachel onun geri çekildiğini gördü ve o köşeden yardım gelmeyeceğini anladı.

"Max, bu benim hatamdı, Rachel'ın değil." Stella, ilk saldırı belirtisinde üzerine atlayabilecek tehlikeli bir hayvana yaklaşıyormuş gibi davrandı. Ellerini uzattı. "Meşgul olduğum için senin siparişinden sonra iki sipariş daha aldım ve tercihlerini not almayı unuttum."

Max hamburgerinden Stella'ya, sonra Rachel'a baktı. Derin bir nefes aldı ve bir karar vermiş gibi görünüyordu. "Sorun değil, Stella. Rachel tam istediğim şeyi getirdi."

Stella'nın kaşları alnında mükemmel bir V şekli oluşturdu. "Max, o lanet şey hala m m yapıyor."

Max endişesini eliyle savuşturdu. Hamburgeri aldı. "Eminim mükemmeldir." Büyük bir ısırık aldı. Rachel, orta pişmiş hamburgeri ısırırken yüzünü buruşturduğunu fark edemedi. Gülümsedi. "Harika," dedi, hamburgeri yutarken. "Ve turşusu da var." ksrd. "Turşuyu çok severim."

"Delirdin mi sen?" diye sordu Stella, ellerini beline koyarak.

Max, rahatsız edici turşuyu gizlice peetesiyile çıkardı. Stella'ya baktığında yüzü yeniden sakinleşmişti. "Hayır, ben tamamen aklı başında biriyim. Bir erkek hamburgerde ne istediği konusunda fikrini değiştiremez mi?"

"Onu mutfağa geri götüreceğim ve Hal onu tam istediğin gibi pişirecek." Stella tabağı almak için uzandı.

Max savunmacı bir şekilde tabağı geri çekti. "Hayır. Rachel getirdi ve ben yiyeceğim."

Stella bir an hareketsiz kaldı, sonra futbol kaskı gibi saçlarını geriye attı. Uzun ve yüksek sesle güldü. "Kahretsin, bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim. Bunu sabırsızlıkla bekliyorum, Harper. İntikam acı olabilir, biliyorsun. Az pişmiş hamburgerinin tadını çıkar, dostum. Turşulara olan yeni ilgini not edeceğim."

Stella, bembeyaz ve kırmızı işlemeli kovboy çizmeleriyle döndü ve uzaklaştı. Rachel, lokantadaki neredeyse herkesin ona baktığını hissetti. Kola'yı masanın üzerine koydu.

"İstersen geri götürebilirim," dedi Rachel küçük bir gülümsemeyle. Hamburgeri yemeye çalışırken biraz solgun görünüyordu. Rachel, Hal'e açık talimat vermezsen hamburgeri hafif kızartacağını öğrenmişti.

Hal başını salladı ve Rachel onun kısa, kıvrırcık kahverengi saçlarına hayran kaldı. Saçları kalındı, kahverenginin içinde kırmızı ve altın rengi iplikler vardı. Rachel, saçların görüldüğü kadar yumuşak olup olmadığını görmek istedi. Erkekçe çenesinde, öğlen saatini birkaç dakika geçmesine rağmen, akşamüstü sakalının izleri belirmeye başlamıştı.

"Sorun değil. Ben kolay memnun olan biriyim." Ona doğrudan baktı ve Rachel, onun hamburgerden bahsetmediğini hissetti. "Aslında, ben oldukça kolay biriyim."

Elini uzattı ve elini onun eline dokundurdu.

Rachel gergin bir şekilde güldü, dokunduğu yerde cildi karıncalandı. Aniden, o elin vücudunun daha mahrem bir bölgesine dokunmasının nasıl bir his olacağını merak etti. Bir erkeğin dokunuşunu hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Zavallı adama atlamaya hazırdı.

"Çok güzel bir at." Rachel, onun kucağına oturma isteği neredeyse dayanılmaz hale geldiği için hemen konuyu değiştirdi.

Adam incelediği dosyaya baktı. Resimde muhteşem bir at vardı. "Adı Sunflower. Çeyrek at ve mükemmel bir rodeo atı olmak için gereken her şeye sahip. Müşterimin kızı varil yarışçısı."

"Ama?" Bir ama olmalıydı. Son iki hafta içinde Max hakkında biraz bilgi edinmişti. Zor atları eğitmede çok iyiydi.

"Şey, ona yaklaşan herkesi tekmeliyor." Max'in sesi, Rachel'in teninde yankılanan derin bir gürültüydü. "Bu onu eğitmeyi zorlaştırıyor. Bu yüzden sahibi onu bana gönderiyor. Benim işim bu, Rachel. Bak, Sunflower derinlerde korkuyor. Birisi ona yaklaştığında tekmelemek ve sıçramak istemiyor. Sevgi ve şefkat istiyor. Sahibini memnun etmek istiyor. Sadece nasıl yapacağını bilmiyor. İşte burada devreye giriyorum. Ona sevgiyi kabul etmenin sorun olmadığını öğretiyorum. Onu nazikçe eyere oturtuyorum. Özel birinin ona binmesinin ne kadar güzel olduğunu gösteriyorum."

Vay canına, lokantanın ortasında tahrik olmaya başlamıştı. Sanki onun alçak, seksi sesi onun amına doğrudan bağlanmıştı ve konuşmaya başladığında her şey ısınmıştı.

"Binmeyi sever misin, Rachel?"

Oh, evet, binmeyi çok severdi. Tabii ki at binmeyi değil, ama bir kovboyu kesinlikle reddetmezdi. Binmeyi özlemişti. Uzun zaman olmuştu ve bir parçası bir daha asla binemeyeceğini düşünüyordu.

"Tabii," diyebildi sadece, çünkü beyni Max Harper'a binmenin nasıl bir his olacağını düşünüyordu.

Max ona gülümsedi, gözlerini parıldatan geniş bir gülümsemeyle. Böyle gülümsediğinde daha yaklaşılabilir görünüyordu. "Bu harika. Ne tür bir atla antrenman yaptın?"

"Oh, ben hiç ata binmedim," diye düşünmeden ağzından kaçırdı.

Max'in gülümsemesi belirgin bir şekilde baştan çıkarıcı hale geldi. "O zaman ne tür binicilikten bahsediyorduk, tatlım?"

Rachel yutkundu ve kolay bir çıkış yolu aradı. Onunla bunu yapamazdı. Ne kadar yakışıklı olursa olsun, flört edemez ve kaygısız bir kızmış gibi davranamazdı. Neyin tehlikede olduğunu asla unutmamalıydı. Hayatını.

Ve hayatından zevk almıyorsan, hayatın ne anlamı var ki? Her anını sadece hayatta kalmaya çalışarak geçirirsen ve yaşamak için tek bir saniye bile bulamazsan?

Stella'da çalışmaya başladığından beri kafasındaki bu ses çok daha yüksek çıkmaya başlamıştı.

"İşe dönmem gerek." Hayatında gördüğü en çekici adamdan uzaklaştı. Stella'nın Mel ile konuştuğu tezgaha geri döndü. Mel Hughes, hayatında tanıdığı en nazik adamlardan biriydi. İlk gün, birkaç saat içinde Jeep'ini yeni lastik takılı ve yağı değiştirilmiş olarak geri getirmişti. Ona borcunu ödeyeceğine söz verdiğinde, tek istediği uzaylılar geldiğinde onun yanında savaşmasıydı.

Biraz tuhaftı, ama aynı zamanda harika biriydi. Dağın tepesindeki küçük bir kulübede yaşıyordu, ama neredeyse her gün yürüyerek lokantanın tezgahına oturup Stella'yı ziyaret ediyordu. Tamamen deliydi, ama zararsızdı. Ayrıca çok güzel çömlekler yapıyordu. Rachel, kasabanın galerilerini gezerken bu çömlekleri hayranlıkla izlemişti.

"Ama Stella, evden çıkarken saati kontrol ettim," diye ısrar etti Mel. "Saat 10:21'di. Arabaya bindiğimde saat 10:35'ti. Bu

Arabaya ulaşmak için on dört dakika sürmedi. Beni götürdüler, sana söylüyorum."

Stella anlayışla baktı. "Ah, canım, bu uzaylılar tarafından kaçırılma değildi. Sadece saatlerini doğru ayarlayamıyorsun. Senin evine gelip tüm saatlerinin aynı saatte olduğundan emin olayım, tamam mı?"

Mel eğildi, sesi alçak ve titriyordu. "O zaman arkamın çok hassas bir yerinde neden çok ağrı olduğunu nasıl açıklayacaksın? Sanırım beni muayene ettiler, Stella."

Rachel gülmemek için kendini zor tuttu. Stella'nın ne diyeceğini çok iyi biliyordu. Bu tartışmayı birkaç günde bir yaparlardı. Tezgaha yürüdü ve fırın tepsisini açtı.

"Seni muayene etmediler," dedi Stella, koluna hafifçe vurarak. "Her şeye domuz pastırması koyuyorsun. Bu kaçınılmaz. Lif alman lazım. Rachel?"

Rachel temiz bir tabakta kepekli muffin uzattı. Yemek odasına göz attı. Max Harper'ın kendisinin mükemmel bir kopyasıyla konuşurken gördüğünde şok oldu ve muffin tabaktan düştü.

İkinci bir Max, ellerini beline koymuş, ona bakıyordu. İlk Max, aynadaki görüntüsüne kaşlarını çatı. Giysileri hariç. Diğer Max, karıştırılması zor olan haki renkli bir üniforma giyiyordu.

Diğer Max, kolluk kuvvetlerinden biriydi.

"Aman Tanrım," dedi dehşet içinde. "Onun iki tane var."

Stella hiç tereddüt etmeden yeni bir kek aldı. Rachel'ın bakışlarını takip ederken neşeli görünüyordu. "Endişelenme tatlım. Seçim yapmak zorunda kalmayacaksın. Kasabadaki herkes o çocukların paylaşmayı sevdiğini bilir."

"Hiç yardımcı olmadın," dedi Rachel sersemlemiş bir halde. Buraya geldiğinden beri şeriften kaçınmıştı, ama görünüşe göre şerif kasabaya geri dönmüş ve rahatsız edici derecede yakındaydı.

* * *

"Selam, kardeşim." Tanıdık bir ses Max'in düşüncelerini böldü.

Son iki haftadır olduğu gibi, düşünceleri Rachel'daydı. Yürürken kalçalarının hareketleri ve küstah konuşmaları. Gözlerinin ona baharda yeni ve taze çimleri hatırlatması.

Aklını kaçırmak üzereydi.

Max başını kaldırdı ve Rye'in üzerinde durduğunu gördü. Kardeşi başını salladı ve birkaç müdavime göz kırptıktan sonra sandalyeyi çevirip uzun bacaklarıyla üzerine oturdu. Şerif üniforması ve gerekli Stetson şapkasını takmıştı. Max'in ikizi kibarca şapkasını çıkarıp kenara koydu.

"Denver nasıldı?" Max, Rye'in hala orada olmasını diledi. Kardeşinin iki gün sonra döneceğini beklemiyordu.

"Sıkıcı." Rye öne eğildi ve bir patates kızartması çaldı. "Konferansın sonunu atlamaya karar verdim. Son dersimi verdikten sonra ayrıldım. Yeni trafik kanunları ile ilgili dersler sırasında zar zor uyanık kalabildim. Cidden, bana bir broşür falan veremezler miydi? Üç saat boyunca bir DPS adamının monoton konuşması beni neredeyse öldürüyordu. Onu yiyecek misin?"

Rye uzanıp hamburgeri aldı. Max onay veremedi hamburgerin yarısı boğazına gitmişti.

"Alabilirsin," dedi Max küçük kardeşine. "Küçük kardeş" yanlış bir tabirdi. Rye, Max'ten tam olarak iki buçuk dakika daha küçüktü. Max tabağı Rye'ye doğru itti. Hamburger umurunda değildi. Hâlâ Rachel'ı düşünüyordu.

Çok agresif davranmıştı. Daha akıllı davranmalıydı. Daha sakin olmalıydı. Rachel onun yanında gergindi, ama o azgın bir boğa gibi üzerine gitmişti. O ana kadar Rachel Swift'in yanında son derece dikkatli davranmıştı. İki hafta boyunca onun yanında öfkesine hakim olmuştu. Onun çevresindeki herkese son derece nazik davranmıştı. Bu o kadar da zor olmamıştı. Rachel'ın tatlı yüzü etrafta olduğunda öfke sorunları birdenbire azalmış gibi görünüyordu.

Rye işiyle ilgili bir şeylerden bahsetmeye devam etti. Max başını salladı ve gözlerini Rachel'dan ayırmadan izlemeye devam etti.

Rachel'ın, konuşmalarından hala rahatsız olduğu belli olan, tezgahın etrafında garip bir şekilde dolaşmasını izledi. Kendini tutamamıştı. Rachel'ın kendisinin farkında olduğundan emin olması gerektiğini söylemişti kendine.

Max parmaklarıyla masaya vurmaya başladı. Rachel ilgisiz değildi. Max, bir kadının ilgisini çektiğini anlayacak kadar tecrübeliydi. Rachel ona karşı meraklıydı. Sadece gergindi. Max, kötü bir şöhreti ve daha da kötü bir öfkesi olan iri bir adamdı. Rachel'a, onun yanında kendini kontrol edebildiğini göstermesi gerekiyordu.

Son iki haftadır neredeyse her gün gelip, Rachel'ın hangi vardiyada olduğuna bağlı olarak kahvaltı ya da akşam yemeği yiyordu. Rachel genellikle birden fazla vardiya alıyordu. İkinci gününde, bir tepsi dolusu yemek, tabak ve bardakları düşürmüştü. Her şey yere düşüp berbat bir dağınıklık yaratmıştı. Orada durmuş, Stella'nın onu hemen kovmadığına şaşırılmış bir şekilde bakmıştı. Max, Stella'nın evine aldığı sokak hayvanlarına karşı sabırlı olduğunu ona söyleyebilirdi. Max zaman zaman Stella ile kavga etse de, onu saygı duyuyordu. İyi bir insandı.

Rachel bir işi olduğu için minnettar görünüyordu. O ve diğer garson Jen, dağınıklığı temizledikten sonra Rachel, elleri hala titreyerek masasına geldi. Siparişini dikkatlice aldı ve söylediği her şeyi not defterine yazdı. Alt dudağını ısırdı. Tanrım, dudaklarını seviyordu. Mükemmel ve dolgundu, ve penisi onların arasında çok güzel görünecekti.

Max soğuk koladan uzun bir yudum aldı ve kendine sakinleşmesini söyledi. Rachel Swift ilk gün ona bağırdığı günden beri sürekli ereksiyon halinde dolaşıyordu. Ertesi gün ise çok tatlı davranmış, masasına gelip boğuk sesiyle onun için yapabileceği bir şey olup olmadığını sormuştu.

Onun altına uzanıp bacaklarını açabilirdi, yapabileceği şey buydu. O güzel, minik bacaklarını açıp ona amını gösterebilirdi. O da bir süre ona bakardı, çünkü olgun ve hazır bir amdan daha güzel bir şey yoktu. Karnının üstüne yatıp bacaklarını omuzlarına yerleştirir ve onu yiyip bitirirdi.

Rye izlerdi...

Lanet olsun. Bunu kafasından çıkarmalıydı. Hayal kırıklığıyla ellerini yumrukladı. Artık bunu yapmayacaklardı. Bundan sonra tamamen normal olacaklardı. Sapkın ihtiyaçları olan iyi

sonuçları korkutmayacaklardı. Son kez üçlü seks fantezilerini gerçekleştirmelerinin üzerinden bir yıl geçmişti. Rye, Max olmadan çıkmayı denemişti. Bir süre Creede'den bir kadınla görüşmüştü ama ayrılmıştı. Max hiç kimseyle çıkmamıştı. Kendini işe gömmüştü. Rachel, Max'in ilgisini çeken ilk kadındı.

Kendini kandırma. Rachel'la ilgilenmiyorsun. Ona yarı aşıksın. Otuz bir yıllık hayatında ilk kez aşık oluyordu.

"Beni dinliyor musun, Max?" Rye'ın sesi Max'in düşüncelerini böldü. "Ve burada ne oluyor böyle? Bu hamburger gerçekten yenilebilir. Lezzetli ve sulu. Bu resimde ne sorun var?"

Bu yüzden Rye'ın hala çok uzaklarda olmasını diledi. Max kızarmamaya çalıştı. Soğukkanlı davranması gerekiyordu. "Siparişi yanlış almışlar. Önemli bir şey değil."

Rye'ın ağzı bir dakika boyunca açık kaldı. "Doktor çağırmamız mı gerekiyor? Bir dakika. Stella hala hayatta mı, yoksa cesedini çöp sıkıştırıcısına mı attın? Bu tür şeyleri öğrenmenin yollarını biliyorum, biliyorsun."

Max tezgâhı işaret etti. "Stella hayatta ve iyi, Mel'i son paranoyak fantezilerinden vazgeçirmeye çalışıyor."

Bu bir hataydı. Max bunu söylediği anda fark etti. Rachel patronunun hemen yanında duruyordu. O büyük yeşil gözleri, ikisine bakarken her zamankinden daha da büyümüştü. Bir an için, gezegendeki son cupcake'i bulan bir çocuk gibi görünüyordu. Sonra onların da ona baktığını fark etti, çünkü aniden tezgahı silmeye yoğun bir ilgi gösterdi.

Max kardeşine döndü ve tahmin ettiği gibi, Rye'ın yüzü gevşemişti.

"Hayır," dedi Max. Çenesini inatla sıkıştırdı. "Öncelik benim. Onu ilk ben gördüm."

Rye kardeşine bakmaya tenezzül etmedi. Çilek sarısı saçlı güzelliğe bakıyordu. "Ama onu en iyi ben gördüm. Onunla randevun var mı?"

"Hayır, bunun için çabalıyorum," diye açıkladı Max, durumu kurtarmaya çalışarak. "Onda bir tuhafılık var. Çok

gergin."

Rye, kendine güven dolu bir gülümsemeyle ayağa kalktı ve ceketini düzeltti. "Sen birçok kadını gergin yaparsın. Nasıl yapıldığını izle, ağabey."

"Lanet olsun, Rye." Ama ikizi çoktan tezgaha doğru yol almıştı. Max ayağa kalktı ve onu takip etti. Rachel'ı korkutup kaçırırsa kasabanın şerifini döverek ödeşecekti.

"Merhaba tatlım." Rye cazibesini konuştu.

Stella burnunu çekip bir şeyler mırıldandıktan sonra mutfağı kontrol etmek için uzaklaştı.

Max, Rachel'ın ilk kez kardeşine gerçekten baktığını gördü. Rachel'ın üniformasını incelerken ağzının sıkılaştığını fark etti. Bu da başka bir ipucuydu. Rachel'ın bir şeyden kaçıp kaçmadığını merak etmişti. O bakışı vardı. Rachel'ı rahatlatması gerekiyordu, o zaman ona neyin yanlış olduğunu söyleyecekti. O da sorunu çözecek ve Rachel'ı rahatsız eden şeyden kurtulmasını kutlamak için çılgın bir seks yapacaklardı. Planı buydu.

Şimdi kardeşi onun mükemmel planını mahvediyordu.

"Sizin için ne yapabilirim, memur bey?" Rachel her zaman yanında taşıdığı not defterini ve kalemını çıkardı. Çok profesyoneldi.

Rye öyle değildi. "Oh, sana verebileceğim birkaç şey bulabilirim sanırım. Telefon numaranı verebilir misin? Böylece seni arayabilir ve randevumuzu planlayabiliriz."

Max, Rachel'ın kardeşinin cazibesinden hiç etkilenmemiş gibi görünmesinden memnun oldu. Rachel'ın ağzı düz bir çizgiye döndü. "Telefonum yok."

Rye'in kaşları yukarı kalktı. "Telefonun yok da ne demek? Herkesin telefonu vardır, tatlım. Çoğu insanın en az iki tane telefonu vardır."

"Benim yok," dedi Rachel donuk bir sesle. Max, Rachel'ın gözlerindeki bakıştan hoşlanmadı. Sanki Rye'in rozetini görünce gözlerindeki tüm yaşam kaçmış gibiydi. "Bu bir suç mu, memur bey?"

"Şerifim." Şimdi Rye'in sesinde belirsizlik vardı. Bir bayanın Şerif Ryan Harper'ı reddetmesi uzun zaman olmuştu. Max, Rye'in yüzündeki şüphelerin kaybolmasını izledi ve ona

Geniş bir gülümsemeye. "Benim adım Ryan Harper, ama herkes bana Rye der. Kardeşimle tanışmışsın galiba."

Max'e başını salladı, ama bu sadece nezaketen yapılan bir hareketti. Önceki utangaç merakı hiç yoktu. Kardeşinin kafasını parçalayacaktı. "Bu hiç bir bir istediğiniz bir mutfaktan mutfaktan Şerif Harper?" diye sordu Rachel. "Bekleyen başka müşterilerim var."

Rye kafasını kaşdı ve Max onun geri çekilmeye karar verdiği anı gördü. "Hayır, tatlım. Sadece merhaba demek istedim. Tanıştığımıza memnun oldum." Gözleri onun isim etiketine kaydı. "Rachel. Herhangi bir sorunun olursa beni ara, tamam mı?"

Max, Rye'ı masaya kadar takip etti ve oturdu. Kardeşi, çaldığı hamburgeri yerken düşünceli görünüyordu. Max, Rye'ın beyninin sorunu çözmesini beklerken patates kızartmasını yedi.

"Herkes karşı bu kadar soğuk mu davranıyor?" diye sordu Rye.

"Hiç de soğuk değil." Max'in içinde bir şey kırılmıştı. Kardeşi iki haftadır yoktu ve bu süre boyunca Rachel'a odaklanabilmişti. Onu çözülmesi gereken bir bulmaca olarak görebiliyordu. Neden dünyadaki onca kadın arasından bu kadın onu kendine çekmişti? Onu neredeyse akademik bir şekilde, hatta takıntılı bir şekilde inceleyebiliyordu.

Rye buradaydı ve bir karar verilmesi gerekiyordu. Daha önce hiç vermesi gerekmeyen bir karar. Bu kararı düşünmek ona acı veriyordu. Hayatı boyunca, kardeşi, ortak karısı ve kendi çocukları olarak gördükleri bir grup çocuktan oluşan bir aile kuracağını düşünmüştü.

"Bliss'e nasıl geldi? Burada tanıdığı biri mi var?" diye sordu Rye.

Max, kardeşinin nereye varmak istediğini biliyordu. Kaçınılmaz sonuca varacaktı. "Lastiği patladı ve Mel ona yardım etti. Onu Stella'nın yanına getirdi ve Stella onu işe aldı. Şu anda Movie Motel'de kalıyor."

Stella'ya orada bir oda tuttuğunu söylediğini duymuştu. "O kızın başı dertte, kardeşim," dedi Rye sonunda, sesi ciddiydi.

"Hadi oradan, Sherlock." Max, Bliss'te çözülmesi gereken çok fazla suç olmadığı için çok memnundu. Aksi takdirde hepsi başı belaya girerdi.

"Kahretsin." Rye iç geçirdi. "Umarım kanundan kaçmıyordur. O kadar güzel birini tutuklamak zorunda kalmak hiç hoşuma gitmiyor."

Max, kardeşini en korkutucu bakışıyla sindirmeye çalıştı. "Onu tutuklamayacaksın, anladın mı? Eğer bir şey yaptıysa, ben hallederim. Ne kadar kötü olabilir ki? 50 kilodan fazla olamaz. Onun boyunda birinin şiddet içeren suçlar işlediğini sanmıyorum."

"Evet." Rye, Rachel'in turistlerin masasından siparişleri alırken ona baktı. "Güzel bir kız, ama birkaç öğün iyi yemek yese fena olmaz."

"Onu iki hafta önce görmeliydin."

Hastalıklı derecede zayıftı, sanki pek uyumamış gibi gözlerinin altında soluk halkalar vardı. Stella'nın restoranındaki garsonlar her vardiyada bir öğün bedava yemek yiyebiliyordu. Rachel ilk gün bir sandviç ve bir kase sebze çorbası yedi. Stella önüne bir parça çikolatalı turta koyduğunda neredeyse ağlayacaktı. Onu kucaklayıp eve götürmek ve bir daha asla yemek yemeden kalmamasını sağlamak istedi.

"Demek bu, ben kasabadan ayrılmadan hemen önce ortaya çıkan kadın?" diye sordu Rye, gözleri Max'in üzerinde sabitlenmişti.

Suçluluk duygusu onu içten içe sardı. "Evet."

"Onun ne kadar güzel olduğundan bahsetmedin. Onu kötü biri olarak tanımladığını sanıyorum. O kadın kötü biri gibi görünmüyor. Çok tatlı ve seksi görünüyor. İlk gün onu çekici bulmadın mı?" Rye, hassas noktaya dokunmaya kararlı görünüyordu.

"O gün gözlerimi ondan ayıramadım. Orada oturup onu izlemek istediğim için lokantadan ayrılmak için tüm gücümü kullanmam gerekti," diye itiraf etti Max. "Bunu açıklayamıyorum. Anlamıyorum. Sadece bunun doğru olduğunu biliyorum."

Rye gözlerini kapattı. "Tamam o zaman. Bunu kendi başımıza denemek için anlaştık. Ama onun geçmişini araştırmama izin vermelisin. Sadece temel bir kontrol."

"Teşekkürler." Max bu konuda kardeşinin yardımına ihtiyaç duyuyordu. Rye'in Max'in sahip olmadığı kaynakları vardı. Rachel bir şeyden kaçırırsa, peşinde neyin olduğunu bilmek iyi olurdu. Bliss'e kaçan ilk kadın kesinlikle o olmayacaktı. Nüfusun büyük bir kısmını onlar oluşturunuyordu.

Rye başını salladı. "Bu kadından hoşlandın. Onu mu istiyorsun?"

"Evet," dedi Max sessizce. Rye olmadan bir kadınla birlikte olmayı düşünmek tuhaftı. Ama Rachel özel biriydi. Bu ilişkinin nereye varacağını görmek zorundaydı. "Onu hiç bir kadına hissetmediğim kadar istiyorum. Hiç."

Rye uzun süre sessiz kaldı. Mavi gözleri hüzünlüydü, kardeşine döndü. "O zaman geri çekileceğim. Senin mutlu olmanı istiyorum dostum."

Rye sessizce hamburgerini bitirdi. Max patates kızartmasını bıraktı. Bir yudum daha aldı ve durumunu düşündü. İkizi bazen kardeşi olmaktan çok, kendisinin diğer yarısı gibiydi. Yarım bir adam olarak mutlu olabileceğini merak etti.

Üçüncü Bölüm

Jen, Max Harper'ın hesabını kapatınca Rachel rahat bir nefes aldı. Max, Jen'e şapkasını kaldırarak selam verdi, sonra kardeşi ile birlikte kapıdan çıktı. Jen hemen dönüp tezgâhın başına geçti. Stella, Jen'in hemen arkasındaydı.

Onlar gittikten sonra, Jen tehlikeyi atlatmıştı. Max'in şerif olan bir ikizi olduğunu bilseydi...

Bütün polisler kötü değildir. Sen de iyi polisler tanıyorsun. O pisliğin hayatını mahvetmesine daha ne kadar izin vereceksin? Basit bir ilişki bile yaşayamıyor musun?

"O adam sana deli gibi aşık." Stella, bakımlı elini tezgaha vurdu. "Böyle bir günün geleceğini hiç düşünmemiştim."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum. O bir müşteri. Hepsi bu." Rachel biraz köşeye sıkışmış hissetti.

"Sadece bir müşteri mi?" diye sordu Jen. "O artık neredeyse kiracı oldu. İki haftadır her gün burada kahvaltı, öğle yemeği veya akşam yemeği yiyor."

"Daha önce böyle yapmıyor muydu?"

"Hiç de değil. Eskiden haftada bir veya iki kez gelirdi. Max tüm vaktini dağda atlarıyla geçirir. Seni işe aldığım gün alışkanlıklarını değiştirdi." Stella'nın yüzünde bilmiş bir gülümseme vardı. "Daha kötüsü de olabilirdi. Max ve benim aşk-nefret ilişkimiz var, anlarsın ya."

"Onu nefret etmekten hoşlanıyor," diye ekledi Jen gülümseyerek. Yirmi iki yaşındaydı, parlak gözleri ve her şeye olumlu bakışı vardı. Sanatçıydı, yerel galerilerde eserlerini sergilemeye çalışan bir ressamdı.

"Şimdi," dedi Stella, parlak sarı saçlarını okşayarak, "bunun nedeni onun otorite figürlerine karşı ciddi bir sorunu olması ve benim de Bliss'te bariz bir otorite figürü olmam. Bazen onun huysuz olduğunu düşünüyorum çünkü benim onun burun akıntısı olan bir çocukken koştuğunu hatırladığımı biliyor."

Jen burnunu çekti. "Onun bir zamanlar yavru olduğunu inanamıyorum."

Rachel iki kadını izledi. Bliss'te olan biten her şey ve herkes hakkında bilgi sahibi gibi görünüyorlardı. "Bana tatlı biri gibi geliyor."

"O tatlıdır," diye cevapladı Jen. "Sadece dış görünüşü çok sert. Çok bağırان erkeklerden biri, ama bunun nedeni, içten içe çok yumuşak biri olduğunu gizlemeye çalışması."

Stella bilgece başını salladı. "Doğru. Onu ilçenin ayısı olarak nitelendirdiğimde, 'ayı' kısmına 'oyuncak' kelimesini eklemeliydim. Max, işler mükemmel olmadığında şikayet eder. O seçici bir adamdır. Ama işler kötüye gittiğinde, ona güvenebilirsiniz. Hank Farley ile depolama birimleri Max'in arazisine tecavüz ettiği için kavga ederken bile, Hank felç geçirdiğinde ve hastane masraflarını karşılayamadığında ona yardım eden ilk kişi Max oldu. Rye çekici olabilir, ama Max tatlı olanıdır."

Jen kendine bir fincan kahve doldurdu ve uzun bir yudum aldı. Rachel, Stefan Talbot içeri girdiğinde fark etmemiş gibi davrandığını gördü. Rachel, Jen'in yakışıklı ressama aşık olduğunu anlayabiliyordu. Stefan onun bölümüne oturduğunda her zaman Rachel ile yer değiştirmek isterdi.

"Rye tam olarak ekşi biri değil. Ben tamirciye param yetmediği için hafta sonu boyunca boş zamanını benim arabamı tamir etmekle geçirdi." Jen iç geçirdi. "Sana söyleyeyim Rach, başa çıkabileceğimi düşünseydim, o kardeşlere kendim bir şans verirdim."

"Yani, kadınları açıkça paylaşıyorlar mı?" O iki yakışıklı erkeğin arasında kendini hayal etti. Bu, onun zihninde bir tür tabu idi. Tamamen seksi ve çekiciydi, ama bu özel bir şey olmamalı mıydı? Erkeklerin sakladığı kirli bir sır? Stella'nın konuşma tarzından, herkesin bunu bildiği anlaşılıyordu.

Stella bu sözü eliyle savuşturdu. "Bliss'te insanları yargılamayız, tatlım. Çoğumuz meraklı gözlerden kaçmak için buraya geldik, anlarsın ya. İnsanları oldukları gibi kabul etme eğilimindeyiz

. Biz bir nevi özgür ruhlu bir topluluğuz. Hoşgörü bizim sloganımızdır. Başka türlü tüm o çıplaklarla nasıl geçinebiliriz ki?"

"Onları sevdiğini biliyorsun," diye Jen alay etti.

"Evet. Ayrıca daha sık tıraş olmalarını da isterdim. Yemin ederim, buradaki Bigfoot'un sayısız görülmelerinden bazıları bu adamların suçu."

Hoşgörü. Güzel bir kelimeydi. Ya burası, iki yakışıklı erkekle çılgın bir ilişki yaşasa da kimsenin umursamayacağı bir yer olsaydı? Bir tanesi polis olduğu için bunu yapmayacaktı ama sevgililerinin elini tutarak özgürce dolaşmak nasıl bir duygu olurdu?

Rachel bu düşünceye güldü ve işine geri döndü.

Vardiyasının geri kalanında Harper ikizleri hakkında sayısız bilgiyle bombardımana tutuldu. Artık seksi kardeşler hakkında muhtemelen bilmek istediğinden çok daha fazlasını biliyordu. Güney Colorado'da gençliklerinde çılgınlıkları ile ünlüydüler. Anneleri ani bir kalp kriziyle öldüğünde ve babaları bununla baş edemeyerek evi terk ettiğinde her şey değişti. Sonunda küçük kız kardeşlerini büyütmek zorunda kaldılar. Rye bir işe girdi ve Max ailesinin ahırlarını kurtarmaya koyuldu. On iki yıl sonra, Brooke Harper üniversite birinci sınıf öğrencisiydi ve erkekler profesyonel olarak başarılıydılar. Kişisel hayatları ise o kadar iyi değildi.

Ayrılmaya hazır olduğunda, beyni Harper ikizleriyle ilgili trivia bilgileri ve azımsanmayacak kadar çok fanteziyle doluydu. Çantasını aldı ve Stella ile Jen'e veda etti.

Kapı arkasından kapandı ve geriye bakmadan edemedi. Lokantanın içinde Mel, Feed Store Church'ün sahibinin söylediği bir şeye gülüyordu. Jen, kafasında duyduğu bir müziğe eşlik ederek zıplıyordu. O lokantada büyük bir sıcaklık vardı. Burası kısa sürede en sevdiği yer haline gelmişti.

Ve bu, nefret ettiği zamandı. Bu, bir yere gitmesi, bir işi olması ve belki de birinin onu beklediği gibi davranması gereken zamandı. Stella'nın bildiği kadarıyla, Bliss'in dışındaki bir motelde bir odası vardı. Evsiz ve kaçak olduğunu açıklamaya niyeti yoktu. Bu, değerli işini kaybetmek için mükemmel bir yoldu.

Rachel cipine doğru yürüdü ve önündeki uzun saatler düşüncesiyle yorgun hissetti. İkinci vardiyaya kalabildiğinde, günün yalnız saatlerini işle ve tanıştığı yeni insanlarla doldurabildiğinde daha iyiydi.

Derin bir nefes aldı. Hayatta olduğunu ve şükretmesi gereken şeyler olduğunu kendine hatırlatmanın zamanı gelmişti. Jeep çalışıyordu ve rahatsız değildi. Sorun, Bliss'in kısa süreliğine kaldığı diğer yerlerin hiçbirinde hissetmediği bir şekilde onu etkilemeye başlamasıydı. Bu insanların arasında olmak, kaçmaktan yorulduğunu hatırlatıyordu ona. Günün her dakikası korkmaktan yorulmuştu. Geçici de olsa, kendisi için bir şeyler istiyordu.

Yirmi dakika sonra, Rachel Jeep'ini bir grup ağaçla çevrili küçük bir açıklığa çekti. Uzun çam ağaçları gökyüzüne uzanıyordu ve rüzgâr estikçe beyaz gövdeli ince ağaçlar sallanıyordu. Yıpranmış Jeep'ini park etti ve dışarı çıktı. Burası en sevdiği ikinci yerdi. Dağın eteklerinde, yeşil ve altın rengi çimenlerle kaplı tarlalar, zümrüt yeşili bir orman ve berrak suları olan bu göletle dolu bir harikalar diyarı bulmuştu.

Onun krallığı. Buraya geldiğinde kendini boş hissetmiyordu.

Etrafta kimse yoktu, ama o bu bölgede hiç kimseyi görmemişti. Göletin etrafını dikkatlice dolaştı ve ardından arka koltuktan sabun ve şampuanı çıkardı. Arabada yaşamak bazı dezavantajları vardı. Bir motel odasında kalacak parası olmadığı için haftalar geçmişti, bu yüzden idare etmek zorundaydı.

Bliss'in en güzel yanlarından biri, ilçeyi süsleyen sayısız gölet ve göldü. Rio Grande, küçük kasabayı ikiye bölüyordu, ama yazın bile su buz gibiydi. Bu gölet serindi, ama yüzmek için mükemmeldi. Küçük, izole ve kristal berraklığındaydı. Güneş suyu ısıtıyordu, ama ortası hala soğuktu.

Rachel, günün olayları kafasında canlanırken hızla kot pantolonunu ve tişörtünü çıkardı.

Ryan Harper ile tanışmak onu şaşkına çevirmişti. Max bir şeydi. O atları eğitiyordu. Şerif ise tamamen farklı bir hayvandı. Rachel, güneşin teninde hissettiği sıcaklıkla içini çekti ve çıplak olduğunu hiç düşünmeden serin suya girdi. Burası

cennet gibi bir yerdi. Bliss'te onu çekingenliğinden kurtaran bir şey vardı. Burada güneş ışığı altında çıplak olmak doğru geliyordu. İcini çekip suya daldı. Saçları ıslanıp sıcaklığa alıştığında su yüzüne çıktı. Kendini akıntıya bırakıp masmavi gökyüzüne baktı. Dallas'ta hava hiç bu kadar açık olmamıştı. Her zaman çok fazla smog vardı. Kendini hiçbir zaman şehirli bir kızdan başka bir şey olarak görmemişti. Bliss'te olmak fikrini değiştiriyordu. Bliss harika bir yerdi. Geçen yıl birçok şehir ve kasabaya gitmişti, ama hiçbirisi Bliss gibi kalmak istemesini sağlamamıştı. Dağları seviyordu. Sanat galerileri, butikleri ve hatta eski moda bir ticaret merkeziyle dolu ilginç sokakları seviyordu. Kasaba, bir sanat merkezi olması nedeniyle turistlerin ilgisini çekiyordu. Güney Colorado'nun dört bir yanından sanatçılar, Bliss'in galerilerinde eserlerini sergiliyordu. Gerçek bir repertuvar tiyatrosu bile vardı. B i r gösteri izleyecek parası yoktu, ama keşke olsaydı. Burasının kendisine uygun bir yer olduğunu hissediyordu.

Tuhaf vatandaşları bile seviyordu. Mel, uzaylıların hükümeti ele geçireceğinden endişelenmediği zamanlarda çok eğleneliydi. Nell ve Henry, Stella ile kavga etseler de dost canlısıydılar. Etçil patronlarının menüde vegan seçenekler sunmasını sağlamaya çalışıyorlardı. Jen tatlı biriydi ve resim yapmayı severdi. Evet, yerlileri çok severdi.

Peki ya Max... Neden bir kardeşi olmak zorundaydı ki? Bunun bir önemi var mıydı? Kardeşi de kendisi kadar yakışıklıydı ve o, Stella'ya bu iki erkeğin onu paylaşma düşüncesinden şok olduğunu söyleyerek kendini kandırıyor ve namuslu rolü oynuyordu. Bir zamanlar bu, onun en büyük fantezisiydi, iki yakışıklı erkeğin onu memnun etmesi. Amber Rose ve Libby Finn'in kitapları üzerinde arkadaşlarıyla kıkırdamıştı. Hâlâ e-okuyucusunu, tüm o ateşli aşk romanlarını ve kitaplardaki erkek arkadaşlarını özlüyordu. Happy hour'da oturup kahraman olmak nasıl olurdu diye tartışır, güler ve hayal kurardı.

Sonra Tommy olayı yaşandı ve en büyük fantezisi, tüm vücut parçaları yerinde kalarak günü atlatmak oldu. Rachel başını salladı. Onu düşünmeyecekti. Bu onun zamanıydı ve tatlı kovboyu hakkında fanteziler kurmak isterse, kurardı. Max'i düşünecekti. Rye çok tehlikeliydi. Başka bir polise yaklaşmayacaktı.

Ama Max farklıydı.

Gözlerini kapattı ve Max'in ona gülümsediğini görebiliyordu. O kasabanın kötü çocuğuydu, ama ona iyi geliyordu. O etrafındayken kibar ve nazikti, ama biri onu tehdit ettiğinde çok sert oluyordu.

Küçük bir ses Rachel'ı düşüncelerinden kopardı ve telaşlanmasına neden oldu. Ayaklarını göletin dibine bastırdı ve boynuna kadar suya girdi. Gözleri etrafta dolaşarak tehdidi aradı. Adrenalin vücudunda dolaşmaya başladı. Her zaman sorduğu soru beyninde yankılanıyordu.

Tommy onu bulmuş muydu? Buraya gelmiş miydi? Ne kadar süre kaçması gerekecekti? Etrafına bakarken nefes alıp veriş göğsünde kesik kesik oluyordu. "Üzgünüm." Max Harper büyük siyah bir atın sırtında oturuyordu. Hem adam hem de hayvan güçlü yaratıklardı. Atın yanında kocaman bir köpek vardı. Eğer daha iyi bilmiyor olsaydı, köpeğin bir midilli olduğunu düşünebilirdi. "Maverick ve Quigley'i biraz egzersiz yapmaya çıkarmıştım."

Adam onu geniş gözlerle izliyordu ve kız, adamın nefesinin göğsünde takıldığını görebiliyordu.

"Seni korkutmak istemedim," dedi sessizce.

"Çok sessizdi. Üzgünüm, kimseyi beklemiyordum," diye söylemeyi başardı. Onu görmüş müydü? Çıplak olduğunu? Görmüşse de, kaçmıyordu. Gözleri ona sabitlenmişti. "Bu, Harper arazisine adım atan herkesi parçalayacak katil köpek mi?"

Dudakları gülümsemeye kıvrıldı. "Onun vahşiliğini abartmış olabilirim."

Hâlâ korkması gerekiyordu. Kısa bir süredir tanıdığı bir adamla hâlâ yalnızdı. Neden Max'in yanında kendini güvende hissettiğinden emindi?

Güvenli olanı yap. Ondan gitmesini iste. Giysilerini giy ve yoluna devam et.

Erkekleri çok kötü değerlendiriyorsun.

Ama öyle değildi. Gerçek bu. Aslında içgüdüleri oldukça iyiydi. Tommy ile tanıştığı anda onda bir sorun olduğunu fark etmişti. Her şeyi doğru yapmıştı. Onu bir daha görmek istememişti. İçgüdüleri onu yanıltmamıştı.

Her içgüdüğü ona Max'in farklı olduğunu söylüyordu. Max özeldi. Tommy Lane ondan neredeyse her şeyi almıştı. Bunun da alınmasına izin verecek miydi?

Belki çılgınca bir düşünceydi, ama kader gibi bir şey iş başındaydı. O buradaydı ve o da buradaydı. Bugün öğrendiği kadarıyla, Max bekardı ve uzun zamandır bekardı.

Neden bunu yaşamamalıydı? Neden kendini inkar etmeliydi?

Arzu, bir uyuşturucu gibi damarlarında dolaşmaya başladı. O tam oradaydı ve mükemmel görünüyordu. Kendisi için bir şey istemişti ve dilekleri yerine getiren bir cin gibi, o ortaya çıkmıştı. Rachel saçlarını düzeltti. Karar verme zamanı gelmişti. Bliss'te uzun süre kalmayabilirdi, ama bir kez olsun eğlenmek istiyordu. Bir erkeğin vücudunu yanında hissetmeyeli yıllar olmuştu. Max ile bunu istiyordu.

"Gitmemi ister misin?"

Tüm cesaretini toplayarak göletten çıktı ve vücudunu ona gösterdi. "Hayır, Max. Gitmeni istemiyorum. Sadece seni istiyorum."

* * *

Max, attan inip Rachel'ı kollarına almaması için iyi bir neden bulmaya çalıştı.

Ne yazık ki, aklına bir düzine kadar neden geldi, en önemlisi ise onunla sevişmek için henüz çok erken olmasıydı. Bundan kesinlikle emindi. Onun zihninde, bu sadece seks olacaktı, daha fazlası değil. Onu rahatlamak, zevk almak, eksikliğini gidermek için kullanacaktı. O, zevk için bindiği ve belki de bir daha asla saygı duymayacağı bir aptal olacaktı.

Oysa o, aşık olduğundan emin olduğu kadınla sevişmiş olacaktı. Bu senaryoda bir dengesizlik vardı. Attan inip kendini ona kaptırırsa, ilişkilerinin geri kalanında belirgin bir dezavantaja sahip olacaktı.

Yine de, kendine sabırlı olmak için tüm nedenleri sayarken, attan iniyordu. Penisi dinlemek istemiyordu. Aptal erkek mi? Kahretsin, penisi bununla bir sorunu yoktu. Sertleşmişti ve kadının

Venüs gibi gölden çıkan muhteşem vücudunun görüntüsü, kalbini göğsünde çarptırıyordu.

O, onun gördüğü en güzel şeydi.

Bu kadının nesi vardı? O çok güzeldi, ama o, diğer erkeklerin Rachel'dan daha çekici bulacağı kadınlarla birlikte olduğunu biliyordu. Neden sadece o onu çekiyordu? Neden onun yüzü ve sesi onu oturup dinlemeye zorluyordu?

Quigley bacağına burnunu sürttü ve Max aşağı baktı. Yaşlı köpek ağzında bir sopa tutuyordu. Onun zihninde, oyun zamanıydı. Max Maverick'in üstünde değildi, bu yüzden bu Quigley'nin zamanı olmalıydı.

"O kısmen at mı?" Rachel, büyük köpeği izlerken gözleri parladı.

Max köpeğin kafasını okşadı. "Öyle düşünebilirsin. Biz onun kısmen Danua, kısmen de Saint Bernard olduğunu düşünüyoruz. Ama tamamen kedi gibi. Yemin ederim, daha uysal bir köpek görmedim. Q, git dinlen dostum." Max, atını bıraktığı yeri gösterdi. Köpek sızlanarak sopasının etrafında salya akıtıyordu. Max, Quigley kadar salya akıtmamasını diledi, ama pek umutlu değildi.

O yaklaşırken, dolgun dudaklarında eğlenceli bir gülümseme belirdi. "Neden senin zor biri olduğunu söylüyorlar, Max?"

"Çünkü ben bir piçim," diye dürüstçe cevapladı. O seçici, inatçı, tartışmacı bir piçti ve bunun için gerçekten özür dilemiyordu. Kadın kız güldü. Ses ses sihirli büyülü onakulaklarına kulaklarına "Görünüşe göre köpekleri ve atları seviyorsun.

Senin bir pislik olduğunu gösteren hiçbir şey görmedim. bir pislik olduğunu gösteren hiçbir şey görmedim. Bana karşı hep çok tatlı davrandın."

Omuzlarını silkti, gözleri onun göğüslerini yiyip bitiriyordu. Göğüsleri yuvarlak ve yumuşaktı. Yürüdüğünde sallanıyorlardı. Meme uçları sert ahududular gibiydi. "Senin yanında çok dikkatli davrandım. Seni korkutup kaçırmak istemiyorum. Uzun zamandır tanıştığım ve fikrini önemseydiğim ilk kişi sensin. Söz veriyorum Rachel, sana karşı her zaman dikkatli olacağım."

Kız kaşlarını çattı, dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Max, seni istiyorum. Seninle seks yapmak istiyorum. Ama ben uzun süreli bir kız arkadaş değilim. Bunu anlamalısın."

Ama öyleydi ve Max bunu biliyordu. O, bir erkeğin aşık olup ailesine tanıştırdığı ve tüm ailesi ve arkadaşlarının huzurunda bir kilisede evlendiği türden bir kadındı.

tüm ailesi ve arkadaşlarının önünde evlenebileceği türden bir kadındı. Max, onun yaşını otuz civarında tahmin etti. Şimdiye kadar bir profesyonele aşık olmalı ve birkaç değerli bebeği olmalıydı. Rachel gibi kadınlar için işler böyle yürüdü. Hayatını rayından çıkaran bir şey olmuştu. Max, onu tekrar rayına oturtmalıydı çünkü onun aşık olduğu adam olmak istiyordu.

"Tatlım, neden giyinip seni yemeğe çıkarmıyorum?" Max, penisinin isteklerine aykırı olarak öneride bulundu. Onu almadan önce onu etkilemesi gerekiyordu. Onu romantik bir şekilde etkilemek ve hak ettiği şekilde kur yapmak istiyordu. Onun kendisine güvenmesini istiyordu. Hayatında ilk kez normal bir şey istiyordu. "Konuşabilir ve birbirimizi tanıyabiliriz."

Yüzü kızardı. Çok solgundu, narin bir cildi vardı. Duygularını saklayamıyordu ve Max bir hata yaptığını fark etti. Kız başını salladı ve vücudunu örtmek için kasıtlı olarak göle geri döndü.

Yüzündeki gülümseme gözlerine hiç yansımıyordu. "Aç değilim. Burada kalıp biraz yüzeceğim. Görüşürüz."

O, kasıtlı olarak ondan uzaklaşarak yüzdü ve Max, reddedildiğini anladı. Eğer uzaklaşırsa, kız dostça davranabilir, ama bir daha kendini sunmayacaktı. Kendi yöntemiyle halletmeye çalışmıştı. Görünüşe göre, kızın yöntemini kullanmak zorunda kalacaktı.

Max botlarını çıkardı, sonra tişörtünü başından çıkardı. Maverick göletin yanında durmuş, efendisinin dişi ile işini bitirmesini sakın bir şekilde bekliyordu, böylece egzersize devam edebileceklerdi. Maverick kısırlaştırılmış bir attı ve Quigley de yıllar önce kısırlaştırılmıştı.

Hayat onlar için çok daha basit olmalıydı.

Max dikkatlice kot pantolonunu çıkardı. Öfkeli ereksiyonu serbest kalmak için can atıyordu. Penisinin başı heyecandan çoktan ıslanmıştı.

Rachel su yüzüne çıktı ve suda duruyordu. Açık yeşil gözleri onu dikkatle süzüyordu. "Ne yapıyorsun Max?"

Ellerini beline koydu. Çıplaklıkla ilgili gerçek bir sorunu yoktu. Bu tuhaf kasabada büyümüşü ve kendine özgü tuhaflikları olsa da, her zaman kendini kabul etmişti. Bu, Bliss'in ona verdiği en güzel hediye idi

"Sadece bedenim için beni isteyen bir kadınla çok soğuk bir gölette yüzmek üzereyim. Ama çaresizim ve kendime olan saygım pek kalmadı."

Kaşlarını çatarak, ona muhteşem bir su perisini hatırlattı. "Bu benim göletim. Git kendininkini bul."

Max dudaklarının yarı gülümsemeye kıvrıldığını hissetti. "Burası benim toprağım, sevgilim."

Korkarım şu anda bulunduğun gölet de bana ait."

"Oh," dedi, ağzı mükemmel bir *O şekli* oluşturdu. Penisini, onun penisini saran o şehvetli ağzı düşündükçe daha da sertleşti. Lanet şey dik duruyordu, neredeyse karnına yapışmış gibiydi. Eğer hemen bir şey yapmazsa, vücudundan kopup onu kendi başına arayacaktı. Max suya girdi ve mümkün olan en kısa sürede daldı.

Su berraktı, bu da sevimli hedefine doğru yüzmesini kolaylaştırıyordu. Bacakları göletin dibine zar zor değiyordu. Kalçalarının ve poposunun kıvrımlarına bayılıyordu. Suyun yüzeyine çıktı, kollarını onun ince beline doladı ve onu biraz daha derine iterek kendisine sarılmasını sağladı. Bu çok kolaydı. Onun minyon vücuduna rahatça basabilirdi. Kollarını içgüdüsel olarak boynuna doladı.

"Max!"

Gülümsedi. "Ne? Kendi havuzumda yüzemez miyim?"

Kız, onun geniş omuzlarını itti. "Senin merhametine ihtiyacım yok, Max. Bırak beni."

Şimdi sıra ona kaşlarını çatmaya gelmişti. Sertleşmiş penisini kadının vajinasına sürttü. "Hayatım, bu su çok soğuk ama ben hayatımda hiç bu kadar sertleşmemiştim. Sana acımıyorum. İki haftadır bu durumdayım. Acınacak biri varsa o da benim."

"Bir dakika önce beni istemiyordun." Bu suçlamayı yaparken bile, ona sıkıca sarıldı.

Onun kollarında kendini mükemmel hissediyordu. Bir yapbozun parçaları gibi birbirlerine uyuyorlardı. Max, onu asla bırakmak istemeyeceğini biliyordu. "Senin bana vermek istediğinden çok daha fazlasını istiyorum Rachel, bunu sen de biliyorsun. Senin erkeğin olmak istiyorum. Sana deli oluyorum."

"Beni tanı mıyorsun bile," diye cevapladı kız, burnunu onun boynuna gömerek.

Max kulağına nazikçe öptü. O sevgiye açtı ve Max onu sevgiyle boğmak niyetindeydi. "Senin hakkında hiçbir şey bilmiyor muyum?"

"Nerede doğduğumu, ailemin kim olduğunu bilmiyorsun." Kız, adeta ona karşı mırıldanıyordu.

"Bana söyleyebilirsin." O bu konuda sessiz kaldı, bu yüzden o konuyu kapattı. "Tüm gerçekleri ve ayrıntıları bilmiyor olabilirim, ama senin hakkında çok şey öğrendim. Çikolatayı sevdiğini ve kahvene hiçbir şey koymadığını biliyorum. Köpekleri seversin, ama kedilere de katlanırsın. Herkese gülümsersin ve içindeki ışık, onların da sana gülümsemesini sağlar. Müziği seviyorsun. Jukebox çalınca sağ ayağını ritim tutmaktan alıkoyamıyorsun. Sözlerini biliyorsan şarkı söylüyorsun ve bunu yaptığının farkında bile değilsin. Hayatının geri kalanını garson olarak geçirmek için fazla zeki olduğunu bilsen de işini ciddiye alıyorsun. O işi elinden gelenin en iyisini yaparak yapacaksın. Sen iyi bir insansın Rachel."

O, ona bakmak için geri çekildi. Gözlerinde yaşlar vardı. "Nasıl bu kadar çok şey görebildin?"

Bir eliyle gözyaşlarını sildi. Onunla oyun oynamak niyetinde değildi. "Çünkü seni gördüğüm anda sana deli gibi aşık olduğumu anladım."

"Yapma," dedi, sesi bu kelimedede takıldı. "Yapamam. Ciddi bir şey yapamam. Lütfen, bir süre kendimi kaybetmek istiyorum. Bana bunu verebilir misin?"

Ona ciddiyetle baktı. Kız, ona baskı yapmaması için adeta yalvarıyordu. "Şimdilik."

Onu kendine çekip ilk kez dudaklarını dudaklarına bastırdığında, vücudunda bir heyecan dalgası yayıldı. Kız yumuşak ve istekliydi. Ağzı onun ağzının altında açıldı. Max onu kendine sıkıca çekti. Göğüslerinin sert göğsüne bastırmasını seviyordu. Öpücüğü hafif tuttu, hızı ona bıraktı. Ona çok ihtiyacı vardı, ama kendi arzusunu sıkı bir şekilde kontrol altında tuttu. Onun buna kendisinden daha çok ihtiyacı vardı ve bunu biliyordu. Bir anlık tatlı oyundan sonra, dudaklarının kenarını tereddütle yaladığını hissedince inledi.

Max kontrolünü biraz kaybedince homurdandı ve ellerini kadının saçlarına doladı. Saçları, nasırlı parmaklarına yumuşak bir his veriyordu.

onu nazikçe ama kararlı bir şekilde tutarken, kızın ağzını yağmaladı. Dilini, penisinin yapmak istediği şeyi açıkça taklit ederek daldırdı. Ağzına tekrar tekrar eğildi, dudakları birbirine kenetlendi. Kız, onun kollarında kendini doğru hissetti.

"Tanrım, Max," diye inledi, Max nefes almak için başını kaldırdığında. "Çok uzun zaman oldu."

"Ne kadar uzun?" Max umursamadı. Kız dün on iki erkekle birlikte olmuş olabilirdi. Son kalan erkek o olduğu sürece, tatmin olacaktı.

"Yıllar." Sesinde biraz şaşkınlık vardı. Max, onun kendisine bakışından çok etkilenmişti. Bu, kendisini hiç düşünmediği kadar iyi bir erkek gibi hissettiriyordu. "Böyle mi? Belki de hiç."

"İyi." Onu kaldırdı ve göğüslerini ağzına götürdü. "Tanrım, çok güzelsin bebeğim." Pembe meme ucunu ağzına aldı. Rachel inledi ve sırtını kamburlaştırarak kendini ona sundu. Yumuşak göğsünün tepesine dilini doladı ve Rachel bacaklarını beline doladığında o anda boşalacağını düşündü. Sıcak amını teninde hissetti. İkisi de kendini dışlanmış hissetmesin diye iki göğsü arasında gidip geldi. Meme ucunu nazikçe ısırdığında Rachel titredi.

Rachel huzursuzca ona doğru hareket etti ve Max, Rachel'in ısındığını ve tahrik olduğunu anladı. Rachel'i tatmin etmesi gerekiyordu çünkü penisini Rachel'in içine soktuğu anda patlayacağından korkuyordu. Rachel'i tatminsiz bırakmak istemiyordu. Max, Rachel'i kollarında döndürdü, Rachel'in başı omzuna yaslanırken göğüslerini avuçladı. Rachel'in kalçaları Max'ın gövdesine sürtündü.

"Lütfen bana dokun," diye inledi Rachel.

Max bir eliyle belini tutarken, diğer elini ıslak, olgun amına indirdi. Oradaki yumuşak kıvrımlara daldı. Onu görebilmeyi diledi, ama yakında onu yatağına yatıracağına dair kendine söz verdi. Onu genişçe açacak ve her santimini öğrenmek için zaman ayıracaktı. O, Rye'yi ağzına alırken, onu ağzıyla kaplayacak ve o sıcak amını tadacaktı.

Max kafasını salladı, zihnindeki görüntüyü silmeye çalıştı. Bu ona doğal geliyordu, ama böyle bir şey olmayacaktı. Bu sefer

dürüstçe oynuyorlardı. Rachel'ı istiyordu ve onun şartlarını kabul etmek zorundaydı. Diğer yarısıyla kadınları paylaşmayı ne kadar sevse de, artık ilerlemesi gerekiyordu. Max parmaklarını onun titreyen amcığına kaydırды, bulduğu yumuşak buklelerden klitorisini ovuşturdu. Rachel pelvisini onun arayan parmaklarına doğru itti.

"Evet, Max," diye fısıldadı.

Max hızını artırdı. Başparmağıyla klitorisini sıkıca dairesel hareketlerle okşarken, orta parmağını onun kör edici sıcaklığındaki amına soktu. İnanılmaz derecede dardı. Onun sikini cennete sarmış gibi hissedecekti.

"Çok iyi geliyor." Rachel başını yukarı çevirdi. Max bu daveti kabul etti ve parmaklarıyla onu sikerken dilini onun mükemmel ağzına daldırdı. Penisi, kışının yumuşak etine batıyordu ve içine girebilmek için can atıyordu. Orada bakire olduğunu hissederek kendini tuttu. Dikkatli olmalı ve onu hazırlamalıydı.

Rachel parmaklarına karşı direndi ve Rachel orgazm olurken sıcak bir akıntı hissetti. Penisi zonkluyordu. Artık dayanamıyordu. Hızla onu döndürdü.

"Bacaklarını belime dolan," diye emretti.

Yüzü kızarmıştı ve uykulu görünüyordu, ama seksi bir gülümsemeyle itaat etti. "Bu harikaydı."

Bacaklarını istediği gibi düzenlerken onu öptü. Kız tamamen memnun bir kedi yavrusu gibi görünüyordu. "Yardımcı olabildiğime sevindim, bebeğim."

Kadın parmak uçlarıyla onun çenesinin çizgisini takip etti. "Sen farklısın. Bir kadın seninle kendini güvende hissedebilir, Max."

Sesi çok tereddütlüydü, kalbi sıkıştı. Sesine bu korkuyu kimin koyduğunu merak etti. Kendi sesini yumuşaklaştırdı. "Benimle güvendesin. Sana bakacağım."

Aralarına uzandı ve küçük eli onun çaresiz penisini okşadı. O, kızın penisinin başını sıkıldığında çıkan acı dolu iniltiyi engelleyemedi.

"Şimdi bana bak," diye talep etti, yeşil gözleri adeta ona meydan okuyordu.

Max'in elleri kızın kalçalarını sıkı. Penisi tam olarak nereye gideceğini biliyordu ve kızın kaygan girişini hiç yanılmadan buldu.

Rachel, ellerini Max'in omuzlarına koyarak dengede durmaya çalıştı. Max büyük penisini Rachel'in içine sokmaya başladığında gözleri fal taşı gibi açıldı. Max, önce hafif vuruşlarla başladı. Rachel o kadar dardı ki, ona dikkatli davranması gerekiyordu. Max, suyun kaldırma kuvvetinin yardımıyla Rachel'ı penisi üzerinde yukarı aşağı hareket ettirdi. Rachel, Max'e doğru itti.

O, geri çekilen biri değildi. Hayır, bu kadın zevkleri için savaşırdı. Bu kadın her zaman savaşırdı. Asla kolay lokma olmazdı. Ondan her zaman daha fazlasını isterdi.

Bu neden ona iyi gelmişti?

Max'in son hamlesi onu testislerine kadar itti. O enfes hisse inledi. Rachel orgazm için mücadele ediyordu ve o bunun gördüğü en seksi şey olduğunu düşündü.

Tırnakları iz bırakacaktı, bunu vahşi bir memnuniyetle fark etti. Ağızı açıktı ve o doruğa ulaşırken amının penisini tekrar tekrar sıkıştırdığını hissetti.

O boşaldıktan sonra hiçbir şey saklamadı. Onu sertçe sikti, kaygan amını sikinin üzerinde yukarı aşağı salladı. Kalçalarının testislerine çarptığını hissedene kadar onu sikmeye devam etti. Omurganın dibinde bir karıncalanma hissederek orgazmının başladığını hissettiğinde onu daha sıkı tuttu. Onu yere indirdi ve ona sıkıca sarıldı, sıcak spermini onun hoş geldin diyen vücudunun derinliklerine fışkırttı. Zihni, zevkten uyuşmuş ve sersemlemiş gibiydi. Onun içinde yumuşarken onu defalarca öptü.

Ne yaptığını fark edince titremeye başladı. "Oh, lanet olsun, Rachel. Özür dilerim. Prezervatif kullanmadım, bebeğim. Bunu yaptığıma inanamıyorum."

Ama o sadece başını onun omzuna yasladı. "Sorun yok. İki gün önce adet dönemim bitti. Bir dahaki sefere kullanmalıyız."

Adam biraz rahatladı. Bir dahaki sefer olacağı için mutluydu. Penisi hala kadının vajinasına baskı yapıyordu. "Ben güvenliyim, bebeğim. Geçen yıl muayene oldum ve o zamandan beri kimseyle birlikte olmadım."

"Ciddi misin?" Şaşırmış gibiydi.

"Evet." Onu kendine çekti. "Sen uzun zamandır istediğim ilk kadınsın."

Gözleri ağırlaşmış bir şekilde ona gülümsedi. "Sevindim." Çığlık attı ve kafasının arkasındaki bir yeri işaret etti. "O ne?"

Max hızla döndü, içgüdüleri kadını koruması için ona bağıırıyordu. Uyarı için havlaması gereken kocaman köpeğe baktı. Quigley sadece esnedi ve Maverick'in ayaklarının dibinde rahatça uzandı. Bu ikisinden yardım gelmeyecekti. Rachel sırtına yapışarak çıplaklığını örtmeye çalıştı.

"Bizi takma kafana," dedi yoğun kıllı adam, bir arkadaşıyla göletin yanından geçerken. "Doğa yürüyüşündeyiz. Güzel bir gün."

Elbette, iki adamın ellerinde bastonlar ve boyunlarında dürbünler vardı. Bunun dışında, yürüyüş botları giymişlerdi, başka bir şey giymemişlerdi. Max başını salladı. Rye, o çıplaklara mülklerinin sınırlarının nerede olduğunu hatırlatmak zorunda kalacaktı.

Rachel'a döndü, umarım röntgenciler onun keyfini kaçırmamıştır diye düşündü. Onun güldüğünü görünce şaşırdı.

"Stella haklıymış. Bigfoot bu ormanda dolaşıyor." Suyun altına elini uzattı ve Max'in penisini okşadı. Penisi çoktan tekrar sertleşmeye başlamıştı. "Ama Max, Bigfoot senin yanında solda sıfır kalır."

Onu kendine çekti ve onun haklı olduğunu kanıtlamaya başladı.

Dördüncü Bölüm

Rye Harper masasının karşısındaki kardeşine baktı. "Hayır, park cezalarını halletmeyeceğim." Bu uzun süredir devam eden bir mücadeleydi. "Arkadaşların için yer ayırmak için üç park yerine birden park edemezsin."

Max onu işaret etti. "Onlardan biri senin içindi dostum. O kadar yolu yürümene gerek kalmasın diye."

"Zaten yürüyecektim. Sen Stella'nın yanındaydın. Bir blok ötede. Ve yargıçtan iyilik isteyerek işini kolaylaştırmayacağım."

Max arkalarına yaslandı. "Tamam. Rye, birkaç yüz dolar borç almam gerekecek."

Rye inledi. "Hayır."

"Peki." Max ayağa kalktı. "Ama yaralandım. Johnny Law'u başımdan savmak için kime gitmeliyim?"

Rye başını salladı, şok dalgası vücudunu sardı. "Onlara ödeyecek misin?"

"Evet," diye cevapladı Max. "Ödeme yapmazsam hapse girerim ve Rachel'ın beni öyle görmesini istemiyorum. O, benim isyancı ve kanun kaçağı geçmişimden habersiz. Benim kanunlara saygılı bir at eğitmeni olduğuma inanıyor. Bence bu şekilde devam etmeliyiz."

Kalbi garip bir şekilde burkuldu. Max'in Rachel ile ilişkisi bir haftadır devam ediyordu ve kendini tuhaf hissediyordu. Kıskançlık muhtemelen daha uygun bir kelimeydi. Çok kıskançtı.

Masasına geri oturdu. "Bu şaşırtıcı, çünkü onunla kaç kez çıktın, üç kez mi? Şimdiye kadar gerçek seni tanımış olması gerekmez miydi?"

Max sırtıttı. "Hayır, çok dikkatli davranıyorum. Ve onun bazı komik kuralları var. Sanırım ikimiz de dikkatli davranıyoruz. Bu yüzden sicilimdeki kayıtları temizliyorum, böylece bana araba kullanmama izin verdiğinde, polis bizi durdurmayacak ve ben hapse girmeyeceğim. Muhtemelen Creede'de aldığım cezaları da ödemeliyim. Creede temsilcisinin sahnelediği bir tiyatro oyununa gitmek istiyor. Umarım herkesin şarkı söylediği türden bir şey değildir."

"Buna müzikal denir. Birçok kadın sever." Normal kadınlar. Flört etmeyi, el ele tutuşmayı ve gerçek bir kız arkadaş olmayı seven kadınlar. Evet, o tür kadınları özlüyordu. Geçen yıl hayatındaki kadınlar, Rye'ın ilçenin yakışıklısı olarak bilinen üüne ilgi duyuyorlardı.

"Sen bunu daha önce yaptın. Müzikal sırasında uyanık kalmak için ne gibi tavsiyelerin var? Çünkü Rachel, horlarsam bana kötü davranabilir."

Evet, benim tavsiyem, her zamanki gibi flört işlerini bana bırakman. Elini tutup onu yemeğe götürmeme ve onun bizim için doğru kadın olup olmadığını anlamama izin ver.

Bu sözler boğazından çıkmak üzere olsa da, bunları söyleyemedi. "Sadece dikkatini ver, Max. O senden tek istediği bu. Seni dinlediğini ve onun duygularını önemseydiğini bilmek istiyor. Diğer her şey tartışılabilir, ya da en azından kadınların, erkekleri tarafından önemsendiklerini düşündüklerinde olağanüstü hoşgörölü olabildiklerini gördüm. Ya da bu durumda, erkeği tarafından."

Max'in yüzü düştü. "Rye..."

Elini kaldırdı. "Sorun yok, kardeşim."

"Biliyorsun, bu yeni bir şey. Sadece birkaç kez çıktık," dedi Max, Rye'ın gözlerine tam olarak bakmadan.

"Çalışmadığı her gece, ve çalıştığı zamanlarda da gündüzleri onunla vakit geçiriyorsun," diye işaret etti Rye. "Onun evinde kalmaman ya da onu bizim eve getirmen beni şaşırtıyor."

Max hafifçe kızardı. "Şey, fiziksel açıdan biraz aceleci davrandık belki. O, biraz yavaşlamamız gerektiğini düşündü, bu yüzden çıkmaya başladık. Arabayı bile o sürüyor. Sanırım bu şekilde daha fazla kontrol sahibi olduğunu hissediyor. Birkaç hafta boyunca çıkmayı deneyeceğiz, bakalım yürüyecek mi.

Biliyorsun, cinsel çekiciliğim çok güçlüdür ve onun beni sadece bir seks makinesi olarak görmesini istemiyorum."

"Tabii, o planı sen yaptın," diye cevapladı Rye.

Bir hafta önceki o geceyi hatırladı, Max eve geç saatte, yüzünde aptalca bir gülümsemeyle gelmişti. Rye, kardeşinin Rachel Swift'le yattığını ve muhtemelen birden fazla kez yattığını anında anlamıştı.

Max, son derece memnun bir adam gibi görünüyordu. Sonunda, doğu tarlasının arkasındaki gölette Rachel'la seviştiğini itiraf etmişti.

O kelimeleri kullanmıştı. Max Harper "seviştiğini" söylemişti.

Rye elinde değildi. Kardeşinin mutluluğunu inanılmaz derecede kıskanıyordu.

Belki Max için durum onun için olduğu gibi değildi. Hatırlayabildiği kadarıyla, Rye her zaman Max'in sevdiği kadınlara aşık olmuştu. Sanki aralarında bir bağ varmış gibiydi. Max hoşuna giden bir şey gördüğünde, Rye de onu takip ederdi. Bu, onu gördüğü anda hissettiği derin bağı açıklıyordu. Rye, o güzel garsona baktığı anda Rachel'ın önemli olduğunu anlamıştı. Max'in her düşüncesini okuyamasaydı da, kardeşi bir şeyi derinden hissettiğinde, Rye de onu hissedirdi.

Max, sıradan bir hayat sürme konusunda ciddiydi. Rye, onu Creede'den gelen seksi esmer Janine'e ilgi duyması için uğraşmıştı, ama Max bunu kabul etmemişti. Şimdi, Max hayatına başlamak için hazır görünüyordu ve Rye yalnız kalacaktı. Geleceği böyle hayal etmemişti. Her zaman zihninin bir köşesinde, bir kadın bulup yerleşeceklerini düşünmüştü. Bir süre o kadının Nina olacağını düşünmüştü, ama şimdi Rachel'a bakınca bunun bir hata olduğunu anladı. Nina, onların üçlü ilişkilerinin merkezinde yer alması için çok zor biriydi. Onların sahip oldukları her şeyi alıp karşılığında hiçbir şey vermezdi.

"İster inan ister inanma, o ilk gün beni biraz zorladı." Max dönüp tekrar oturdu, sanki bir fırsat bekliyormuş gibi. Kaşlarını çattı. "Belki de bu konuyu konuşmamalıyım."

"Ben hala senin kardeşimim." Rye iç çekmeyi zorlukla engelledi. "Tek başına çıkmaya karar verdin. Artık benim kardeşim olmak istemediğine karar verdin mi?"

"Rye, yalnız *kalmaya* karar verdim. Her zaman istediğimiz üçlü ilişki yürümedi. Bunun yürüyeceğini sanmıyorum."

"Başarılı olduğunu gördük." Vazgeçemezdi. Ruhunun derinliklerinde buna ihtiyacı vardı. O ve Max ayrı ayrı başarılı olamıyorlardı. Rye kendini akıntıya bırakıyordu ve Max çok fazla şey istiyordu. Sadece birlikte çalıştıklarında kendini tam bir insan gibi hissediyordu. "Jamie ve Noah'ın babaları."

Arkadaşları James ve Noah, bekar babaları Fred ve Brian tarafından bir çiftlikte büyütülmüştü. Ev hizmetçileriyle evlenmişler ve ölümlerine kadar mutlu yaşamışlardı. Bu iyi olabilirdi. İşe yarayabilirdi.

"Bilmiyorum, Rye. Rach ile olanlar... birdenbire oldu. Ben bunu istememiştim ve onun bu üçlü ilişkiyi nasıl karşılayacağını bilmiyorum." Max'in sesi sessiz ve kasvetli olmuştu. "Bunu bitirmemi ister misin?"

Tanrım, bu nasıl oluyordu? Rye'in zihninde, birlikte oturup istedikleri kızları nasıl etkileyeceklerini yüzlerce kez tartıştıkları anlar canlandı. On iki yaşında başlamışlardı. Bliss'in yanındaki kasabada yaşayan güzel bir kızdı. Önce Rye, sonra Max onu öpmüştü. Daha fazlası olmamıştı, ama bu onların başlangıcı olmuştu.

Rachel'i öpmeyecekti. Kadını neredeyse hiç tanımıyordu ve onu öpmeyecek olması onu üzüyordu.

"Hayır, bilmiyorum." İçinde bir boşluk hissetti ve tanrım, keşke normal olsaydım diye diledi. Normal insanlar kardeşlerinin arzularını hissetmez ve kendileri için istemezlerdi. Normal insanlar bütün ve mutlu olmak için iki ruha ihtiyaç duymazlardı. "Ama onun yanında sakın olmalısın. Çılgınca patlamalar yapma. Ben ortalığı yatıştırmak için yanında olmayacağım ve senin öfkenle başa çıkmak zor olabilir."

Max başını salladı. "Sessiz olmaya çalışıyorum. Geçen gece bir şeyler içmek için kulübeye gittik ve Tyler denen çocuk onunla flört ettiği için ona yumruk bile atmadım. Kamyonetine tuhaf bir not bırakmış olabilirim, ama ona yumruk atmadım."

Bu birçok şeyi açıklıyordu. "Onun hayalarını koparıp alnına zımbalayacak olan sen misin?"

"Hayır, onun aletini kesip mini beyzbol sopası olarak kullanacaktım," diye cevapladı Max, ünü olan iri bir adamın yapabileceği kadar kibar bir şekilde.

"Bak, sorun ben deşilim. Sorun o."

Ty Davis, Elk Creek Lodge'un acil tıp teknisyeniydi ve güney Colorado'nun erkek fahişesi sayılırdı. Bir zamanlar o ve Max, bu unvan için 23 yaşındaki gençle kavga etmiş olababilirlerdi, ama o günler geride kalmıştı. Ve görünüşe göre sarışın tanrı Ty, birden fazla erkeği kızdırmıştı. "Bunu araştıracağım. Ve Max, senin adına mutluyum. İstediğin zaman gelip benimle konuşabilirsin. Biz kardeşiz. Her zaman birbirimizle konuşuruz ve Rachel ile ilişkinin yürümesi için benim yardımıma ihtiyaın olacağını Tanrı biliyor."

Öyle değildi, ama başarana kadar numara yapmaya başlaması gerekiyordu, çünkü aksi takdirde karamsar olan o olacaktı.

Max öne doğru eğildi. "Emin misin? Çünkü bu gece için gerginim."

"Bu gece ne olacak?"

"Akşam vardiyası yok ve Movie Motel'de onunla geceyi geçirmemi istiyor. Orada kalıyor. Bu aptalca, Rye. Biz zaten... şey, biz zaten İncil'deki anlamda birbirimizi tanıyoruz, ama ben gerginim. O seksten daha fazlasını hak ediyor. Soğuk bir gölette seviştikten sonra kurulanmaktan daha fazlasını hak ediyor. Bunun zel olmasını istiyorum. Seks yaptıktan sonra bir kadınla konuştuğumu hatırlamıyorum."

Çünkü bu Rye'ın işi olmuştu. Çünkü Max seks için ortaya çıkıp, sarılma ve gerçek yakınlık zamanı geldiğinde ortadan kaybolma eğilimindeydi. Ya da yuvarlanıp horlamaya başlardı.

"Tamam, plan şu. Özel olmasını istiyorsan, baştan başlamalısn," dedi Rye. Eğilip kardeşine bir oyun planı verdi.

İki saat sonra beyni hâlâ Rachel'da idi.

"Hey, patron," tanıdık bir ses duyuldu. Rye başını kaldırdı ve yardımcısı Logan kapıda duruyordu. Sırık gibi yardımcısı, bir kolluk görevlisinden çok bir niversite öğrencisine benziyordu, ama Rye'ın buradaki en iyi seçeneği oydu. Logan Green Bliss'te doğmamıştı, ama doğduktan kısa bir süre sonra buraya gelmişti ve ayrılmak istediğine dair hiçbir işaret göstermiyordu. "Bir numaralı hücredeki adam uyandı

ve her şeyden şikayet ediyor. Yelp'te bize kötü bir yorum yazacağını söylüyor. Biz o tatlı, tatlı üç yıldızlı ortalamayı korumaya çalışıyoruz ve bu pislik bize bir yıldız yazarak her şeyi mahvedecek."

Rye inledi. Belki de son zamanlarda normal kolluk görevlileriyle vakit geçirdiği içindi - uzaylı istilaları ve çıplak doğa yürüyüşleriyle uğraşmak zorunda olmayan görevlilerle - ama bazen işinin çok tuhaf olduğunu düşünüyor ve biraz normallik arzuluyordu. "Kimse hapishane hücrelerimizin çevrimiçi yorumlarını umursamıyor, Logan."

Logan kaşlarını çatı. "Oh, belediye başkanı önemsiyor. Beni son belediye toplantısına sen götürdün. Kasabayı kötü gösterdiğimiz için çok endişeliler. Hapishaneler rahat değilse kim buraya gelmek ister ki?"

Rye bir anlığına yardımcısına baktı. "Suçlu olmayan ve hapse girmek niyetinde olmayan turistler ne olacak? Kahretsin. Sanırım o pislığe yemek vermek zorundayız. Callie'ye bu işi hallettir, ama ona yaklaşmasına izin verme. Burada dikkatsiz sürüş suçundan tutuklandığını biliyorum, ama kötü bir geçmişi var ve şartlı tahliyeyi ihlal ettiği için Denver'da aranıyor. Eyalet polisi bu gece onu almaya gelecek."

"Callie erken öğle yemeğine çıktı ve fıstık ezmemiz bitti," dedi Logan. "Zaten baktım. Buzdolabında tek şey Callie'nin son detoksundan kalma son kullanma tarihi geçmiş bir yoğurt var. Ve, söylemeliyim ki, artık detoks etkisi olduğunu sanmıyorum. Daha çok, kabından çıkarırsak dünyayı ele geçirecek gibi, anlarsın ya."

Ne gün ama. "Tamam. Stella'yı ara."

Logan canlandı. "Zaten yaptım. Hindi sandviçi ve küçük bir salata ile birini gönderiyor. Onun için patates kızartması sipariş ederdim, ama o hapiste. Biraz lahana, o pisliğin rehabilitasyonuna yardımcı olabilir. Ya da onu temizleyip daha az iğrenç hale getirebilir. Ya biri ya da diğeri. Ama nakit para isteyecek ve biz de hayalet kakaçın tekrar saldırmasından sonra tuvaletlerdeki hava spreyi için son küçük nakit paramızı kullandık."

Evet, normal olmayı özlediği günler vardı. Tatlı, tatlı normal olmayı. Kimsenin hayalet pisleyici olmayı düşünmediği yerlerde. "Ben hallederim."

Asla şerif olmak istememişti. Hayır. Çocukluğunu "hey, haki pantolon ve büyük bir şapka giyip insanları tutuklamak isterdim" diye düşünerek geçirmemişti. Şimdi, ergenlik döneminin sonlarını ve yetişkinlik dönemini çoğunlukla kadınları bağlayıp güzel kalçalarına tokat atmayı düşünerek geçirmişti, ama bu aynı şey değildi. Tutukladığı insanlar genellikle osuruk ve içini parçalayan kötü hayat seçimleri gibi kokuyordu, ama içlerinden biri, anneleri öldükten ve o ve Max, yetiştirmek için genç bir peri ile baş başa kaldıklarından sonra gerçek bir maaşa ihtiyaç duymuştu. Ya maaşlı bir iş bulacaklardı ya da küçük kız kardeşleri Brooke'u koruyucu aile sistemine kaybedeceklerdi. Max toplumda işlev göremeyeceği için, bu görev Rye'a düşmüştü.

Normal olan her şey Rye'a düşüyordu. Atlarla konuşmak Max'in işiydi. Kendini rezil etmek Max'in işiydi. Etrafındaki herkesi sinir etmek Max'in işiydi.

Kasabalarını sevebilecek ve yerleşebilecek istikrarlı ve sevimli bir kız arkadaşına sahip olmak... bu nasıl Max'e düşebilirdi ki?

Hayır. O bu işe bulaşmayacaktı. Destek oluyordu. İyi bir ağabey oluyordu.

"Stella'ya parayı ben vereceğim." Birini tutukladığı için hak ettiğini bulmuştu. Darwinizm'in mükemmel bir örneği olarak dağ yolunda ölmesi gereken zavallı sürücülerin peşine düşmek yerine arabasında uyumalıydı.

"Teşekkürler, Rye," dedi Logan. Hafifçe irkildi ve binanın ön tarafına döndü. "Oh, o burada."

Tabii ki oradaydı. Stella hızlıydı. Diğerleri gibi oyalanıp işleri ertelemiyordu. Hayır. Stella bandajı hızlıca çıkardı.

Ayağa kalktı. Bu onun hayatıydı. Gün boyunca yapacağı en heyecan verici şey, bir pisliğin öğle yemeğini ödemek ve kardeşine, aslında onların olması gereken bir kadınla randevusu hakkında tavsiyelerde bulunmaktı.

Evet. İşte oradaydı. Kıskançlık sert ve hızlı bir şekilde yükseldi. Kıskançlık hissetmeden yarım gün bile geçiremezken, bunu nasıl atlatacaktı? Nereye gitse, Max ve yeni kız hakkında konuşan biri vardı. Rachel'in Max'in fısıldayıcısı olduğunu konuşuyorlardı.

Ayrıca şerifin de onun yatağına ne kadar sürede gireceğini merak ediyorlardı. Bunun olma ihtimali çok düşüktü. Kendine karşı bahis oynamalıydı. En azından biraz para kazanırdı.

Cüzdanını aldı ve ofisinden çıktı. Şimdi düşündü de, biri ona öğle yemeği getirebilirdi. Logan molaları asla kaçırmadığı için, Trading Post'a gidip hazır sandviç alması gerekecekti. Bazen film izlerken unuttur ve işe geç kalırdı, ama molalar kutsaldı.

Onu önemseyen bir kadına sahip olmak nasıl olurdu? Ona bakacak ve onun da kendisine bakmasına izin verecek bir kadın? Yemek yapamıyordu, ama başka şeyler yapabilirdi. Bütün gün onu düşünebilirdi. Hayatını kolaylaştırmak için küçük işleri üstlenebilirdi.

Neden bunu bulamıyordu?

İçini çekti ve on dolar çıkardı. Hindi sandviç sekiz dolardı. İki dolar bahşış verip işini bitirecekti. Stella'nın sandviçlere koyduğu kâr marjı deliceydi.

Ancak istasyonun ortasında duran ve güneş ışığı gibi parlayan kişi Stella değildi. Rachel ön büronun ortasında duruyordu, elinde kahverengi bir kağıt torba vardı ve gözleri kocaman açılmış bir şekilde etrafına bakınıyordu.

Onu bir anlığına inceledi. Meraklı, onu tanımlamak için doğru kelime değildi. Hayır. O anda onu gerçekten ifade edecek bir kelime seçmesi gerekseydi, korkmuş derdi.

O kadın neden karakola girmekten korkuyordu? "Rachel?"

Kadın irkildi, tüm vücudu gerginleşerek ona doğru döndü. Bir an için dudakları kıvrılmaya başladı ve omuzları kulaklarından aşağı indi, ama sonra onun anlamadığı bir şey gördü ve gerginliği iki katına çıktı.

"Şerif."

Kahretsin. Bir an Max'i gördü ve sonra onun Max olmadığını fark etti. Onun olduğunu fark etti ve o anda tekrar gerildi. Oh, başı beladaydı ve bu da kardeşi için bela anlamına geliyordu. Hiç de seksi olmayan türden bir bela.

Yine de, Rachel gibi birinin kanunla ciddi bir sorun yaşayacağına inanmak zordu.

Kendini hazırlamış gibi görünüyordu ve kağıt torbayı uzatarak yanına yürüdü. "Öğle yemeğin. Stella acele etmemi söyledi. Sanırım öğle yemeğinin getirilmesi, pozisyonunun avantajlarından biri."

"Avantaj" kelimesini sanki kötü bir şeymiş gibi söyledi. Sanki bunun, onun konumunu kötüye kullanma yollarından biri olduğunu kastediyormuş gibi.

Çantayı aldı. "Bu benim için değil. Görünüşe göre mahkumları aç bırakmam yasak. Bu hindi sandviçi, açlıktan ölen şerif olarak anılmamı önleyecek. Buradan çıktığında onun mutlu ve sağlıklı olmasını istiyorum."

Kaşlarını çattı ve arkadaki hücreye baktı. "Ne yaptı?"

"Dikkatsiz sürüş," diye cevapladı Rye. Kahretsin, çok güzeldi. Çilek sarısı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve soluk kot pantolon ile Stella'nın lokantası tişörtü giyyordu. Fazla makyaj yapmamıştı ama bunun önemi yoktu. Giyindiğinde muhteşem olacağına emindi ama böyle de çok güzeldi. Onu her zaman sevimli bulacağı hissine kapıldı.

"Bu çok kullanışlı," diye mırıldandı. "Dikkatsiz sürüşün ne olduğunu kim belirliyor?"

"Gördüğünde anladığın şeylerden biri." Elini uzatıp kulağının etrafında oynayan saç telini geriye doğru çekmek istedi.

"Tahmin edebiliyorum. Bütün o güce sahip olmak güzel olmalı."

Adam kaşlarını çattı. "Güç mü? Bliss County'nin şerifi olmanın güçlü bir konum olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bence sen otorite konumundasın ve çoğu zaman senin konumundaki insanlar bu otoriteyi kötüye kullanır. Hücredeki o zavallı adamın gerçekten suçlu olup olmadığını kim bilebilir ki? Senin sözüne karşı onun sözü var," dedi.

"Ayrıca, nehre düşmek üzereyken koruma rayına bulaşan boya da ona ait. Tatlım, polisleri sevmemenin bir nedeni var mı?"

Kız kaşlarını çattı ve onun gözlerine bakamadı. "Polisleri sevmediğimi hiç söylemedim."

"Çünkü hepimiz aynı değiliz, biliyorsun. Biz de insanız. Bazılarımız iyi, bazılarımız kötü. Ben iyi olanlardanım. Biz de büyük çoğunluğu oluşturuyoruz."

Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Max senden çok övgüyle bahsediyor. Bir gün emekli olup ona atlarla yardım etmek istediğini söylüyor."

"Bu hepimizin istediği tek şey," diye itiraf etti. "Seni ahıra götürdü mü?"

"Hayır, şimdiye kadar şehirde kaldık."

Muhtemelen Max, ilişkisini onun yüzüne vurmak istemediği içindi. Ama Rachel, Max'in hayatının bir parçası olacaktı, o da ona alışmak zorundaydı. "Sen de gelmelisin. Atlarımız, eski dostlarımız gibidir. Onlarla birlikte büyüdük. Büyükbabamız onları Virginia'da yetiştirdi ve eğitti. Tabii ki o, yarışlar için safkan atları eğitti. Biz ise çalışma atlarını eğitiyoruz."

"Nedense Max'in Kentucky Derby tipleriyle kaynaştığını hayal edemiyorum."

"Hayır, bu ilginç olurdu. Biz daha çok rodeo tipleriz. Ama hiçbir şey, tüm dünyanın seni bekliyormuş gibi hissettiğin sabahın erken saatlerinde ata binmek kadar seni canlı hissettiremez." Belki onu öpmek dışında hiçbir şey. Bu da onu canlı hissettirirdi. Onu öpmek ve sonra kardeşine doğru itmek, böylece onun da sırası gelmesini sağlamak, çünkü kendini tam hissetmek için her iki yarısının da mutlu olması gerekiyordu.

"Kulağa hoş geliyor. İsterdim, ama biliyorum ki..." Gözlerini kaçırdı.

"Ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" Kızın ne diyeceğini bildiğinden korkuyordu.

"Paylaşma olayını biliyorum," diye cevapladı, çenesini sıkarak. "Üzgünüm ama bunun bana göre olduğunu sanmıyorum."

Daha açık olamazdı. O, Max'i istiyordu, onu değil. "Rachel, sana zorla kendimi kabul ettirmeye çalışacağımdan endişeleniyorsan..."

O elini kaldırdı, ama o, onun hafifçe yüzünü buruşturduğunu görmeden önce. "Hiç de değil, Şerif. Eminim ki siz çok centilmensiniz. İşime dönmem gerek. Sekiz dolar, lütfen."

Kahretsin. "Tamam. Bekleyin. Masamda biraz nakit var."

Ona iki dolarlık boktan bir bahşış verip gönderebilirdi. O kadar yolu yürüyerek gelmişti. Ona teslimat ücreti ödemesi gerekirdi.

Hayalet gibi görünüyordu. Aradığı kelime buydu. Daha önce istismara uğramış kadınların gözlerinde gördüğü bakıştı ve kadın, onun kendisine zarar vereceğinden korkuyordu. Bu durumu flört ederek geçiştiremezdi.

Masasının çekmecesinden beş dolar çıkardı ve kadına uzattı. "Yürüyerek geldiğiniz için teşekkürler Bayan Swift."

Bir şey söyleyecek gibi göründü, ama sonra ağzını kapattı ve başını salladı. "Rica ederim, Şerif."

O dışarı çıktı ve kapılar kapanana kadar adam gözlerini ondan ayıramadı.

Hücrenden bir inilti geldi. "Uh, sanırım kusacağım."

Evet, öyle bir gündü.

* *

Max, Movie Motel'in lobisine girdi. Planını gerçekleştiriyordu ve bu da iki düzine kırmızı gül ve bir şişe şampanya taşıdığı anlamına geliyordu, bu yüzden kimsenin onu görmemesini umuyordu.

Şampanyayı sever miydi? Ya bira içmeyi daha çok seviyorsa? O gece kulübede içki içtiklerinde, bir tür kırmızı şarap içmişti. Cab bir şey.

Kahretsin. Rye'a ihtiyacı vardı. Rye bu tür şeyleri hatırlardı.

Yıldönümleri geldiğinde Max bunu hatırlayamazsa ne olacaktı?

Kardeşi ona hatırlatırdı. Kahretsin, kardeşi ona yardım ediyordu ve Max bunun Rye'a neye mal olacağını biliyordu. Ama Rachel ile olan bu ilişkinin yürümeyeceğini görmesi gerekiyordu. Belki bu Rye'a haksızlıktı, ama ondan uzaklaşamazdı ve ona ültimatol veremezdi. Bunun nasıl sonuçlanacağından bile emin değildi.

Bak Rach, beni istiyorsan, benim daha makul olan kardeşimle yetinmelisin ve ikimizi de eşit ve sonsuza kadar sevmelisin, çünkü yoksa parçalanırız.

Evet, bu mantıklıydı. Rachel'a Rye'in sadece kardeşi olmadığını nasıl açıklayabilirdi? Doğdukları günden beri sanki biri ruhlarını ortadan ikiye bölmüş ve iki yarısını farklı bedenlere yerleştirmiş gibi olduğunu? Bu muhtemelen onun hızla kapı dışarı edilmesine neden olurdu.

"Selam, Max." Gene Holloway, son yirmi yıldır Movie Motel'i işletiyordu. Neşeli bir adamdı. Max, Rye, Callie ve Stef ile bisikletlerine binip gizlice sinemaya girdikleri tüm zamanları hatırlıyordu. Gene onları hiç dışarı atmamıştı, sadece Max'in annesini arayıp kimsenin endişelenmediğinden emin olmuş, sonra onlara patlamış mısır verip bahçe sandalyelerinde film izlemelerine izin vermişti.

Burası büyümek için iyi bir kasabaydı. Çocuk yetiştirmek için de iyi bir yer olurdu.

Çocukları mı düşünüyordu?

Rachel onu... neydi o süslü kelime? Kafasını karıştırmıştı. İşte buydu. O şeydi.

"Çiçekler çok güzel, Max. Teeny mi senin için hazırladı?" Gene, resepsiyon masasının arkasına geçerken sordu.

"Marie yaptı, ama şampanyayı Bayan Teeny önerdi." Şampanyayı ve çiçekleri masaya koydu. "Senden bir ricam var, Gene."

"Tabii ki, ama bana şampanya ve çiçek getirmene gerek yoktu," diye cevapladı Gene gülümseyerek. "Bedavaya yardım ederim."

Max güldü. "Onlar Rachel için."

"Ben de öyle tahmin etmiştim." Gene, bilgisayarını uyandırmak için klavyeye dokundu.

"Onun odasına girip her şeyi onun için güzelce hazırlamam lazım. Romantik bir şekilde, anlarsın ya. Şampanya kadehin varsa, bir çiftini kullanabilirim. Unutmuşum. Strafor kullanmak istemiyorum. Rye bunun romantik olmadığını söylerdi herhalde."

Rye ona bütün bir plan sunmuştu. Çiçekler ve şampanya ile ona sürpriz yapacaktı ve onu almaya geldiğinde kravat takacaktı, gerçek bir kravat, bolo ya da yerine takılan bir şey değil. Rye bu konuda çok emindi. Gerçek kravat.

"Şu anda iki boş odam var."

Gene onu açıkça anlamamıştı. "Oda istemiyorum. Rachel Swift'in odasına girmem lazım. Bunun normal protokol olmadığını biliyorum, ama bu gece için özel bir şey planlıyorum. O benim sevgilim ve kardeşim ona iyi davranmak için bu planı yaptı. Ona iyi davranan benim, Rye değil."

Bunu itiraf etmek zorunda olduğunu hissetti. Sanki herkesin bilmesi gereken kirli bir sırması gibi. O Max Harper'dı ve bunu kardeşi ile paylaşmıyordu.

Ve bu yanlış geliyordu.

Gene kaşlarını çatı. "Stella'nın restoranındaki garsondan mı bahsediyorsun?"

Kızıl saçlı olan mı?"

"Evet. Rachel Swift. Birkaç haftadır burada kalıyor," diye açıkladı. "Onun odasına girmem lazım ki..." Bu tuhaf bir durumdu. Bu konuda kardeşinin yardımına ihtiyacı vardı. "Yatağa gül yaprakları serpmem ve her şeyin romantik bir havada olmasını sağlamam lazım. Çevresini umursamayan bir pislik olmamalıyım. Şimdi konuşan Rye, ben değilim. Bence çevre gayet iyi. Yani dört duvar var, temiz ve çarşafklar güzel, ama Rye çok nazlı bir prenses. O çocuk çok bakım gerektiren biri, ama bir kadına nasıl davranılacağını benden daha iyi biliyor."

Gene ekranına geri döndü. "Burada odası yok. Onu Stella'da gördüm ama burada hiç görmedim, Max. Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun, ama var olmayan bir odaya seni sokamam."

Dikleşti. Rachel neden ona yalan söylesin ki? Planları konusunda açık olmuştu. Bu akşam saat sekizde, şehirde kaldığı haftalar boyunca konakladığı Movie Motel'de onunla buluşacaktı.

Neden yalan söylesin ki?

Nerede kalıyordu?

Max'in kafasında kötü bir şüphe oluşmaya başladı.

O, gerçek olamayacak kadar iyiydi. Akıllı ve eğlenceliydi ve onu istiyordu. Kimse onu istemiyordu. O iğrenç biriydi ve ilk gün ona bağırıyordu. Kimse onu seks dışında bir şey için istemiyordu.

Neden yalan söylesin ki? Çünkü başka bir hayatı vardı. Çünkü sevdiği bir adam vardı... iğrenç bir pislik olmayan biri.

Tanrım, evli miydi ve birkaç çocuğu mu vardı?

Midesine bir ağrı saplandı. Mantıklıydı. Neden, neden onu seçsin ki, onu tüm kadınları saf, katıksız bir tatminle inlatan bir seks makinesi olduğu için seçmiş olmalıydı. Onu seks için kullanıyordu.

O kadına deli gibi aşık oluyordu ve kadın onu seks için kullanıyordu.

Onu anlayan dünyadaki tek insanı ihanet etmeye hazırđı ve o da onu seks için kullanıyordu.

"Max?" Gene kaşlarını çatdı. "İyi misin? Şu anda biraz deli gibi görünüyorsun. Rye'yi çağırayım mı?"

Oh, Rye öğrenecekti. Rye, ikizinin lanet olası bir aptal olduğunu öğrenecekti. Rye, kardeşinin bir kadının onu kullandığını anlayacak kadar akıllı olmadığını anlayacaktı.

"Onu arama. Ben hallederim."

Ama motelden çıkarken, elinde çiçeklerle, Gene'in telefonda konuştuğunu duydu. Şampanyayı geride bıraktı.

Ona gerek kalmazdı.

Beşinci Bölüm

Rye Harper saate bakarak iç geçirdi. Bu, hayatının en uzun günü olmuştu. Eyalet polisi, tuvalete yetişmesi gereken pislik mahkumunu almaya geldiğinde çok sevinmişti, böylece biraz huzur bulabilirdi.

Max ona söylediği şeyi yapıyor muydu? Açıkça söylemişti. Max, Trading Post'tan iki düzine kırmızı gül ve bir şişe güzel şampanya almalıydı, ama iki bardak almayı da unutmamalıydı çünkü Gene'in Movie Motel'de sadece kahve fincanları vardı. Kahve fincanları romantik değildi.

Üç gülü alıp yapraklarını koparması ve yatağın üzerine serpiştirmesi gerekiyordu. Diğer bir gül ise kapıdan yatağa kadar bir yol oluşturmak için kullanılacaktı. Max, şampanyayı ve bardakları güzel bir buz kovalasına koyup, kız geri döndüğünde onu bekliyor olacaktı. Sonra onu öpecek ve akşam yemeğinin de dahil olduğu tüm akşamı planladığını açıklayacaktı. İşte burada Rye devreye girecekti. Lodge'dan iki güzel biftek yemeği alacaktı. Kapıyı çalacak, yemeği Max'e uzatacak ve sonra iyi bir viski bulunan ilk yere geri koşacaktı.

Berbat bir gündü.

Telefon sekreterinin masasında çaldı.

"Callie! Telefon!" Rye, rahat ofisinden bağırdı. Evet, kendisi cevaplayabilirdi, ama bencil davranıyordu ve Callie ekstra uzun bir öğle yemeği molası vermişti. Burada oturup düşüncelere dalacaktı. Düşünmeye ihtiyacı vardı.

Kısa boylu, koyu saçlı bir kadın telefona ulaşmak için açık kapıdan hızla geçti. Akıllı gözlüklerini

burnunun üzerine doğru itiyordu.

"Anladım!" diye bağırdı ve telefonu açtı. "Bliss County Şerif Departmanı." Sesi artık canlı ve profesyoneldi.

Rye bir saniye dinledi ve parmaklarıyla masayı tıklattı. Evet, kendini viskiye boğacaktı, böylece Max'in Rachel'la yatakta olduğunu düşünmek zorunda kalmayacaktı.

"Hayır, Mel, üzgünüm. CIA ile hiçbir bağlantım yok," dedi Callie yatıştırıcı bir sesle. Bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Rye başını masaya düşürdü. Düşünmeye vakit yoktu. Mel'in yerine gidip yine böcek kontrolü yapıyormuş gibi davranması gerekecekti. Aksi takdirde, yaşlı adam saatlerce Stella'nın lokantasında oturup gelen herkese Bliss'in yaklaşan istilanın odak noktası olduğunu anlatacaktı. Yerel halk onu görmezden gelebilir, ama turistleri korkutma eğilimindeydi ve turizm sezonu başlamıştı.

En son ihtiyacı olan şey, Bliss County Ticaret Odası'nın bir başka toplantısına çağrılmaktı, çünkü orada düzenli olarak azar işitiyordu.

"Hey, patron." Callie düşüncelerini böldü ve o başını kaldırdı. masadan kafasını kaldırdı.

Rye, moralinin bozuk olmadığını göstermeye çalıştı. "Evet, biliyorum. Mel'in oraya gidip uzaylı teknolojisini aramam lazım. Detector 3000'i almalıyım."

Callie burnunu çekti. "Sana onu alacağımdan emin olabilirsiniz. Ayrıca Stefan'a yakında 4000 modeline geçmemiz gerektiğini söyleyeceğim. Mel endişeli çünkü uzaylı teknolojisi görünüşe göre sık sık değişiyor."

Stefan Talbot, tuval üzerine yağlı boyadan metallere kadar her türlü malzemeye çalışan bir sanatçıydı. Aynı zamanda Rye'in çocukluk arkadaşıydı. Max ve Callie'nin de. Dördü, küçük kasabada büyürken yaşları en yakın olan çocuklardı. Melvin Hughes ile nasıl başa çıkacakları sorunu da dahil olmak üzere her konuda birbirlerine güveniyorlardı. Detector 3000 fikrini ortaya atan Stef'ti. Bu, çok daha etkileyici görünmesi için bazı değişiklikler yapılmış bir Wii kumandasıydı. Stef, ışıklar eklemiş ve artık yüksek teknoloji sesler çıkarıyordu. Mel etkilenmişti, ancak altı ay sonra daha sofistike bir cihaz olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

Sonuçta uzaylılar kurnaz pilerdi.

"Ona haber veririm." Rye şapkasını aldı. "Başka bir şey var mı? Logan dışarı çıkıp ıplaklarla konuştu mu?"

Max, birkaç gün önce ıplaklarla karılatığı için küçük bir kriz geçirmişti ve Rye, yardımcısını bu konuyu halletmesi için göndermeyi not etmişti. Rye, bu krizin bu kadar küçük olmasını kardeşinin cinsel tatmin durumuna bağladı. Rachel onların evinde kalmaya bağlarsa bunu nasıl halledeceğini kısa bir süre düşündü. Rachel hemen yan odadayken yalnız uyumaya nasıl dayanacaktı?

"Evet, ve onlar kendilerine naturist denilmesini tercih ediyorlar." Callie'nin annesi yıllardır naturist topluluğunu yönetiyordu. Giysilerle ilgili sorunları olanlara karşı hoğgrl olmasını ona her zaman hatırlatan Callie'ydi. "Logan bu sabah dışarı çıktı, bu da iyi oldu. Dn ğleden sonra beri 503'ten dört rapor aldık."

Rye inledi. 503, Bliss County'de çıplak penis görülmesi için kullanılan koddu. 504 ise çıplak kadınları ifade ediyordu, ama garip bir şekilde, neredeyse hiç kimse bunu bildirmemiti. "Evet, u anda hepsi doğa yryyle meşgul. Yabani ieklerin açtığı mevsim. Umarım dağların çok ykseklerine çıkmazlar. Lanet olası aylar onlardan biriyle iftlemeye çalışırsa çok üzülürüm."

Callie güldü. "Bill ile konuuyordum, yaz için planladıkları tüm etkinlikler için çok heyecanlıydı. Erkeklerin ıplak savaşçı gezisi planladıklarını bilmelisin. Bol bol arkı söyleme ve davul alma olacak."

Şerif i geçirdi. Bill Hartman, komnn bulunduğu arazinin sahibiydi. Rye ona telefon etmek üzereyken Callie'nin ne kadar heyecanlı olduğunu fark etti. Callie o komn ve orada yaşayan tüm insanları seviyordu. Annesi kanserle uzun süren mücadelesini kaybederken, onlar annesinin rahat etmesini sağlamılardı. Callie, boş zamanlarının çoğunu naturistlerle geçirmekten son derece memnundu. Rye, kendisine kız kardeşi kadar yakın olan kadına bakarak baını salladı. Onun kulübesine gitmeden önce her zaman telefonla haber verirdi, böylece bir gösteriye denk gelmemesi için.

"Lütfen takvime yaz. Ve bana endüstriyel gte kulak tıkaçı almamı hatırlat. Max'i uyanık tutarlarsa,

ayıları yumuşak ve sevimli gösterecektir." Rye, Rachel'in çıkardığı tüm gürültünün içinde bunu fark etmiş olmaktan emindi. Rachel çığlık atan birine benziyordu. Sessiz olanlar yatakta her zaman kaplan gibidir.

"Max'in yeni bir kız arkadaşı olduğunu duydum." Callie'nin sesi yumuşaktı ve Rye, sesinde sempati duyduğunu hissetti. "Bununla bir sorunun yok mu?"

Callie beş yıldır onun asistanıydı. O şerif olduğunda bu işi almıştı. Rye, Callie Sheppard'ın pek bir şeyden haberi olmadığını biliyordu.

"Tabii," diye yalan söyledi Rye, yüzüne bir gülümseme yapııştırarak. "Max'in mutlu olması harika bence."

Callie'nin gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti. Bu, çok zeki bir küçük kız kardeşin, ağabeyinin keşfetmesini istemediği şeyi tam olarak anladığı bakışıydı. Callie başını salladı. "Bu 'ayrı kalarak çıkma' işinin gerçekten işe yarayacağını mı düşünüyorsun? Biraz doğana karşı geldiğini düşünmüyor musun?"

"Bunu Max'e söyle," dedi Rye somurtkan bir şekilde. Callie'den böyle şeyleri saklamaya bile çalışmıyordu. Callie onun içini okur gibiydi. "Denemeyi bırakmak isteyen oydu. Nedeni mi? O etrafta olduğu sürece benim istediğim şeyi asla bulamayacağımı düşünüyor. Sonra gidip Rachel'ı buluyor."

"Sen de ondan hoşlanıyorsun." Callie'nin kahverengi gözleri onu izliyor, tepkilerini inceliyordu. Böyle anlarda, ona sevimli bir baykuş gibi geliyordu.

Rye omuz silkti. "Fena değil, sanırım."

"Tabii," dedi Callie, pek ikna olmuş gibi görünmüyordu.

Callie omuzlarına kadar uzanan kahverengi saçlarıyla oynamaya başladı. Rye bu bakışı tanıdı. Callie bir şey biliyordu ve söylemesi gerektiğinden emin değildi. Callie, ilçedeki en kötü dedikoducuydu ve görünüşe göre Rachel çoktan onun radarına girmişti.

"Çıkar ağzındaki bakçayı."

Callie alt dudağını ısırды ve gözleri Rye'in yüzünden uzaklaştı. "Söylemeli miyim bilmiyorum."

Rye oyun oynamak istemiyordu. Rachel'a ne olduğunu bilmek istiyordu. Başının dertte olduğu belliydi ve Rye buna hazırlıklı olmalıydı. Rachel, Max'e aitti ve Max'in mutluluğu Rye için önemliydi. "Söyle yoksa kovulursun."

Callie gözlerini devirdi. "Bu tehdit beni çok korkutuyor. Tamam. Kötü bir şey değil. Rachel çok tatlı birine benziyor. Sadece bazı konularda yalan söylediğini düşünüyorum. Stella'ya kasabanın dışındaki motelde kaldığını söylemiş."

Rye omuz silkti ve farkında olmadan tuttuğu nefesini bıraktı. "Bu kötü bir şey değil. En azından temizdir."

"Mesele de bu, Rye," diye devam etti Callie. "Dün Gene ile konuştum. O, Rachel'in hiç gelmediğini söyledi. O motel onun bebeği gibi. Onu kendisi kaydetmemiş olsa bile, onun adını hatırlamayacağına gerçekten inanıyor musun?"

Hayır, buna bir an bile inanmadı. Rachel neden kaldığı yer hakkında yalan söylesin ki? Bu sabah ona taktığı takip cihazını düşündü. Adını ve plaka numarasını sisteme girmişti. Henüz bir şey bulamamıştı ve bu biraz rahatsız ediciydi. Teksas ehliyeti temiz çıkmıştı, ama başka bir şey bulamamıştı. Trafik cezası bile yoktu. Ehliyetinde adresi Teksas, Houston'daki bir apartman olarak yazıyordu. Rye oradaki polisi arayıp birkaç soru soracaktı, ama önce onun burada nerede kaldığını bulması gerekiyordu.

Telefon tekrar çaldı ve Callie cevaplamak için gitti.

Rye dolaba gitti ve yakında kullanılmayacak olan Detector 3000'i çıkardı. Tüm düğmelerin ve seslerin çalıştığından emin oldu. Kravatını düzeltirken iç geçirdi. İlçedeki delillerle uğraşırken profesyonel bir imaj sergilemek önemliydi. Önemli olan, onları ciddiye aldığını göstermekti.

Callie biraz nefes nefeseydi. Rye ana ofise girerken telefonu kapattı. "Mel'in yerine gitmeyi ertelemek isteyebilirsin."

"Neden?"

Callie yüzünü buruşturdu. "Görünüşe göre Max, bir demet gül ile motele gitmiş ve Rachel'in orada yaşamadığını öğrenmiş. O zamandan beri bağırp duruyor."

"Kahretsin. Onu oraya gönderdim. En kötü yere götüreceksin. ETD'si ne?" Bu, Rye'in kendi koduydu. Max'in tahmini yok olma zamanını ifade ediyordu.

"Yaklaşık iki dakika verirdim."

Ama o kadar bile değildi. Callie bu sözleri ağzından çıkar çıkmaz, Max şerifin ofisinin pencerelerinin önünden geçti. Bir elinde bir demet kırmızı gül tutuyordu, ama çiçekler bir travma geçirmiş gibiydi. Rye kardeşini görünce ıslık çaldı. Ağabeyi sanki caddede yürüyen bir boğa gibiydi. Main Street'te dolaşan bir grup turistin arasından geçip gitti.

Rye, Detector 3000'i Callie'ye uzattı. "Logan, çıplaklar, naturistler, her neyse, onlarla işini bitirince onu dışarı gönder. Kardeşimi kendinden kurtarmam lazım."

Rye ofisten koşarak çıktı ve yetişmek için koştu.

"Hey, dostum, bunu konuşalım." Önce Max'i ikna etmeye çalışacaktı.

Max caddenin ortasında durdu. Rye, kardeşinin ateş püskürmeyeceğinden tam olarak emin olamadığı için hızlıca bir adım geri attı. Kardeşi bunu yapabilecek gibi görünüyordu. "Konuşacak hiçbir şey yok. Bana yalan söyledi."

"O motelde kalmıyor. Bu, başka biriyle birlikte olduğu anlamına gelmez." Kardeşinin ne düşündüğünü çok iyi biliyordu. Max daha masum seçenekleri asla dikkate almazdı. O, en kötü senaryoyu düşünen türden bir adamdı.

"O zaman neden yalan söylesin?" Max'in ağzı inatçı bir çizgiye dönüştü. Başını salladı, üzgün görünen buketini sımsıkı tuttu ve lokantaya doğru yürümeye başladı. Botları betona vurarak ses çıkarıyordu.

Rye onunla aynı hızda yürümeye başladı. Burası Rye için tanıdık bir yerdi. Hayatının büyük bir bölümünü Max'in mantıklı sesi olarak geçirmişti. Tabii ki Max de üzerine düşeni yapıyordu. Rye gerçekten sinirlendiğinde, Max onun arkasını kollayan kişiydi. "Sakinleşmen lazım. Senin bu yönünü görmesini mi istiyorsun? Bunu önlemeye çalıştığımızı sanıyordum."

"Görmek istemiyorsa yalan söylememeliydi." Max'in yüzünde inatçı bir ifade vardı.

"Sen sadece çılgınlığını ortaya koyacaksın, değil mi kardeşim?" Rye, Max'ten çok kendine sordu.

Max lokantanın kapısına doğru yürüdü ve bir kasırga gibi kapıları araladı. Rye iç geçirdi. Rachel'in kardeşiyle başa çıkabileceğini ummak zorundaydı.

Rye, Max'i içeriye kadar takip etme zahmetine girmedi. Şu anda yapabileceği tek şey, ayak bağı olmak dışında bir şey yoktu.

Rye'in gözü, onun hurda halindeki cipine takıldı. Cipun arkasında çok fazla eşya vardı. Bir şüpheye kapıldı ve bunu doğrulamak için oraya doğru yürüdü.

Birkaç dakika sonra, kardeşinin sevgilisine bağırdığı için kendini kötü hissedeceğini anladı. Kız arabasında yaşıyordu. Bu yüzden motel hakkında yalan söylemişti. Max'in içeri girip yalanını tüm kasabaya duyurmasına ihtiyacı yoktu. Utanıyordu.

Tahmin ettiği gibi, lokantanın kapıları açıldı ve Max geriye doğru sendeleyerek çıktı. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve tökezleyip kışının üstüne düştüğünde yüzünde büyük bir şok ifadesi vardı. Rachel bir saniye sonra, bir elinde güllerle dışarı çıktı. Gülleri Max'in başının üstüne kaldırdı ve kardeşini onlarla dövmeye başladı.

Rye o anda aşık oldu ve geri dönüşün olmadığını biliyordu.

* * *

Rachel bütün gün Max'i düşünmüştü. Tabii ki, günün nasıl biteceğini bilmek, beynini Max ile dolduran asıl şeydi.

Gölet kenarındaki o günden sonra, onları yavaşlamaya zorlamıştı, ama bu, yaptıklarını düşünmediği anlamına gelmiyordu. Aklından çıkaramıyordu.

Max, bir sevgilide isteyebileceği her şeye sahipti.

Göletten çıkıp kuruduktan sonra, Max arkada tuttuğu bir battaniyeyi alıp büyük bir kavak ağacının altına serdi. Onu yatırıp bacaklarını açtı. Rachel hala onun ağzını üzerinde hissedebiliyordu. O, Rachel'in labiyalarını ayırmış ve kaygan amının her santimini nazikçe yalamıştı. Rachel, iç uyluklarının yumuşak derisinde sakalının sert dokunuşunu seviyordu. Onun diliyle onu siktiği anı hatırlayınca tüm vücudu kızardı.

O gece Max'i rüyasında görmüştü. Ve kardeşi de ortaya çıkmıştı. Kardeşi onları göletin yanında yakalamıştı ve şerifin onları tutuklamasını engellemenin tek bir yolu vardı.

Evet, porno rüyası görmüştü. Son derece sapkın bir porno rüyası. O zaman yavaşlaması gerektiğini anladı.

Yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. Erkeği bunu bilmiyordu belki, ama o bu gece ona ödeşecekti. Onun büyük sikini ağzına alacaktı ve onu çıldırtana kadar bırakmayacaktı. Rachel saate baktı. Saat neredeyse ikiydi. Vardiyası dörtte bitiyordu ve sonra motele gidip check-in yapmak için birkaç saati vardı.

24,99 dolar harcama düşüncesine yüzünü buruşturdu, ama bu sadece bir kerelik bir şeydi. Max ile gerçek bir yatakta bir gece geçirmek istiyordu. Onun sıcak vücuduna sıkıca sarılarak uyuyacaktı.

Bundan daha iyi olabilecek tek şey, bir tarafında Max, diğer tarafında Rye ile uyumak olurdu.

Rachel başını salladı. Bu mümkün değildi. Randevuları boyunca Max, zamanının büyük bir kısmını kardeşi hakkında konuşarak geçirmişti. İkisi arasında yakın bir ilişki olduğu belliydi. Max, komik, çekici, şefkatli ve iyi bir koca olabilecek bir adamın resmini çizmişti. Şanssız bir garsona, ona soğuk davranmasına rağmen fazla bahşış veren türden bir adam.

Ryan Harper ne kadar iyi biri olursa olsun, o bir polisti ve kadın onunla hiçbir şekilde ilişki kurmak istemiyordu. Risk çok büyüktü. Üstelik kadın öyle bir kız değildi. O, cinai bir takipçiden kaçan tamamen normal bir kızdı ve tamamen normal kızlar alternatif yaşam tarzlarıyla ilgilenmezlerdi. Önemli olan uyum sağlamasıydı, göze batmamasıydı.

"Sana söylüyorum, o bir şeyler çeviriyor," dedi Hank Welch, gözlerinde şüpheli bir bakışla.

Hank, yem dükkanının sahibi idi. Kasabayı inceliyor, düzenli müşterilerin isimlerini ve ne iş yaptıklarını hatırlamaya çalışıyordu. Bliss County Yem Dükkanı Kilisesi'ni yönetiyordu. Aynı zamanda papazdı. İşinin yem dükkanı kısmı, ayin yaptığı pazar günleri kapalıydı. Hayat arkadaşı Marie ile ticaret merkezini işleten Teeny Green'in karşısında oturuyordu. Teeny, büyük kahverengi gözleri ve minik vücudu olan minik bir kadındı. Hank de küçük bir adamdı, ama Teeny yanında neredeyse normal görünüyordu.

"Bir hata yaptım ve ona yemini eksik verdim. Düzeltmeyi teklif ettiğimde, ne dedi biliyor musun?"

"Muhtemelen tekrar etmemen gereken bir şey." Teeny beklerken gözlerini kocaman açtı.

Hank buzlu çayından uzun bir yudum aldı. "Bana endişelenmememi söyledi. Şu anda sahip olduğun atlar için yeterince yemi olduğunu söyledi. Gelecek haftaki teslimatla bunu telafi edebileceğimi söyledi. Beni öldürecek, Teeny. Bir gün psikopat bir katile dönüşeceğini hep biliyordum."

"O psikopat bir katil değil." Rachel sessiz kalamadı. Kimden bahsettiklerini çok iyi biliyordu. Bliss'in tuhaf nüfusuna rağmen, herkesin bir gün çıldırabileceğine inandığı tek bir vatandaş vardı. "Max Harper mantıklı bir adam. Hatayı telafi edeceğinizi ve kızmak için bir neden olmadığını biliyor."

Teeny eğilip Hank'in kulağına bir şey fısıldadı. Yem dükkanı sahibi geniş bir gülümsemeyle, "Ciddi misin? İki düzine mi?" dedi.

Kadın başını salladı. "Marie'nin kendini kesebileceği düşüncesine dayanamadığı için ona tüm dikenleri çıkarmış. Bugün adliyeye gidip cezalarını ödemiş. Tartışmaya bile girmeden Maybelle'e kibar davranmış. Duyduğuma göre biraz boğulmuş ama sonunda teşekkür etmeyi başarmış."

"Ciddi misin?" Hank ayağa kalktı ve yirmi dolarlık banknotu masaya attı. "Bu, olaya farklı bir bakış açısı getiriyor."

Rachel yirmili aldı. "Paranızı getireyim."

Hank başını salladı. "Gerek yok, Bayan Rachel. Max'i mutlu edin, daha fazlası da gelir. Max Harper'ın pislikliği yüzde yirmi azalır, bütün kasaba ayaklarınızın dibinde tapınır."

Rachel itiraz etmeden önce dışarı çıktı.

Stella arkasına yaklaşp elini omzuna koydu. Rachel yirmi dolara baktı. Hesabı 4,98 dolardı. Stella'ya döndü, ağzı hafifçe açık kalmıştı.

"Az önce ben...?" Bunu söylemeye cesaret edemedi.

Stella'nın aynı sorunu yoktu. "Sanırım Max'le yattığın için para aldın. Bir dahaki sefere daha fazlasını iste, tatlım. Bu kasaba, Max'in patlamasını önlemek için muhtemelen çok para ödeyecektir."

Rachel başını salladı ve kasaya doğru yürüdü. Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu. "İnsanlar bunu nasıl biliyor?"

? Çıkıyoruz ama biz sadece... bilirsin... bir kez yaptık."

Stella yüksek sesle ve uzun süre güldü. "Burası küçük bir kasaba, Rachel. Buna alış. Herkes herkesin işine karışıyor."

Teeny sırtıttı. "Ayrıca, Max yaklaşık bir saat önce dükkana geldi ve dün aldığımız tüm gülleri aldı. Marie'ye zambak sipariş etmemiz gerektiğini söyledi. Zambakların en sevdiğin çiçek olduğunu söyledi."

Rachel kızardı. O gün gölette ona çiçekleri sormuştu. O sırada çıplak göğüslerine yabani bir çiçek sürmüş, yaprakları cildini gıdıklamıştı. Onunla geçirdiği o bir saatte, önceki tüm yıllardan daha canlı hissetmişti. Canlı ve bağlı. "Zambakları severim."

Lokantanın kapısı birden açıldı ve Rachel sesle irkildi. Max kapıda duruyordu ve yüzündeki ifade herkese bir şeyler ifade ediyor gibiydi. Kot pantolon ve inci düğmeli kovboy gömleği giymişti. Botları parlak parlak cilalanmıştı. Stetson şapkasını kafasına geçirmişti ve çıkarmaya tenezzül etmemişti. Etrafındaki müşteriler fısıldamaya başladı ve birkaç kişi saklanmak için eğildi.

Stella gözlerini devirerek iç geçirdi. "Turistleri korumaya çalışacağım. Tatlım, şimdi kaçman için iyi bir zaman."

Rachel, ona dik dik bakan Max'e baktı. Max onu hedef almıştı ve lokantadaki diğer insanlara hiç dikkat etmiyordu. Muhteşem yüzü korkunç bir ifadeyle kilitlenmişti, ama Rachel kaçma ihtiyacı hissetmiyordu. Rachel gerçekten kötü bir adamla tanışmıştı ve Max bu tanıma uymuyordu. İsteddiği kadar hırlayabilirdi. Onun kendisine fiziksel olarak zarar vermeyeceğini biliyordu. Öte yandan, o da aynı şeyi söyleyemeyebilirdi. Max'in Mr. Hyde tarafıyla tanışmak üzereyse, onun da Rachel'in içindeki cadaloza başa çıkmaya hazır olması iyi olurdu.

"Bir sorun mu var, Max?" Bir elini beline koydu. Ne olduğunu bilmiyordu. Tek bildiği, geri adım atmayacağıydı. Hiçbir erkek ona öyle bakmaz, öyle yaklaşmazdı, en azından iyi bir açıklaması olmadan.

Aklı birden Rye'a ve o gün ona nasıl davrandığına gitti. Çoğu erkek ona sırtını dönerdi, ama Rye Harper

onun soğukluğuna karşı yumuşamıştı. Sanki onun acı çektiğini ve onu daha fazla incitmeye dayanamayacağını biliyormuş gibi geri çekilmişti.

Nedense Rye Harper'ın burada durup ona öyle bakacağından şüphe duyuyordu.

"Bir sorunum olduğuna inanabilirsin, bebeğim," dedi yavaşça, ama yaklaşmadı.

Onun karşısında dik durarak onu şaşırttığını görebiliyordu. Max'in insanları korkutmaya alışkın olduğu belliydi. Max'in ilişkiden kurtulmak için bu yolu seçtiğini merak ederken kalbi bir anda yerinden çıkacak gibi oldu. Bu gecenin daha ciddi olduğunu açıkça belirtmişti. Bu gece bir dönüm noktasına gelmişlerdi. Sevişmedikleri zamanlarda bile ona karşı özenli ve nazikti. Bir parçası, onun "sana deli oluyorum" rutinine inanmaya başlamıştı. Belki de bunların hepsi Max'in oyunlarının bir parçasıydı. Ciddi bir ilişki istemediğini fark etmişti. Derin bir nefes aldı.

Keşke etraflarında seyirci olmasaydı. Konuşmalarını gizli tutmak için eğildi. "Sahneye çıkmaya gerek yok Max. Anlıyorum. Sürdüğü sürece eğleneliydi. Seni rahatsız etmeyeceğim. Yapışkan bir sarmaşık değilim. Sana açıkça söylediğimi sanıyordum. Bir dahaki sefere öğle yemeği için geldiğinde Stella'nın veya Jen'in bölümünde oturmaya dikkat et."

Sipariş formunu dikkatlice çıkardı ve on numaralı masaya doğru yürüdü. Odadaki öfkeli boğayı görmezden geldi ve endişeli gözlerle olayı izleyen çifte hoş bir gülümsemeyle baktı.

"Her şey yolunda mı, hanımefendi?" Adamın gözleri onunla Max arasında gidip geliyordu.

Kadın elini salladı. "O bir drama kraliçesi. Öğle yemeğinizi seçtiniz mi?"

"Drama kraliçesi mi?" Max'in bağıırışı lokantada yankılandı.

O iç geçirdi. Belli ki bir nedenden dolayı büyük bir olay çıkarmak istiyordu. Belki de bundan zevk alıyordu. Belki de kasabadaki herkesin, bir kadını alıp bırakabileceğini bilmesini istiyordu. "Karar vermen için sana bir dakika daha vereceğim. Senin yerinde olsam, özel menüden uzak dururdum. Hal, tam olarak Fransız aşçı diyebileceğim biri değil. Sadece Food Network'ü çok izliyor ve elindeki malzemelerle tarifleri taklit edebileceğini düşünüyor. Miracle Whip'in

trüf yağı yerine iyi bir alternatif, ama o denemeye devam ediyor." Max'e döndü. Sinirini gizlemeye çalışmadı. "Senin için yapabileceğim bir şey var mı, Max? Dediğim gibi, bu sahne gereksiz. Tek yapman gereken, işinin bittiğini söylemek. Söyleyecek başka bir şeyin varsa, çabuk ol. Yapmam gereken bir iş var ve tek gecelik ilişkim büyük bir aptal olduğu için kovulmak istemem."

Mavi gözleri kararmıştı. Çenesini sıkıca kapattığını izledi. Sözleri zorla çıkıyordu. "Peki, tatlım, benimki bir yalancı çıktı."

Ne? Bir haftalık konuşmalarını hızla gözden geçirdi. İlk gün seks yapmışlardı ve o, onun penisini ne kadar sevdiğini söylemişti. Yalan yoktu. Geri kalan zamanlarda, onun ve Bliss'teki hayatı hakkında çok konuşmuşlardı. Birkaç kez yoğun öpüşme seansları yaşamışlardı. O, geçmişiyile ilgili konuşmalardan kasıtlı olarak kaçınmıştı. Söylediği tek bir yalan bile aklına gelmiyordu. "N eden bahsediyorsun?"

"*Senin evinden* yeni geldim, Rach." Max, mahkeme salonundaki bir avukat gibi onu işaret etti. "Gene'i ikna edip odana girip sana sürpriz hazırlayabileceğimi düşündüm. Çiçekler, şampanya, tüm romantik detaylar. Ama orada kimse senin adını duymamış."

İçinden irkildi. Bu birçok şeyi açıklıyordu. Eğilip sesini alçaltarak konuştu. Max, tüm kasabanın onların ilişkisini bilmesini umursamıyor olabilir, ama o umursuyordu. "Çok erken gitmişsin. Bu öğleden sonra bir oda tutacaktım."

Çenesini sıkarak, dişlerini sıkarak konuştu. "Bana yalan söyledin."

"Ne hakkında? Hayır, şu anda motelde kalmıyorum, ama bu gece kalacaktım. Orada kalmaya niyetliyim, Max." Onu sakinleştirmeye çalıştı. Elini onun pazısına koydu ve okşadı. Artık onun kendisinden ayrılmaya çalışmadığından emindi. "Seni kandırmaya çalışmıyordum."

"Onun adını bilmek istiyorum."

Rachel soğudu ve elini onun kolundan çekti. Bir adım geri attı. Eğer tanıdığı bir şey varsa, o da kıskançlıktı.

Haksız kıskançlık. *O kim, Liz? Bilmek istiyorum.* Bu ona nasıl oluyordu? "Kimden bahsediyorsun, Max?" "Birlikte yaşadığın kişi," dedi karanlık bir sesle. "Evli misin

evli misin?"

"Hayır." Karnında her zaman bir öfke kıvılcımı vardı. Çoğu zaman korku öfkeyi bastırıyordu, ama Max o ateşi körükledi ve elleri titremeye başladı. Ona duyguları ve bekar olduğu konusunda dürüst davranmıştı. O ise en ufak bir şüpheyi kapıldığı anda onu aldatmakla suçladı. Ve şimdi ilişkileri bitmişti. "Benim de erkek arkadaşım yok. Olabileceğini düşünmüştüm, ama o da uzun bir dizi pislikten biri çıktı." Bir adım öne çıktı ve elinden gül buketini aldı. Onu geri ittiğinde yüzünde şok ifadesi belirdi. "Yıllardır yattığım tek erkek sensin. Sana bunu söylemişim, ama bir ara senin bir erkek olduğunu tamamen unuttum. Erkekler kadınlara inanmaz. Hepimiz fahişeyiz, değil mi?"

"Rachel, ben öyle bir şey demedim ve o kelimeyi kullanmadım," dedi Max, sesinde belirgin bir endişeyle. Sanki tüm dünyası bir anda altüst olmuş bir adam gibi görünüyordu. O geri çekildi, Rachel ise onu itmeye devam etti. Sırtı lokantanın kapısına çarptı ve kapı açıldı, güneş ışığı içeri doldu.

"Buna tahammül edemem, Max!" Rachel artık etrafta seyirciler olduğunu umursamıyordu. "Gözünün önünden ayrıldığım her seferinde beni aldatmakla suçlayan sahiplenici bir pisliğe tahammül edemem."

"Seni tam olarak aldatmakla suçlamadım." Max, yanlış olduğunu mırıldandıktan hemen sonra ayağı takıldı ve kendini yerde buldu. Şapkası kafasından düşüp yana yuvarlandı.

Bu, Rachel'a ona birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak için mükemmel bir fırsat verdi. Gül demetiyle ona tüm gücüyle vurdu. "Bana bir hanımefendi gibi davranacaksın, Maxwell Harper. Bana kibarca sorular soracaksın ve hak ettiğime emin olmadıkça beni bir daha hiçbir şeyle suçlamayacaksın. İş yerime gelip kasabaya benim bir tür fahişe olduğumu söylemeyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Max ona baktı. Saçında gül yaprakları ve yeşillikler vardı. Tartışmak istiyor gibi görünüyordu, ama iki kez yutkundu

ve sadece "Evet, bebeğim" diye cevap verdi.

Şaşkın bir kahkaha patladı ve Rachel dönüp şerifin orada durduğunu gördü. Rachel ona döndüğünde şerif hızla gülmeyi kesti.

"Sen de bundan ister misin?" Rachel, solmuş çiçekleri tehditkar bir şekilde uzattı.

"Hayır, hanımefendi," dedi, yüzü kasvetli bir hal aldı.

Kadın ona öfkeyle baktı. Adamın kardeşini fena halde dövmüştü. Adam bu tür bir davranışı hoş karşılamayabilirdi. "Beni tutuklamayı mı planlıyorsunuz?"

"Hayır!" diye bağırdı Max.

Rye şapkasını centilmen bir hareketle kaldırdı. "Hanımefendi, kardeşime saldırmanızın tamamen kışkırtılmış olduğu herkesin malumu."

"İyi." Aniden tüm lokantanın gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti. Dönüp baktığında, camın önünde bir sürü yüzün toplandığını gördü. Geri çekilme zamanı gelmişti. Önlüğünü düzeltti ve buketi Max'in kucağına attı. "Şimdi işe geri dönüyorum. Bu akşam seni görmek istemediğimi anlarsın. Beni sahiplenmiş gibi davranan erkeklerden bıktım."

"Rachel..." Max ayağa kalktı.

"Hoşça kal, Max," dedi.

Orada dururken o kadar üzgün görünüyordu ki, ona sarılmak ve onu affettiğini söylemekten başka bir şey istemiyordu. Bu, yapamayacağı bir hataydı. Kendini zorlayarak dönüp lokantaya geri girdi. Onun için daha sonra ağlayabilirdi. Bu gece onunla sevişmek yerine, park edecek bir yer bulup ayrılmayı düşünecekti.

Kapıdan içeri girip işine döndüğünde yüksek bir tezahürat yükseldi.

Altıncı Bölüm

Max, Rachel'ın geri çekilmesini izledi ve bu durumu nasıl düzeltebileceğini düşünmeye çalıştı. Artık, duruma tamamen aşırı tepki verdiği açıktı. Durumun ne olduğunu bile tam olarak bilmiyordu, ama yanlış bir şey yaptığını anlayacak kadar akıllıydı. Hiçbir kadın, ciddi bir hata yapmadıkça, bir adamı bir buket çiçekle acımasızca öldürmeye çalışmazdı.

Gömleğinden ve saçlarından gül yapraklarını silkeledi. Yerdeki şapkasını aldı ve elinde tuttu. Bu sefer kibar olacaktı. Nezaket kurallarına uyacaktı.

Daha fazla çiçek almalı mıydı? Belki de almamalıydı. Kadın çiçeklerle tehlikeli biriydi. Hayır. Bu sefer kelimeleri kullanmak zorunda kalacaktı.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?" Rye, onun yoluna dikilip, onun için değerli olan her şeye engel oldu.

Max, kardeşinin Rachel'a bakışını kaçırmamıştı. Rye de ona aşık oluyordu ve Max ne yapacağını bilmiyordu. Rachel'ın onların istediği türden bir ilişkiyi kabul edeceğini düşünmüyordu. Onu tekrar görmeye ikna edemezse bunların hiçbir önemi kalmayacaktı. "Rachel'la konuşacağım."

Kardeşinin yüzündeki kaşlarını çatması, Max'e Rye'in bu plan hakkında ne düşündüğünü açıkça gösterdi. "Bence bu pek iyi bir fikir değil kardeşim. Bence onun sakinleşmesi için biraz zamana ihtiyacı var. O kızın kötü tarafına denk gelersen, çok acımasız olabiliyor."

Yalvarmak zorunda kalacaktı. Bunun kasabadaki çoğu insanı şok edeceğini biliyordu, ama Rachel'ın gözüne girmek için bunu yapmaya fazlasıyla hazırdı. "Onunla konuşmam lazım."

Rye yanına gelip elini omzuna koydu. "O hiçbir yere gitmiyor. O lokantaya girersen, tam da

yapmış olursun."

Max hayal kırıklığıyla başını geriye attı. Planladıkları günün tam tersi olmuştu. Rye'in söylediği her şeyi yapmıştı. Çiçek ve şampanya almıştı. Telefonunda onun en sevdiği müziklerin olduğunu kontrol etmişti. Onu istediği gibi etkilemek istiyordu. Ayrıca onu deli gibi becermek de planlıyordu, ama bunu ancak onu prenses gibi hissettirdikten sonra yapacaktı.

Bunun yerine, lanet olası öfkesini kontrol edemediği için mutlu kedicikini öfkeli, küçümsenen bir kadına dönüştürmeyi başarmıştı. Elini saçlarının arasına soktu ve ipeksi gül yapraklarıyla geri çıktı. "Bunu böyle bırakamam." Bırakamazdı. Geriye yaslanıp her şeyin yoluna gireceğini ummak ve işlerin yoluna gireceğini ummak onun doğasına aykırıydı.

"Daha büyük sorunlarımız var, Max." Rye ona yardım etti ve gömleğinin yakasından uzun yeşil bir sap çıkardı. "Motel hakkında yalan söylemesinin bir nedeni var ve bu, zavallı bir kocayı aldattığı için değil. Arabasında yaşıyor."

"Ne?" Max soruyu fısıldadı. Bu doğru olamazdı. Bir haftadır onun yanındaydı ve o her zaman arabayla geliyordu.

Max, kızın cipine doğru yürüdü ve içeriye baktı.

O, işaretleri tamamen gözden kaçırmıştı. Arka koltukta bir battaniye vardı. Soğuk bir gece için düzgünce katlanıp bekletilmemişti. Sanki biri üzerinde uyumuş gibi yayılmış ve buruşmuştu. Yere bir yastık atılmıştı ve gerektiğinde kolayca alabileceği bir yerde bir el feneri vardı.

Kız arabasında uyuyordu. Adam onunla sevişmiş, ona sarılmış, vücudunun tadını çıkarmış ve sonra onu arabasında uyumaya bırakmıştı. Ne zamandır evsizdi? Daha önce kalbinin çok hızlı attığını sanıyordu. Şimdi ise göğsünde lanet bir lokomotif vardı. Ona her şey olabilirdi. Ormanda gerçekten ayılar vardı, kimsenin camı kırıp ona istediğini yapabileceği gerçeğini saymıyorum bile. Kimse onu korumadan tek başına kalacaktı.

Rye sırtına bir şaplak attı. "Sakin ol. Artık arabasında uyumasına gerek kalmayacak. Biz ona bakacağız."

"Onu bizimle yaşamaya ikna etmeliyiz." Onu orada yalnız bırakamazdı. Onun güvende olup olmadığını bilmeden uyuyamazdı.

Güvende olduğundan emin olmadan uyuyamazdı. Onu koruyabilecekleri evlerinde kalması gerekiyordu.

"Bunun kolay olacağını sanmıyorum." Rye kollarını göğsünde kavuşturdu ve dalgın dalgın düşüncelere daldı. "İşte iyi haber. Senin öfken onu korkutmuyor."

Max güldü. "Hiç de bile."

O, intikam peşinde olan bir tanrıçaydı. Korkmuş olan oydu. Ve garip bir şekilde tahrik olan da oydu.

"Kötü haber ise, şimdi senin sahiplenici bir pislik olduğunu düşünüyor ve bu tür insanlara genel olarak karşı çıkıyor gibi görünüyor."

"Evet, ben sahiplenici bir pisliğim. En azından ona gelince öyleyim. Ama lanet olsun, Rye, o bana yalan söyledi. Bu sefer uydurmadım. Muhtemelen kibarca sormalıydım, ama nasıl olduğumu bilirsin." Rye bilmeliydi. Çoğu zaman Max'i sakinleştirmek zorunda kalan oydu.

"Biliyorum," dedi Rye. "Eğer yardımı olacaksa, onun kızdığı kişinin sen olmadığını düşünüyorum, en azından tamamen değil."

"Bana bağıırken öyle hissettim." Çiçeklerini güneşin görmediği bir yere sokmaya hazırdı.

"Erkeklerin onu sahiplendiklerini düşünmelerinden bıktığını söyledi. Tahmin etmek gerekirse, geçmişte bir ya da iki kötü erkek arkadaşı olmuş olabilir. Belki de istismara uğramıştır. Onlar gibi olmadığını kanıtlaman gerekecek."

"Onun peşinden içeri giremem." Kardeşi bu konuda haklıydı. Tek istediği o lokantaya girip, onu omzuna atıp, özel bir yere götürmekti. Bu plan Rachel'in onun medeni bir insan olduğunu düşünmesini sağlamayacaktı. Sadece mağara adamı olarak ününü pekiştirecekti. "Bana yapmamamı söyledi. İçeri dalarsam, zorba bir pislik olurum. Burada onu beklersem, sapık olurum. Beklemezsem, arabayla gidebilir ve onu bir daha asla göremeyebilirim. Onunla yalnız kalıp konuşmam lazım. Kaybolabilir, Rye."

Rye, cipin kaputunu okşadı. "Arabası yoksa gidemez. Arabası çalınır ve bizim eve getirilirse çok yazık olur. Arabasını geri almak için onu buraya getirmek için burada beklemem gerekir."

Bu gerçekten harika bir fikirdi. Tabii bu onu ciddi bir belaya sokabilirdi, ama aynı zamanda onu ikna etmek için yeterli zamanı da kazandırabilirdi. Kardeşi gerçekten kurnaz biriydi. "Bana onu takip etmememi söyledi. Arabasını almakla ilgili hiçbir şey söylemedi."

"Tabii ki, suç duyurusunda bulunmaya karar verirse, seni tutuklamak zorunda kalacağım kardeşim."

"Bu riski almaya hazırım." Max parmaklarını esnetti. Yapacak bazı işleri vardı. Marie'nin biraz daha çiçeği olmasını umuyordu.

* * *

Saat altı olduğunda Rachel ayakta duramayacak hale gelmişti. İki saat önce çıkması gerekirdi, ama Jen'in paraya ihtiyaı olduğu için erken çıkmasına izin vermişti. Stella'nın yardıma ihtiyaı olsaydı, tam bir çift vardiya çalışırdı. Geceyi geçirecek bir yer bulmak için arabayla dolaşmak zorunda kalmamak için her şeyi yapardı. Lokantanın ift kapısından içeri girerken bile gözyaşları dökülmek üzereydi.

Max neden bir pislik çıkmıştı?

Böylesi daha iyiydi. Sonuçta, istediğini elde etmişti. Ne yaptığını bilen bir adamla harika seks yapmıştı. Daha fazlasını bekliyordu. Max Harper ona daha önce hiç yaşamadığı kadar zevk vermişti. Ona aşık değildi ve polis olan kardeşiyle de hiçbir şekilde ilgilenmek istemiyordu.

Öyleyse neden ona bir daha dokunamayacağı, onunla bir masada oturup günlerini konuşamayacağı düşüncesi kalbini acıtıyordu? Yorgun bir i çekiş vücudundan ıktı. Yapacak bir şey yoktu. Ona böyle davranan bir adamla ilişki kurmayacaktı. O sadece alıp alacaktı, karşılığında hiçbir şey vermeyecekti. Onu aklından çıkaracak ve önündeki sorunlara odaklanacaktı. şu an için bu, uyuyacak bir yer bulmak anlamına geliyordu. Yeterince abuk bir yer bulursa, hava kararmadan önce biraz kitap okuyabilirdi. Sonra yıldızlara bakıp biraz uykuya dalmayı umardı.

Durdu ve arabasının olması gereken yere baktı. Beyninde gördüklerini işlerken, sanki hareket edemiyormuş gibi tüm vücudu hareketsiz kaldı.

gördüklerini işliyordu. Yanılmış mıydı? Belki dün oraya park etmişti ve... her zaman oraya park ederdi. Restorandan en uzak ama yine de otoparkta olan yerdi. Onun yeri idi.

Panik yükseldi. Karnından yukarı doğru yayıldı ve boğazına safra geldi. Arabasını park ettiğini bildiği yer boştu. Bu tek bir anlama geliyordu. Biri arabasını almıştı. Arabası gitmişti. Dünyada sahip olduğu tek şeydi. Kazandığı tüm para o arabadaydı, sahte kimlikleri ve diğer önemli belgeleriyle birlikte dikkatlice döşeme tahtasının altına saklanmıştı. Arabası olmazsa, gerektiğinde kaçamazdı.

Arabasını
kaybedemezdi.
"Rachel?"

Arkasını döndü ve Rye Harper haki üniformasıyla orada duruyordu. Garip bir şekilde rahatlatıcı görünüyordu. Konuşması gereken kişi oydu. Öfkesinin derinliklerinde, ona yardım edecek kişinin o olduğunu hala biliyordu. Ona yardım etmesi gerekiyordu.

"Biri arabamı çaldı," dedi, gözyaşları yanaklarından süzülürken.
"Ne yapacağım?"

Rye başını salladı ve ona uzandı. Rachel korkudan o kadar sersemlemişti ki, Rye'in ellerini tutmasına izin verdi. "Sorun yok."

"Arabam yok. Arabama ihtiyacım var." Ona yaklaşıp, o büyük, güçlü kollarını etrafında hissetme dürtüsü neredeyse dayanılmazdı. Sorunu ona vermek ve onun çözmesini istiyordu.

"Rachel, tatlım, araban çiftlikte. Sorun yok."

Onun sözleri kafasına dank edince ellerini bıraktı. Arabası Harper Stables'da mıydı? Max bunu ona mı yapmıştı? "Arabamı mı çaldı?"

"Max'in gençliği... çok ilginçti."

Eğer Max bu suçu işlemişse, Rye de bu işin içinde olmalıydı. Onlar böyle çalışırlardı. Ona güvenmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. "Arabamı çalmasına izin mi verdin?"

Rye'in yüzü açık ve cömert dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. "Şey, tatlım, maalesef o sırada başka yere bakıyordum. Bana bir ayı geldiğini söyledi ve onun korkunç aldatmacasını fark ettiğimde, senin cipinle uzaklaşıyordum.

Sanırım bir yerlerde çılgınca bir kahkaha vardı. Süper kötüler. Ne yapacaksın?"

Rachel bu komediyi hiç beğenmedi. Uzun zamandır hiç bu kadar kızgın olmamıştı. Uzun süredir hissizdi, ama şimdi Harper kardeşler tüm duygularını yüzeye çıkarmıştı. "Onun tutuklanıp hapse atılmasını istiyorum."

Rye ciddileşti ve sonra yavaşça başını salladı. "Eğer istediğin buysa. Seni bizim eve götüreceğim ve sonra onu tutuklayacağım."

Elbette öyle yapacaktı. Daha çok ikisi de ona gülecekti. Max açıkça ondan biraz intikam almaya karar vermişti ve kardeşi de ona yardım ediyordu. Ancak Rye eğleniyor gibi görünmüyordu. Yüzü asıktı. "Ciddi misin?"

Yine elini uzattı, sağ elini iki elinin arasına alıp onu ısıttı. "Evet, ciddiym. Eğer suç duyurusunda bulunmak istiyorsan, o geceyi hapiste geçirebilir. Arabasını çalacağına karar verdiğinde bunu yapacağımı söyledim."

Tamamen kafası karışmış bir şekilde iç geçirdi. Samimi görünüyordu. "O zaman neden böyle bir şey yapsın? O kadar çok intikam mı almak istiyor?"

Rye'in derin mavi gözleri kadının gözlerine bakıyordu. Çok yakışıklıydı. Kardeşine tıpatıp benziyordu ama Rye Harper'da farklı bir enerji vardı. Max'ten daha sakin biriydi. Max heyecan verici ve vahşiydi ve kadına da öyle hissettiriyordu. Rye ise kadına kendini güvende hissettiriyordu.

"İntikam mı? Onu yere serdiğin için mi? Hayır, tabii ki hayır. O bunu hak etti ve bunu biliyor. Bu tamamen seninle ilgili. Rachel, kardeşim sana deli oluyor. O bir hata yaptı ve bunu düzeltmek için her şeyi yapacaktır. Lütfen, evimize gel ve onunla konuş. Eğer sonra onu hapse atmamı istersen, öyle yaparım. Söz veriyorum."

Kahretsin, ona ne söylemesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Belki aptaldı, ama ona inanmaya meyilliydi. Sonunda, arabasını alması gerektiği için bunun bir önemi yoktu. Stella'nın gece kapanmasını bekleyebilirdi. Lokantadan birini bulup onu Max'in evine götürebilirdi, ama kendini Rye'in arkasında yürürken, yan tarafında Bliss County Şerifi yazan SUV'ye binerken buldu.

Ellerini kucağında sıkıca tutarak onun yanına oturdu, çünkü onun büyük eli onun küçük elini saran hissi çok hoşuna gitmişti. Rye evine doğru sürerken kasabanın manzarasını izledi. Dağları çok seviyordu. Bliss kasabası Sangre de Cristo Dağları'nın eteklerinde yer alıyordu ve her şeyi büyüğü görünüyordu. Dallas'tan o kadar uzaktaydı ki, başka bir gezegendeymiş gibi geliyordu. Kimsenin onu bulamayacağı kadar uzağa kaçtığına neredeyse inanabilirdi.

"Rachel, neden arabanda yaşıyorsun?"

Rye'in yumuşak sesle sorduğu soru onu gerçeğe geri döndürdü. Bunu fark etmediklerini ummuştı. "Bu yasadışı mı?" İç çekişi, onun sinirli olduğunu gösteriyordu. "Hayır, bu konuyu kapatacağım."

Çenesinin çizgisine ve yüzündeki yorgunluğa baktı. İçinde bir şey yumuşadı.

"Motelde kalacak param yok," dedi sessizce, bu konuda sessiz kalamadan.

"Burası güvenli değil, tatlım. Burada başına her şey gelebilir."

Gerçekten önemsiyormuş gibi konuşuyordu. Bu, kadının biraz açılmasını sağladı. "Biliyorum. Fazla uyuyamıyorum. Bliss, daha önce bulunduğum bazı yerlere göre daha iyi. Şehirde uyumaktansa ormanda uyumak daha güvenli geliyor bana."

"Neden kaçtığını bana anlatmak istemezsin herhalde," dedi Rye nazik ve ikna edici bir sesle.

O bu konuyu açmak istemiyordu, en azından onunla değil. Şu anda ona sempati duyuyordu, ama kaçtığı adamın bir polis olduğunu öğrendiğinde Tommy'nin tarafını tutacaktı. Hepsi öyle yapardı. Rachel sırtını düzeltti. "Lütfen beni arabama götür."

"Tamam, Rachel."

Sonraki on dakikayı sessizce geçirdiler, Rachel onun hayal kırıklığını aralarında hissediyordu. Bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Maaş çekini çantasında, nakit parayı da arabasında saklamıştı. Bu düşünce kalbini acıtıyordu ama Bliss'ten ayrılma zamanı gelmiş gibi görünüyordu. Arabasına binip Denver'a gidecekti. Rye'a söylediklerinde ciddiydi. Burada kendini daha güvende hissediyordu

ama Őehrin de avantajları vardı. Şehirde kaybolmak daha kolaydı. Büyük Őehirlerde kimse yeni gelenleri fark etmezdi.

Rye toprak yola saptı. Rachel, Harper kardeşlerinin çiftliğine hayran kalmaktan kendini alamadı. Gördüğü en güzel yerdı. Max'le seviŐtikleri göleti geçtiler. Yoldan sadece bir kısmını görebiliyordu, ama orada olduğunu biliyordu. Gözlerini kapattığında, onu hayal edebiliyordu. Eve giden yol, kavak ağaçları ve kır çiçekleriyle çevriliydi. Uzakta ahırları ve otlakları görebiliyordu. Güneş gökyüzünde alçalmıştı ve her Şeye puslu bir görünüm veriyordu. Rye, her Şeyin merkezinde bulunan iki katlı Viktorya dönemine ait malikaneye giden uzun araba yoluna girdi. O kadar doğanın ortasında duran o büyük, muhteşem, süslü ev, çok tuhaf bir manzaraydı. Bliss'teki diğer evlerin çoğu kütükten yapılmış kulübelerdı, bu yüzden Harper'ların evi göze çarpıyordu.

"Bu, annemizin hayalindeki evdi." Rye, yüzünde hafif bir gülümsemeye büyük eve bakıyordu, annesine olan sevgisi açıkça görölüyordu. "Bu evin, vahşi doğanın ortasında garip durduğunu hep düşünmüŐümdür. Bakımını yapmaya çalıştık, ama bir kadının dokunuŐuna ihtiyaç duyduğunu itiraf etmeliyim."

Geniş verandada üç adet sallanan sandalye vardı ve Quigley en üst basamakta uzanmıŐ yatıyordu. Kafasını kaldırdı ve yaşlı köpek yeni gelenlere doğru yürüdü.

"Merhaba, oğlum," dedi Rachel, elini uzattı. Köpeğin büyük kuyruğu sallandı. En yakınındaki sopayı aldı ve onu Rachel'ın ellerine bastırmaya çalıştı.

Rye biraz hüzünlü bir Şekilde gülüyordu. "Elbette. Nina'ya tahammül edemiyordu. Rachel, sırt çantayı eve götürdüğünü bilmelisin. Seni onunla konuşmaya zorlamak istedi, ama onu bir daha görmek istemiyorsan gidip çantayı alayım."

Rachel, Nina'nın kim olduğunu sormadı. Muhtemelen bilmek istemiyordu ve kesinlikle korkmayacaktı. "O evde mi?"

Jeep'i Max'in kamyonetinin yanında park edilmiŐtı ve Max akıllıca bir Şey almıştı, çünkü Rachel yoksa arabayla uzaklaŐacaktı.

Rye ön kapıya doğru başını salladı. Dizleri kilitli ve gözlerinde ihtiyatla duruyordu. "Evet. İçeride seni bekliyor. İçeri girip onu gözaltına almamı ister misin?"

Şerifin etrafındaki endişe ortada idi. Nina'nın gerçekten suç duyurusunda bulunacağından endişeli görünüyordu. Nina suç duyurusunda bulunmayacaktı. Suç duyurusunda bulunmak sadece evrak işine yol açacaktı ve evrak işinden kaçınması gerekiyordu. Oradan ayrılacaktı ve Maxwell Harper sorunu çözülmüş olacaktı. "Hayır, Şerif, sadece sırt çantamı istiyorum."

"Tamam." Rye rahat bir nefes aldı. Quigley'in salya akan ağzından sopayı aldı ve evin yanındaki ormanlık alana attı. Köpek ödülünün peşinden koştu. "Sizi rahatsız etmemek için Q'yu yürüyüşe çıkaracağım. Rachel, ona karşı nazik ol. O daha önce hiç aşık olmamış. Şimdi düşününce, ikimiz de olmamışız. Zor bir şey. Eğer gideceksen, lütfen onu incitmeden bırak."

O başını salladı ve mutlu bir şekilde oynayan köpeğin peşinden yürüdü.

Rachel'in kalbi acıdı, ama kararlıydı. Hayatında bu iki erkeğe de yer yoktu. Kesinlikle aşık olmak istemiyordu. Merdivenleri çıktı ve kapıyı çaldı.

"Girin." Max'in güçlü sesi yankılandı.

Derin bir nefes aldı, kapıyı itti ve eve girdi. Aşağı baktı ve koridorda bir dizi yabani çiçek gördü. Yumuşak bir müzik çalıyordu ve gerçekten inanılmaz bir koku geliyordu. Dikkatli bir şekilde çiçeklerin izini takip etti ve kendini romantik bir şekilde aydınlatılmış bir yemek odasında buldu. İki kişilik masa kurulmuştu. Max bir şişe şarap açıyordu.

"Sana lazanya yaptım. Jen'e İtalyan yemeklerini sevdiğini söylemiştin. Annemin tarifi. İnternette şarapları araştırdım. Bu şarap makarnaya çok yakışır." Max, onu kalmaya ikna etmek için fazla zamanı olmadığını fark etmiş gibi hızlıca konuştu.

"Sadece sırt çantamı istiyorum." Sesi, her zaman olduğu gibi, açıkça yalan söylediğinde olduğu gibi titriyordu.

Bütün öğleden sonrasını yemek pişirip evi onun için hazırlamakla geçirmiş olmalıydı. Rachel, onun kısa bir özür dilemesine hazırlıklıydı. Kalabalığın önünde onu küçük düşürdüğü için ona bağırmasına da hazırlıklıydı. Ama beyaz gömlek ve pantolonuyla orada durup, akşam yemeğini servis etmeye hazırlanan, çekici bir erkeklik sergileyen bir adamla karşılaşmaya hazırlıklı değildi.

O, muhteşem yüzünü ona çevirdi. "Rachel, lütfen benimle akşam yemeği ye. Bu öğleden sonra aptalca davrandığım için özür dilerim. Sana karşı dürüst ve açık olacağım. Bu, kendimi aptal durumuna düşürdüğüm son sefer olmayacak. Bu konuda çok iyiyim ve kendimi tutamıyorum. Ama söz veriyorum, her seferinde sana gelip af dilemeye ve beni affetmen için yalvaracağım."

"Seni aptal durumuna düşürdüğüm için bana bağırırsın sanmıştım," dedi kız. Ona göre, adam aptal gibi görünmüyordu.

Duygusal dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Bu özel gün için tıraş olmuştu, her zamanki sakalları yerini pürüzsüz bir cilde bırakmıştı. O, her iki haliyle de onu seviyordu. "Hayatım, ben bir kadının peşindeyim. O kadın buna değmezse, ben bir aptalım. Sen, bana yöneltilen her gülüşün karşılığını fazlasıyla hak ediyorsun."

Gitmeliydi. Sırt çantasını isteyip çıkmalıydı. Önündeki tüm sahne, yakışıklı bir adamla tuzağa düşürülmüş romantik bir tuzaktı.

Adam onun tereddütünü hissetmiş gibiydi. Ona doğru yürüdü ve güçlü elleriyle omuzlarını kavradı. Mavi gözleri, Rachel'in gözlerine bakarken nazik ve savunmasızdı. "Seni seviyorum, Rachel Swift. Bunu daha önce hiçbir kadına söylemedim. Seni seviyorum. Hayatında ne olursa olsun, bundan şüphe etme."

Adam ona öpmek için eğildiğinde, Rachel onu terk edemeyeceğini biliyordu. Onu terk edebilecek miydi acaba?

Dudaklarını nazikçe dudaklarına değdirdiğinde, Rachel kendini kaybetti. Neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve o anda bu makarna değildi.

"Gömleğini çıkar." Onun tenini kendi tenine dokundurmak istiyordu.

"Rach?" Max, onun emir veren ses tonuna çok şaşırmış gibiydi.

"Gömleğini çıkar dedim," diye tekrarladı Rachel. Aklından çok hoş bir kötü düşünce

bir düşünce aklından geçti. O, ona yalvarmaya söz vermişti. "Bana borçlusun, bayım. Cinsel kölelik istiyorum."

Bir anlığına ona baktı, sonra gömleği yere düştü. Rachel, mükemmel kesimli göğsünü hayranlıkla seyretti. Atlarla çalışmak, vücuduna çok iyi gelmişti. Elleriyle onun muhteşem göğsünü okşadı ve karın kaslarına indi. Güçlü kasların üzerindeki pürüzsüz cildin hissini çok seviyordu. Bu gece, onun emirlerine amadeydi.

Gülümsemesi ışı ışı ıldı. "Senin kölen olmaya can atıyorum. Emirlerini yerine getirmek benim için bir zevk, bebeğim. O tatlı amını yalamamı ister misin? Sen durmam için bağıncaya kadar yalayacağım."

"Belki de seni ııklık attırmak istiyorum." Parmak uçlarını göğsünde gezdirdi ve hassas meme uçlarını buldu. Eğilip birini yalamaya başladı. Onun şaşkın nefesini duyunca çok mutlu oldu.

"Beni kesinlikle yalvartabilirsin, bebeğim."

Onun berrak mavi gözlerine baktı ve orada arzuyu gördü. Vücudunu bir heyecan kapladı. O da onu, onun onu istediği kadar istiyor gibiydi. Zaman vardı. Bunu birkaç gün daha yaşayabilirdi.

Ayak parmaklarının ucuna yükseldi ve dudaklarını onun dudaklarına bastırdı. Adam, bir süre kontrolün onda olması gerektiğini hissetmiş gibi hareketsiz kaldı. Rachel, ellerini onun yüzüne koydu ve dudaklarının dudaklarına uyum sağlamasının şehvetli hissini zevkle yaşadı. Rachel parmak uçlarında olsa bile, adam onu öpmek için eğilmek zorunda kaldı. Adam çok büyüktü. Rachel kollarını adamın boynuna doladı ve vücuduna bastırdı. Dudaklarının kenarını yaladı ve içeri girmesini istedi. Adam hemen razı oldu ve dilinin onun diline yumuşak bir dans gibi sürtünmesine izin verdi.

"Sana dokunmama izin ver," diye fısıldadı dudaklarına.

"Tamam." Kot pantolonunun ve gömleğinin kumaşı üzerinden olsa bile, onun ellerini üzerinde hissetmek istiyordu. Max buna izin vermedi. Büyük elleri kot pantolonunun bel kısmının altına kaydı ve kalçalarını avuçladı. Onu vücuduna doğru çekti. Onun şiddetli ereksiyonunu hissedebiliyordu. Büyük ve sertti ve onu tahrik edici bir şekilde sürtünüyordu. O büyük, aç penisle neler yapabileceğini çok iyi biliyordu ve bunu düşünmek bile amını ıslatmaya başlamıştı.

"Ne yapmam gerektiğini söyle, bebeğim," diye yalvardı. Vücudu, ellerinin altında gergindi. "Tek istediğim bu kıyafetleri yırtıp sikimi içine sokmakken, hareketsiz kalmak benim için zor."

"Bir aşk kölesi için pek de itaatkar sayılmazsın." Bu kadar uzun süre dayandığına şaşırmıştı. O tam bir alfa erkekti. Ama bu onu korkutmuyordu. Sertti, ama onunla sevişirken nazikti. Tommy'nin ona saldırmasıyla hiç alakası yoktu.

Tek randevularında gülünç derecede agresif davranmıştı. Bu onu soğutmuştu. Max'in kollarında titredi.

"Bebeğim?" Bir şeylerin ters gittiğini hissederek onu kendine çekti.

Kötü anıları kafasından silkeledi. Onlara ihtiyacı yoktu. Bu Max'ti, Tommy değil. Ona zarar vermezdi. "Neden bu pantolonu çıkarmıyorsun? Çok dar görünüyor." Pantolonunun üzerinden ereksiyonunu avuçladı ve Max inledi.

"Bu gece beni öldüreceksin." Elleri pantolonunun fermuarını açarken, içinden küfretti. Dikkatlice fermuarı indirirken, çoktan terlemeye başlamıştı. O, ince belini ve kaslı kalçalarını ortaya çıkarırken, Rachel neredeyse salya akıtıyordu. Sonunda, onun muhteşem penisi tüm ihtişamıyla ortaya çıktı. Uzun ve kalındı, Rachel elini zar zor çevirebiliyordu. Max cesurca ayakkabılarını çıkardı. Pantolonunu ve boxerını bir kenara attı. Çıplak ve tamamen tahrik olmuş halde kadının önünde durdu. Rachel yemek odasındaki sandalyelerden birine oturdu ve bu adam üzerindeki gücünden dolayı biraz heyecanlandı.

"Rach?" Max'in sesi belirsizdi, Rachel arkasına yaslanıp onun yüzünü ve vücudunu hayranlıkla izlerken. O, Rachel'in gördüğü en güzel şeydi.

"Bu gece benim gecem, Max," dedi kendinden emin bir gülümsemeyle. "Senin de dediğin gibi, bu kendini rezil ettiğin son sefer olmayacak, o yüzden bence bunu yaptığında cinsel gücü bana devretmelisin. Bugün olduğu gibi beni çıldırttığında, kontrolü ele alacağım ve sana işkence etmemi nasıl bulacağımı göreceğiz."

"İşkence mi?"

O, onun kendisiyle kavga etmeyeceğinden emin olarak iç geçirdi. Adam biraz gergin görünüyordu, sabrının sonuna gelmiş bir adam gibi değil. "Evet, Max. Göletin kenarında bana işkence ettin. Beni sikmeni yalvarana kadar öptün. Bunun için ağladım. Sanırım bu iyiliğin karşılığını vermek istiyorum."

Sanki tüm havası vücudundan çıkmış gibiydi. "Tamam."

"Güzel." Odadaki sıcaklığı fark etti. Her saniye daha da ısınıyordu. "Kendini okşa, Max."

Eli ereksiyonunu kavradı. Zaten penisinin yarıklarından inci gibi damlayan uyarılma sıvısının olduğu uçtan başladı.

Opak sıvıyı avucunda yaydı ve başından tabanına kadar okşadı. Rachel uzun bir nefes verdi. Penis muhteşemdi. Büyük ve şimdi eli üzerinde tekrar tekrar kayarken mor bir renk almıştı. Şişkin başı, sıkı testislerine kadar uzanan uzun bir gövdeye ve tüm uzunluğu boyunca uzanan güçlü bir damara yol açıyordu. O damarın gergin sırtını diliyle okşamak, ağzında nabızı atmasını hissetmek istedi. Testislerini avuçlamak ve sıkılaşımlarını, boşalmak için beklemelerini hissetmek istedi.

O, gözlerini ondan ayırmadan yumruğuyla sikini pompalamaya devam etti. O boşalacaktı ve o da onun boşalmasını izleyecekti. Bu adam, onun tüm savunma mekanizmalarını ve engellemelerini ortadan kaldırmıştı. Nedense, başka bir erkekle yapıldığında kirli veya sapkın hissettirecek şeyler, Max'le yapıldığında sevgi dolu geliyordu. Aklına yasak bir görüntü geldi. Rye, Max'in yanında durup, onun zevki için kendini okşuyor olabilirdi. O da ikisinin arasına diz çöküp, sırayla o sert penisleri yalayabilirdi.

"Rachel, bebeğim, bana öyle bakmayı kesmezsen, boşalacağım," diye yalvardı Max. Yaptığı şeyi bırakmadı. Hatta, hızını artırdı.

Rachel tişörtünü başından çıkardı ve bir kenara attı. Sırada sütyeni, spor ayakkabıları ve kot pantolonu vardı. Max onu gözlerini kısarak izliyordu ve Rachel onun boşalmaya yaklaştığını fark etti. Üzerinde sadece beyaz pamuklu iç çamaşırı kaldığında, onun önünde diz çöktü.

"Max, seni tatmak istiyorum, sonra da göğsüme boşalmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?" Ağzı çoktan onun mor, çaresiz penisine doğru eğilmişti.

"Tabii ki," diye cevapladı Max.

Dilinin ucuyla dışında hiçbir şeyle ona dokunmadı. Elini uzattı ve penisinin yarıklarından o lezzetli tuzlu damlayı yaladı, dili kısa bir süre içeri girdi. Bu, Max'te bir şeyi kırmış gibiydi.

"Geriye yaslan, bebeğim," diye emretti, kritik aşamaya ulaşırken nefes nefese.

Rachel geriye yaslandı ve ona mükemmel bir hedef verdi. Max boşalmaya başladığında güzel yüzünün buruşmasını izledi. Yanakları kızardı

ve ağız açıldı, uzun, sert bir inilti çıkararak göğüslerini kapladı. Rachel bir tatmin duygusu hissetti. O, onundu. O anda, kaçmak, saklanmak ya da hala dışarıda olan tehlike hakkında düşünmüyordu. Keşfettiği şehvet ve ona ne kadar seksi olabileceğini gösteren adama hayran kalmıştı. Bilinçsizce, sevgilisi için bir gösteri yaptı. Onun tohumunu göğsünün yumuşak derisine sürdü, meme uçlarını da kapladığından emin oldu.

Birkaç saniye önce üzerine boşalmış olmasına rağmen, penisi tekrar sertleşiyor, elinde şişiyordu.

"Tanrım, Rachel, çok seksisin," diye fısıldadı, ona hayranlıkla bakarak.

Rachel geriye yaslandı. Sert ahşap zemin onu rahatsız etmiyordu. Aklında başka şeyler vardı. İç çamaşırı sıırılsıklam olmuştu. "O zaman buraya gel, Max." Meme uçlarıyla oynadı, kabarık ve olgun olduklarından emin oldu. "Beni tadmanı istiyorum."

O, aç bir adam gibi üzerine düştü. Dudakları meme uçlarını buldu ve hızla emerek dilini kullanarak temizledi. Birini ağzına aldı ve acı hissedilecek kadar hafifçe ısırdı. Rachel kontrolünü kaybetmemek için mücadele etti çünkü kendini uçurumun kenarında hissediyordu. Sanki ağız meme uçlarından rahminde bir yol bulmuştu. Bacakları onun altında huzursuzca hareket ediyordu. Göğüslerine ilgi göstererek emdi ve ısırdı. Birini diliyle yalarken, diğerini parmakları arasında sıkıştırdı ve uyarımı hiç bırakmadı.

"Max," dedi, bir saniye daha dayanamayacak halde. "Beni sik."

Max göğüslerinden başını kaldırıp gülümsedi. Bu, onun gördüğü en seksi şeydi. "Evet, hanımefendi."

Külotunu çıkarmak için kalçalarını yukarı itti, ama Max'in daha hızlı bir çözümü vardı. Elini uzattı ve külotunu kalçalarından yırttı, bir kenara attı. Pantolonunu aradı ve cebinden bir prezervatif çıkardı. Tek bir hareketle penisine geçirdi. Sonra, onu şaşırtacak şekilde, yere uzandı ve kendini ona sundu. Penisi seğirdi, zaten tekrar sıcak ve kalınlaşmıştı.

"Max?" Şimdi kararsız olan oydu.

"Senin zevkin için buradayım, bebeğim," dedi Max. "Beni istediğin gibi al. İstersen kontrolü ele geçirip seni deli gibi sikebilirim, ama kontrolün sende olmasını isteyebileceğini düşündüm."

Rachel, onun ince kalçalarının üzerine oturdu. Ona yaslanırken elleriyle göğsünü keşfetmeye başladı. "Sen neredeyse mükemmelsin, Maxwell Harper."

Max üzülen güldü. "Bana cehennemi yaşatırken böyle düşünmüyordun, Rach." Elini uzatıp Rachel'in yüzünü avuçladı ve gözleri ciddileşti. "Seni seviyorum, Rachel Swift. Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim."

Onu da sevdiğini fark edince kalbi durdu. Tanrım, aşıktı. Ama bunu söyleyemedi. Çok yeniydi ve çok kırılgandı. Tek yapabileceği, eğilip tüm gücüyle onu öpmektir. Bir süre sonra geri çekildi ve kaya gibi sert penisini ıslak amına yönlendirdi ve yerçekiminin işini yapmasına izin verdi.

"Çok iyi hissettiriyorsun, bebeğim." O üzerine inerken, adam inledi.

"Senin büyüklüğünü seviyorum," diye cevapladı, onun seks sırasında konuşmayı sevdiğini biliyordu. Onunla ilk kez seviştiğinde, ona ne kadar seksi olduğunu ve onu ne kadar memnun ettiğini söyleyip durmuştu. "Beni doldurmanı seviyorum."

O bunu yaparken, o dudaklarını ısırды. O kalçalarını yukarı doğru kaldırdı ve Max ona göstermeden önce varlığından bile haberdar olmadığı o derin noktaya ulaştı.

Elleri kalçalarını kavırıyordu, o onu sürerken ona rehberlik ediyordu. Gözleri onun üzerindeydi. Max'in gözlerini kapatıp zevk alan bir adam olmadığını hızla keşfediyordu. İzlemek istiyordu.

"Ve göğüslerinin sallanışını seviyorum, bebeğim. Beni sürerken seni izlemek beni çok tahrik ediyor."

Rachel, Max'in penisi G noktasının üzerinde kayarken klitorisini Max'in pelvik kemiğine sürttü.

"Oh, tanrım," diye inledi, vajinasından ısı ve sürtünme patlayarak tüm vücudunu ateşli bir zevkle kaplarken. Duygularında çiçek açan orgazmın tadını çıkarırken kendini Max'in yönlendiren ellerine teslim etti. Max inledi ve kalçalarını son bir kez yukarı doğru itti. Boşalırken belini sıkıca tuttu.

Rachel öne doğru düştü, başı Max'in göğsüne çarptı. Vücutları sevişmenin coşkusundan yavaşça sakinleşirken, Max kollarıyla onu koruyucu bir şekilde sardı. Rachel bu kısmı da seviyordu. Max onu kendine sarıldığında hissettiğı huzuru seviyordu. Tek bir küçük şey eksikti, ama Rye Harper'ı düşünmeyi reddetti.

Max, ellerini sırtında yatıştırıcı bir şekilde gezdirirken güldü. O sıcaktı ve Rachel'ı da sıcak hissettiriyordu. "Sana güzel bir akşam yemeğı hazırladım, ama tek istediğın seksmiş. Kendimi kullanılmış hissediyorum."

Rachel güldü ve ona sokuldu. "Sanırım yemeğı de sıra gelecek." Max'in göğsünü öptü ve kulağınđ onun kalbine koydu, güçlü atışını sevdi. "Eninde sonunda."

Yedinci Bölüm

Rye, devasa Adirondack koltuğuna yaslanıp gökyüzünü seyretti. Yıldızlar parlak bir görüntü sergiliyordu. Şehirdeyken gece gökyüzünü hep özlerdi. Aşırı kirlilik ve çok fazla ışık, Bliss'te geceleri görülebilen bu muhteşem manzarayı engelliyordu. Rachel'in yıldızları sevip sevmediğini merak etti. Uzun akşamlarda uzanıp gökyüzüne bakarak bu mucizeyi izlemiş miydi? Yoksa Jeep'in arkasında kıvrılmış, doğanın güzelliğini, olabileceklerden duyduğu korkuya tamamen boyun eğmiş miydi?

Kahretsin, çok derine batmıştı ve nasıl çıkacağını bilmiyordu.

"Callie gitti," dedi Stefan Talbot, arkasındaki arka kapıyı kapatıp, devasa verandasını süsleyen sandalyelere doğru yürürken.

Max'in Rachel ile barıştığını fark ettiğinde, onlara akşam için evi vermeyi karar verdi. Şehre geri döndü, ucuz bir şarap aldı ve Stefan'ın kapısına geldi. Çok geçmeden Callie kapıyı çaldı ve muhtemelen lezzetli olan bir akşam yemeğine oturdular, tabii o yemeğin tadını alabilseydi.

Callie ve Stef, günlerinin hikayeleriyle onu eğlendirmeye ve sıradan şeyler hakkında konuşmaya çekmeye çalışmışlardı. Max ve Rachel'in muhtemelen yaptıkları şeyleri aklından uzaklaştırmak için her şeyi denemişlerdi. Ateşli şeyler. Seksle ilgili şeyler. Ateşli seksle ilgili şeyler.

Max, sonra onu kucaklayacak mıydı? O, kucaklanmaya ihtiyacı olan, seks bittikten sonra sevgilisinin hala onu düşündüğünü bilmek isteyen bir kadın gibi görünüyordu.

Yaz olmasına rağmen, geceleri hava serindi. Serin hava iyi geliyordu ve ona sıcak olacak hiçbir şeyin olmadığını hatırlatıyordu.

"Bu gece çok sert bir cevizsin." Stef, elinde bir bardak viskiyle yanındaki koltuğa oturdu. Stef hafif bir ceket giymişti, ama Rye soğuğu seviyordu.

"Sadece düşünüyorum." Keşke düşünmeseydi. Bu gece beynini durduramıyordu.

"Rachel ve Max hakkında mı?"

Kahrolası Callie. Onu kardeşi gibi seviyordu, ama bazen ağzını kapalı tutmasını diledi. Sessizdi çünkü ağzından çıkan her şeyin Stef'e tam bir saçmalık olduğunu biliyordu. Bu, insanlarla birlikte büyümekle ilgili bir dezavantajdı. Stef, çocukluktan beri onun arkadaşısıydı. Rye'ın ne düşündüğünü genellikle bilirdi.

"Bunun yürümeyebileceğini biliyorsun," dedi Stef sessizce. Neredeyse sempatik bir şekilde.

"Max'in iyiliği için öyle olmasını umuyorum." En azından Rye öyle ummak istiyordu. Lanet olsun, kardeşini seviyordu. Max, kendisinin diğer yarısıydı. Max'in istediğini bulmuş olmasına sevinmesi gerekirdi. Yumruklarını sıktı. Normal bir kardeş, ona da ilgi duysa bile böyle hissedirdi. Tabii ki, normal bir kardeş, kardeşinin ne hissettiğini anlayamazdı. Max'in Rachel'a olan tutkusu, Rye'ın kanına zehir gibi sızıyordu. Buna izin verirse, diğer kadınlar için onu mahvedecekti.

Başka hiçbir kadın onu istemeyeceği için yalnız kalacaktı. Üçüncü tekerlek, uyumsuz olan kişi olacaktı.

Stef koyu renk saçlarını salladı. "Öyle olmayacak, bu şekilde devam ederse olmaz. Max ile aranızdaki bağı hisseden tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun? Seni temin ederim, Max de hissediyor. Araba kazası geçirdiğinde nasıl olduğunu hatırlıyor musun, biz kaç yaşındaydık?"

"On yedi." Rye bunu dün gibi hatırlıyordu. Gözlerini kapattığında, hala yaklaşan arabayı görebiliyor, lastiklerin kaçınılmaz sonu durdurmak için çaresizce kaymaya çalışırken çıkardığı sesi duyabiliyordu. Hiçbir şeyin çarpışmayı engelleyemeyeceğini anladığında kalbinin sıkıştığını hala hissediyordu. Bazen kırılan bacağı hala ağrıyordu.

"Olay olduğuunda ben de onun yanındaydım," diye devam etti Stef. "Kimse bizi hastaneye çağırmadı. Callie'nin kimya dersinde aldığı notları almak için onun evine doğru yürüyorduk ki, birden durdu ve yere düştü. O anı asla unutmayacağım. Öldüğünü sandım. On dakika boyunca öyle görünüyordu. Sonra kendine geldi ve ağlamayı kesemedi. Seni hissetti, Rye. Senin öldüğünü hissetti ve sağlık görevlilerinin sana kalp masajı yaptığını hissetti. Bilmiyorum ve anladığımı da iddia etmiyorum, ama ikiniz bizden daha bağılısınız. İkinizi çok kıskandığımı biliyorum. Yaşlandıkça yalnızlığımı daha çok hissediyorum."

Stef'in nazik davrandığını biliyordu, ama hiç olmadığı kadar acı çekiyordu. "Evet, çim her zaman daha yeşildir dostum. Birinin neredeyse her zaman nasıl hissettiğini bilmek zor olabilir. Ve onun ne zaman birini istediğini her zaman anlayabilirim. Genellikle bu sorun olmaz çünkü o paylaşmaya isteklidir. Artık paylaşmak istemediğine göre, hissettiklerimin ne kadarı gerçekten bana ait, ne kadarı Max'e ait diye merak etmek zorundayım."

Stef eğildi. Gözlerindeki ciddiyet, Rye'ın hissettiği duyguyla aynıydı. "Bu önemli mi?"

Bu milyon dolarlık bir soruydu. Bir kişinin başka birini sevmesinin nedeni önemli miydi? Bunun aşk olduğundan oldukça emindi. Daha önce de küçük dozlarda hissetmişti. Daha önce de kadınları sevmişti, hatta onlarla evlenmek isteyecek kadar. Ya daha önce hissettikleri, tek başına hissettiği için küçük şeylerdiyse? Max, Rachel'dan önce birlikte oldukları kadınların hiçbirini sevmemişti. Bazılarını sevmiş, çoğunu istemişti, ama Rachel kasabaya gelene kadar Max'in kelime dağarcığında aşk kelimesi yoktu. Ya Rachel doğru kişi ise?

Rye sinirli bir şekilde saçlarını karıştırdı. Kahretsin, kardeşini kıskanıyordu. Ve aynı zamanda çok da sinirliydi. Rye şehir dışındayken Max onunla iki hafta geçirmişti. Onu tanımak ve onunla rahat hissetmesini sağlamak için iki hafta. Onun eşit zamanı neredeydi? Rachel'la ilk tanışan o olsaydı, şu anda onunla yatıyor olur muydu? Kesinlikle bunu tek başına yapmazdı. Onu, ikisinin de onun için iyi olabileceğine ikna ederdi. "O çok bencil bir piç."

Stef güldü ve arkasına yaslandı. Başını koltuğa dayadı ve gözlerini kapattı. "Öyle değil ve sen de bunu biliyorsun. Max huysuz ve sinir bozucu biri, ama ihtiyacı olan herkese elindeki her şeyi verirdi. Sadece korkuyor."

"Korkmuş mu? Bana korkmuş gibi gelmiyor. Aşırı derecede cinsel olarak tatmin olmuş gibi görünüyor." Bu sözleri söylerken bile Stef'in haklı olduğunu biliyordu.

"Max, senin kabul etmek istediğinden daha derin bir adam. O sadece bir kez aşık olacak. Sen ise, herhangi bir sayıda kadınla mutlu olabilirsin."

"Saçmalık."

Stef'in gözleri açıldı. "Ciddiyim. Max olmasaydı, ikizin olmasaydı, çoktan evlenip bir aile kurmuş olurdun. Doğru kadını bulacağını söylemiyorum. Sadece bu tür konularda sabırsız olduğunu söylüyorum. Çoğu insan gibi mutlu olurdun. Hayatında huzursuz bir memnuniyet bulurdun. Max asla bununla yetinemezdi. Max seni bundan kurtardı."

Rye tartışmak istedi. Aşk hayatlarında harekete geçenin kendisi olduğunu belirtmek istedi. Kararları veren oydu, ama Rye sonunda her zaman tereddüt ediyordu, çünkü onu engelleyen bir şey vardı. Max olmadan bu kadar anlamlı değildi. Çoğu insanın bunu garip bulacağını biliyordu, ama bu *onların* aşk hayatıydı. Kahretsin, bu onların hayatıydı ve her zaman öyle olmuştu. Bunu kabul etmiş ve hiç sorgulamamıştı. Kendisinin ikinci bir parçası vardı ve durum böyleydi.

Yorgunluk kemiklerini sardı. Stef'in söylediklerini düşünürken sessizliğin uzamasını sağladı. Max'e Nina ile evlenmek istediğini söylediği geceyi hatırladı. Max'in paniğini hissetmişti ve şimdi bunun ne olduğunu anladı, acıydı. Max, sevebileceği kadını asla bulamayacağı düşüncesiyle acısını yutmuştu. Bunu kardeşi için yapmıştı.

Bazen kardeşlik fedakarlık demektir.

"Bence bu sefer sabırlı olmalısın," dedi Stef. "Arkana yaslan ve nasıl sonuçlanacağını bekle. Max mutlu. Bu önemli. Onu daha önce hiç bu kadar mutlu gördüğümü hatırlamıyorum, ama bunun uzun süreceğini sanmıyorum."

Rye öfkesini bıraktı ve öyle olmasını diledi. Max iyi bir kardeşti. Biraz mutluluğu hak ediyordu. Kenara çekilip Max'in aşkını, onların aşkını yaşamasına izin verecekti. Gülümser, onun arkadaşı olur ve Max'e elinden gelen en iyi tavsiyeleri vererek onu mutlu etmesine yardım ederdi. Belki daha sonra, Stef'in bahsettiği o huzursuz mutluluğu bulabilirdi. Evlenip, olabileceği en iyi koca ve baba olabilirdi. Kardeşinin sevgilisini ömrünün sonuna kadar seveceğini kimseye belli etmeyecekti.

* * *

"Hey, Rachel!"

Ertesi gün, Rachel tezgahın üzerinden baktı ve Jen'in arka masadan ona el salladığını gördü. Gülümsedi ve ona gelmesini işaret etti. Rachel, sırtı Rachel'a dönük olsa da, masada oturan başka bir kadın görebiliyordu.

"Git hadi tatlım," dedi Stella başını sallayarak. "Öğle yemeğini getiririm. Sen otur da kız kıza sohbet edin." Stella kaşlarını anlamlı bir şekilde kaldırdı. "Belki dün gece o adamı nasıl evcilleştirdiğini anlatabilirsin. Bu sabah kahve içmeye geldiğinde çok tatlı ve neşeliydi."

Yüzü kızardı, utanç ve anıların karışımıyla tüm vücudu ısındı, çünkü dün gece o adamı evcilleştirmişti. "Teşekkürler, Stella."

Önlüğünü çözüp yere bıraktıktan sonra yemek odasına doğru yürüdü. Dün geceyi düşünmemesi imkansızdı. Hayatının en güzel gecesiydi, bu eski dünyanın o kadar da kötü olmadığını düşündüren bir geceydi.

Max'in hazırladığı lezzetli akşam yemeğinin tadını çıkardıktan sonra Max'in yatak odasına geçtiler. Max, kızın kucağında otururken ona yemek yedirmiş, lazanayı ve zengin şarabı sırayla yudumlamışlardı. İkisi de yemek yerken üzerlerinde tek bir giysi bile yoktu. Kız, Max'e cilt cilt yapışarak kıvrılmış ve akşam yemeğinin tadını çıkarırken sohbet etmişlerdi. Bu, kızın hayatındaki en samimi akşamıydı. Konuşmayı hafif tutmaya söz vermesine rağmen, kız

kendini çocukluğunu anlatırken bulmuştu, Max ise kardeşi hakkında konuşmuştu.

Rye'a çok yakındı. Bazen kardeşi hakkında, sanki Rye onun diğer yarısıymış gibi konuşurdu. Max'in kardeşi ile olduğu kadar başka birine hiç bu kadar yakın olmamıştı. Tek çocuktı ve şimdi tüm ailesi yok olmuştu. Max'in anne babasının öldüğünü ve kız kardeşinin üniversitede olduğunu biliyordu, ama en azından kardeşi vardı.

Aralarına girmiş olabileceğinden endişelenmeye başlamıştı. Tabii ki daha derin bir korkusu da Rye'dan hoşlanıyor olmasıydı. Adamın diğer yarısı. Max spontan biriyken, Rye sağlam görünüyordu. Max ona kontrolü bırakmaya istekliyken, Rye'da onu Rye'ın nasıl sevişeceğini merak ettiren derin bir otoriterlik vardı. Kontrolü ele alıp almayacağını merak ediyordu.

İkisini birden elde etmenin nasıl bir şey olacağını merak ediyordu.

"Selam." Rachel kabine geldiğinde Jen banketten kalktı. "Mola verdiğine sevindim. Ben tekrar işe gitmeliyim. Callie'yi zor durumda bırakmak istemedim."

Jen gidiyor muydu? Onu Max'in çocukluk arkadaşıyla mı bırakıyordu? Rachel karşısındaki kadına baktı. Rachel ile yaklaşık aynı yaşlarda, güzel bir kadındı. Callie Sheppard. Yüzüne bir isim koydu. Onu birkaç kez görmüştü ama adını neredeyse her gün duyuyordu. Callie, Bliss'teki herkesin ağladığı omuzdu. Aynı zamanda Rye'ın idari asistanıydı ve Max ile birlikte büyümüştü. Dördünün arkadaşlıklarını duymuştu. Max, Rye, Stef ve Callie. Küçük bir çeteydiler.

Callie geniş kahverengi gözlerini yukarı çevirdi. Callie Sheppard'da insanı etkileyen bir masumiyet vardı. "Yalnız yemek yemeyi sevmem. Jen ile öğle yemeği randevuma geç kalacağım. Sakıncası var mı?"

Jen, at kuyruğu sallanarak uzaklaştı. Umursuyor muydu? Elbette umursuyordu. En son yapmak istediği şey, Rye Harper'a bu kadar yakın biriyle oturup konuşmaktı. Nereye dönerse dönsün, Rye Harper yasak bir meyve gibi orada bekliyor gibiydi.

Kardeşinin yatağında bütün gece geçirdikten sonra bile, ellerinin ellerini saran hissini hala hissedebiliyordu. Tanrım, o ne tür bir kadındı?

"Ya da değil," dedi Callie, ağzını üzüntüyle bükerek. "Sorun değil. Bir oğn yemeği tek başıma da atlatabilirim."

Rachel koltuğa oturdu. Kaba davranmak istemiyordu. Otuz dakikalık bir molayı tek başına geçirebilirdi. Sonuçta Callie, Max için de önemliydi. "Hiç sorun değil. Arkadaşlık etmekten memnuniyet duyarım."

Stella, tam o anda Rachel'ın oğle yemeğini getirmeye geldi. Güzel bir hindi sandviçi, bir kase minestrone orbası ve bir bardak buzlu çay vardı. Callie'yi yanağından pererek selamladı ve ikisini yalnız bıraktı.

Rachel kaşığını aldı. "Zaten kim yalnız yemek ister ki? Arkadaşımın olması hoşuma gider."

Callie arkalarına yaslandı ve bir an düşüncelere dalmış gibi göründü. "Rye'ın davasını savunmak için burada olduğumu bilseydin fikrini değiştirir miydin?"

Kaşık masaya çarptı ve kendini çayını derin bir yudumla içtiğini fark etti. Hızla kendini topladı. "Rye'ın davası mı? Neden bahsettiğini bilmiyorum. Ben Max ile ıkıyorum."

"Evet, sorun da bu," diye cevapladı Callie.

Kesinlikle yleydi. Kendini zorlayarak kaşığı eline aldı. Bu konuyu konuşabilir ya da uzaklaşıp Callie'ye bunun onu ilgilendirmediğini söyleyebilirdi. İkincisini yapması gerektiğini biliyordu, ama Max ve Rye hakkında ve onların ilişkilerini nasıl yürüttükleri hakkında konuşmak o kadar ilgisini çekmişti ki, yerinde kalmaya karar verdi. "Bu büyük bir aşk ilişkisi falan değil. Max ve ben eğleniyoruz. Hepsi bu kadar."

Ve böyle kalması gerekiyordu. Bir anda uzaklaşabilmeliydi. Yürümek değil, koşmak.

Callie biraz sinirlendi. "Max eğlenmez. Sana karşı ciddi, Rachel. Eğer sen ciddi değilsen, şimdi ayrılсан daha iyi olur." Başını hafifçe yana eğdi. "Ama bence ya bana ya da kendine yalan söylüyorsun. Max'e aşıksın."

"Onu birkaç haftadır tanıdıktan sonra mı? Hiç sanmıyorum." Rachel ses tonunu kayıtsız tuttu.

Callie'nin yüzünde hüzünlü bir gülümseme belirdi. "İlk görüşte aşka inanmıyor musun?"

Callie inanıyordu. Rachel bunu açıkça görebiliyordu. Yumuşadı. Diğer kadın hakkında anladığı kadarıyla, muhtemelen yalnızdı. Bliss küçük bir kasabaydı. Muhtemelen pek fazla seçenek yoktu. Rachel'ın duyduğu hikayelere göre, Callie onun yaşında tek kızdı. Harper ikizleri ve Stef ile birlikte büyümüşü. Çocukluklarını ve gençliklerini birlikte geçirmişlerdi. Yaşıtında uygun erkekler az olduğu için Callie muhtemelen arkadaşlarından birine aşık olmuştu. Callie'yi sanatçıyla birlikte hayal edemiyordu. Geriye Max ve Rye kalıyordu. Rachel'ın kalbi biraz acıdı. Callie "erkeklerimden uzak dur" tavrını takınmıyordu. Sevdği iki erkeği koruyordu.

"Kimseyi incitmeye çalışmıyorum." Rachel, diğer kadının başka yere bakmasını izledi.

"Biliyorum. Ama sen onları anlamıyorsun galiba." Callie kahvesinden uzun bir yudum aldı. Önündeki salata dokunulmamış halde duruyordu. "Garip geldiğini biliyorum, ama iki erkek gerçekten çok iyi olabilir."

Şimdi Rachel eğildi. "Onlarla çıktın mı?"

Callie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tanrım, hayır. Max ve Rye'dan bahsetmiyordum. Bak, onlarla birlikte büyüdüm. Çocukken onlara aşık olduğumu itiraf ediyorum, ama gerçekten, artık o aşamayı geçtim. Onları seviyorum, ama artık onlara aşık değilim. Şimdi onlar benim sinir bozucu kardeşlerim gibiler. Sorum şu, Rye'a en ufak bir ilgi duyuyor musun?"

Rye'dan etkilenmiş miydi? Evet, ama etkilenmemeliydi. Önceki gece onun yanında oturmak çok iyi gelmişti. Onu eve bıraktığında, sadece varlığı bile onu çekmişti. Yanına kayıp yanına oturmak istemişti, Bronco yolda zıplarken kalçaları birbirine değiyordu. Bu, Max'e karşı hissettiklerinden farklıydı. Her içgüdüğü ona Rye Harper'dan olabildiğince uzak durmasını söylese de, onun üzerinde durduğu görüntüsü kafasından çıkmıyordu. Max, tüm gürültüsüne rağmen, seks konusunda tatlı ve şefkatliydi. Rye ise bambaşka bir hikaye olacaktı.

İkisine de ihtiyacı olup olmadığını merak etmeye başlamıştı.

"Tamam, bu sorunun cevabı bu." Callie'nin yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve Rachel kendini kızarıırken buldu. Düşündüğünden çok daha fazlasını ele vermişti.

"Tamam, onu çekici buluyorum. Ama bu, ona atlayacağım anlamına gelmez." Bunu yapmayacaktı. İstesek bile, bu Max'i incitirdi. Max'i aldatmayacaktı.

"Üçlü ilişki fikrine temelden karşı mısın?"

Rachel yine yüzünün her santimetresinin kanla olduğunu hissetti. Etrafına bakarak kimse izliyor mu diye baktı. "Nasıl böyle bir şeyden bahsedebiliyorsun?" Callie'nin daha önce söylediği bir şey aniden anlam kazandı. "Sen üçlü bir ilişkide değilsin, değil mi?"

Sonunda Callie, bu son derece samimi konu karşısında biraz rahatsızlık gösterdi. Elleri birbirine dolandı. "Hayır, sürekli değil. Yani, vay canına, sanki her hafta sonu bir seks partisine gidiyormuşum gibi geliyor. Gitmiyorum. Öyle olsaydı hayatım çok daha ilginç olurdu." Biraz kekeleydi. "Sadece bir kez yaptım, ama bu yeterliydi."

"Ne için yeterliydi?"

"Hayatımın geri kalanında bunu düşünmeme yetecek kadar." Callie derin bir nefes aldı ve ellerini zorla sabit tuttu. "İki harika erkekle geçirdiğim bir hafta sonuydu. Hafta sonu bittiğinde, yollarımız ayrıldı. Onları yıllardır görmedim. Stef'in arkadaşlarıydılar."

Ama Callie hafta sonunun bitmesini istememişti, Rachel aniden bunu anladı. Yüzünden okunuyordu. Rachel, Rye'in asistanına karşı ani bir empati duydu. "Nasıl bir şeydi?"

Rachel mutlaka seksten bahsetmiyordu ve Callie bunu anlamış gibiydi. Yüzünde rüya gibi bir ifade belirdi. "Onlarla birlikteyken kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Sanki onların tüm dünyası benmişim gibiydim. Zane ve Nate ile birlikteyken, ben sadece kendimden daha fazlasıyım. Belki çiftlerde de durum böyledir, ama ben onların etrafındaydım. Birkaç gün boyunca tüm dünyanın merkeziydim. Bunu hiçbir şeye değişmezdim."

"Ama kalbin kırıldı." Rachel'ın korktuğu da buydu. Bu normal değildi. İşe yaramazdı. Belki Max

ve Rye normal değildi. Belki de farklı bir şeye ihtiyaçları vardı.

Callie omuz silkti ve gözlerini kaplayan ince nem tabakasını silkeledi. "Birini seni sevmeye zorlayamazsın. O hafta sonu bunu öğrendim. Onları sevdiğim için dünyadaki hiçbir şeye değişmem. Sevmek bizi daha iyi yapar. Ve sen aynı sorunu yaşamayacaksın. Max zaten sana aşık. Rye de ona uymaktan başka çaresi yok. Onlar için işler böyle yürüyor."

"Her zaman mı?"

Callie başını salladı. Max ve Rye konusuna geri dönmek onu daha rahatlatmış gibiydi. "Çocukluğumuzdan beri. İkizlerin çoğunda olan o bağlanma hissini bilir misin? Onu bin katına çıkar, işte Max ve Rye öyle. Yemin ederim, biri çoğu zaman diğerinin ne düşündüğünü anlayabiliyor. Çıkmaya başladıklarında, aynı kızla çıkıyorlardı. Aynı anda. Sonra kızın babası onlara av tüfeğiyle saldırdı ve onlar birlikte kaçtılar."

Rachel yüzünde bir gülümseme belirdi. Ruhunu paylaşabileceğin biri olması nasıl bir şey olmalı? Aniden bunu bırakmak ne kadar zor olurdu? Kaşlarını çattı. "Max bu konuyu benimle hiç konuşmadı. Beni paylaşmak istediğini sanmıyorum."

Ve üçlü bir ilişki önermeye niyetli değildi. İstesek bile. Ki istemiyordu. İstiyor muydu?

"Sanırım seni korkutmaktan korkuyor. İkisi de seni korkutmaktan korkuyor. Max'i önemsiyorsan, lütfen Rye'a bir şans vermeyi düşün. O harika bir adam."

Yemekle ilgili tüm düşünceler askıya alındı. Ne yapıyordu? Burada kalamazdı, değil mi? Şerifle bir ilişkiye dürüstçe bir şans vermeyi düşünemezdi. Adam onun gerçek adını bile bilmiyordu. Geçmişini öğrendiğinde, hala ilgilenir miydi? Yoksa değerli kardeşini çılgın kızdan kurtarmaya mı çalışırdı?

"Rye tamamen paranoyak. Sanırım bu bir kanun uygulama meselesi," diyordu Callie. "Ama sen iyisin. Geçmiş kontrolünden geçtin. Plakaların temiz çıkınca ve senin seri katil olmadığından emin olunca, onun şimdiye kadar tanıdığın en iyi adam olduğunu göreceksin. Tabii Mel hala senin uzaylı olduğunu düşünebilir, ama bunun için de bir testim var. Seni uyarıyorum, bu test pancarlarla ilgili."

Callie devam etti, ama Rachel'ın görüşü değişmişti. Rye Harper'ın onun haklı olduğunu kanıtladığını fark edince her şey bulanıklaşmıştı. Ona güvenemezdi. Tanrım, neyi biliyordu? Etrafı aramış mıydı? Mevcut ehliyetinde adresi Houston olarak yazıyordu, ama polisler sürekli bilgi paylaşırdı. Tommy çoktan yola çıkmış mıydı?

Korkduğu her şey gerçekleşmişti. Ne kadar zamanı vardı?

Rachel, Callie'nin şaşkın bakışlarını görmezden gelerek ayağa kalktı. Tezgaha doğru yürüdü ve anahtarlarını aldı. Stella seslendi ama Rachel cevap vermedi. Kapıdan çıkıp cipine bindi. Ayrılacaktı. Veda etmeden, son maaşını almadan. Cipini kuzeye çevirip Wyoming'e doğru yola çıkacaktı. Harper ikizlerine çok yakın olduğu için Denver'ı geçip gidecekti. Rachel Swift kimliğini atacaktı. Yeterli parası olduğunda Chicago'ya gidecek ve kendini şehirde kaybedecekti. Arkadaş edinmeyecekti. Zorunlu olmadıkça kimseyle konuşmayacaktı. Kesinlikle başka bir adama aşık olmayacaktı. Arabayı döndürdü. Yüzünden gözyaşları akıyordu. Ona bunu nasıl yapabilirdi?

Onun adını ortaya çıkarmıştı. Onu sisteme kaydetmişti, peki ne için? Onun kardeşiyle çıkma cesaretini gösterdiği için mi?

Kırmızı ışıktaki durdu. Bir şey onu başını çevirmeye zorladı. Bliss'e son bir kez bakmak istedi. Ve sonra onu gördü. Rye Harper şerifin ofisinden çıkıyordu. Esnedi ve gerindi, iri vücudunu bir o yana bir bu yana çekti. Gözleri Rachel'ı gördü ve parladı. Çok seksi ağzında geniş bir gülümseme belirdi ve elini selamlamak için kaldırdı.

Aniden, o gülümsemeyi yüzünden silmek zorunda hissetti. Arabayı park yerine çekip anahtarları çıkaran Rachel, kapıyı açtı ve hayatını mahveden adamın üzerine atladı.

Sekizinci Bölüm

Rye, karanlık ofisinden çıkıp güneş ışığına adım attığında esnedi. Tembel bir gün olacaktı. Uzaylı istilası yoktu. Turistlerin çıplak yürüyüşçülerle ilgili şikayetleri yoktu. Kontrolden çıkan bilimsel deneyler nedeniyle Farley arazisinde patlayan bombalar yoktu. Bu da iyi bir şeydi, çünkü önceki gece kederini boğmak için içtiği içkiler yüzünden başı ağrıyordu. Midesi guruldadı. Stella's'tan bir hamburger tam da ihtiyacı olan şeydi. Biraz yağlı yemek midesi yatıştırdı. Acele ederse Callie'ye yetişebilirdi.

Ve Rachel'ı görebilirdi. Kardeşi gibi sapık bir takipçi olmadığı için onun programını bilmiyordu, ama Rachel genellikle öğle yemeği saatlerinde çalışıyordu. Yeni planını, Rachel ile arkadaşlık kurma, ona dokunmama planını başlatabilirdi.

Rye, ofisinin önündeki trafik ışıklarında duran eski bir Jeep'i görünce döndü. Rachel'ın çilek sarısı saçlarını at kuyruğu yapıldığını gördü. Onu görünce nefesi kesildi. Kahretsin, içinden küfretti, yüzünde aptalca bir gülümseme belirirken. Sanki o lanet olası güneş gibiydi. Elini kaldırıp ona el salladığını hissetti.

Planı unutma. Plan kimin umurunda? Şu güzelliğine bak.

Arabanın kapısını sertçe kapattı. Üzerinde, her kıvrımını saran dar beyaz bir tişört ve kot pantolon vardı. Göğüsleri muhteşem bir şekilde yuvarlaktı ve ona doğru yürürken sallanıyordu. Kalçaları sallanıyordu. Elleri kaşınıyordu ve tek istediği ona doğru yürümek ve o seksi vücudu kendine doğru çekmekti. Ereksiyonunu ona sürtüp, onu en az iki kez orgazm olmaya zorlayacaktı

sonra onu itip sikini içine sokmak istiyordu. Sonunda daha fazla dayanamayana kadar o amcığı sikip sonra... oh, sonra boşalacaktı. Testislerindeki son damlaya kadar onu döl ile dolduracaktı.

Lanet olsun, sokağın ortasında ereksiyon olmuştu ve şimdi onunla konuşmak zorundaydı. Rye sonunda Rachel'ın yüzünü iyice gördü ve bir adım geri attı. Kız haklı olarak kızgın görünüyordu ve tüm öfkesi ona yönelmiş gibiydi.

"Seni pislik!" Aralarındaki mesafeyi hızla kapattı.

Öfkesi havada adeta titreşiyordu. Rye, neyin yanlış olduğunu sorması gerektiğini biliyordu, ama kadının ona yaklaşma şekli onu rahatsız etti. Sadece sırtı değil, penisi de gerginleşmişti. Kadın kavga etmek istiyordu. O da kavga edebilirdi. O, kadının kardeşi ile ilişkisini kolaylaştırmak ve ona koruma sağlamak dışında hiçbir şey yapmamıştı. Kadının rahat edebilmesi için kendi evini terk etmişti. Onun saçmalıklarını dinlemeye niyeti yoktu.

"O arabayı çekmek ister misiniz, Bayan Swift?" Kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona en sert bakışını attı.

Bu, kadını durdurdu, ama sadece kısa bir süreliğine. "Ne yapacaksın, Şerif? Bana ceza mı keseceksin? Beni hapse mi atacaksın?"

Yapabileceği birkaç şey aklına geldi. Hiçbiri hapishaneyle alakalı değildi. Adrenalin vücudunda dolaşıyordu, öfke ve arzu kötü bir karışım oluşturarak Rye'ın tüm iyi niyetlerini unutturmuştu. "Belki de o kışını şaplaqlarım, tatlım."

Bunu söylememeliydi, ama iki kez düşünmeden ağzından çıkıverdi. Eğer o onun kadını olsaydı, tam da bunu yapardı. Eğer ona ait olsaydı ve bu saçmalığı yapsa, onu dizinin üzerine yatırır ve güzelce özür dileyene kadar kalkmasına izin vermezdi.

"Ne dedin sen?" Soruyu neredeyse homurdanarak sordu. Gözlerini kısarak, yerinde durdu.

Rye onun üzerinde yükseldi. "Senin o tatlı kışını kırmızıya çevireceğim dedim, tatlım."

"Max'in bu konuda söyleyecek bir şeyi olabilir." Ona bu sözleri fırlattı, ama sesinde belirgin bir titreme vardı.

, onun dizinin üzerine yatma ihtimalinden tamamen vazgeçmediğine dair elindeki her şeyi ortaya koyardı.

Max, ilişkilerinin normal bir temelde olup olmadığını izlerdi. Öfke sorunlarına rağmen, Max seks konusunda Rye'dan daha yumuşaktı. Bu, Max'in birkaç oyun oynamaktan hoşlanmadığı anlamına gelmezdi. Birden fazla kez diri bir popoyu şaplaklamıştı. "Max'i beni zorladığın gibi zorlarsan, o da anlayacaktır."

Gözleri bir an parladı, sonra sert yeşil taşlara dönüştü. "Evet, ama bunun için endişelenmene gerek yok. Ben gidiyorum. Artık senin mükemmel dünyanı mahvetmemden endişelenmene gerek yok."

Dönmeye başladı ve Rye kolunu uzattı. Tamamen duygularıyla hareket ediyordu. Gidiyor muydu? Onun gözetiminde olmazdı. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Rachel ona karşı direndi ve spor ayakkabılarını yola sağlamca bastırdı. "Bu seni ilgilendirmez, Şerif. Bırak beni."

Hayatta olmaz. Rye etrafına baktı ve trafiği durdurduklarını fark etti. Rachel'in arabası bekleyebilirdi. Onu öfkeli bir manyak haline getiren şeyin ne olduğunu anlaması gerekiyordu ve bunu herkesin içinde yapamazdı. Kolunu bırakmadan eğildi ve serbest kolunu kızın bacağının altına kaydırды. Onu göğsüne çekip şerifin ofisine doğru büyük adımlarla yürüdü. Orada kimse yoktu. Tamamen mahremiyet içinde birbirlerine bağırabilirlerdi.

"Beni indir," diye homurdandı Rachel. Sesi alçalmıştı, sanki etraflarında kalabalık toplandığını ve dedikoduların yayılacağını biliyormuş gibi.

Kapıyı tekmelerek açtı ve onu küçük ofisine geri götürdü. Onu yere indirdi ve hızla kapıyı kapattı. "Şimdi, bu konuda mantıklı davranmak ister misin, yoksa biraz disiplin uygulamaya hazırlanmam mı gerekiyor?"

Kadının yüzü kızarmıştı ve küçük elleri yanlarında yumruk haline gelmişti. "Beni hemen bırak yoksa yemin ederim ki tüm mal varlığını dava ederim."

"İstediğin gibi yap," diye karşılık verdi Rye. Kız, onun elinde alınacak bir şey olduğunu düşünüyordu. "Bütün malımı al. Buradan gitmeyeceksin."

"Beni burada tutamazsın."

"Beni izle." Kapiya yaslandı. "Ve diline dikkat et, Rachel. Bir kez daha bana küfür edersen, Max'e ait olman umurumda bile olmayacak. O kot pantolonunu indirip kışına el izimi bırakacağım."

"Bir kadını tehdit edecek kadar büyük bir adamsın, değil mi?"

Rye güldü. "Evet, zavallı Rachel. İnanılmaz derecede ezilmişsin."

"Sen de kocaman bir pisliksin." Gözleri yaşlarla doldu ve inatçı sözlerinde bir titreme vardı.

Rye neredeyse eridi. Ona doğru bir adım attı, elleri omuzlarına dolandı. "Bebeğim, öyle demek istemedim. Seni incitmem. Bu sadece bir oyun. Kahretsin, özür dilerim. Lütfen neden gitmek istediğini söyle. Her şeyi düzelteceğime söz veriyorum. Özür dilerim."

Onun ağlamasını durdurmak için her şeyi söylemeye hazırды.

Kız, ona yaklaşmaya dayanamıyormuş gibi ellerini göğsüne koydu. Max'i arayacaktı. O sadece Max'i istiyordu. Kalbi acıdı. Sonra kız kollarını beline doladı ve göğsüne yaslanarak hıçkırarak ağladı. Rye'ın ciğerlerinden büyük bir rahatlama nefesiyle bir iç çekiş çıktı. Başını kızın saçlarına yasladı. Elleriyle kızın sırtını okşadı.

"Özür dilerim." Bunu defalarca tekrarlardı. Kime söylediğinden bile emin değildi. Ona kötü bir şey olduğu için üzgündü. Onu kızdıracak bir şey yaptığı için üzgündü. Onun kendisine ait olmadığı için çok, çok üzgündü. Max'i arayıp onu eve götürmekten başka bir şey istemiyordu, orada ona bakabilirlerdi. O, onların prensesi, ortağı, mükemmel sevgilisi olacaktı. Tanrım, bunu istemediği için çok üzgündü.

Uzun bir süre sonra başını kaldırdı ve hafifçe uzaklaştı. "Sana bağırdığım için özür dilerim, Şerif."

Gözlerinin üzerine bir perde inmişti. Rye'ın göğsü sıkıştı. Aralarındaki yakınlığı kesiyordu. İkisinden birinin akli başında olması iyiydi, ama keşke hala kollarında olsaydı. "Lütfen bana neyin yanlış olduğunu söyle."

Kız başını salladı. "Gitsem iyi olur."

"Bebeğim... Rachel, bir sorun olduğunu biliyorum. Aptal değilim. Ayrıca bunun senin hatan olmadığını da biliyorum."

"Bunu nasıl bilebilirsin ki?"

O iini çekti ve daha önce mükemmel olan at kuyruğundan düşen bir tutam saçı geriye doğru itti. "Sadece biliyorum. Ve senin hatan olsa bile, ben hallederim." Boğazını temizledi. "Sen benim kardeşimin kızıydın. Sana göz kulak olurum. Birisi senin peşindeyse, onu durdurmak için her şeyi yaparım. Kötü bir şeye bulaşırsan, onu da hallederim."

Yüzü buruştı ve bir an için, yine ağlamaya başlayacağından endişelendi. Sonra kendini topladı ve aralarına diktiği inatçı g duvarı yıkıldı. "Hayır, ben iyiyim. Ama benim işime karışma."

Kahretsin, onun peşinde olduğunu öğrenmişti. *Lanet olası Callie'nin koca ağzı* yüzünden. Rachel'ın tepkisi onu daha da şphelendirmekten başka bir işe yaramadı. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum, Rachel."

Çenesini inatla kaldırdı. "Tamam. O zaman ben gidiyorum ve sen buna engel olamazsın. Beni hapse atmak istemiyorsan, gitmeme izin vermeni öneririm."

Bir şeye yumruk atmak istedi. fkeden, ihtiyaçtan midesi bulanıyordu. Artık ne hissettiğinden emin değildi. "Lanet olsun, Rachel. Beni köşeye sıkıştırmak istiyorsun, değil mi? Bir şeylerin ters gittiğini biliyorum, ama bunu araştırırsam, sen gideceksin ve kardeşim benden nefret edecek."

Omuzları kt. "Gitsem en iyisi olur, Rye. Max'e senin bununla bir ilgin olmadığını söylerim."

Çenesini kaldırarak yeşil gözlerine bakmasını sağladı. Ona dokunmadan duramadı. "Gitme. Aramayı bırakacağım. Seni rahat bırakacağım. Söz veriyorum."

Onu korumayacağına söz vermeyecekti. Onun yoluna çıkan her şeyin arasına girmeyeceğine söz vermeyecekti.

Dudakları titriyordu. Birbirlerine çok yakındılar. Tek yapması gereken eğilmek ve dudaklarını onun dudaklarına bastırmaktı. Bir santim daha yaklaşsa Rachel Swift'i pmenin nasıl bir his olduğunu anlayacaktı.

Karakolun kapısı açıldığında yüksek bir gürültü duyuldu. "Hey, kardeşim, burada mısın?" Max'in sesi binada yankılandı.

Rye ve Rachel, aralarında yanan bir ateş varmış gibi birbirlerinden uzaklaştılar. Max ofisin kapısını açtığında Rachel sırtını duvara dayamıştı.

kapıyı açtığında Rachel'ın sırtı duvara dayalıydı.

"Hey, Rachel'ın cipini trafik ışıklarının önünde ne arıyor?" Max, Rachel'ı görünce yüzü aydınlandı. "Hey, bebeğim."

Rachel ikisini de omuzlayarak geçti. "Kardeşin bir pislik. İşe dönmem lazım."

Max onun öfkeyle çıkıp gitmesini izledi. Rye'a dönüp baktığında yüzünde aptalca bir gülümseme vardı. "Lanet olsun, onu iyice kızdırdın. Bu sefer ben olmadığım için mutluyum. Ama o da diline dikkat etmeli. Onu şaplaklamak için deli gibi bir istek duydum. Ticaret Postası'ndan çıkarken tüm sahne gözümün önüne geldi. Çılgınca, değil mi? Öğle yemeğine çıkmak ister misin?"

Çılgılık atmamak için tüm gücünü kullanması gerekti. "Tabii, olur. Stella'nınki hariç her yer olur. Rachel'ın yemeğime yapacağı şeyleri pek sevmeyeceğimi düşünüyorum."

Rye kendini zorlayarak kardeşinin peşinden kapıdan çıktı.

Dokuzuncu Bölüm

Rachel gülümseyerek uyandı. Perdelerin arasından sabahın erken saatlerinde güneş ışığı sızıyordu. Dönüp Max'e uzandı.

Geçen hafta neredeyse mükemmel geçmişti. Rye'in ofisinde onunla karşılaşmaktan kıl payı kurtulduğundan beri, onu çoğunlukla görmezden gelmeyi başarmıştı. Günlerini çalışarak, gecelerini Max'le geçiriyordu. Rye gece vardiyasında çalışıyor ya da arkadaşlarında kalıyordu. Max'in onu özlediğini biliyordu, ama böylesi en iyisiydi. Arada kalmış olmaktan dolayı içten içe endişeleniyordu, ama bunu nasıl düzelteceğini bilmiyordu. Max çok mutlu görünüyordu. Hayatında ilk kez, anı yaşayacaktı. Her şey eninde sonunda kötüye giderdi. Yapabildiği sürece Max'in tadını çıkaracaktı.

Gözlerini ovuşturdu ve kocaman yatakta tek başına olduğunu fark edince oturdu, ama Max'in yanında yattığı yeri görebiliyordu. Banyodan su sesi geliyordu ve o da tembelce gerindi. Max duşta idi. Yatak odasına iyice bakınca her kasında memnuniyetle titreme hissetti. Ana yatak odasında fazla zaman geçirmemişlerdi. Evde beş yatak odası vardı. Max ve Rye'in kendi yatak odaları vardı ve dün geceye kadar o ve Max, Max'in odasında kalmışlardı. Max, önceki gece büyük yatak odasına taşınmaya karar vermişti. Ona eşyalarını toplamasını söylediğinde ciddiye, sanki bu odaya taşınmak onun için bir anlam ifade ediyormuş gibi.

Yatak çok büyüktü. Özel yapım olmalıydı. Kral yataktan daha büyük ve uzundu, üç kişi rahatlıkla sığabilirdi. Oturup yataktan kalktı ve etrafına bakındı. Yatağın karşısındaki büyük şifonyer üç sıra çekmecedan oluşuyordu.

Max'in anahtarlarını ve saatini koyduğu küçük bir tabak vardı. Şifonyerin diğer tarafında boş olan ikinci bir tabak ve ortada boş bir mücevher kutusu vardı. O yalnız mücevher kutusunu açtığında hüzünlü bir duygu onu sardı. Rye ve Max bu odayı en az bir kez bir kadınla paylaşmışlardı. Nina adının geçtiğini duymuştu. Nina, kardeşlerin ortak kadını olarak ne kadar süre kalmıştı? Bir kadının buradan ayrılmasına neyin sebep olabileceğini hayal etmeye çalıştı.

Sadece Max'in saati ve anahtarlarının durduğu şifonyer hüzünlü görünüyordu. Ekleyecek çok fazla eşyası da yoktu. Acınası giysi koleksiyonu dokuz çekmecedan birini kaplıyordu.

Rye önceki akşamı nerede geçirmişti? Gece yarısından sonra geldiğini duymuştu, ama ortalarda görünmüyordu. Son birkaç gündür, söylediği gibi onlara alan tanımıştı.

Mücevher kutusunu kapattı. Max onun erkek arkadaşıydı ve ne yaptığını biliyordu. Onu Rye ile paylaşma olasılığından bahsetmemişti ve konu kapanmıştı. Zaten paylaşmayacaktı da. Tanrım, Max onun erkek arkadaşıydı. En az iki yıldır erkek arkadaşı yoktu. Bunu inkar edemezdi. Bir kadın kısa süreli bir ilişki ya da seks için arayan bir erkekle samimi ve duygusal olamazdı. Önündeki ayna şok edici bir şey ortaya çıkardı. Aynada güzel bir kadın vardı ve neredeyse parlıyordu. Korkmuş ya da endişeli değildi. Çok sevilen birine benziyordu.

Ne istediğini bilen bir kadın gibi görünüyordu. Bliss'te geçirdiği bir ay onu değiştirmişti. Rachel, neredeyse tanıyamadığı kadına göz kırptı ve istediğini elde etmenin zamanının geldiğine karar verdi. Kıyafetleriyle uğraşmadan banyoya doğru yürüdü. Ana banyo muhteşem bir canavardı. Uzun aynanın önünde üç lavabo ve büyük bir jakuzi vardı, ama dikkatini çeken şey büyük cam duş kabinindeki adamdı. Suyun ısı banyonun tamamını buğulamıştı, ama opak camdan onun gölgeli silüetini görebiliyordu. Onu net olarak görememesi önemli değildi. Geniş omuzlarından güçlü bacaklarına kadar, o seksi vücudunun her santimini ezberlemişti. Artık güne düzgün bir şekilde merhaba deme zamanı gelmişti.

Sessizce duş kapısını açtı ve Max'in arkasına kaydı. Max ona sırtını dönmüş, kollarıyla kaslı vücudunu dikkatlice sabunluyordu. Rachel, bir anlığına onun kaslı sırtını seyrettikten sonra arkasına sokuldu. Göğüslerini sırtına bastırdı ve kollarını beline doladı.

"Günaydın, yakışıklı." Elleri aşağıya doğru kaydı. Penisini kavradı ve onun zaten sert ve uzun olduğunu görünce şaşırmadı. Bu onun kalıcı hali gibi görünüyordu. "Bu benim için mi?"

"Tanrım, evet," dedi.

Penisi elinde şişti ve Rachel onun cildindeki sıcaklığı hissedebiliyordu.

"Rachel," diye inledi, Rachel penisini başından tabanına kadar okşarken.

"Sessiz ol. Bu sabah seninle ilgileneneğim," diye fısıldadı, güçlü omurgasına öpücükler yağdırarak. Dilini onun cildinde gezdirdi. Onun tadını seviyordu. "Dün gece benimle ilgilendin. Şimdi sıra sende."

Öyle olmuştu. Dört kez. Ona faiziyle birlikte borcunu ödemek niyetindeydi. Lokantaya gitmesi için saatlerce vakti vardı. O saatleri yatakta geçirmemeleri için hiçbir neden yoktu.

Max, duşun duvarına tutunmak için elini uzattı. "Rachel, durmalısın."

"İstediğimi elde edene kadar durmayacağım." Rachel yavaşça testislerini avuçladı. "Ağzımı sana koyacağım. Patlamadan hemen önceki ana kadar sikini emeyeğim, sonra eğilip arkadan sikmene izin vereceğim. Yapacak mısın, bebeğim? Arkadan sertçe sikacak mısın?"

"Rachel, lütfen dur." Sesinde çaresiz bir ton vardı.

Elinde onun penisinin nabzını hissetti. "Hayatta olmaz, Max." "Ben Rye," diye boğuk bir sesle söyledi.

Rachel ondan uzaklaşmak için atladığında neredeyse düşüyordu.

Rye dönüp onu tuttu, düşmemesini sağlayan tek şey elleriydi. "Üzgünüm tatlım. Uyuyordun ve misafir banyosunda sıcak su yok. Max otlakta atlarla çalışıyor. Sorun olmaz diye düşündüm."

Duşun dışına çıkarken tökezledi ve havlu aradı. Mermer zemine çarptı ve bir anda kendini yerde buldu. Ne yapmıştı? Neredeyse erkek arkadaşının kardeşini orgazma ulaştırmıştı. Tanrım. Utançtan tüm vücudu kızarmış olmalıydı.

Rye ona yardım etmek için koştu. Elini uzattı ve onu kaldırdı. "İyi misin?"

Gözlerini kapattı. "Hayır, değilim. Sen çıplaksın."

"Ben böyle duş alırım," diye akademik bir şekilde açıkladı Rye.

Bir gözünü açtı. O çok yakışıklıydı. Geniş omuzları, zayıf, kaslı göğsüne ve ağzını sulandıran altı paket karın kaslarına uzanıyordu. "Ve her zaman sertleşmiş bir şekilde duş mu alıyorsun?"

Ona dokunmadan önce de sertleşmişti. Onu dokunduğunda, onun ve Max'in tamamen aynı ikizler olduğunu anladı.

Omuz silkti ve kızardı. "Son zamanlarda, evet."

Rachel, onun göğüslerine baktığını fark etti. "Kes şunu."

Gözlerini kaçırdı. "Özür dilerim. Sen çok güzelsin ve her şey ortada. Elimde değil. Sana bir havlu getireyim." Arkasını döndü ve Rachel'a mükemmel kalçalarını gösterdi. Çok güzeldi. Büyük beyaz bir havlu aldı ve onu Rachel'ın üzerine sardı. "Özür dilerim."

Rachel geri çekildi. "Sürekli bunu söylüyorsun Rye, ama hala çıplaksın."

Havluyu sıkıca tuttu ve erkek arkadaşının kardeşine bakmaktan vazgeçmek için yatak odasına geri döndü. Çünkü ona bakmak istiyordu. Hem de çok.

Rye onu takip etti. "Sen benim havlumu aldın."

Ama elinde zaten başka bir havlu vardı ve onu ince beline sardı. Örtünmesi onu daha az çekici yapmadı. Kıyafetleri neredeydi? Birinin kıyafete ihtiyacı vardı. Çekmeceyi açtı ve bir tişört çıkardı. Şifonyer tişörtler, eşofmanlar, boxerlar ve çoraplarla doluydu.

"Seninle duşa girdiğim anda kim olduğunu söylemeliydin," diye şikayet etti, mavi tişörtü başına geçirirken.

Rye ıslak saçlarını sinirli bir şekilde eliyle taradı. Islakken çok daha uzundu. "Konuşacak kadar nefes alamadım. Üzgünüm. Kapıyı kilitlemeliydim. Lanet olası düşü atlamalıydim. Kahretsin, geceyi başka bir yerde geçirmeliydim. Böyle bir şey olacağını biliyordum."

Rye'ın biraz acı çektiğini fark edince sakinleşti. Düşündüğünde, bu kaçınılmazdı. Belki onu okşamak kısmı değil, ama kesinlikle onu çıplak görmek. "Rye, yapmamamız gereken bir şey yapmadık. Bu bir hataydı. Eminim bu, bir kadının ikiz kardeşleri karıştırıp görmemesi gereken şeyleri görmesiyle sonuçlanan ilk olay değildir. Burası senin evin. Daha dikkatli olması gereken kişi benim."

Rye ondan uzaklaştı. İki elini komodinin üzerine koydu. Sanki çok yorgunmuş gibi başını öne eğdi. "Bir yıl öncesine kadar hayatımız boyunca aynı odayı paylaştık. Anne babamız öldükten sonra kendi odalarımıza taşınabilirdik, hatta muhtemelen taşınmalıydık, ama yapmadık. Buraya taşındık ve paramız olduğunda ihtiyaçlarımıza göre yeniledik. Gelecek için bu odayı ve banyoyu yaptık. Bilmiyorum Rachel. Onun hep orada olacağını düşünmüştüm."

"Kardeşini senden almaya çalışmıyorum," dedi Rachel sessizce. Kalamayacağını bildiği halde tüm bu drama buna değer miydi? Bu düşünce kalbini acıttı, ama er ya da geç yoluna devam etmek zorunda kalacaktı. Tommy yakalanana kadar, o ve çevresindeki herkes tehlikedeydi.

Rye iç geçirdi. "Oh, Rachel, seni kıskanmıyorum." Ona döndü ve mavi gözlerindeki yoğunluk kalbini hızlandırdı. "Max'i kıskançlıktan içim parçalanıyor. Hayatımız boyunca, kadınlarımızı bulan hep bendim. O ise sadece eğlenceye katılan çekici olmayan bir piç. Evlenmek isteyen bendim. Çocuk sahibi olmak isteyen bendim. O sadece sevişmek istiyordu. Şimdi de seni bulan o mu? Bu nasıl adil olabilir?"

Orada durup, onun kendisiyle savaşmasını izledi. Kollarını ona dolamak ve onu sakinleştirmek istedi, ama buna hakkı yoktu. Bildiği kadarıyla, Max heteroseksüel olmaya karar vermişti

düzgün bir hayat sürmeye karar vermişti. Normal bir ilişki istiyordu. Rye'dan ne kadar etkilendiğini bilseydi muhtemelen üzülürdü.

Rye başını salladı. "Bu gece gidiyorum. Birkaç eşya toplayıp, bir daire bulana kadar Stefan'ın yanında kalacağım."

"Yapma." Bu düşünce onu dehşete düşürdü. "Ben giderim. Burası senin evin. Bu kadar sorun çıkarmak istememiştim."

Rye hafifçe gülümsedi, ama bu üzücü bir şeydi. "Seni ve Max'i izleyemem. Arkadaşça davranabileceğim ve normal bir aile gibi davranabileceğimiz bir noktaya gelebilirim, ama seni istemekten asla vazgeçmeyeceğim. Aynı evde yaşayıp, kardeşimin yanında yerleştiğini izleyemem. İstedğim ilişkiyi anlıyor musun?"

"Beni Max ile paylaşmak istiyorsun." Bu cümle, alçak ve nefes nefese bir sesle çıktı. O, bu cümleyi duygusal değil, gerçekçi bir şekilde söylemek istemişti.

"Seni aramızda istiyorum, Rachel. Karımız, sevgilimiz ve çocuklarımızın annesi olmanı istiyorum. Aramızda yatmanı istiyorum. Aynı anda seni aldığımızda zevkinden çılgılık atmanı istiyorum. Anlıyor musun?"

"Evet, anlıyorum." Bunu düşünürken ağzı kurudu. İkisini de elde edebilirdi. İki yakışıklı erkek, onu seviyor, onu istiyordu. Bu, hayatının fantezisiydi.

"Max artık bunu istemiyor. Benimle birlikte olması gereken kadını takip etmekle, doğduğumuz andan itibaren hayatımı paylaştığım kardeşimle olan bağımı onurlandırmak arasında bir seçim yapmak zorundayım. Şunu bil ki Rach, eğer o sana deli gibi aşık olmasaydı, sen onu seçmemiş olsaydın, ben sana asılırdım. Bu yüzden gitmek zorundayım."

"Rye," diye başladı, ama başka ne söyleyeceğini bilemedi.

O döndü. Göğsü duştan dolayı hala ıslaktı. "Ve değiştir, Rachel. O benim gömleğim. Max, benim gömleğimle dolaşmanı istemez. Yedek tişörtlerini şifonyerin sağ tarafında tutuyor."

Gitmeye başladı, ama aniden tökezledi. Dizleri ahşap zemine çarptı ve nefes nefese kaldı. Rachel ona yardım etmek için yanına koştu. Titriyordu. Başını tutarken elleri hafifçe titriyordu.

"Max," dedi, açıkça üzüntü içinde. "Tanrım, Rachel, o yaralandı."

* * *

Max sabahın erken saatlerinde havayı içine çekerek, daha önce hiç hissetmediği bir memnuniyet duygusunun farkına vardı. Rachel hala yatakta uyuyordu. Tatlı, yumuşak vücudu yorganın altında kıvrılmıştı. O vücudu kucaklayarak uyumuştı. Gece boyunca kollar ve bacakları birbirine dolanmıştı ve uyandığında, Rachel'ın saçları yüzünün her tarafına yayılmıştı. Gülümsemiş ve Rachel'ın çilek sarısı saçlarının etrafına ördüğü ağdan kurtulmayı başarmıştı. Bir süre Rachel'ın uyumasını izlemiş, sonra sessizce kalkıp sabah işlerini halletmişti.

Artık işe dikkatini vermesi gerekiyordu. Kendini zorlaması gerekiyordu. Rachel ile tanışmadan önce, iş onun için her şeydi. Şimdi ise kendine kalkması gerektiğini söylemesi gerekiyordu. Artık bakması gereken bir kadın olduğu için para kazanması gerekiyordu. Rachel bunu bilmiyor olabilir, ama o onun için en önemli şeydi. Onu kendisiyle rahat bir yaşam sürmesini sağlayacak ve sonra nazikçe evliliğe doğru yönlendirecekti.

Maverick'in eyerinin sıkı olduğundan emin olduktan sonra, gerçek bir binici gibi kolaylıkla ata bindi. Altındaki büyük at kişnedi ve emir bekledi. Sabah bakımı bittiğine göre, şimdi biraz egzersiz yapma zamanıydı. Sunflower'ın ahırı hazırды. Yarın gelecekti ve onunla çalışmaya can atıyordu. Şimdilik, otlakta ata binip çitlerin sağlam olduğundan emin olmakla yetinecekti.

Quigley, Max Maverick'i avludan çıkıp dörtnala koşabileceği büyük otlığa doğru sürerken, çeyrek atı takip etti. Max yol boyunca zihni dalıp gitti.

Rachel ile evlenmek istiyordu, ama bu hayali bozan bir şey vardı. Kardeşi yanında olmadan bir kadınla evlenmeyi düşünmek ona zor geliyordu. Rye'ın Rachel'dan hoşlandığını, muhtemelen ona en azından yarı yarıya aşık olduğunu biliyordu. Her zaman aynı kadınları istemişlerdi. Belki de daha geleneksel bir kasabada büyümüş olsalardı, utanç duyarak içgüdülerinden vazgeçerlerdi. Max'in içindeki her şey ona kardeşiyle paylaşmasını söylüyordu.

Böyle daha mutluydular. Ne kadar yanlış ve sapkın oldukları söylenecekti, belki de kendilerinin o kısmını inkar edebileceklerdi.

Ama onlar Bliss'te büyümüşlerdi. Anneleri onları kabul etmişti ve babaları içki içmekle o kadar meşguldü ki, onların ne yaptıklarını umursamıyordu. Kasaba o kadar çok hippy ve özgür ruhlu insanla doluydu ki, Max ve Rye on altı yaşındayken bir kıza kış festivaline birlikte gitmeyi teklif ettiklerinde, herkes hoşgörülü bir şekilde gülümsemiş ve çocukların kendileriyle ne kadar barışık olduklarını konuşmuştu.

Rachel Bliss'te büyümemişti. Rachel, çocukluk hikayelerine göre Teksas'ın banliyölerinde büyümüştü. Geleneksel bir şekilde yetiştirilmişti ve Max denemeyi önerirse muhtemelen onu terk ederdi. Max'in gerçekte ne istediğini bilseydi şok olurdu.

O, Rye'in bir barda tanıştığı, biraz eğlenmek ve birkaç fanteziyi gerçekleştirmek isteyen bir kadın değildi. Max, bu tür kadınlarla yaşadıkları uzun süreli ilişkilerden zevk almıştı, ancak kardeşi aksine, bu ilişkilerin sonsuza kadar mutlu bir şekilde sona ermeyeceğini biliyordu. Max, Rye'dan daha alaycıydı. İki erkeğe katlanmak isteyen bir kadın olmadığını biliyordu. Çok talepkardılar.

Daha önce ayrı ayrı seks yapmamış değillerdi. İkisi de diğer kardeşin dahil olmadığı birçok ilişki yaşamıştı. Sadece birazcık ciddi olan her şey bir üçlü ilişkiydi. Rye birine gerçekten aşık olduğunda, Max de kaçınılmaz olarak biraz aşık olurdu.

Bu sabah Rye'in ne kadar yorgun göründüğünü düşündü. Max mutfağa geldiğinde Rye uyanık ve kahve içiyordu. Konuşmaları kibardı, ama aralarında Max'ı tedirgin eden bir mesafe vardı.

"Berbat görünüyorsun kardeşim," dedi Max, termosuna kahve doldururken. "Gece geç mi yattın?"

Rye başını salladı. Eşofman ve koşu ayakkabısı giyyordu. Max, Rye'in sorunlarından kaçmak için koştuğunu biliyordu. Üzgün olduğunda kilometrelerce koşardı. Kardeşinin vücudunu kaplayan terden, Max onun bütün sabah koştuğunu anladı. "

iyiydi, ama sanırım birkaç günlüğüne ayrılacağım. Stef, Kurucular Günü pikniğinden önce balık tutmaya gitmek istiyor."

Max dönüp kardeşini inceledi. "Seni kaçırmak istemiyorum. Rachel'in burada kalmasına razı olmanı istiyorum."

Rye kısa ve keskin bir kahkaha attı. "Benim için sorun yok. Ama ikinizin biraz baş başa kalmaya ihtiyacınız olduğunu düşünüyorum, sonra da bazı şeyleri çözmemiz gerekiyor."

Max kendini sinirlenirken buldu. Rye'ın endişesini hissedebiliyordu. "Neyi çözmeliyiz?"

Rye, kahvesini lavaboya dökerken sinirli görünüyordu. "Ben senin ve Rachel'in oda arkadaşı olmayacağım. Sence bunu izlemek ister miyim? Sence hayatımın geri kalanını böyle geçirmek ister miyim?"

"Ryan," dedi Max, kardeşini durdurmaya çalışarak.

"Yapma." Rye başını salladı. "Senin adına mutluyum dostum. Gerçekten. Sadece hayatımızın böyle olacağını düşünmemiştim ve buna alışmak için zamana ihtiyacım var. Sonunda her şeyi halledeceğiz. Ayrıca, benim etrafında olmamı istemezsin. Rachel'i tedirgin ediyorum."

"Sana alışacaktır." Max buna inanmak zorundaydı.

"Hayır, alışmayacak," dedi Rye üzgün bir şekilde. "O öyle bir kadın değil ve belki de kendimizi kandırıyorduk. Artık Nina'nın ikimizi de mutlu edemeyeceğini anlıyorum. Hatta beni bile mutlu edemezdi. Evlenmek istediğim için ona evlenme teklif ettim. O da yapacak başka bir şeyi olmadığı için evet dedi. Aptalcaydı. Rachel, evlenip aile kuracağın türden bir kadın ve aynı zamanda üçlü ilişkiyi asla kabul etmeyecek türden bir kadın."

"Hadi ama, Rye." Başka bir şey düşünemiyordu. Rye, onun daha önce düşünmediği bir şey söylemiyordu.

"Duş almaya gidiyorum. Sonra görüşürüz," dedi Rye, Max'e şimdilik bu kadar yeter dediği bir ses tonuyla. Sonra Rye koridorda kayboldu ve Max işine koyuldu.

Maverick'i bahçe ile otlığın sınırını belirleyen kısa yokuşta döndürürken, kardeşini aklından çıkarmaya çalıştı. Çitin tamir edilmesi gereken bir yerini şimdiden görebiliyordu. Kardeşiyle olan sorunu daha sonra nasıl çözeceğini düşünmesi gerekecekti.

Max, arabanın egzozundan çıkan bir ses gibi bir ses duydu. Bir anlığına öfkesi alevlendi. Sabahın bu saatinde evde biri mi vardı? Bugün Cumartesi'ydi. Cumartesi sabahı rahat bırakılamazlar mıydı?

Sonra sol kolunda bir ağrı hissetti. Aşağı baktı. Gömleğine kan yayılmaya başlamıştı.

Ne olduğunu anladığında şok onu sert ve hızlı bir şekilde vurdu. Vurulmuştu. Vurulmuştu.

Sonunda olmuştu. Lanet olası bir avcı kurşunu ateşlemişti.

Max, artık huzursuz olan Maverick'i döndürdü ve ormana doğru ilerlemeye başladı. O avcıya bir iki şey gösterecekti. Lanet olası pislik, muhtemelen birine vurduğunun farkında bile değildi.

Ses tekrar duyuldu ve Maverick çılginca sıçradı. Max, atın üzerinde kalmak için dizginleri sertçe çekmek ve çömeldi. Üçüncü bir atış daha duyuldu. Maverick tamamen paniğe kapılarak koşmaya başladı. Max yana doğru fırladı. Botunun üzengeye takıldığını fark edince kendisi de paniğe kapıldı. Yerde sürüklenirken kurtulmaya çalıştı ama başaramadı.

Max, Quigley'in çılginca havladığını duydu. Köpek, sahibine yetişmek için koşmaya başladı. Max botunu son bir kez çekti ve sonra kafasının sert bir şeye çarptığını hissetti. Her şey karardı.

* * *

Rye, Max'in yaralandığını söylediğinde Rachel düşünmeden harekete geçti. Koştı. Max evde değildi, bu da tarlada çalıştığı anlamına geliyordu. Günün bu saatinde, etrafta çeşitli işler yapıyordu, ama neredeyse tüm işleri dışarıdaydı. Kapıdan koşarak çıktı ve verandanın merdivenlerinden aşağı indi. Çıplak ayakla ve sadece Rye'in tişörtünü giymiş olduğunu düşünmedi. Tek düşünebildiği Max'ti. Aniden Rye'in haklı olduğunu ve Max'in onlara ihtiyacı olduğunu anladı.

"Ahırlar." Rye arkasında koşarak geldi. Evin arkasını işaret etti ve koşmaya başladı.

O da çıplaktı, ama eşofman giymişti. Uzun bacaklarıyla mesafeyi hızla kat ederek evin arkasına doğru koştu. Rachel onu takip ederken, onu dehşete düşüren bir şey gördü.

Maverick bahçede hareketsiz duruyordu. At, yerde yatan Max'e bakıyordu. Max'in çizmesi hala üzengideydi ve iri vücudu tamamen hareketsizdi. Quigley endişeyle onun etrafında dans ediyordu.

Kocaman köpek, açıkça acı çekerek inliyordu. Kalbi durdu. Max hareket etmiyordu. Tanrım, lütfen hareket etmesine izin ver. Hayatta olsun. Rye kardeşinin yanına ulaştı ve nabzını kontrol etmek için yere çöktü. Dizlerinin üzerine çökerek, hareketsiz elini tuttu.

"Ambulans çağırın," dedi Rye acil bir şekilde.

Ona dokunmalı, onu tutmalı, hayatta olduğunu kendine kanıtlamalıydı.

"Rachel, hemen 911'i ara!" Rye'ın sesi, Rachel'ın korkusunu bastırdı.

Eve koştu ve polisi aradı. Her saniye, onu son kez canlı gördüğünü umarak dua etti.

Onuncu Bölüm

Sonraki birkaç saat, hayatının en kötü saatleriydi. Tek başına pek çok şey yaşamıştı, ama Max'in acı çektiğini ve tehlikede olduğunu bilmek daha da kötüydü. Max ameliyatta iken, o ve Rye Del Norte'deki hastanenin bekleme odasında oturdular. Doktora göre, Max iki serseri kurşunla vurulmuştu. Her gün olan bir şey değildi, ama hiç duyulmamış bir şey de değildi. Sol kolunda ve bacağında birer av tüfeği mermisi vardı. Bu kolay kısmıydı. Kurşunlar hiçbir hayati organa isabet etmemişti. Öte yandan beyni, atı tarafından sürüklenirken darbe almıştı. Beyin sarsıntısı geçirmişti ve bunun ciddiyeti konusunda emin değillerdi.

Rye ve Rachel hastaneye vardıklarında, kardeşlerin birkaç arkadaşı ve aile üyesi çoktan yola çıkmıştı. Hemşirelerle konuşup bekleme odasına yerleştikten birkaç dakika sonra, Rachel birinin Rye'in adını seslendiğini duydu. Callie Sheppard ve Stefan Talbot içeri koşarak hemen Rye'a sorular yağdırmaya başladılar.

Doktor, Max'in kafa travmasının ilk başta düşündükleri kadar ciddi olmadığını açıklamak için dışarı çıktığında, Rye herkesi sakinleştirmişti. Max, kurşun yaraları nedeniyle hala ameliyattaydı ve bir gece hastanede kalması gerekecekti, ancak doktorlar onun hayatta kalacağından emindiler.

"Aranızdan hanginiz Rachel?" Doktor, gruptaki iki kadına eğlenceli bir gülümsemeyle baktı.

Rachel, çok utangaç hissederek elini kaldırdı. "O benim."

Doktor sıırttı. "Peki, Bay Harper biz CT taraması yaptırıyor. Hoş bir adam değil."

Stefan ve Rye güldüler.

"Sizi görmekte ısrarcıydı, genç bayan," dedi doktor. "Ameliyattan çıktığında yoğun bakım odasında olacağınıza söz vermemiz gerekti. Çok zor biriydi."

"Tahmin edebiliyorum." Saatlerdir boynuna kadar çekilmiş olan Rye'in omuzları nihayet daha normal bir pozisyona geldi. "Onu bir günden fazla burada tutmak istemeyeceksin."

Doktor'a hiçbir yere gitmeyeceğine söz verdi. Rye, kardeşinin gerçek bir tehlike altında olmadığını öğrendiği için sakinleştiğini hissedebiliyordu. Max şikayet ediyorsa, o zaman iyiydi. Max iyiyse, o da Rye de tekrar nefes alabilirdi.

Rye yanında olmasaydı o saatleri nasıl atlatacağını bilmiyordu.

"Onu sakinleştirebilirler," dedi Stefan yardımsever bir şekilde. Rachel yakışıklı sanatçıya baktı. Stella'nın anlattıklarına göre, o ünlü ve son derece içine kapanık biriydi. Lokantaya her geldiğinde sessizdi. Rachel onun gülümsediğini ilk kez görüyordu.

"Muhtemelen bir noktada bunu yapmak zorunda kalacaklar," dedi Callie. Rye'in asistanı, her ikisi de ondan bir ayak ve yüz kilo daha ağır olan iki adamla rahat görünüyordu.

Doktor güldü. "Zaten hemşirelerin yaramazlar listesine girdi bile." listesine girmiş." "O zaman sorun yok, değil mi?" diye yumuşak bir ses sordu.

Rachel arkasını döndüğünde, kalabalığa bakan büyük mavi gözlü güzel bir esmer gördü. Sanki tüm kan vücudundan çekilmiş gibi bembeyazdı ve gözleri yaşlarla doluydu.

"O iyi olacak, tatlım." Rye'in yüzü aydınlandı ve kollarını açtı. Genç kadın kollarının arasına koştu. Onu sıkıca kucakladı ve saçlarının üstüne öptü. Rachel, genç kadının kim olduğundan hiç şüphe duymuyordu.

"Sen Brooke olmalısın." Rachel, Rye ve Max'in küçük kız kardeşi olan genç kadını inceledi. Onların narin bir kadın versiyonu gibi görünüyordu.

Rye bir kolunu küçük kız kardeşinin omuzlarına doladı ve diğer eliyle Rachel'in elini tuttu. "Bu Rachel Swift. Rachel, bu bizim kız kardeşim Brooke Harper."

"Rachel, *Max'in* kız arkadaşı." Stefan, Brooke'a bakarak her kelimeyi açıkça telaffuz etti.

Brooke, Stefan'dan Rye'a ve tekrar Stefan'a baktı. "Max'in kız arkadaşı ne demek? Her zaman sen rolünü üstleniyordun sanıyordum."

Rye, kız kardeşinin sorusunu kaçınmak için can atıyor gibiydi. Doktora döndü. "Onu ne zaman görebileceğiz sence?"

"Birkaç saat," diye cevapladı doktor. Gruba beklemelerini ve tek tek içeri çağırılacaklarını söyledi.

Rachel, yerlerine yerleşirken Brooke'un gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti.

* * *

Rye bir yere gitmek için ayağa kalktığı anda Rachel kendini yalnız ve garip hissediyordu. Doktor çıkıp Max'in ameliyatı başarıyla geçtiğini duyurduktan sonra, Rye iştahının geri geldiğine karar verdi. İkisi de o sabah kahvaltı yapmamıştı, ama Rachel hala yemek yemeyi düşünemiyordu. Rye, Callie'yi de yanına alarak kafeteryaya doğru yürüdü. Rachel hemen onunla birlikte gitmiş olmayı diledi. Uzun süren sabah boyunca Rye ona destek olan tek kişiydi. Rachel ağlarken onu sıkıca tuttu ve beklerken kolunu omzuna doladı. Max'in durumunun iyi olduğu açıklandıktan sonra bile Rachel kendini onun elini tutarken buldu.

Rye Harper'a güvenmek kolaydı. Üniforması yoktu, bu yüzden onun makamının dış görünüşünün ötesini görmek zorunda kaldı. Rye, Tommy'ye hiç benzemiyordu. Konumunu bir şeyler elde etmek veya insanları sindirmek için kullanmıyordu. Çevresindeki insanlara hizmet ediyordu ve onlar da onu bunun için seviyorlardı. Onu takip ettiği için bile onu affedebilirdi. Eğer kaynakları olsaydı, muhtemelen sevdiği biri için aynı şeyi yapardı.

Rye'in şu anda burada olmasını diledi.

"Demek Max ile çıkıyorsun." Brooke Harper karşısındaki kanepeye oturdu ve ona doğrudan baktı. Artık kardeşi iyi olduğu için sakin ve soğukkanlıydı, yaşına göre inanılmaz derecede olgun davranıyordu.

On dokuz yaşındaki güzel kız, sabırsızlıkla halıya ayağını vuruyordu. Kot pantolon ve şık bir ipek gömlek giymişti. Rachel otuz yaşında olmasına rağmen, garip bir şekilde kendini çekingen hissediyordu. Stefan Talbot ona yardımcı olmak için hiçbir şey yapmadı. Brooke'un yanına oturdu, ancak Stefan'ın oturduğunu söylemek ona haksızlık olurdu. Stefan, otoriter bir varlığıyla ortamı dolduruyordu. Aristokratik yüzündeki ifade, Rachel'a onun endişeli olduğunu gösteriyordu.

"Çıkıyoruz diyebilir miyim, bilmiyorum." Rachel kendini zorlayarak Brooke ve Stefan'ın gözlerine baktı. Göz korkutucu olabilirdi, ama bunu onlara belli etmeye niyetli değildi. "Sanırım sıradan bir ilişki."

Öyle değildi. Kalbi tamamen onlara aitti, ama onların bunu bilmelerine gerek yoktu. Rachel, "kardeşlerimi rahat bırak" nutkunu dinleyecekmiş gibi hissediyordu. Ne demesi gerekiyordu? *İkisine de deli oluyorum ama beni takip eden deli adamdan kaçmak için kısa sürede şehirden ayrılmam gerekecek.* Bu, onun yapmak istediği bir konuşma değildi.

Brooke'un kahkahası hiç de komik değildi. "Saçmalık. Eğer bu sıradan bir ilişki olsaydı, Rye örtbas olurdu. Dış dünyada işler böyle yürür."

Stefan koltuğunda öne doğru eğildi. Gri gözleri ciddi bir ifadeyle ona bazı şeyleri açıkladı. "Max ve Rye Bliss'teki evlerindeyken, kadınlarla olan ilişkilerini tamamen açıkça yaşıyorlar. Dış dünyada durum farklı. İlçeyi terk ettiklerinde, Rye genellikle o anki kız arkadaşının erkek arkadaşı rolünü üstlenir, Max ise destekleyici kardeş rolünü."

Brooke kollarını göğsüne kavuşturdu. "Rye her zaman erkek arkadaşındır. Max ise her zaman gizli kalandır. O böyle olmasını sever. Max sorumluluk almak istemez." Yaşça büyük arkadaşına küstahça bir bakış attı. "Tanıdığım bazı insanlara biraz benziyor, yoksa Jen sonunda seni üstüne çıkarmayı başardı mı?"

Son cümle, hayatındaki yaşlı erkekler hakkında çok fazla şey bilen küçük bir kız kardeşin uzun gülümsemesiyle Stefan'a söylendi.

"Seni ilgilendirmez, Brooke," dedi Stefan, itaatsizliğe izin vermeyen bir tonla.

Brooke, onun otoriter ses tonundan hiç etkilenmemiş görünüyordu, ama Rachel onu suçlayamazdı. O da sanatçının kendisine ne yapması gerektiğini söylemesine izin vermeyecekti. Stefan Talbot, Rye'ın yaptığı gibi kucaklayıcı bir şekilde değil, otoriteyi yayıyordu. Stefan, hayatındaki her şeyin kontrolünü elinde tutan bir adamdı.

"Aslında," Stefan, Brooke onun özel hayatından hiç bahsetmemiş gibi devam etti, "Max sorumluluk konusunda tamamen fikrini değiştirdi. Yaklaşık bir yıl önce paylaşmayı bıraktıklarını biliyor musun?"

Son cümle Brooke'a söylenmişti, ama Rachel kendini öne eğilmiş buldu. Ne olduğunu bilmek istiyordu.

Brooke başını salladı. Parlak altın kahverengi saçları sallandı. "Max karamsardı. Her zaman öyle olur. Bu döngüsel bir şey. Sonra Rye bir kadın bulur ve Max geri döner."

"Bu sefer Max bir kadın buldu ve paylaşmıyor," dedi Stefan omuz silkerek.

Brooke'un ağzı açık kaldı. "Dalga geçiyorsun herhalde. Rye'ın ona bakışını gördün mü? Ellerini ondan çekemiyordu. Ve Max paylaşmıyor mu?" Soğuk mavi gözler Rachel'a döndü. "Yoksa başka biri mi var? Ne oldu, şehirli kız? Bizim gibi taşralılar senin için cinsel açıdan çok mu özgürüz?"

Onun alaycı ses tonunda Rachel'ı sinirlendiren bir şey vardı. Rachel, içten içe, bu kadar uzun süre kaçak olarak hayatta kalmasının nedenlerinden birinin, kişiliğini tamamen bastırması olduğunu biliyordu. Kaçak olarak bir otomat haline gelmişti. Tatlı ve pasif olmuştu. Tamamen tehditkar olmamaya çalışmıştı. Bu bir tepkiydi. Tommy her zaman, onun güçlü kişiliğinin onu kendi iradesine boyun eğdirmek istemesinin sebebinin bu olduğunu söylerdi. Tatlı davranmak zor olmamıştı. Çoğu zaman tatlıydı. Ama şimdi Brooke Harper, onun alfa kişiliğini ortaya çıkaran tüm düğmelere basıyordu. Rachel içindeki cadalozluğu sıkı bir şekilde kontrol altına aldı ve sabırlı olmaya çalıştı.

"Max bana çıkma teklif eden tek kişi." Yüzünün kızardığını hissedebiliyordu.

"Max, senin üçlü bir ilişkiyi asla kaldıramayacağına inanıyor," dedi Stefan. Onun kulağına, bu sözler bir üstünlük havasıyla söylenmiş gibi geldi.

"O, Max'le oynamak isteyen güzel bir kız olduğu belli." Brooke, Rachel'ı tamamen görmezden gelerek Stefan'a döndü. "Rye'yi elde edecek kadar akıllı bile değil. Rye ona bir şeyler alır ve onu prenses gibi davranırdı. O, Max'in peşinden koşan aptal." Brooke, Rachel'a bir bakış attı. "Sana şunu söyleyeyim kardeşim, Max'i ilk kez kızdırdığında, gergin annene koşarak geri döneceksin."

Ve işte böylece, içindeki cadaloz kazandı. Rachel, Brooke'un gerçekten geriye yaslandığını izledi. "Öncelikle, ben senin kız kardeşin değilim, olsaydım da, seni hemen yere sererdim. Sen, bana konuştuğun gibi insanlarla konuşmaya hakkı olmayan kaba bir kızsın. Beni tanımıyorsun bile, ama beni yargılıyorsun, değil mi? Kardeşlerin bana davranışlarından utanç duyarlardı. Max ile vakit geçirmekten başka bir şey yapmadım. Kardeşini önemsiyorum, Rye'yi de önemsiyorum. O, arkasından koşuşturup ona keder veren şımarık kız kardeşine ihtiyaç duymayan iyi bir adam."

Brooke konuşmak için ağzını açtı, ama Stefan hızla eliyle ağzını kapattı. "Hayır, tatlım, o seni çok iyi özetledi. Lütfen konuşmaya devam edin, Bayan Swift. Çok etkilendim. Sizi cinsel açıdan bastırılmış olarak nitelendirdi. Lütfen bu suçlamaya cevap verin."

"Siktir git, Talbot," dedi öfkeyle. O eğlenmiş gibiydi ve onun eğlence nesnesi olmak hoşuna gitmiyordu. Kendini içinde bulunduğu bu karışıklığın komik bir yanı yoktu. İki erkeği de önemsiyordu, ikisini de istiyordu ve varlığı hepsine acı verecekti. "Ben de diğer kadınlar kadar cinsel açıdan özgürüm. Max ve Rye'in paylaşmayı sevmesi umurumda değil. Keşke paylaşılsalar. Bu sabahki duş sahnesi daha hoş bir şekilde sona ererdi."

Rachel yüzünün kızardığını hissetti. Bunu söylememeliydi. "Duş sahnesi mi?" Brooke'un önceki hoşnutsuzluğu, neredeyse bekleyen bir merak ifadesine dönüşmüştü.

Stefan, Cheshire Kedisi gibi gülümsedi. "Yanlışı kardeşe mi atladın, tatlım? Rye, vicdanı devreye girmeden önce vaat edilen topraklara ne kadar yaklaştı?"

Rachel içini çekti, bu sabah Rye'in ne kadar yalnız görüldüğünü düşününce öfkesi azaldı. "Bu bir hataydı. Hemen düzelttik. Max ve ben birlikteyiz. Onun istediğini yerine getireceğim." *Bu beni öldürse bile.*

Brooke öne doğru eğildi ve Rachel'in gözlerinin içine baktı. "Kardeşlerimi tanıyorum. Üçlü bir ilişki yaşamadıkları sürece gerçekten mutlu olamazlar. Bizim anlayamayacağımız şekillerde birbirlerine ihtiyaçları var. Ben yedi yaşındayken anne babamızı kaybettik. Beni Rye ve Max büyüttü. Onlar bir bütünün iki yarısı. Bir kadın bulup kendi başlarına yaşamaya çalışabilirler, ama bence mutsuz olurlar. Onların mutsuz olmasını ister misin? Eğer bununla başa çıkamıyorsan, bence gitmelisin."

Rachel eğildi ve geri çekilmedi. Zaten gitmeyi planlıyordu. Bu sabah olanlardan sonra kardeşlerle çok fazla bağlandığını biliyordu. Max'in yerde yatışını görmek kalbini parçalamıştı. Sonra Rye'in nazik ilgisinde büyük bir güç bulmuştu. Sonunda onun Tommy olmadığını kafasına sokmuştu. Daha önce bir adama aşık olmaya gücünün yetmeyeceğini düşünmüştü, iki adama ise hiç. Şimdi ise uzaklaşmasının imkânsız olduğunu fark etti. Onların tuzağına düşmüştü ve çıkamıyordu. Başka seçeneği yoktu. Her şeyi yoluna koymak için çaba göstermesi gerekecekti. "Hiçbir yere gitmiyorum Brooke. Buna alış. Bu küçük konuşma diğer kız arkadaşlarında işe yaradı mı?"

Brooke omuz silkti. "Genelde."

Stefan ona işaret parmağını salladı. "Bir gün, Brooke, sana layık bir erkek bulacaksın. Ben o gün için yaşıyorum."

Brooke kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Eminim öyledir. Bu günün gelmesini beklerken yaşlanacaksın. Ayrıca, Rachel ile konuşmam işe yaramazsa, Max'in öfkesini gördüğünde ayrılacağına eminim ve kardeşlerim ona uygun birini bulabilirler. Ben zaten arıyorum. Okulumda onların beğeneceğini düşündüğüm birkaç aday var."

Ayağa kalktı ve genç kadına doğru eğildi. Eğer kalacaksa, haklarını talep etme zamanı gelmişti. "O kadınları erkeklerimin yanına getirirsen, tatlım, onların tek parça halinde geri dönmelerini bekleme. Max'in öfkesine gelince, ben onu fazlasıyla tattım. Ne

Ne oldu biliyor musun? Hiç etkilenmedim. Kavgamız, onun nazıkçe özür dilemesi ve o akşam benim kölem olmasıyla sona erdi. Max'le başa çıkabilirim, Rye'la da kesinlikle başa çıkabilirim. Benim iyi tarafımda kalmak istiyorsan, arkadaşlarını benim erkeklerimden uzak tutmanı öneririm. Eğer yapmazsan... şey, sen hazırsan ben de kavgaya hazırım."

Brooke, Stefan'a bakarken gözlerini kocaman açtı. "Ciddi mi? Max'le kavga edip kazandı mı gerçekten?"

"Bliss'in çoğu halkının önünde Max'i yere serdi," diye cevapladı Stefan, ipeksi bir gülümsemeyle. "Gerçek şu ki, onu tüm kalbimle onaylıyorum. Onlar için mükemmel birisi. Onlara, ihtiyaçlarını karşılayabileceğini göstermesi yeterli."

"Video var mı? Çünkü Max'in yalvarışını görmek isterim." Brooke'un yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. Bu onu daha genç gösterdi. Koltuğundan fırladı ve birdenbire üniversiteli bir genç gibi göründü. "Çok heyecanlıyım." Rachel'a sarıldı. "Hemen elbiseni tasarlamaya başlayacağım. Mükemmel olacak."

"Elbisem mi?" Rachel, Brooke'un aşırı koruyucu bir kız kardeşi olmaktan, potansiyel yengesi olmaya bu kadar çabuk geçiş yapmasına biraz şaşırmıştı.

Brooke vücudunu yukarıdan aşağıya doğru işaret ederek şık kıyafetlerini gösterdi. "Ben bir tasarımcıyım. Çoğunlukla spor giyim ve iç çamaşırı tasarlıyorum, ama senin için harika bir gelinlik tasarımı var aklımda. Kötü kız tavırlarım için özür dilerim. Kaç kadının seks için kardeşlerimi kullandığını bilemezsin."

"Onlar için çok kötü oldu," diye Stefan alaycı bir şekilde araya girdi.

"Artık senin doğru kişi olduğumu bildiğime göre," Brooke sanatçıyı görmezden gelerek, "heyecanlanabilirim."

İşleri yavaşlatmanın zamanı gelmişti. Bu senaryodaki sorunlarla yüzleşmesi gereken kişi Brooke değildi. "Bak, Max'e deli oluyorum ve Rye'yi de sevebileceğimi düşünüyorum, ama ikisi de normal, sıradan bir ilişki istediklerini ısrarla söylüyorlar. İkisini de tutacağımı söyleyip düğün tarihi belirleyemem."

Özellikle de ikisi de onun gerçek adını bilmiyordu.

Brooke biraz şaşkın görünüyordu. "Neden olmasın? Hayat böyle. Ne istediğini söylersin ve sonra onu elde edersin."

Stefan iç geçirdi ve başını salladı. "O çok genç ve korunaklı bir ortamda büyümüş. Rachel haklı. Birdenbire onlara üçlü ilişki istediğini söylerse, ikisi de şüphelenir. Bunun işe yarayabileceğini onlara göstermesi gerekiyor."

"Bunu nasıl yapacağım?" Rachel bu sorunun cevabını gerçekten merak ediyordu.

Stefan arkasına yaslandı, ellerini göğsünün önünde birleştirdi. Çok çökmüş görünüyordu. "Sanırım bir planım var."

* * *

Tommy Lane, kadının başka bir erkeğe sarıldığını izledi. Henüz varlığını belli etme zamanı gelmediği için gölgede durdu. Liz kötü görünüyordu. Saçını değiştirmiş olması hoşuna gitmemişti. Onu geri aldığı anda, doğal saç rengine dönmesini sağlayacaktı. Kırmızımsı sarı saçları onu fahişe gibi gösteriyordu.

Tabii ki, daha önce el ele tutuştuğu pislik de onu bir fahişe gibi gösteriyordu. Tommy, kahverengi saçlı uzun boylu adamın kafeteryadan dönmesini izlerken midesi bulanıyordu. Adam Liz'in yanına oturdu ve Liz hemen parmaklarını onun parmaklarına doladı. Adam ilk başta şaşırılmış göründü, ama sonra yanına oturdu. Dokunmaktan hoşlandığı belliydi. Liz başını adamın omzuna yasladığında, Tommy diğer adamın memnuniyetini sanki fiziksel bir şey gibi hissedebiliyordu.

Tommy onun bağırsağını bıçakla deştiğinde o kadar da memnun olmayacaktı.

Partideki diğer insanların gülümsemelerinden ve fısıldamalarından nefret ediyordu

fısıldamalarından nefret ediyordu. Liz'in rahatlamak için adama sarıldığını açıkça beğeniyorlardı. Onaylıyorlardı. Liz'in zaten başka birine ait olduğunu bilmiyorlardı. Liz yine yalan söylemişti.

Ne zaman öğrenecekti? O kalın kafasına bunu sokmak için ne gerekiyordu?

Ona aitti. Tanıştıkları anda bunu anlamıştı. Büyük yeşil gözleriyle ona bakmış ve onu istemişti. Zor elde edileni oynamıştı. O öyle bir tipti. O bir baş belasıydı.

Onunla ıkmiş, onun için para harcamasına izin vermiş, sonra ödeme zamanı geldiğinde onu uzaklaştırmıştı.

Tommy bunu dn gibi hatırlıyordu.

"Bu akşam için teşekkürler," dedi Liz kibarca. Townhouse'unun kapısında duruyordu.

Soğukkanlı davranmaya çalışıyordu, ama Tommy onun kendisine nasıl baktığını görmüştü. Onu istiyordu. "Rica ederim. Bunun sonu olmak zorunda değil, biliyorsun."

"Maalesef işe erken kalkmam gerekiyor," dedi.

Ama gözleri ona evet diyordu. Tommy onu kendine çekti. Vücudu, onun sert vücuduna karşı narindi. O yumuşak bir kadındı ve ne istediğini ona söyleyecek bir erkeğe ihtiyacı vardı. Onu hizada tutacak bir erkeğe ihtiyacı vardı. Direndi, ama kadınlar böyle yapardı. Erkekleri kızdırmayı severlerdi.

"Seni istiyorum," dedi Tommy, niyetini açıkça ortaya koyarak. O, açık sözlü bir adamdı. "Sen bana aitsin. Tanıştığımız anda bunu hissettim. Aramızda bir bağ var. Bu inkar edilemez. Bu kader."

Ağzını kendi ağzıyla kapattı. Kız ağzını kapalı tutmaya çalıştı ama o daha güçlüydü. Kız uzaklaşmaya çalıştı. Bunun onu daha da tahrik ettiğini fark etmedi. Ya da belki fark etti. Kızın direnmesini ve onu tutmasının ne kadar kolay olduğunu seviyordu. Kızın bacaklarının arasına girmek için sabırsızlanıyordu. Onu becerdikten sonra onun kendisine ait olduğunu anlayacaktı.

Liz ığlık attı, sesi onun kulağına tatlı geldi. Onu duvara itti ve sert sikini ona sürttü, ona yapması gereken bir iş olduğunu belli etti. Bir erkeği tatmin etmek bir kadının göreviydi ve o, onun görevini yerine getirdiğinden emin olacaktı.

"İyi misin, Liz?"

Tommy başını kaldırdı. Komşularından ikisinin kaldırımında durup onlara baktığını gördü. Kpeklerini gezdiren bir iftti. Komşusu iri bir adamdı, ama Tommy'yi endişelendiren yanında duran büyük köpekti. Liz ondan uzaklaşmayı başardı.

"Merhaba Claire, seninle konuşmak istiyordum," dedi Liz aniden titrek bir sesle.

Kadın neredeyse koşarak yürüyüş yoluna çıktı. Adam ayakta durup izledi.

"İçeri girip konuşalım," dedi Claire, Liz'in elini tutarak. "Bana bahsettiğin web sitesini gösterebilirsin."

"İyi geceler, Thomas," dedi Liz. Tommy, sesinin tutkuyla titrediğini duyabiliyordu.

İlk gece stratejik bir geri çekilme yapmak zorunda kalmıştı, ama saatlerce onu düşünmüştü. Eve gidip, onun yumuşak vücudunu hayal ederek mastürbasyon yapmıştı.

Sonra o kaltak onun aramalarına cevap vermeyi bıraktı.

Tıpkı bir kadın gibi davranmıştı. Onu kullanmış ve sonra yoluna devam etmişti. Birisi ona, Tommy Lane'den kimse yoluna devam edemez diye uyarmalıydı.

Ne yazık ki, geçmişte bunu deneyenler artık konuşamıyordu.

Liz Courtney inatçı bir kaltak olduğunu kanıtlamıştı. Hediyelerini geri gönderdi, o da ona gününü gösterdi. Bir gece, onun köpek dediği o havlayan şeyi boğazı kesilmiş halde kapısının önüne bıraktı. O zaman kadın uzaklaştırma emri çıkardı. Bu, onun kariyerini fiilen askıya aldı.

O, onu en hassas noktasından vurmaya çalışmıştı.

Ortağı Eric Weldon, onu çekici Bayan Courtney'i daha fazla takip etmemesi için ikna etmeye çalışmıştı, ama Tommy ona bu işi bitirmesi gerektiğini söylediğinde onu anlamıştı. Ayrıca Eric de gün boyu pislik yapıyordu. Tommy'nin elinde onunla ilgili bir sürü bilgi vardı. Ortağından sorun çıkmayacaktı. Bu boktan kasabada birinin onu araştırdığını ona haber veren Eric'ti. O da bu işi bitirecekti.

Bugün iyi vakit geçirmişti. O pislik kovboyu atının üzerinde izlemiş ve büyük bir zevkle ateş etmişti. İkinci kurşunu ateşlediğinde, sanki dahil olduğunu bile anlamadığı bir savaşı istemiş gibi davranması sürpriz olmuştu.

Ve o düştüğünde, aptal at o piçi arkasında sürükleyerek uzaklaştığında, Tommy gülmekten yerlere yatmıştı.

O orospu çocuğu nasıl ölmemişti? Liz, sevgilisinin kaybı için nasıl ağlamıyordu?

Onun yerine, Tommy'nin neredeyse öldürmeyi başardığı kardeşinin birini hastane yatağında yatarken, diğerkardeşinin elini tutuyordu. Kovboyu, Rachel'ı öptüğünü gördüğünde öldürmeye karar vermişti. Rachel onun evinde kalıyordu. Tanrım, o tam bir fahişeydi.

Onu öldürecekti, böylece artık ona bu kadar bağlanmayacaktı. O öldüğünde hayatına devam edebilirdi.

Tabii önce onu becerecekti. O zaman onun nasıl bir adam olduğunu anlayacaktı.

Tommy gölgelerin arasına geri çekildi. Sevgilisini öldürme girişimi başarısız olmuştu, ama tekrar deneyecekti. Artık iki kardeşi de öldürmesi gerekecek gibi görünüyordu, o zaman Liz tamamen onun olacaktı.

On Birinci Bölüm

Rye, Rachel geriye yaslanıp Max bacaklarını açtığında ellerinin titrediğini hissetti. Rachel'ın başı geriye düştü. O güzel saçları, çilek sarısı bir şelale gibi yatağa yayıldı. Max, yüzü Rachel'ın bacaklarının arasında, karnının üstüne yatmıştı. Rachel'ın sırlıslıkla amının kokusunu içine çekti ve sonra dilini kullanarak onu yaladı.

"Oh, tanrım, Max," diye inledi. Max yerleşirken dudakları aralandı. Vücuduna bakarak o büyük yeşil gözleriyle Max'e baktı.

Rye, kardeşi Rachel'ın labiyasından zonklayan klitorisine kadar yalarken sessizce izledi. Onun bakış açısından, klitorisinin patlamaya hazır, şişmiş bir mücevher olduğunu görebiliyordu. Rye'a göre çok güzeldi. Amcığı çıplak ve yumuşaktı. Mükemmel bir şekilde dolgun ve suluydu.

"Tadın çok güzel." Max inledi ve ona tadını ne kadar sevdiğini göstermeye devam etti. Dili amının her yerini dolaştı. Parmaklarıyla labiyayı ayırdı. Uzun vuruşlarla onu yaladı. Rye, durduğu yerden bile kardeşinin yüzünün Rachel'ın sıvılarıyla kaplandığını görebiliyordu.

Rachel ecstasy içindeydi. Orgazm olmaya yaklaşırken çıkardığı sesleri seviyordu. Güzel göğüsleri inip kalkıyordu. Rye, pembe ve kahverengi meme uçlarının sıkı olduğunu ve bir erkeğin gelip onları tatlı meyveler gibi emmeye hazır olduğunu görebiliyordu. O erkek olmak istiyordu. Meme uçlarını yalayacak ve onları birbiri ardına ağgözlü ağzına çekecekti. Rachel artık dayanamayana kadar onları emecekti. Dişlerinin kenarını ona verecekti. Küçük acının zevke dönüşmesi için ne kadar ısırması gerektiğini tam olarak biliyordu.

zevke dönüşeceğini tam olarak biliyordu. Ağzının göğüslerinde ve Max'in dilinin amını sikmesi arasında Rachel orgazmını tutamayacaktı. Bu onu alt üst edecekti. Max'in ağzına boşalacaktı ve sonra, oh, sonra sıra onlara gelecekti. Sonra lezzetli sevgililerini alacak ve onu sikleriyle dolduracaklardı.

O, ikisinin arasında çok küçük kalacaktı. O, sırtına bastırıp onu Max'in sert sikine doğru itecekti. Max, sikmek istediği için küfredecekti, ama kendini tutacak ve Rye'ı bekleyecekti. Rye, kayganlaştırıcıyı nazikçe kıcının gül deliğine sürecekti. Önce parmakları girecekti. Onun ne kadar sıkı olacağına hayran kalacak ve sikini gerginleştirecekti. O sıcak küçük deliğe girdiğinde, patlamaya hazır olacaktı.

"Rye." Adı, dudaklarında bir yalvarış gibi geliyordu. "Ryan, buraya gel."

Onu reddetmek söz konusu bile olamazdı. Elini penisine koyarak ilerledi. Kardeşi ve Rachel'ı izlerken kendini okşadığının farkında değildi. Max, Rachel'ın amından başını kaldırmadı bile. Sanki dünyada başka hiçbir şey yokmuş gibi amını yaladı.

"Evet, bebeğim?" Rye ona istediği her şeyi verirdi. Sesi boğuktu. Eli şişmiş penisini yukarı aşağı okşuyordu.

"Seni tatmak
istiyorum." Titredi.

"Ryan, ağzımı sik."

Onu reddetmesinin imkanı olmadığı için başını salladı. Göğsüne oturdu. Kalçaları, Rachel'ın mükemmel göğüslerini okşadı. Rachel elleriyle onun kalçalarını kavradı ve tırnaklarını hafifçe batırdığında Rye tısladı.

"Sen benimsin, Rye," dedi kararlı bir şekilde. Gözleri ona yoğun bir şekilde bakıyordu. "Sen benimsin, Max de benim."

"Evet," Rye, zonklayan penisini onun dolgun dudaklarına hizalarken kendini böyle söylerken buldu. Dudakları penisinin ucunu okşadı. "Biz seniniz. Sana aitiz, bebeğim. Biz birbirimize aitiz."

Kız onu içine çekti ve Rye cenneti bulduğunu anladı.

Rye birdenbire uyandı. arşafllara baktı ve bolca küfretti.

"Bu delilik," diye bağırdı, spermle kaplı elini çarşafın üzerinde silerek. Yine yıkamak zorunda kalacaktı. Bu hafta yatak arşafllarını üçüncü kez mahvetmişti. Max hastaneden eve döndüğünden beri, gençlik yıllarında gördüğünden daha fazla ıslak rüya görmüştü.

Rye başını salladı ve koridorun sonundaki banyoya yöneldi. Hâlâ sıcak su yoktu, ama ihtiyacı da yoktu. Bu gidişle bir daha asla ihtiyacı olmayabilirdi. Soğuk su onun dostuydu. Bir daha asla sıcak duş almayabilirdi. Mahvolmuş boxerini yeni bir çiftle değiştirdi. Bu hafta üç kez kendi çamaşırlarını yıkamıştı. Rachel onun çamaşır delisi olduğunu düşünecekti. Kapıyı açtı ve koridordan banyoya doğru yürümeye başladı.

"Günaydın." Rachel koridorda onu bekliyordu.

Nereye dönerse dönsün, Rachel oradaydı — her yönüyle onu baştan çıkaran lezzetli bir ikram.

Aynen öyle, penisi yeniden tam dikkatini çekmişti. Rachel, bir tişört ve Max'in boxer şortunu giyyordu. Şort ona çok büyüktü ve kalçalarının üzerine kaymıştı, mükemmel bir cilt şeridi ortaya çıkmıştı. Sabahları yumuşak ve seksi görünüyordu, saçları göğüslerinin üzerinde kıvrılıyordu. Sanki yataktan yeni kalkmış gibi görünüyordu.

Rye'in yapabileceği tek şey, kendini tutmak ve kaçmaktı. Kızın onun acı verici durumunu fark etmemesini umuyordu.

"Hey, uyanmışsın. Üçümüz için kahvaltı hazırlıyorum." Yüzünde gülünç derecede parlak bir gülümseme vardı. Onun tüm dünyasını aydınlatıyordu. "Pankek ve sosis var. Max'in en sevdiği." Göğsünün ortasına dokundu. "Yarın sıra sende. Fransız tostı, pastırma ve mısır lapası yapacağıma söz veriyorum. Nasıl olur?"

Çenesini sıktı ve kendini kibar olmaya zorladı. Hiçbir şekilde, gerçekte ne yapmak istediğini belli etmedi. Onu yatağa geri sürüklemek, bacaklarını açmak ve kasıklarındaki ağrıyı dindirmek istiyordu. O zaman "sırası" geldiğinde tatmin olacaktı. "Evet, kulağa hoş geliyor. Çok teşekkür ederim."

Kız biraz zıpladı. Adam bunu fark etmişti. Kız sürekli hareket halindeydi. Tanıdığı herkesten daha enerjikti.

Yerinde duramıyordu. Zıplıyordu ve zıplaması göğüslerinin sallanmasına neden oluyordu. Bu, kadının sütyen giymediğini ve havanın soğuk olduğunu fark etmesini sağladı. Kendini çatıdan atacaktı, belki gölette boğulmanın bir yolunu bulacaktı ya da atların onu döverek öldürmesine izin verecekti. Rachel'ın neden olacağı cinsel tatminsizlikten öleceğinden daha kolay bir son olurdu bu.

"İyi." Rahatlamış gibiydi. "Seni dışarıda bırakmak istemiyorum. Bugün işe dönmem gerekiyor. Stella artık dayanamıyor. O canavarla başa çıkabilir misin?"

O burun kıvırdı. Bu, başa çıkabileceği bir görevdi. "Doğduğumuzdan beri onunla ilgileniyorum. Sanırım sorun olmaz."

"Eğer sana sorun çıkarırsa, bana haber ver." Bir elini beline koydu ve Max, sesindeki küstah tonu çok sevdi. "Max ve ben bir anlaşma yaptık. O uslu durursa, ben de kafasına yemek dökmeyeceğim."

Kardeşinin kadınının tuhaf davranışlarına içtenlikle güldü. Hastane, Max fiziksel olarak kapıdan çıkabilecek duruma gelir gelmez onu taburcu etmekten çok memnundu. Hasta olduğunda tam bir canavara *dönüşüyordu*. Hemşireler, bilinci açıldıktan birkaç dakika sonra ona sakinleştirici vermek için hazırды. Brooke bile bunun muhtemelen haklı olduğunu kabul etmişti. Onu sadece Rachel sakinleştirebilirdi.

Ve Rachel ona bakmıştı. Max'in umabileceği en sabırlı hemşireydi. Doktorun talimatlarını harfiyen yerine getirmişti. Max'in ilaçlarını almasını ve ilk birkaç gün yatakta kalmasını sağlamıştı. Ne yazık ki, en sabırlı kadınların bile bir kırılma noktası vardır. Max, Rachel'ın yaptığı çorbadan şikayet edince, Rachel sakin bir şekilde çorbayı Max'in kafasına döktü ve ona cehenneme gitmesini söyledi. Rye, bu olayı hatırlayarak gülümsedi. Rachel'ın verdiği çorbayı, tuzsuz olmasına rağmen yemiş ve yemeğin lezzetli olduğunu söylemişti. Max, temizlik yaptıktan sonra kendisi de bir kase yemişti. Sonra şefine kibarca teşekkür etmişti. Rye, Rachel'ın Max'ı idare etmenin sırrını keşfettiğini biliyordu. Max'ın kesin ve tartışmaya açık olmayan sınırlara ihtiyacı vardı. Bu sınırlar belirlendiğinde, Max nasıl davranması gerektiğini biliyordu. O günden beri Max mükemmel bir melek olmuştu.

En azından Rachel'in yanında mükemmeldi. Kendi kardeşinin yanında huysuzlanıyordu. Nedenini anlıyordu. Max yatmaya alışık değildi. Her gün en az on saat çalışmaya alışmıştı. Rachel onu yatakta kalmaya zorluyordu ve bu Max'i öldürüyordu. Bugün, ata binmesine izin verilen ilk gündü. Ayrıca Max'in de Rye'in yaşadığı sorunların bir kısmını yaşadığından şüpheleniyordu. Rachel, Max'in seks için çok kırılgan olduğundan endişeleniyordu. Tabii ki, en azından Max'in biraz seks yapma umudu vardı. Rye'in ise umudu yoktu.

"Onun sakin olmasını sağlayacağım." Max için bütün gün endişelenmesini istemiyordu. Sabahın erken saatlerinde gözlerinin parıldayışını görünce nefesi kesildi. Eğer bu sadece basit bir şehvet olsaydı, onunla bu kadar yakın temas halinde olmayı kaldırabilirdi. Sorun, her geçen gün ona daha fazla aşık olmasıydı.

Onunla yaşamak, ona yakın olmak ve onun ne kadar güçlü ve harika bir kadın olduğunu görmek, onun doğru kadın olduğundan giderek daha fazla emin olmasını sağlamıştı. Onlar için doğru kadın.

Kadın hüzünlü görünüyordu. "Keşke kalabilsem, ama Stella'nın bana ihtiyacı var. Neredeyse bir haftadır izinliyim ve Jen çift vardiya yapmaktan yorulmaya başladı. Sanırım sadece akşam vardiyasında çalışmayı dört gözle bekliyor. Stella yakında başka bir garson getireceğine söz verdi."

"Neden işe geri dönmek zorundasın ki?" On saat boyunca ayakta durması fikrinden nefret ediyordu. O lokantayı seviyordu, ama oradaki kadınlar çok çalışıyordu. Rachel'in vardiyadan sonra ne kadar yorgun olabileceğini görmüştü. "Max'in seni destekleyeceğini bilmelisin, tatlım."

O da desteklerdi. Sadece sessiz kalırdı. Zaten Callie'yi gidip Rachel'a kıyafet almaya göndermeyi planlıyordu. Rachel'in bir haftayı geçinecek kadar kıyafeti bile yoktu. Rye, Brooke'un bıraktığı eski kıyafetleri "bulup" Rachel'a vermeyi planlıyordu. Önce etiketleri çıkarmayı unutmamak için kendine hatırlatması gerekecekti.

"Biliyorum. İnan bana, bu konuşmayı daha önce de duydum. Kendi paramın olmasını sevdiğimi bilmek seni şaşırtır mı? Çalışmak benim için sorun değil. Lokantayı seviyorum. Herkesle konuşmak eğlenceli. Evde yaşayan bir kız arkadaş olmak bana göre değil." Öne doğru eğildi. "Şehirde bir yer bulmayı düşünüyorum."

Şehirde bir yer bulmayı düşünüyorum. Jen'in fazladan bir yatağı olduğunu söyledi ve Stefan da misafir evinin boş olduğunu söyledi. Bu, birçok sorunumuzu çözer. Düşünüyorum. Jen'in evi çok küçük ama Stella'nın evinin hemen üstünde. Ben Stef'in evini tercih ediyorum. Orası benim gerçek bir odam olacak."

Vücudunun kaskatı kesildiğini hissetti. En yakın arkadaşını dövmek için ani ve aşırı bir istek duydu. Stef'in misafir evinde ne sakladığını biliyordu. Stef, misafir evinde oyun odası tutuyordu. Orada itaatkarlarını barındırıyordu. Stefan, Rachel'ı alıp eğitmeye başlayabileceğini bir saniye bile düşünürse, tekrar düşünmesi gerekecekti.

"Stefan'la bu konuyu konuşacağım," dedi Rye. Ses tonu, istediğinden daha tehditkar çıkmıştı. Bilinçli olarak tavrını ve sesini yumuşattı. "Bence burada kalmalısın."

Yeşil gözleri masumdu. "Max'in bana ihtiyacı olduğu sürece kalacağım. Sonra kendi evime çıkmam gerektiğini düşünüyorum. Bunun senin için zor olduğunu biliyorum. En son ihtiyacın olan şey, kardeşinin kız arkadaşının sürekli etrafında dolaşmasıdır."

"Senin burada olmanı seviyorum." Gerçekten de öyle. Keşke birlikte olsalardı.

Kız döndü ve pamuklu boxer şortunun içindeki dik poposunu gördü. Ağzının suyu aktı. "Sanırım benim yemek yapmamı seviyorsun," dedi omuz silkerek. "Kahvaltıda görüşürüz."

Onun mutfığa doğru yürüdüğünü izledi ve Max'in alçak sesle selamladığını duydu.

"Günaydın, güzelim," dedi kardeşi. Rye, onun onu öptüğünü biliyordu

Banyoya girdi, aklında sorun vardı.

Rachel Swift. Onun yanında olmasını çok seviyordu. Duşu açtı. Max yaralandığı için, Rye'in arkadaşlarında kalması söz konusu bile olamazdı. Evde ona çok ihtiyaç vardı. Max yaralıyken ahırlarla ilgilenmek için bir süre izin almıştı. Yerel kolluk kuvvetlerinden birkaç kişi, kasabanın güvenliğini sağlamak için vardiyalı çalışıyordu. Tekrar atlarla çalışmak, ona kalıcı bir değişiklik yapmayı düşündürdü. Şeriflik görevini

Çünkü o zamanlar düzenli bir gelire ihtiyaçları vardı. Brooke hala lisedeydi ve paraları kısıtlıydı. Rye, iş arkadaşları tarafından öldürülmeden bir iş sürdürebilecek kişinin kendisi olduğunu biliyordu, bu yüzden takım için bu iş kabul etti. Yardımcı şerif olarak başladı. Eski şerif emekli olduğunda, Rye kolayca göreve seçildi. Başka kimse bu iş istememişti. Ama onun asıl tutkusu, Max'in her gün yaptığı gibi atlarla çalışmaktı. Artık ahırlar para kazandırıyordu. Harper Ahırları mükemmel bir ne sahipti ve her gün daha fazla iş geliyordu. Rye istifa ederse, Max'e yardım edip binicilik dersleri verebilirdi. Max'in iyi olmadığı için ihmal ettikleri işin büyük bir kısmı vardı. Kardeşiyle tekrar çalışmak istiyordu.

Max ve Rachel ile birlikte burada yaşamak istiyordu. Geçen hafta bunu ona kanıtlamıştı. Her akşam birlikte akşam yemeği yiyorlardı. Max, Rye'in karşısında oturuyordu ve Rachel mutlu bir şekilde ortada oturuyordu. Her şeyin ortasındaydı. Televizyon izlemek için oturduklarında, Rachel sanki oraya aitmiş gibi aralarına oturuyordu. Dışarı ıktıklarında, Max'in eski model Ford kamyonetinin uzun koltuğunun ortasına otururdu. Üçünün birlikte bir şeyler yapması konusunda ısrarcıydı. Film izlediler, oyunlar oynadılar ve güneşin altında her şeyi konuştular. Rachel, Max'in kurmaya çalıştığı bu kk ailenin bir parçası olduğuna neredeyse inanmasını kolaylaştırdı.

Ya o bir l ilişkiyi kaldırabilirse? Ya o bunu istiyorsa?

Soğuk suyun altına girdi ve küfretti. Yine sertleşmişti ve su da yardımcı olmuyordu. Elini penisinin etrafına doladı ve başparmağıyla başını okşamaya başladı. Kr olacaktı. Bunu biliyordu.

* * *

Max'in elleri kız arkadaşının mükemmel kalçalarına kaydı. Onu kendine çekti ve ereksiyonunu gizlemeye çalışmadı. Onun içine girmeyeli günler olmuştu. Bu onu ıldırtmaya başlamıştı.

"Günaydın, güzelim," diye fısıldadı ve eğilip dudaklarını onun dudaklarına değdirdi.

Rachel ona karşı yumuşadı ve kollarını boynuna doladı. Max'in dili onun dilini okşamaya başladığında itiraz etmedi. Max onu kaldırdı, böylece ayakları sallanmaya başladı. Onun amını istediği yere getirebilmenin tek yolu buydu. Kendini ona sürttü. Bunun onu bir mağara adamı yaptığını biliyordu, ama onu kendine ait olarak işaretlemek istiyordu. O mükemmel kızına *"Harper Kardeşlerin Mülkiyeti"* yazan bir dövme yaptırmasını istiyordu.

Max onu yere indirdi. Akıllı şimdi sürekli oradaydı. Rachel'in kendisiyle Rye arasındaki ilişkisini düşünmeden edemiyordu. "Kahvaltıda ne var?"

"Krep ve sosis," diye cevapladı kız, gözlerinde şüpheli bir parıltıyla.

Alnını nazikçe öptü ve mutfak masasına oturdu. Kız, onun bir sonraki hamlesini tahmin etmeye çalışır gibi onu incelediği için çok dikkatli davranıyordu. Kızın ne düşündüğünü anlamasını istemiyordu. Bugün ondan saklaması gereken birden fazla şey vardı. Yüzünde masumiyetten başka hiçbir şey ifade etmemek için kendini zorladı.

"Tanrım, ne düşünüyorsun?" Rachel tamamen dehşete kapılmış görünüyordu. "Kimi öldüreceksin?"

"Ne?" Max şaşkınlıkla ellerini kaldırarak sordu.

Masayı dolaşıp eğildi. Max, onun sütyen giymediğini fark edemedi. Biraz eğilseydi, göğüslerinin kıvrımlarını ve meme uçlarının hafif izlerini görebilirdi.

"Gözlerini yukarı kaldır, bayım," diye emretti, Max'in "drill sergeant" sesi olarak tanımladığı ses tonuyla. Max itaatkar bir şekilde gözlerini yukarı kaldırdı. Rachel'a hemen itaat etmenin kendi yararına olduğunu öğrenmişti. Rachel sert bir kadındı ve Max, onun böyle olmasına ihtiyaç duyduğunu kabul edecek kadar erkekti. Aksi takdirde Rachel'ı ezip geçirdi. Bu da sıkıcı bir ilişki yaratırdı. Rachel, Max'i tetikte tutuyordu.

"Üzgünüm, bebeğim." Onu cazibesiyle dikkatini dağıtmaya çalışacaktı. Biraz da olsa cazibesi vardı. Gülümsedi ve elini kendi eline çekti. Onu kucağına çekti. "Elimde değil. Göğüslerin dikkatimi dağıtıyor.

Çok güzeller. Ve ben gerçekten çok azgınlım. Günlerdir seks yapmadık. Bu beni öldürüyor."

Gözlerini devirdi ve iç geçirdi. Kollarını onun boynuna doladı. "Daha yeni ameliyat oldun. Dikişlerin bile henüz alınmadı. Doktor birkaç gün beklememiz gerektiğini söyledi."

"Neredeyse bir hafta oldu." Sesinde hafif bir sızlanma vardı. Belki de onun sadece azgın olduğunu düşünürse, şüphelerini unutturdu. Uyuduktan sonra onun ne yaptığını anlamaması çok önemliydi. "Söz veriyorum, hiç kıpırdamayacağım. Orada yatacağım, tüm işi sen yapabilirsin."

Kadın gülümsedi. Bu, Max'in kalbinde garip bir etki yarattı. "Kulağa cazip geliyor. Bugün doktoru arayacağım ve seni serbest bırakmasını sağlayabilir miyim diye bakacağım."

Yanağına bir öpücük kondurdu. Kalkıp ocağa gitti ve krep hamurunu döktü. Max rahatladı.

Aniden ona döndü. "Kötü bir şey planlamadığından emin misin?"

Onu çok iyi tanıyordu. İçinden yüzünü buruşturdu. İşte burada Rye işe yarayacaktı. Rye onun dikkatini dağıtabilirdi. Rachel tek bir erkek için fazla kadındı. Max, Rachel küstahlaştığında takım çalışması gerektiğini anladığı için kardeşine ihtiyaç duyuyordu. Ama şimdi tek başınaydı. Bu hissi sevmiyordu.

"Bebeğim, ahırda hafif işler yapmayı planlıyorum. Sunflower ile biraz vakit geçireceğim, sonra Rye beni Del Norte'ye muayeneye götürecektir. Planım bu." Bu doğruduydu. Planının bir parçasıydı. Yapmayı planladığı durağı söylemedi.

Gözleri kısıldı ve Max, onun o spatulayı bir silaha dönüştürebileceğini merak etti. Muhtemelen yapabilirdi. Max iç geçirdi. O da bir silaha dönüştürebilirdi. Onu kucağına yatırıp, boxerını kalçalarından çekip çıkarabilir, sonra da o dik poposuna şaplak atabilirdi. Ona zarar vermezdi. Sadece poposunu pembe ve güzel hale getirirdi. Ama elini kullanmayı tercih ederdi.

"Bugün gözlerin deli gibi, Max. Ne düşünüyordun?" diye sordu nefes nefese.

Rye kapının eşiğinde duruyordu. Kot pantolon ve tişört giymişti. Saçları duştan çıkmış olduğu için hâlâ ıslaktı. "Seni kucağına yatırıp spatulayla şaplak atarsa nasıl tepki vereceğini merak ediyordu. Elini kullanmalısın Max. Daha iyi olur."

Rachel'ın ağzı açık kaldı. Ne söyleyeceğini bulmaya çalışır gibi ikisinin arasında bakışlarını gezdirdi.

Max, Rye'ı işaret etti. "O söyledi."

Rye omuz silkti. "O öyle düşünüyordu." "Sen de öyle."

Rye'ın yüzü düştü. Max, onun kot pantolonunun kasık kısmına baktığını gördü. "Lanet olsun."

Rye arkasını dönüp koridora doğru yürüdü. Max onun nereye gittiğini çok iyi biliyordu.

"Onun nesi var?" Kardeşi uzaklaşırken endişeli bir ifadeyle baktı.

Max geniş bir gülümsemeyle baktı. Rye görevini yerine getirmişti. Artık onun olası planlarını düşünmüyordu. Önüne bir tabak koydu.

"Sanırım aç değil," diye yalan söyledi Max.

Kardeşi açtı, tabii ki. Rachel'ı gördüğü andan itibaren açtı. Max onu suçlamadı. Onu ilk gören şanslı olan oydu, yoksa tuvalette çok fazla zaman geçiren kişi o olabilirdi. Kahvaltısına başladı. Mesele şu ki, tüm bu işin yürüyeceğine inanmaya başlamıştı. Tünelin sonunda bir ışık vardı ve her geçen gün daha da parlaklaşıyordu. Geçen hafta bir tür aydınlanma olmuştu. Rachel, Rye ile gayet rahattı. İkisiyle birlikte olmaktan hoşlanıyor gibiydi.

İşin sırrı buydu. Onu üçlü ilişkilerinin merkezinde rahat hissettirmek her şeyi değiştirecekti. Onların onun ayak izlerini bile taparcasına sevdiklerini anladığında, seks kolay olacaktı. Bliss'te hiç kimsenin iki erkekle birlikte olduğu için onu hor görmeyeceğini anlamaya başlamıştı. Rachel kabul edileceğini ve onların onu sevdiğini anladığında, ikisini de sevmesinin sorun olmadığını anlayacaktı. Max, Rye ile birlikte ona o kadar iyi davranabileceklerini biliyordu ki, neden daha önce iki erkekle birlikte olmamış olduğunu merak edecekti. Geri dönmek istemeyecekti.

Bir memnuniyet duygusu kök salmıştı. Bir planı vardı. Uzun saatler boyunca yatakta kalmak zorunda kaldığı süre boyunca bu planı oluşturmuştu. Hastanede uyandığında, hayattan tam olarak ne istediğini biliyordu. *Her şeyi* istiyordu ve taviz vermek niyetinde değildi. Rachel'ın kendisiyle ve Rye ile evlenmesini istiyordu. Onun çocuklarını doğurmasını istiyordu. Üçü için sonsuza kadar mutlu bir hayat istiyordu. İstedikini elde etmek için acımasız ve kararlı olması gerekecekti. Planının bir parçası, Rachel'ın neden kaçtığını anlamaktı. Geçen hafta üçünün yaptığı tüm tartışmalarda, Rachel bu konu hakkında sessiz kalmıştı.

Max, Rachel'ın Rye'in kahvaltısı için krep çevirirken kafasında çalan müziğe göre sallanmasını izlerken düşünceli bir şekilde sosisini çiğniyordu.

Dün gece, Rachel büyük yataklarında huzurla uyurken, Max sessizce evden çıkıp arabasına doğru yürüdü. Rachel arabada yaşıyordu. Sırlarını orada saklaması gayet mantıklıydı. Eski Jeep'in her santimini iyice aradıktan sonra, döşeme tahtasında bir dikiş buldu. Rachel'ın o saklanma yerinde tuttuğu eşyalar, daha fazla soru işareti yaratmıştı.

Onun acinası nakit para birikimini bulmuştu. Bahşışlerinden üç yüz dolar biriktirmişti ve henüz bozduurmadiğı üç yüz elli dolarlık bir çek vardı. Bu, onun tüm servetiydi. Max, onun bu kadar az parası olduğunu düşününce kalbi sıkıştı.

Bu Rachel Swift değildi. Elizabeth Courtney ya da Shannon Matthews onun gerçek adıydı. Bir zarfın içinde bu iki ismin de yazılı olduğu kimlikler bulmuştu. Max hangisinin gerçek adı olduğundan emin değildi, ama bunu öğrenmeye niyetliydi. Onu kaçmaya iten geçmişinde tam olarak ne olduğunu keşfetmeye niyetliydi. Sonra Rye ile oturup kardeşine ne istediğini söyleyecekti. Rye'a Rachel ile evlenmelerini istediğini söyleyecekti. Birlikte onun sorununu çözeceklerdi. Ama önce, bunun kardeşinin kanun adamı olarak konumunu tehlikeye atacak bir şey olmadığından emin olmak istiyordu. Bundan emin olduktan sonra Rye'ı da işe dahil edecekti.

"Seni kazara vuran avcının adını öğrenmediğinden emin misin?" diye sordu Rachel şüpheyle.

Max başını salladı. "Hayır, bebeğim."

Rachel ikna olmuş gibi görünmüyordu. Max kahvesinden hızlıca bir yudum aldı ve normal görünmeye çalıştı. Rachel, Rye'ın tabağını masaya koydu. "Nereye gitti? Yemin ederim, o adam günde dört kez ortadan kayboluyor. O odada ne yapıyor?"

Max gülmekten boğuldu. Kardeşinin ne yaptığını çok iyi biliyordu. "Hiçbir fikrim yok."

"Rye, kahvaltı hazır," diye koridordan bağırdı.

Max sandalyesine yaslandı. Bu planı hayata geçirmesi gerekiyordu. Kardeşi mastürbasyon yapmayı bırakmazsa kör olacaktı.

Onikinci Bölüm

Stefan, Lana'nın kendisine uzattığı kıyafetleri kabul etti, dikkatlice inceledi ve başını salladı. Kıyafetler mükemmel bir şekilde katlanmıştı, ama kadının yaptığı neredeyse her şey onun mükemmelliğe olan derin ihtiyacını ortaya koyuyordu. Kısa baş sallaması ona bir işaret oldu ve kadın tam da kendisinden bekleneni yaptı. Sevimli sarışın zarif bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü ve oturarak beklemeye başladı. Başı itaatkar bir şekilde aşağıdaydı. Elleri uyluklarının üzerinde yukarı doğru bakıyordu. Bu pozisyonda saatlerce kalabilirdi. İyi eğitilmiş bir itaatkar gibisi yoktu.

Stefan döndü ve misafirhanesinin ön holündeki küçük dolaba doğru yürüdü. Giysilerini, ona ayırdığı çekmeceye yerleştirdi ve kapıyı kapattı. Tasarımcı kıyafetini, La Perla iç çamaşırlarını ve Jimmy Choos ayakkabılarını Pazar akşamı geç saatlere kadar göremeyecekti. O zamana kadar ya çıplak kalacak ya da onun için seçtiği giysileri giyecekti. Onun isteklerinden sapma olmayacaktı. Şikayet etmeyecek ya da farklı bir şey önermeyecekti. Lana itaatkârdı, asla sorgulamıyordu, ideale yakındı.

Öyleyse neden kafası başka biriyle doluydu?

Kölelerine baktı. Her açıdan ona çok uygundu. Lana iyi eğitimliydi. Her gün spor salonuna giderek güzel vücudunu koruyordu. Yaklaşık otuz beş yaşındaydı, ama plastik cerrahla düzenli randevuları olduğundan oldukça emindi. Çarpıcıydı ve başka bir şey olma niyeti yoktu. En önemlisi, kim olduğunu ve ne istediğini biliyordu. Bu, "çıktığı" her kadından kesinlikle istediği bir şeydi.

Jennifer Waters bu kadının tam tersiydi. Ressam/garson, ancak "karmaşa" olarak tanımlanabilirdi. Yirmi iki yaşındaydı ve kim olduğunu bilmiyordu. Çalışmaları

büyük umut vaat ediyordu, ama disiplinsiz tavırlarını düzeltmek için yıllara ihtiyacı vardı. Ondan bir şeyler öğrenebileceği umuduyla Bliss'e gelmişti, ama Stefan öğretmiyordu. Sanat öğretmiyordu. Sanat dünyasında gelecek vaat eden bir usta olarak tanınıyordu, ama yaptıklarını nasıl öğreteceğini bilmiyordu.

Ayrıca kafasından bir kadını nasıl çıkaracağını da bilmiyordu. O, onun ihtiyaç duyduğu kadın olmak için çok gençti. Lana çok daha iyi bir seçimdi. Kültürlü ve sofistike bir kadındı. Saçları asla dağınık olmazdı, tırnakları asla kırılmazdı. Jen'in tırnaklarının altında her zaman boya vardı. Stefan, tırnaklarına bakarak paletinde hangi renklerin olduğunu anlayabiliyordu.

Jennifer'in ellerine hayran kalmıştı.

"Kalk," dedi, zihnini rahatsız edici konulardan uzaklaştırmak için sabırsızlanarak. Lana zarifçe ayağa kalktı. O onu süzerken sakın bir şekilde durdu.

Onun yargısını beklemiyordu. Stef, onun ne kadar güzel görüldüğünü ve onun onu ne kadar çok istediğini çok iyi bildiğinden emindi. Sadece onun bir sonraki emrini, oynadıkları oyundaki bir sonraki hamleyi bekliyordu.

"Kendini bana sun," dedi sessizce.

Lana, sade bir şekilde dekore edilmiş odanın ortasına yürüdü ve lüks kanepenin üzerine eğildi. Elleri koltuğun koluna bastırdı. Güzel şekilli kalçalarını havaya kaldırdı. Stefan, Lana'nın itaatinden memnun olarak iç geçirdi. Lana'yı neredeyse hiç disipline etmek zorunda kalmazdı. Ara sıra, işi nedeniyle geç kalırdı. Bu durumda, ihlalin derecesine bağlı olarak, Lana ya Stefan'ın kucağında ya da kırbaç sandalyesinde zaman geçirirdi, ama bu nadiren olurdu. Lana, diğerleri gibi bu oyunu oynamıyordu. Onu cezalandırması için kasten itaatsizlik etmiyordu. Bu yüzden oyun odasına davet edilmeye devam ediyordu. Stefan elini düz sırtından aşağı kaydırdı ve parmaklarını kışındaki çukura doğru kaydırdı. Vücudunun düzgün hatlarını seviyordu. Bacakları sonsuzdu. O gerçekten bir sanat eseri idi. Arabasının garaja girdiğini duyunca ilgisi arttı.

Stefan, cumbalı pencereden dışarı baktı ve bej-beyaz renkli SUV'nin geldiğini gördü. Sürücü frene bastı ve kapısını kapatmaya çalıştı. Başka türden bir tatmin duygusu onu sardı ve Stef gülümsedi. Gelen Rye'dı. Max'in geleceğini tahmin etmişti.

ona şiddetli bir şekilde saldıran kişi, ama Rye'ı gördüğüne sevindi. Bu, Rachel'in kurnaz bir suç ortağı olduğunu kanıtladı. Teklifini hangi kardeşe söyleyeceğini ona bırakmıştı ve o da doğru seçimi yapmıştı. Rye, kırmaması gereken kişiydi. Max de onu takip edecekti.

"Misafirimiz var," diye mırıldandı Stef, parmağını yine de onun sıkı amına soktu. O çok uslu bir kızdı. Rye deli gibi kıskanç olduğu için onu cezalandırmak için bir neden yoktu. Ayrıca, Rye'ın onu seks yaparken yakalaması ilk kez olmuyordu.

Max ve Rye her zaman sadece birbirleriyle paylaşmamışlardı. Stef'in oyunlarından da zevk almışlardı. Stef, üçünün bir kadını paylaştığı özellikle ateşli bir geceyi hatırladı.

Başparmağıyla Lana'nın klitorisini okşadı. Lana biraz inledi.

"Sessiz ol," dedi Stef, ona hatırlatarak. "Ne zaman ses çıkarabileceğini sana ben söylerim, hayatım."

Lana dudaklarını kapattı ve kapı çalındığında bile kendini örtmek için hiçbir hareket yapmadı.

"Girin." Stefan ikinci parmağını da ekledi ve hızını artırdı. "Ben izin verene kadar bekle."

Rye kapıdan içeri girdi, yüzünde sert bir ifade vardı. "Ne halt ettiğini sanıyorsun, Stef?"

"Şu anda oyun oynuyorum." Kızın amının sıcaklığını hissetti. Kız olgunlaşmış ve ıslanmıştı. Lana son derece duyarlıydı. Vücudu zevk almaya alışmıştı, bu yüzden bunu bekliyordu. Stefan, kızın ayakta durup ona zevk vermesine izin vermek için ne kadar irade gerektirdiğini hissedebiliyordu. Bunu yapmak disiplin gerektiriyordu. Stefan disiplini takdir ediyordu.

"*Oynamayı* bırakıp benimle bir dakika konuşabilir misin?" Rye'ın sorusu sinirli bir tıslama ile çıktı.

Bu Stefan'ı ilgilendirmiyordu. Bir yükümlülüğü vardı. "Hayır, benimle böyle konuşmak zorundasın ya da itaatkarımı görene kadar beklemelisin. Hoşuna gitmiyorsa, benim oyun zamanım olmadığı zaman sorunlarını halletmeliydin."

Stefan parmaklarını onun sıkı vajinasına bastırdı ve döndürdü. Tam olarak hangi noktaya basması gerektiğini biliyordu.

"Siktir et bunu, Stef," diye homurdandı Rye. "Seninle ciddi bir sorunum var."

"Misafirimiz can sıkıcı olacak, canım," dedi Stefan kölesine. "Belki de gelmelisin, o zaman ona gereken ilgiyi gösterebiliriz. Kendini serbest hisset."

Lana eline karşı itti ve parmaklarını sikti. Stefan mükemmel noktaya dokunduğunda yüksek sesle inledi ve uçtu. Cildi güzel bir kızarıklıkla kaplandı. Başını öne eğdi ve orgazmından maksimum tatmini elde ederken inledi. Stefan onun bittiğinden emin olunca parmaklarını vücudundan çıkardı ve Rye'ye döndü.

"Bugün sana nasıl yardımcı olabilirim, Rye?" Stefan, Rye'in neye itiraz ettiğini tam olarak biliyordu, ama kendini yaklaşan çatışmayı beklerken buldu. Banyoya gidip ellerini çabucak yıkadı ve ifadesini düzeltti. Odaya geri döndüğünde, Lana sessizce dizlerinin üzerine çöktü ve onun yanında uygun itaatkar pozisyonu aldı. İyi davranışını takdir etmek için elini saçlarına götürdü.

Çoğu erkek bu sevimli itaatkar kadından gözlerini alamazdı, ama Rye farklıydı. Belli ki bir görevi vardı.

"Rachel'ı almayı teklif etmekle ne demek istiyorsun?"

"Ne dil ama." Stefan bara doğru yürürken güldü. Kendine birkaç parmak viski doldurdu. Saçma sapan pahalıydı ama o her zaman en iyisini alırdı. "Sadece sevimli Rachel'a kalacak bir yer teklif ettim. Komşuluk görevimi yapıyordum. Yakında yeni bir eve ihtiyacı olacağını söylemişti."

"Senin hiçbir şeye ihtiyacı yok." Rye odada volta atıyordu, yerinde duramıyor gibiydi.

En yakın arkadaşını süzdü. Birlikte büyümüşlerdi. Stefan'ın babası, Bliss'i sevip oğlunu oraya taşıyan eksantrik bir milyonerdi. Babası jet sosyete yaşamına ve Dallas'taki aile malikanesine döndükten sonra bile, Stefan bir dadı ve birkaç hizmetçiyle Bliss'te kalmaya devam etmişti. Rye ve Max, onun bu kasabada kalmayı seçmesinin en büyük nedeniydi. Onlar, hiç sahip olmadığı kardeşleriydi. Callie ise bir kız kardeş kadar yakındı. Onlar ve bu sıradışı kasabadaki diğer herkes, onun ailesiydi. Ve o, ailesi yardım istemesine gerek kalmadan bile

ailesine yardım etmekten vazgeçmedi, onlar istemese bile.

Rye'in şu anda ne kadar öfkeli bir boğa gibi görüldüğünün farkında olup olmadığını merak etti. Normalde neşeli ve kaygısız olan arkadaşı, rakibini çevreleyen yırtıcı bir hayvan gibiydi. Tanrıya şükür Rachel doğru seçimi yapmıştı. Rye mantıklı olanıydı. Eğer Max'e söyleseydi, muhtemelen çoktan kışına tekmeı basmış olurdu. Max soru sormazdı. Çocukluklarından beri yaptığı şeyi yapardı. Önce savaşı, asla soru sormazdı. Max tam bir pitbull'du. Rye ise avını çevreler, bir süre onunla oynardı ve Stef de o anda saldırırdı.

"Bana kalacak bir yere ihtiyacı olduğunu söyledi," dedi Stefan ilgisiz bir şekilde. "Neyse ki, benim bu yerim var. Bence çok rahat edecektir."

Rye'in çenesi granitten yapılmış gibi görünüyordu, bu da öfkesini sıkı sıkıya tuttuğunun açık bir işaretiydi. "Onu eğitmeyi mi planlıyorsun?" Stef'in yanındaki kadını işaret etti. "Rachel'ı buraya taşıyabilmek için ondan kurtulmaya mı çalışıyorsun? Rachel'ın senin kölen olacak kadar iradesiz olduğunu mu düşünüyorsun?"

Oh, bu konuyu açmamalıydı. Rye'a yardım etmek istiyordu, ama onun aptalca davranmasına izin vermeyecekti. "Öncelikle, Lana'nın iradesi zayıf değil. O benim misafirim ve ona saygılı davranacaksın ya da gideceksin." Yarı zamanlı itaatkarına baktı. "Konuşabilirsin tatlım. Son derece kaba misafirimize kim olduğunu ve ne iş yaptığını söyle."

Lana başını kaldırdı. Stef, Rye'in utançtan kızardığını görebiliyordu. Rye'ın kaba davranmak istemediğini biliyordu, ama yine de bu hata düzeltilmeliydi.

"Benim adım Lana Wilson. True Line International'ın sahibi ve CEO'suyum. Piyasanın durumuna bağlı olarak, yaklaşık bir milyar dolarlık bir servete sahibim. Efendimle geçirdiğim zamanlardan keyif alıyorum. Bu benim rahatlamamın yolu. Cinsel arzularımdan dolayı kimseye özür dilemem, kim olursanız olun. Bununla bir sorunuz varsa, umurumda değil."

Rye sönmüş gibi görünüyordu. "Özür dilerim. Yargılamıyorum. Bazen sapkın davransam da, gerçekten yargılamamalıyım. Sadece sinirliyim çünkü..."

Buradaki efendin, gelip benim kızımı alabileceğini düşünüyor gibi görünüyor. Stefan tek kaşını kaldırdı. "Senin kızın mı?"

"Max'in kızı." Rye utangaç bir sesle kendini düzeltti. Aniden botlarına hayran kalmış gibi göründü.

"O zaman Maxwell'in neden burada kadını savunmadığını sormam gerek." Arkadaşının yanına yürüdü ve kolunu omzuna attı. "Sana yardım ettiğimi sanıyordum, Rye. Onunla yaşamadığın halde onunla yaşamak kolay olamaz. Bunu çözmek gerek. Bunun seni mahvettiğini görebiliyorum. Neden ikiniz de doğanızı inkar ediyorsunuz? Uzun zaman önce birbirimize rol yapmayacağımıza söz vermiştik."

"Max onu seviyor." Rye'in boğuk sesi, gözlerindeki yorgun bakışlarla uyumluydu. "O da onu seviyor. Onun için bunu mahvedemem."

Artık bir yerlere varıyorlardı. "Sen de onu seviyorsun. Max'in senin dışlanmanı istemeyeceğini bilmelisin."

Rye inatla başını salladı. "Rachel'in bunu isteyeceğini sanmıyorum. O normal bir hayat yaşadı."

Stef iç geçirdi ve geri adım attı. Bunun sadece ilk hamle olduğunu biliyordu. "Öyle bir şey yok. Birisi 'normal' görünüyorsa, ya tuhaflıklarını iyi saklıyor ya da kim olduğunu tamamen inkar ediyor demektir. Rachel'in inkarcı olduğunu sanmıyorum. Ona sordun mu? Sen ve Max'in ihtiyaçları konusunda dürüst oldun mu?"

Rye sinirli bir şekilde saçlarını karıştırdı ve vücudundaki her kas gergin ve gergin görünüyordu. "Sadece bu işe karışma. Bu seni ilgilendirmez. Rachel'ı Max'ten uzaklaştırmaya çalıştığını görürsem, bununla ilgilenirim ve yaptıklarından hoşlanmayacaksın. Anladın mı?"

Ellerini kaldırdı. Bu işe karışmamaya niyeti yoktu, ama Rye ile tartışmayacaktı. Biraz sakinleşmenin zamanı gelmişti. "Tabii ki. Özür dilerim. Yardımcı olmaya çalıştığımı sanıyordum."

Rye ona inatçı bir bakış attı. "Yardımcı olmuyorsun."

"Şimdi bunu açıkça görebiliyorum ve Rachel'a yerin dolduğunu söyleyeceğim." Bir an sessiz kaldı. "Yarın piknikte görüşür müyüz?"

Yarın Kurucular Günü kutlaması vardı. Bu, Bliss'in düzenlediği en büyük etkinlikti. Stef'in kardeşler için planları vardı. O ve Rachel neredeyse bir haftadır plan yapıyordu.

"Evet." Rye sakinleşmek için bilinçli bir çaba gösteriyor gibiydi. Rye genellikle bu etkinliğe katılırdı, ama Max kalabalıktan uzak dururdu. Kalabalıklar onu rahatsız ederdi. "Rachel gitmemiz gerektiğini söylüyor. Hepimizin. Stella'nın standında ona yardım ediyor, ama bizim de orada görünmemiz gerektiğini açıkça belirtti. Max'in imajını düzeltmesini ya da başka bir saçmalık istiyor."

Max'in neler olduğunu anladığında yapacağı öfke nöbetinden başka bir imaj düzeltme olacağını sanmıyordu. "O zaman görüşürüz."

Rye çıktı, ama Stef onun içeri girdiğinde olduğundan daha düşünceli görüldüğünden memnundu. Arkadaşı bütün gün konuştuklarını düşünecekti. Yarın geldiğinde Rye olgunlaşmış olacaktı. Evet, her şey hazırды. Stef Lana'ya baktı.

"Ne düşünüyorsun, canım?" O, Stef'in görüşlerine değer verdiği, çok zeki bir kadındı.

Lana, Rye'in çıktığı kapıya bakakaldı. "O ona aşık. Eğer onu istemiyorsa, o bir aptal. Kardeşi ikiz, değil mi? Eğer o çok tutucuysa, onları alacak arkadaşlarım var."

O oturdu ve bacaklarını okşadı. Lana hemen kucağına oturdu. "Öyle değil. Yarın için çok heyecanlı. Ana evde kalmamız gerekecek. Bu gece burayı onlara vereceğim."

"Kararlı görünüyor. Onu ikna etmek zor olabilir," dedi düşünceli bir şekilde.

Elini uzattı ve yan masadaki küçük bir düğmeye bastı. Hiç yokmuş gibi görünen bir kapı açıldı. İki adam saklandıkları yerden çıktıklarında Lana rahatsızlık göstermedi.

"Ona hak talebinde bulunması için bir neden vermek niyetindeyim," diye açıkladı. "Anladığım kadarıyla o bizim hedefimiz miydi?" diye sordu Bay, kardeşlerin büyük olanı. Shane sessiz kaldı ve Lana'ya şehvetle baktı.

"Onlardan biri," diye cevapladı Stef. "Lana, canım, sence onlar bunu yapacaklar mı?"

Lana'nın iki adamı düşünceli bir şekilde incelediğini izledi. Yirmili yaşların başındaydılar ve ikisi de kendilerine özgü bir çekiciliğe

. İki kardeşten büyük olanıyla, adamın yaptığı bir heykeli satın aldığında tanışmıştı. Etkileyici bir eserdir ve Stef sanatçıyı aramıştı. Onun bir rodeo kovboyu olduğunu öğrenince şaşırmıştı. Kardeşlerle garip bir dostluk kurmuştu. Şimdi onları kendi amaçları için kullanacaktı. Elbette onlar da bundan bir şeyler kazanacaktı. Karşılıklılık ilkesine büyük bir inancı vardı.

"Evet, bence oldukça iyi olacaklar." Ona bakarken dudaklarını bükerek, "Onlar sadece ikizleri kıskandırmak için mi burada, yoksa aklında başka bir şey mi var, Efendim?" diye sordu.

Onu iyi tanıyordu.

"Shane, Bay." Onlara yaklaşabileceklerini işaret etti. "Benim güzel kölem seninle oynamana bayılır."

Kardeşler, o başka bir şey söylemeden kıyafetlerini çıkarmışlardı, ama Lana sabırla bekledi.

"Devam et, canım," dedi sevgiyle. "Sanırım hazırlar. Ah, gençlik."

Lana dizlerinin üzerine çöktü ve yetenekli ağzını Bay'in sikine doladı. Shane kendini onun amını tatmak için konumlandırdı. Stefan arkalarına yaslanıp gösterinin tadını çıkardı.

* * *

Max önündeki bilgisayara bakarken, tüm vücudu soğudu.

Callie kapıda durmuş, kardeşinin ofisine bakıyordu. Max, onun bilgisayarı kullanmaması gereken bir şey için kullandığından şüphelenmeye başladığını anlayabilirdi. "Emin misin, bir şeye ihtiyacın yok mu?"

Oh, bir şeye ihtiyacı vardı. Daha iyi silahlar, ev için bir güvenlik sistemi ve Rachel'in asla yalnız kalmayacağından emin olmak için birkaç koruma ihtiyacı vardı.

Liz, diye düzeltti. Onun gerçek adı Liz'di.

"Rye nerede biliyor musun?" diye sordu sadece.

Callie başını salladı. "Pazartesiye kadar dönmemesi gerekiyor. Logan, kimsenin durmadığı o T kavşağında gözetleme yapıyor."

"Özür dilerim," dedi omuz silkerek. "Dinlenme odasına yeni bir buzdolabı lazım ve mikrodalga bozuldu."

"Cep telefonunu aradım ama cevap vermedi." Max bilgisayar ekranına aptalca baktı. Arama işlemini evde yapmalıydı, ama Rye'in kendisinin erişemediği şeylere erişimi olduğunu biliyordu. Callie'yi, yol tarifi aramak için internete girmesi gerektiğini söyleyerek ikna etmişti. İkinci denemesinde Rye'in şifresini tahmin etti ve gerçek adını öğrendiği için aradığı şeyi çabucak buldu.

Tabii, ne bulacağını bilseydi, en başından Rye'ı da işe dahil ederdi. Sadece tedbirli davranmıştı. Rachel, borcu olduğu kişilerden ya da polisten kaçıyorsa, Rye olmadan da bu durumu halledebilirdi.

Rachel bir polisten kaçıyordu, ama bu durum Rye'ın işini tehlikeye atacak hiçbir şey içermiyordu. Bu Rye'ın işiydi. Onuruna bağlı olarak korumak ve hizmet etmek zorundaydı ve Rachel'in her ikisine de ihtiyacı vardı.

"Bronco'da, değil mi?" Callie, düşünceli bir şekilde koyu kahverengi saçlarını parmaklarıyla çevirdi. Bu, çocukluklarından beri sürdürdüğü bir alışkanlıktı.

Max başını salladı. Rye, gizemli bir görev için ayrılırken, ilçeye ait aracını almıştı.

Callie iç geçirdi ve Max, onun merakını bir kenara bırakmaya karar verdiğini anlayabildi. "O zaman radyodan ona ulaşmaya çalışacağım. Bazen cep telefonunu şarj etmeyi unutuyor. Zaten o şeyin yarısı zaman çalışmıyor. Buradaki kapsama alanı en iyi ihtimalle şüpheli."

Callie uzaklaşırken Max kendini kötü hissetti. Bu tür şeyleri halletmek her zaman onun görevi olmuştu. Rye'dan daha düzenli biriydi. Çocukluklarından beri, Rye'ın okulla ilgili her şeyi hazırladığından emin olan Max'ti. Rye'a kalsaydı, öğle yemeğini ya da kalemını asla yanına almazdı. Rye unutturdu, bu yüzden Max devralırdı. Max, kendisi için yaptığı gibi Rye için de bu tür işleri hallederdi. Her gece kendi telefonunu şarj etmeden önce Rye'ın telefonunu şarj ederdi. Dün gece, kendi telefonunu şarj cihazına taktıktan sonra Rachel için aldığı telefonu şarj etti. Rye'ın odasına girip onu telefonunu şarj etmeye zorlamak ona zor gelmişti.

Bu ne zaman olmuştu? Ne zaman kardeşinin mahremiyetini düşünmeye başlamıştı? Max bundan hoşlanmıyordu. Bir şeyler değişmeliydi, hem de yakında. Rachel ile konuşması gerekiyordu. Ama önce, elindeki sorunu halletmesi gerekiyordu.

Dışarıda birisi onların kadını öldürmek istiyordu.

Max bu sefer zihninde kendini düzeltmedi. O kadın onların kadınıydı. Sadece henüz bunun farkında değildi. Onlarla birlikte yaşıyordu ve onlar onu yıpratıyordu. Çok da uzak olmayan bir gelecekte, bir gün onların arasında uyanacak ve bunun işe yarayabileceğini anlayacaktı.

Tommy Lane'i öldürdükten sonra.

Max, gazete makalelerine bakarken yüksek sesle küfretti. Tommy Lane, genç sigorta eksperini takip etmiş ve onu korkutup itaat ettiremeyince evini ateşe vermişti. Liz Courtney, canını zor kurtarmıştı. Adam, köpeğini öldürmüş ve işteki itibarını mahvetmişti. Onun hayatını cehenneme çevirmişti. Dallas gazeteleri, adamın kadının cesedini nereye sakladığını merak ediyordu. Hiçbiri kanıtlanamıyordu. Diğer birçok kadın gibi, Liz de yasal bir çıkmazda kalmıştı.

Yangından birkaç gün sonra ortadan kaybolmuştu. Bazı tanıklar onu bir sedanda giderken gördüklerini söylediler, ama o günden beri kimse onu görmemişti. Eski polisin kadını öldürüp cesedini attığına dair bazı şüpheler vardı. Savcılar zor durumdaydılar. Ceset ve tanık yoktu. Kundaklamayı kanıtlayamıyorlardı.

Tommy Lane serbest bir adamdı.

Max, Rachel'in hayatını cehenneme çeviren adamın fotoğrafını inceledi. Sert görünümlü bir piç kurusuydu. Muhtemelen kırklı yaşlarındaydı ve zorlu bir hayat yaşamış gibi görünüyordu. Üzerinde temiz bir üniforma vardı, ama onda hiçbir üniformanın gizleyemeyeceği şüpheli bir şeyler vardı.

Max saate baktı. Saat henüz sekiz olmamıştı. Rachel'in işten çıkmasına bir buçuk saat vardı. Zamanı vardı. Rachel işten çıktığında orada olmayı ve onu evine kadar takip etmeyi planlıyordu. Bundan sonra, Rachel'ı işe gitmesi ve işten dönmesi için arabayla götürüp getirecek, ona çalışmasına gerek olmadığını ikna edene kadar bunu sürdürecekti. Rachel, lokantada oldukça güvendedi.

Stella ve Hal silah taşıyorlardı ve kullanmaktan çekinmeyeceklerdi. Rye, kasabadaki herkesin o pisliğin neye benzediğini bilmesini ve onu gördükleri anda vurmalarını sağlayacaktı. Daha sonra cesurca bir meşru müdafaa hikayesi uydururlardı. Nell, kurgu hikayeler uydurmakta şaşırtıcı derecede iyiydi. Oh, şikayet edip endişelenecekti, ama Bliss'teki herkes onları destekleyecekti. Bliss'te birbirlerine bağlıydılar ve Rachel artık onlardan biriydi.

Rye içeri girdi. Stetson şapkasını büyük bir dosya dolabının üzerine koydu ve masasına anlamlı bir şekilde baktı. "Callie aradığında eve gidiyordum. Burada ne yapıyorsun? Ve neden benim sistemimde görünüyorsun? Bunun için seni tutuklayabileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Beni sonra tutukla." Max dizüstü bilgisayarını çevirdi. "Rachel'in neden kaçtığını biliyorum."

Ayağa kalktı ve kardeşinin oturmasına izin verdi. Rye'in öfkeden kızarması ve ellerini yumruk yapması uzun sürmedi. Kardeşinin ne hissettiğini çok iyi biliyordu. Kadınlarını savunmak için aşırı bir ihtiyaç duyuyordu.

"Onun peşine düşecek," dedi Max sessizce. "Tatmin olmayacak. Onun ölmediğini biliyor ve eminim ki onu arıyor."

Rye arkasına yaslandı. Elini saçlarında gezdirdi ve sanki korkunç bir görüntüden kurtulmaya çalışır gibi başını salladı. "Haklısın. Ona takıntılı. Durmayacak." Rye ona baktı. "Sence...?"

Gözleri, Max'in kolunda bugün erken saatlerde dikişlerinin alındığı yere kaydı.

Max emin değildi. Aklından geçmişti, ama bazı soruları vardı. "Sanmıyorum. Neden bir hafta boyunca sessiz kalsın ki? Herhangi birimize tekrar saldırmak için sayısız fırsatı vardı."

Rye göğsüne baktı. Kardeşini kaybetmeye ne kadar yaklaştığını düşünüyordu. Max bunu biliyordu çünkü bir zamanlar o da aynı şeyi hissetmişti. Rye bir araba kazası geçirmişti ve bu, Max'in hayatının en kötü anı olmuştu. Rye'in nasıl hissettiğini biliyordu, ama asıl meseleye, Rachel'ı kurtarmaya geri dönmek istiyordu.

"Onu nasıl bulmuş olabilir?" diye sordu Max.

Rye iç geçirdi. Yüzü gerildi ve Max'e baktığında gözlerinde suçluluk vardı. "Teksas'taki birkaç polis departmanını aradım, çoğunlukla Houston ve çevresindeki bazı banliyöleri. Sadece nabız yokluyordum. Kimse bir şey bilmiyordu. Saç rengini değiştirmiş ve çok kilo vermişti."

Bliss'e gelen Rachel Swift, gazete fotoğraflarındaki kadınla pek benzeşmiyordu, ancak şimdi düzenli ve dengeli beslenerek, giderek kendine benzemeye başlamıştı. Max, onun zayıf ve perişan görünümünü ortadan kaldırmak için onu bol bol besliyordu.

Rye devam etti. "Ama bu adam söylediği kadar kurnazsa, onun yardıma ihtiyacı olduğunu bilirdi. Ben onun yerinde olsaydım, ailesini araştırırdım."

"Onun ailesi yok." Belgeler, onun hikayelerini doğrulamıştı. Rachel dünyada yapayalnızdı.

"O zaman yerel kadın sığınma evlerini ya da belki hastanede birini kontrol ederdim. Birisi Rachel'a yardım etti. O kişiye ulaşırsa, onun sahte kimliklerini öğrenebilir. Tek yapması gereken, polis arkadaşından o kasabalardan birinde birini aramasını ve onu aramak için bir bahane uydurmasını istemek. Onu takip etmeye başladığımda onun güvenlik önlemini bozdu. Lanet olsun Max, bunun olabileceğini bilseydim, onu asla kontrol etmezdim."

"Bu senin hatan değil. Onu tekrar bulduğunu bilmiyoruz, ama ortaya çıkacağını varsaymak zorundayız. Onu nasıl koruyacağız? Onun peşinde olduğunu düşünürse kaçacağından endişeleniyorum."

Rye bir an düşünerek sessiz kaldı. "Belki de onunla birlikte kaçmalısın."

"Hayır." O bu olasılığı çoktan düşünmüş ve reddetmişti. "Bu hayat değil, Rye. Bak ona ne yaptığını. Dünyada yapayalnız olduğu için kaçtı. Artık yalnız değil. Burası onun evi. Bu kasabadaki herkes onu koruyacak. Bu pisliğin karımızı kaçırmasına izin vermeyeceğim ve ona tekrar zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Rye'in yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. Kardeşi, onun kasıtlı olarak kullandığı kelimeleri kaçırmamıştı. Henüz onların karısı değildi, ama Max'in zihninde bu sadece bir zaman meselesiydi.

"Sen 'bizim' dedin, Max."

Haftalar sonra ilk kez, aralarındaki uçurumun kapanmaya başladığını hissetti. Rye'in bu sözleri duymaya ihtiyacı olduğunu şimdi anladı. Rye, Rachel'ı paylaşmaya hazır olduğunu bilmek istiyordu. "Ciddiydim. O benim için tek, bunu sen de biliyorsun."

Rye'in gülümsemesi biraz hüzünlüydü, ama Max kardeşinin içindeki bir şeyin gevşediğini hissedebiliyordu. Rachel kasabaya geldiğinden beri var olan gerginlik şimdi azalmıştı. Bunun geçtiğini görmekten memnundu.

"Biliyorum," dedi Rye. "Hayatımız boyunca onu bekledik, ama onun da bunu fark etmesini sağlamalıyız. Eğer kabul edemezse, yapabileceğimiz bir şey yok."

Max, bunun kardeşi kadar zor olacağından pek emin değildi. "Onu ikna etmeye çalışırız. Önce bu pislikle ilgileniriz, sonra da kadını buluruz."

"Kolay olmayacak. Ona göz kulak olmamız gerekecek." "Bence bütün kasaba ona göz kulak olmalı."

Rye bir an düşünceli göründü. "Bu harika bir fikir. Bir fikrim daha var. Dallas'ta çalışan bir özel dedektifi bu pisliğin kirli işlerini ortaya çıkarmak için tutabiliriz. O adam hapse girmeli. Stef'i arayıp Dallas'taki Julian arkadaşıyla iletişime geçmesini isteyeceğim. O adamın tanıdığı insanlar vardır. Tommy Lane parmaklıklar ardına girene kadar kendimi güvende hissetmeyeceğim. Bir dedektif tutacağız. Pazartesi günü savcılarla konuşacağız. Rachel'la Dallas'a geri dönersek, işleri çok daha kolaylaşır. Rachel tanıklık ederse, belki onu kefalet olmadan hapse atabiliriz. Onu öldürmek istediğini açıkça belli etti. Eminim Julian denen adamın da tanıdığı birkaç koruma vardır. Dallas'a geri dönersek, birkaç tane tutarız."

Max ona baktı. "Bu Julian denen adam ödemeyi mi yapıyor?"

Rye eliyle onu uzaklaştırdı. "Stef'in bize para ödünç vereceğini ve geri ödemek istediğimizde bize izin vermeyeceğini biliyorsun. Umarım bunu bir düğün hediyesi olarak kabul eder."

Bu fikir hoşuna gitti. Dallas'ta yalnız olmayacakları fikri de hoşuna gitti. Canavarın ağzına gireceklerdi ve müstakbel eşini koruyacak bir ordu istiyordu. Ama önce onu mutlu etmek istiyordu.

"Ona Dallas'a gideceğimizi söylemeden önce hafta sonunu geçirelim. Rach yarınki Kurucular Günü etkinliği için çok heyecanlı."

Onun dünyasını altüst etmeye gönlüm el vermiyor. Şu an için güvende. Onun nerede olduğunu bildiğine dair kesin bir kanıtımız yok. Onu gözümüzün önünden ayırmayacağız. Pazar gecesi ona her şeyi açıklayacağız. Umarım, sonunda ikimiz de ayakta kalırız." Max, Rachel'in onu kontrol ettikleri için öfkeleneneceğinden şüphe duymuyordu. Onlarla kavga edecekti, ama bu, onun kazanmak istediği bir kavgaydı.

"Bu çok önemli bir konu, görmezden gelemeyiz," dedi Rye ciddiyetle. "Bir gün bize anlatacağını umut edemeyiz. Bu adamı hapse atmak için elimizden geleni yapmalıyız, böylece kadınıma bir daha zarar veremez."

Rye birkaç telefon görüşmesi yapmaya başladığında Max iç geçirdi. Yasalara saygılı kardeşine, Lane'in hapisane hücresinin içini görmesini hiç istemediğini söylemedi. Hapishanelerden kaçmak çok kolaydı. Şartlı tahliye ve hapishanelerin aşırı kalabalık olması gibi faktörleri de göz önünde bulundurmak gerekiyordu. Hayır, Rachel Swift'e zarar veren adam için rahat hapisane hücreleri olmayacaktı. Max'in geceleri rahat uyuyabilmesinin tek bir yolu vardı.

Tommy Lane'i öldürecekti.

On Üçüncü Bölüm

Rachel, lokantanın tezgahının arkasında durup patronuna baktı. "Tüm vardiya boyunca kalmam gerekmediğinden emin misin?"

Cevabın hayır olmasını umut ediyordu. Eve dönüp Max ve Rye'i kontrol etmek için sabırsızlanıyordu. "Ev" kelimesini duyunca kalbi bir anda yerinden çıkacak gibi oldu. Harper Stables'ı evi olarak görmeye başlamıştı. Büyük evi ve üçünün bu evi paylaşma şeklini çok seviyordu. Yarın gecedен sonra, her şeyi paylaşacaklardı. Yarın gece tüm planları gerçekleşecekti. Onların kendisini ya da kendilerini daha fazla reddetmelerini imkansız hale getirmeyi planlıyordu.

Stella listesinden başını kaldırdı. Yarınki büyük piknik ve müzayede için tüm hazırlıklarını yapıyordu. Rachel lokantanın kapısının açıldığını duydu. "Endişelenme. Bütün gün işler durgundu. Eve git ve biraz dinlen. Yarın mutlu ve pasta satmaya hazır olman lazım."

Rachel önlüğünü çıkardı ve tezgâhın etrafından dolaşarak çantasını almaya gitti. İki kovboy onu durdurdu. İki adamın mekanı kendilerininmiş gibi içeri girmesini izledi. Jen onun yanında durdu. Elleri hâlâ aldığı siparişi tutuyordu.

"Lanet olsun," dedi Jen fısıldayarak. Kovboyların içeri girmesini izlerken gözleri fal taşı gibi açıldı.

Kahretsin, haklıydı. Gülümsemesini sakladı. Stefan, Kent kardeşler hakkında haklıydı. Onlar, Rachel'in amaçları için mükemmeldi. Her ikisinin de Stetson şapkalarının altından siyah saçları görünüyordu. Uzun bacakları, dar kot pantolonları ve yıpranmış botlarıyla güçlü görünüyordu. İkiz değillerdi, ama kardeş oldukları şüphe götürmezdi. Rachel, onların

şaşırtıcı derecede derin yeşil gözlerinden etkilendi. Genç adamlardı, ama erkek olduklarına şüphe yoktu.

"Hanımefendi," dedi uzun boylu olan, şapkasını kaldırarak tezgahın başına oturdu. Kardeşi de onu takip etti. İkisi de odadaki kadınları değerlendirdiklerini saklamadılar. Sağdaki adam cesurca göğüslerine bakarken Rachel gözlerini devirdi.

"Onlar kim?" Jen Rachel'a doğru eğildi ve sesini alçak tuttu.

"Stefan'ın arkadaşları." Rachel başka bir açıklama yapmadı. Gerçekten Stefan'ın arkadaşlarıydı. Aynı zamanda Max ve Rye'in baş belası olmak üzereydiler. Gülmek istediği için yüzünü dikkatlice kontrol etmek zorunda kaldı. Kent kardeşler muhtemelen, Harper ikizlerinin yirmili yaşlarında kibirli oldukları zamanki gibi davranıyorlardı.

Zihninde, dünya onları sertleştirmeden önceki o yaştaki Rye ve Max'i görebiliyordu. Onlar da lokantada havalı havalı dolaşır, sanki o gece hangisini seçecekleri meselesiymiş gibi, orada bulunan tüm kadınları süzerlerdi. Max onları gördüğünde kafası patlamazsa, bu bir mucize olurdu.

"Merhaba, tatlım," dedi kısa boylu olanı kendinden emin bir gülümsemeyle.

Kardeşinden daha kısa olmasına rağmen, hiç de küçük sayılmazdı. Rachel'dan hala bir baş daha uzundu. Kesinlikle çekici olan oydu. Uzun boylu olan ise gözlerini kısarak onu izliyordu. Muhtemelen konuşmayı çoğunlukla kardeşine bırakan, düşünceli olan oydu.

Rachel de gülümsedi. Stef iyi bir seçim yapmıştı çünkü bu iki adam, Max ve Rye'in kesinlikle duyacağı bir gösteri sergiliyorlardı. "İyi akşamlar beyler."

"Beyler mi? Bu hoşuma gitti. Benim adım Shane Kent," dedi çekici olan, şeytani bir göz kırparak. Rachel'ın yaka kartına baktı. "Sen de Rachel'sın. Bu isim hoşuma gitti, Rachel."

Stella işinden başını kaldırdı ve bu konuşmayı izlerken bir kaşını kaldırdı. Evet, patronu bir şey kaçırmadan konuşabileceği anda bu olayı telefonda anlatmaya başlayacaktı.

"Eminim sana yakışır. Rachel gibi görünüyorsun," dedi Rachel küstahça. Bu genç adamlar yakışıklı olabilirlerdi, ama Max ve Rye'ın yanında solda sıfır kalırlardı. Onun erkeklerine kıyasla yavru köpekler gibilerdi.

Shane Kent'in gözleri parladı. Meydan okumayı seven bir adama benziyordu. "Güzel ve komik, bunu beklemiyordum. Meydan okumayı severim, Rachel. Sen ne dersin, Bay?"

Bay Kent'in yüzünde uzun, yavaş bir gülümseme belirdi. "Bence bize çok yakışır, kardeşim."

"Bu gece seni dışarı çıkaralım mı, tatlım?" diye sordu Shane.

"Ciddi misin?" Jen'in gözleri Rachel ve kardeşler arasında gidip geldi. "Ne tür bir parfüm sürüyorsun? Eau de M nage mı? Nereden alabilirim?" Başıını salladı ve öfkeyle uzaklaştı.

Rachel, Jen'e bunun bir tuzak olduğunu söylemek istedi, ama hikayenin yayılmasına ihtiyacı vardı. Jen bunu yapmakta çok başarılı olacaktı. Stella çoktan cep telefonuna sarılmıştı. Rachel, Teeny ve Marie'nin lokantada olan biteni öğrenmeye çalıştıklarına emindi.

" zg n m, pas geçmek zorundayım. Zaten bir erkek arkadaşım var," dedi Rachel omuz silkerek.

"Sadece bir tane mi, tatlım?" diye sordu Shane, sesi cam gibi p r zs z d . " ki tane olabilecekken neden bir tanesiyle yetinesin ki? İnan bana, ikimizin arasında olmadan hayatı yaşamış sayılmazsın."

Rachel, lokantadaki herkesin nefesini tuttuğunu duydu. Bir sürü cep telefonu fazla mesai yapıyordu. Bir kadın bir haberi yaymak istediğinde, küçük bir kasabadan daha iyi bir yer olmadığını söylemek zorundaydı. Bliss'te dedikodu    ekleri tam açmıştı. Birisi Callie Sheppard'ı arayıp Rachel Swift'in oyuncaklarını paylaşan başka bir grup erkeğin ona asıldığını anlatacaktı. Rachel, Callie'nin on dakika içinde tüm hikayeyi Rye'a anlatacağından emindi.

"Sanırım sana inanmak zorundayım." Rachel erkeklere göz kırptı ve çantasını omzuna astı. "İyi geceler  ocuklar."

"Görüşürüz, Bayan Rachel," dedi Bay yavaşça.

Lokantadan çıkarken ikisinin de gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti.

Akşam havası temiz ve serindi. Rachel, lokantanın arkasından eski Jeep'ini park ettiği yere doğru yürürken gerindi. Max, ona yeni bir şey alacağı konusunda çoktan sesini çıkarmaya başlamıştı. Rachel bunun gerekli olduğunu düşünmüyordu. Max'in arabası onunkinden bile daha eskiydi. Araçları arasında bir fark olduğunu açıklamıştı. Max, 1976 model Ford Ranger, klasik bir araç kullanıyordu. Onun Jeep'i ise sadece bir hurda yığınıydı.

Jeep'e binerken başını salladı. Doğruydu. San Diego'daki talihsiz olaydan sonra New Mexico'daki bir adamdan 650 dolara satın almıştı. Hurda bir arabaydı. Bazen sürücü tarafındaki arka lastik sönüyordu ve şu anda da öyle hissediyordu. Ama çiftlik kasabadan sadece on beş dakika uzaklıktaydı. Eve vardığında Max veya Rye'dan lastiği şişirmelerini isteyebilirdi. Araba çalıştı ve farlar da yanıyordu. Önemli olan buydu. Başka bir şey düşünmeden yola çıktı ve eve doğru yola koyuldu.

Sadece birkaç hafta olmuştu, ama geceyi geçirebileceği güvenli bir yer aramak için arabayla dolaştığı o geceler çok uzaklarda kalmıştı. Yaşayacak bir yeri ve geceleri televizyon izlerken sarılıp yatacak birinin olması alışkanlığı hızla yerleşmişti. İki iri adamın arasında olmayı seviyordu. Onların iri bedenleri arasında sıkışıp kalmaktan daha iyi bir akşam geçirme şekli yoktu. İkisi de ona gelince kişisel alanın ne demek olduğunu anlamıyordu. Düşündüğünde aralarına biraz mesafe koymaya çalışan Rye bile, birlikte oturduklarında ona dokunuyordu. Önceki gece üçü kanepede oturup film izlemişlerdi. Rachel çok yorgundu. Max ona yaslanabileceği omzunu uzattı. Rachel uykuya daldı ve uyandığında ayakları Rye'ın kucağındaydı ve Rye sanki kendini tutamıyormuş gibi ayaklarını nazikçe ovuyordu. Güzel bir geceydi.

Rachel ana yoldan saparak Harper Ahırları'na ve dağda ve vadide bulunan diğer bazı evlere giden yola girdi. Ahırlar vadideydi, ama geri dönmek için yukarı çıkması gerekiyordu. Max ve Rye bu izolasyonu seviyorlardı. Rachel toprak yol olmasa da olurdu. O, korkuluklu, güzel asfaltlanmış bir otoyolu tercih ediyordu. Yol rüzgârla

hala dağlarda araba kullanmaya alışık değildi, Bliss'teki ilk gününde öleceğini düşündüğü hissi hala hatırlıyordu. Ne kadar dikkatli olursa olsun, her zaman kenara çok yakın olduğunu hissediyordu. Max bu yolu yerel birinin rahatlığıyla sürüyordu, ama Rachel'in buna alışması uzun zaman alacaktı. Özellikle gece araba kullanmaktan nefret ediyordu. Güneş yeni batmış olmasına rağmen, şimdiden görmeye zorlanıyordu.

Aniden, arabanın arka kısmının uçurumdan aşağı düşecekmiş gibi hissetti. Bir patlama sesi duyuldu ve Rachel arabanın yoldan çıktığını hissetti. Elleri direksiyonu sımsıkı kavradı. Arabanın yolun kenarında sallanmaya başladığını hissedebiliyordu. Derin bir nefes aldı. Bunu daha önce de yaşamıştı. Aşağıya kadar uzun bir yol vardı, ama bu sefer mücadele edecekti. O gün dağdan aşağı atlamak isteyen kadın değildi artık.

Rachel direksiyonu çevirdi ve gaza bastı. Tekerlekler döndü. Ama araba yerinden kıpırdamadı. Korkunç bir gıcırta sesi çıktı. Rachel'in elleri titriyordu, motoru durdurup el frenini çekti. Araba sabit görünüyordu, ama yine de yolcu tarafına doğru dikkatlice ilerledi. Araçtan dikkatlice indi ve rahat bir nefes aldı. Karanlık olmasına rağmen, arabasının tuhaf bir şekilde durduğunu görebiliyordu.

Kenardan düşmediği için çok şanslıydı.

Ne olmuştu ki? Daha önce bunu düşünmemişti, ama şimdi merak etmek zorundaydı. Uzun Saçlı Roger lastiklerini kontrol etmişti. Biraz eski olsalar da sağlam olduklarını söylemişti. Bir şeye çarpmış mıydı?

Rachel, Max'in ısrarla taşımasını istediği cep telefonunu çıkardı. O anda sinirlenmişti, ama şimdi minnettardı, ya da sinyal alabilseydi minnettar olacaktı. Dağın bu kadar yükseklerinde sinyal yoktu. Vadiye vardığında telefon edebilecekti. Tabii ki, vadiye vardığında evine ulaşmış olacaktı ve telefon etmesine gerek kalmayacaktı. Telefonu cebine koydu, çantasını aldı ve cipin arkasında bir el feneri buldu.

El feneri durumu açıklıyordu. Arka lastik patlamıştı ve görünüşe göre bir şeye çarparak yırtılmıştı. Max, yolun dağ tarafına çok yakın sürerek arabayı mahvedebileceğini söylemişti. Yolun kenarında kayalar vardı.

yolun dağ tarafına çok yakın sürerek arabayı mahvedebileceğini söylemişti. Yolun kenarında kayalar vardı.

Burada lastiği değiştirmek mümkün değildi. Jeep'i çekiciyle çekmesi gerekecekti. Bu olursa, onu bir daha asla göremeyecekti. Max'i tanıyordu. Max, eski araba tamirhaneye ulaşmadan önce yeni bir araba gndertecekti.

İini çekti ve yürümeye başladı.

Ve gerçekten, bunun nesi yanlış ki? Max onun yeni bir araba almasını istiyordu. Muhtemelen bir araba ihtiyaı vardı. O her yola çıktığında Max endişeleniyordu. Eğer bir araba ihtiyaı varsa ve onun için satın alacak parası varsa, alırdı. Neden onunla kavga ediyordu ki?

Hafif serin gece havasını içine çekti ve nedenini anladı. Korkuyordu. Ona ve Rye'a bağımlı olmaktan korkuyordu. Eğer bırakırsa her şeyin ters gideceğinden korkuyordu. Onlara ihtiyaı olmadığını kendine söylemek daha kolaydı. Onlar sadece eğlenceli ve seksiydiler. Sonunda hiçbir önemi yoktu. Sadece kendine güvenebilirdi.

Gerçek şu ki, işler zorlaştığında insanlar kaçıyordu. Rachel, Tommy Lane hayatına girdiğinde bunu ilk elden grmşti. Kendisine takıntılı bir sapık olduğu ortaya çıktığında, arkadaşları onu terk etmişti. Bazıları dayanmaya çalışmıştı, ama sonunda kendilerini korumak için uzaklaşmışlardı. Rachel, en yakın arkadaşı Alison'ın evinde kaldığı gece, Alison'ın arabasının lastikleri kesilmişti. Alison'ın düşünmesi gereken bir bebeği vardı. Rachel, Alison'ın uzaklaşmasını suçlamadı, ama bu ona bir ders olmuştu. Erkeklere sorunundan bahsetmemesinin gerçek nedeni buydu. Onlara peşinde olan tüm sorunları duyduklarında, ilişkilerini yeniden dşneceklerinden korkuyordu.

Rachel el fenerini uzattı. Uzakta Mel'in evine giden sapak görünüyordu. Kulbesinden ışık geliyordu. Bir ürperti geçti içinden. Burası çok karanlıktı. Evdeyken ve Max ile verandada otururken karanlık yumuşak bir şeydi, ama şimdi uğursuz görünüyordu. Uzakta görünen o küçük ışık sıcak ve davetkrdı.

Bu çok saçmaydı. Evi yarım milden daha az bir mesafedeydi. Kasabanın en çılgın komplo teorisyenine koşup

. Onun evinin önünden geçip doğruca eve gidecekti.

Rachel arkasında bir ses duydu. Dönüp yola baktı. Bir araba geliyordu, ama farlarını göremiyordu. Arabanın durduğunu duydu, muhtemelen kendi terk edilmiş aracına bakıyordu. Arabası yolun büyük bir kısmını kaplıyordu. Birinin yardıma ihtiyacı olup olmadığını anlamak için bir yerlinin durması çok doğaldı. Hatta eve dönen Rye bile olabilirdi. Belki de geri dönüp arabasının yanında kalmalıydı.

Durdu. Rye farları yakmadan araba kullanmazdı. Kim farları yakmadan tehlikeli bir yolda araba kullanır ki? Rachel'in midesi panikle dolmaya başladı. O kişi şimdiye kadar seslenmemiş miydi? Arabasına bakan kişi çok sessizce hareket ediyordu.

Konumunu belli etmek istemediği için el fenerini kapattı. Ay ışığında, arabasının etrafında hareket eden bir vücudun belirsiz silüetini görebiliyordu. Bir erkek olduğuna bahse girerdi. Tıknazdı, ama iri yapılı bir kadın da olabilirdi. Buralarda onlardan çok vardı.

Tüm içgüdüleri ona kaçmasını söylüyordu. Eğer onu bulursa, kararını yeniden düşünmek için zaman kalmayacaktı. Tommy'nin onu yakalaması ilk kez olmayacaktı. Nefesini tutarak, Rachel yoldan çıkıp çimlere doğru ilerlemeye başladı. Orada daha sessiz olacaktı ve Mel'in evine gitmesi gerekiyordu. Mel'in bir telefonu vardı, sabit hatlı. O, telefonun uzaylı istila gücü tarafından dinlendiğini düşünüyordu, ama telefon çalışıyordu. Orada saklanıp Rye'ı arayacaktı. Kalbi, gölgeli figürün onu takip edip etmediğini görmek için izlerken hızla atıyordu. Son birkaç yıldır yaşadığı tüm korku birdenbire onu sardı. Hayatta kalma içgüdüleriyle doluydu. Her biri tek bir şeye odaklanmıştı: önündeki yol. Her şey yolunda olsaydı, ya araba geçip giderdi ya da biri onu ararken adını seslenirdi. Kasabadaki herkes onun o Jeep'i sürdüğünü biliyordu. Her şey yolunda olsaydı, birinin "Rachel" diye bağırdığını duyacak ve o sesi tanıyacaktı.

Rachel, her şeyin yolunda olmadığı anlaşılınca ağaçların arkasına geçti. Yolda yürüyen birinin çıkardığı

yolun kenarında bir ışık belirdi. Birisi el fenerine sahipti ve onu arıyordu.

Rachel hiç düşünmeden koşmaya başladı. Elindeki el fenerini düşürdü. Uzakta görünen kulübeye doğru koşmaya başladı. Mümkün olduğunca sessiz olmaya çalıştı, ama adrenalin ve panikle koşuyordu. Ayak sesleri ormanda yankılanıyordu. Adamın onu gördüğü ve peşine düştüğü anı hissedebildiğine yemin edebilirdi.

Rachel koşarken başını çevirip onu kovalayan adamı görmeye çalıştı. Kim olduğunu biliyordu. Hiç şüphe yoktu. Onu bulmuştu ve her zaman söz verdiği şeyi yapacaktı. Onu parçalayacaktı. Onun kanında yıkanacaktı. Dinleyecek olan herkese dua ederken gözyaşları yüzünden akıyordu.

Uzakta bir şey gördü, ama belirsiz ve bulanıktı. Önemli değildi. Onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu. Onun kendisini avladığını biliyordu. Ağaç dalları yüzüne çarpıyordu ama o aldırış etmedi. Kısa etek ve spor ayakkabı giyyordu. Çalılar bacaklarını binlerce küçük bıçak gibi çiziyordu. Koşmaya devam etti. Ayağı yerde bir şeye takıldı ve tökezledi, dizi sert toprağa çarptı. Orada bir acı patladı ama kendini zorlayarak ayağa kalktı, dengede kalmak için ince kavaklardan birine tutundu. Acıdan çıkacak olan iniltiyi bastırdı ve ıstıraba rağmen koşmaya devam etti.

Dizindeki acı, onu yakalarsa yaşatacağı acıya kıyasla hiçbir şeydi.

Onun arkasında olduğunu, her adımda yaklaştığını hissedebiliyordu. Adam sessizdi, ama paniği içinde sanki ağaçlar bile onun adını çağırıyor gibiydi.

"Liz..." Adı, onu hapsetmeye çalışan titrek yaprakların arasından düşüyor gibiydi. "Liz."

Ama o artık Liz değildi. O Rachel'dı. Eskisinden daha güçlüydü. Adam onu şu anda kovalıyor olabilir, ama o kaçacaktı. Hayatta kalacaktı.

Sol omuzu sert bir şeye çarptı ve poposunun üzerine düştü. Bir gölge görüşünü kapattı ve bir anlığına

tam bir dehşet onu sardı, ta ki yukarı bakıp uzanan bir el görene kadar. Mel onun üzerinde duruyordu. İnce bir adamdı, ama şimdi askeri üniformasıyla ona çok sağlam görünüyordu. Elinde kocaman bir silah tutuyordu. Gözleri ormanı tarıyordu. Tuhaf bir adam olabilir, ama silah kullanmakta yetenekliydi.

"Zamanı geldi mi?" diye sordu Mel, eğilip onu kaldırırken.

Titrek bacaklarla, onun yanında ayağa kalktı. Adam, eline bir şey tutuşturdu. Soğuktu ve metalden yapılmıştı. Bir tabanca. Evet, elinde çok iyi hissettiriyordu. Hemen emniyet kilidini açtı ve koruyucu bir duruş aldı. Polislerin onu koruyamayacağını anladığında silah kullanmayı öğrenmişti. O günü dün gibi hatırlıyordu. Tommy ona katıldığında öğle yemeği için oturmuştu. Kabinin içine yanına kaydı ve onu tamamen donakaltacak şekilde şok etti. O pislik orada oturmuş, buzlu çayını yudumlarken, ona geri dönmezse ona yapmayı planladığı her şeyi sakince anlatmıştı. Ona bir son tarih vermişti. O da polisi arayacağına söz vermişti. O sadece gülmüş ve bunu kanıtlamasını söylemişti. Ertesi gün köpeğini öldürmüştü ve o da silah ruhsatı için başvurmuştu.

"İstila başladı mı?"

Sesi titreyerek cevap verdi. "Hayır Mel, bence bu bir insan."

"Onlar da senin böyle düşünmeni istiyorlar," dedi Mel mantıklı bir şekilde. "İyi adamlar mı, kötü adamlar mı olduğunu bilmek istiyorum."

"İyi adamlar mı var?" Rachel sadece kötü adamları duymuştu.

"Tabii ki var." Mel sakın ve soğukkanlıydı, sanki hareket eden her şeyi öldürmeye hazır silahlarla tetikte beklemek yerine hava durumu hakkında konuşuyorlarmış gibi. "Dışarıda bazı iyi adamlar var. Bazen kaybolurlar ya da kötü adamlardan kaçarlardı. Konuştuğum bir çifte göre, yanlışlıkla varoluş düzlemlerini ayıran duvarlardaki gözyaşlarından düşüyorlar. Her zaman iyi adamlar ve kötü adamlar vardır, Bayan Rachel. Dünya böyle işliyor." Bir an dinledi. "Ama dışarıda kim varsa, artık gitmiş. Geri çekilmiş."

Uzakta bir araba geçti. Farları yanıyordu. Aynı araba olup olmadığından emin olamıyordu. Şimdi kendini biraz aptal hissediyordu. Ya yolda bırakılmış bir arabayı kontrol eden birini görmüş olsaydı? Hemen kötü bir duruma girmiş, travma sonrası stres bozukluğu saat gibi çalışmaya başlamıştı. Rachel derin bir nefes aldı. Muhtemelen korkmuş kampçılardı.

"Neden eve gelmiyorsun?" diye teklif etti Mel. "Biraz orbam var, adamlarını arayıp seni almaya gelmelerini söyleyebiliriz."

Rachel başını salladı ve onu takip etmeye başladı. Ormana doğru baktı, ama artık her Şey sessizdi. Aşırı tepki vermişti.

"Ve Bayan Rachel, bence o Kent çocuklarından uzak durmalısınız," dedi Mel ciddi bir Şekilde, dedikoduların doğru olduğunu kanıtlayarak. "O ikisi sadece bela gibi görünüyor. Yaşlı Max'in bunu hoş karşılayacağını sanmıyorum ve Rye muhtemelen onları hapse atacaktır."

Mel'in kulübesinin kapısı açıldı. Rachel paniğini atlattı.

Bliss'te güvendeydi.

On Dördüncü Bölüm

"Şimdi nereye gitti?" Max dönüp piknik alanının bulunduğu geniş, ferah parkı etrafına baktı. Rachel'ı artık göremediğini fark edince kalbi sıkıştı. Süper sevimli bir arı gibi etrafta vızıldamak zorunda mıydı?

"Stella'nın standına geri döndü," diye cevapladı Rye, dinlenmek için uzandığı yerden sakın bir sesle. Dirseklerine yaslanarak kalabalığı seyretti. "Nell ve Henry'nin standına gitti, bir şey bıraktı ve geri döndü. O iyi. Şey, oradan bir şey almış gibi görünüyordu, bu yüzden bir rüya yakalayıcı ya da tuhaf bir çömlek için bir yer bulmamız gerekebilir."

Fuar alanı, battaniye ve yorganların üzerinde piknik yapan ya da yumuşak çimlerde oturan insanlarla doluydu. Çevrede, satıcıların yiyecek servisi yaptığı ya da mal sattığı birkaç çadır vardı. Ya da Delphine Dellacourt gibi medyumların fal baktığı çadırlar. Bir satıcı, dönme dolap ve tilt-a-whirl getirmişti.

Parkın kenarına büyük bir sahne kurulmuştu. Nell'in Moğol boğaz şarkısı denemesi de dahil olmak üzere birkaç müzik dinlemişlerdi. Max, akşamın müzayede kısmına geçtikleri için çok mutluydu. Bu, işlerin yavaşlamaya başladığı anlamına geliyordu.

Herkes Kurucular Günü için dışarı çıkmıştı. Bu gün, Bliss'in uzun tarihini ve kasabayı kuran büyük adam ve kadınları kutlamak için ayrılmıştı. Kimse kasabanın 1968'den beri var olduğunu, bir grup hippinin burasını güzel bir komün haline getirmeye karar verdiğini söylemedi. Max, Rachel'ın şeftali turtası dilimlerini dağıtırken gülümsedi. Kendi annesi de o hippilerden biriydi.

Virginia'daki evini terk edip Colorado'ya gelmeden önce ülkeyi dolaşmıştı. Babalarıyla tanışmış ve bir çiftçinin karısı olmuştu. Max ve Rye, Bliss'te doğan ilk çocuklardı.

Annesi Rachel'ı çok severdi.

"Rachel annemle çok iyi anlaşmıştı," dedi Rye, sık sık aynı şeyi düşündükleri anlardan birinde. Max bunu sorgulamadı. İkizlerin yaşadığı şeylerden biriydi bu. Hayatları boyunca hep böyle olmuştu. Max, bunu yaşamayan tüm insanlar için üzülüyordu.

"Brooke ile iyi anlaşılıyor gibi görüldüğüne sevindim." Max, Rachel'a bakarak, Brooke'un savunmasını nasıl aştığını merak etti. Brooke, birkaç günde bir Rachel ile telefonda konuşmaya başlamıştı. Küçük kız kardeşi tam bir baş belasıydı. Brooke, daha önce birden fazla kadını korkutup kaçırmıştı. Ancak Rachel'ı kollarını açarak karşıladı. Zaten Rachel'ın gelinliğini dikmekten bahsediyordu. Rachel bunun için henüz çok erken olduğunu söyleyerek itiraz etmişti. Max ve Rye'in çoktan yüzük aramaya başladığını bilmiyordu. Pazartesi gününden sonra, ondan ne istediklerini açıkça söyleyeceklerdi. Max, Rachel'ın bunu kabul edeceğini ummak zorundaydı.

Stefan sahneye çıkarak bir sonraki müzayede ürünlerini duyurdu. Bir sürü yerel sanat eseri çoktan müzayedede satılmıştı. Bazı yerel işletmeler de ürünlerini müzayedeye çıkarmıştı. Stelliteklif sunmuştu bir bir bir içeren bir Pasta içeren aylık

Bliss Repertory Tiyatrosu sezon biletleri sunmuştu. Henry ve Nell performans sanatı dersleri sunmuştu. Tüm gelirler sanatçılar için bir burs programı olan Talbot Vakfı'na gidecekti. Çok fazlaydı. İçinde sabırsızlık kabardı. O gelmişti çünkü

Rachel ona öyle emretmişti. Çiftliğe dönmek için sabırsızlanıyordu. Rachel'ı eve kapatıp, harekete geçmeye hazır olana kadar içeride tutmak istiyordu. Ya da belki onu sonsuza kadar kilit altında tutacaktı.

Dün gece neredeyse kalp krizi geçirecekti. Önce Rye ile birlikte lokantaya girip Rachel'ın orada olmadığını ve en az yüz yirmi kez aradığı halde cep telefonuna cevap vermediğini fark ettikleri an vardı. Rye onu sakinleştirdikten sonra, Rachel'ın eve gitmek için kullanacağı yolu takip etmeye başladılar.

. Callie, Bronco'nun telsizinden Mel'in Rachel'ı kulübesinde tuttuğunu söyleyince, onun terk edilmiş cipine ulaşmışlardı. O çılgına borçluydu ve ödeme olarak ayda en az bir uzun komplo teorisini dinleyeceğine söz verdi. Başını sallayacak ve sözünü kesmeyecekti. Bu bir fedakârlıktı, ama buna değdi.

Mel'in evine vardıklarında Rachel sakinleşmişti, ama Max onun kötü bir gece geçirdiğini anlayabilirdi. Her seste irkiliyordu ve Max onun neler yaşadığını merak ediyordu. Rachel uyurken onu kucakladı ve pazartesi gününden sonra da onun kollarında olacağına dair kendine söz verdi.

Max gözlerini Rachel'dan ayırmamaya çalıştı, ama şimdi önünde iki çift kovboy çizmesi ve çok dar Wrangler kot pantolon vardı. İki kovboy gömleği geniş omuzları örtüyordu ve Max'in bakışları, erkekçe kafaların üzerinde duran iki eski kovboy şapkasına kadar uzanan çizgiyi takip etti. O çocuklar yerlerinden kalkmalıydı. O ve Rye'in üzerinde durdukları battaniyenin önünde duruyorlardı ve ikisi de onlardan başka bir yere bakıyordu.

"Lanet olsun, kardeşim," dedi kendini beğenmiş bir ses, "bu kadın çok güzel."

Max başını kaldırdı ve Rye'in dikkatinin, pikniğin başında Rachel'in onlar için düzelttiği battaniyenin yakınında duran iki genç kovboya odaklandığını fark etti.

Tamam, bu oldukça komikti. Max, yirmili yaşlarda olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladı. O da cahil bir aptaldı. Ve onunla Rye'in aklında tek bir şey vardı.

Max etrafına bakındı, kardeşlerin dikkatini çeken genç bayanın kim olduğunu anlamaya çalıştı. Onların yakalamaya çalıştıkları kişiyi yakalayabileceklerini görmek eğlenceli olabilirdi. Tabii ki kadın onları reddederse çok komik olurdu. Her halükarda, Rach'i beklerken zaman geçirmek için eğlenceli bir yol olurdu.

"Haklısın. O muhteşem," dedi uzun boylu olan. Elleri belindeydi. Hafifçe döndü ve kemerinde, onu bir şeyin rodeo şampiyonu ilan eden devasa bir toka vardı.

Rye ve Max birbirlerine baktılar. Max, bunların oyuncaklarını paylaşan kardeşler olduğunu hemen anladı. Kardeşinin de kendisiyle aynı şeyi düşündüğünü biliyordu. O çocuklar av peşindeydiler ve şanslı bir kadın hayatının en heyecanlı anlarını yaşayacaktı.

Yoksa çocuklar soğuk bir şekilde reddedilirdi.

Stefan mikrofona vurdu. "Bayanlar ve baylar..."

Ama Max hala genç halini izliyordu. Rachel'a kovboyları göstermesi gerekecekti. Onları eğlenceli bulacaktı.

"Beni etkileyen o göğüsler," dedi kısa boylu olan. "Onlara dokunmak için sabırsızlanıyorum."

Kardeşi, hoş bir şey düşünüyormuş gibi iç geçirdi. "O saçların yayılmasını görmek için sabırsızlanıyorum. O rengi seviyorum. Sence amcığı da çilek sarısı mıdır? Acaba sattığı turta gibi kokuyor mu?"

"Ne!" diye bağırdı Max, elindeki birayı neredeyse döküyordu. O aptalların kendi kadını hakkında konuştuklarını fark edince, birayı yere bırakıp tamamen unuttu ve ayağa fırladı.

Rye hemen yanındaydı.

"Hey, biranı dökme, ihtiyar," dedi kısa boylu olan, Stetson şapkasını kaldırarak. "Hayatında içebileceğin bira sayısı sınırlı. Her birinin tadını çıkarmalısın."

"Hadi, Shane," dedi diğeri. "Sanırım açık artırma başlamak üzere. O tatlı kızın zamanını satın almayı kaçırmak istemiyorum."

"Affedersiniz bayım," dedi ilki, Rye'ın etrafından kibarca geçerek. "Bu gece için bir randevu almamız gerekiyor."

Sahneye doğru havalı havalı yürüdüler, ama Max veda sözlerini duydu. "Aferin Shane. Yaşlılarımıza karşı her zaman kibarsın."

"Büyükler!" diye bağırdı Max.

Herkes başını çevirdi, ama genç kardeşler arkasına bakmadı. Max yumruklarını sıktığını hissetti. Onun kadınına bakıyorlardı ve sadece kendisi ve kardeşi hakkında konuşulması gereken kısımlarını konuşuyorlardı ve evet, bunun ne kadar tuhaf geldiğini biliyordu ama umursamıyordu. Daha azı için bile daha önce dayak atmıştı.

Rye, kardeşini durdurmak için elini uzattı. "Sakin ol." Rye'ın gözleri, önlüğünü çıkarıp düzgünce katlayan Rachel'ın üzerindeydi. "O çok güzel bir kadın. Onu çekici bulan her erkeği dövemezsin."

"İzle de gör," diye homurdandı Max.

Kardeşi iç geçirdi. "Rachel'ı utandırma. Uslu durman gerekiyor."

Teeny ve Marie yaklaştılar. Teeny ve Marie, annelerinin en yakın arkadaşlarıydı. Kardeşler büyürken onlara teyze gibi davranırlardı. Anneleri öldükten sonra, hastanede yanlarında oturan Teeny ve cenaze işlemlerini üstlenen Marie olmuştu. Aileleri, Bliss'teki tüm aileler gibi birbirine bağlıydı. Brooke, gençlik yıllarında Trading Post'ta çalışmıştı ve Teeny'nin oğlu, Rye'in yardımcısıydı.

"Kardeşini dinle, Maxwell," diye uyardı Marie. Max, altmış yaşındaki kadına baktı. Kadın sağlam yapılıydı ve ciddi bir havası vardı. "Sakin ol. O iki çocuktan daha önemli şeyler için endişelenmen gerek. Bütün kasaba Rachel'ı biliyor. Hepimiz ona göz kulak oluyoruz. O orospu çocuğu kasabamıza adını atarsa, kadınlar grubu onu vuracak. Soru sormadan. Onun bana nasıl vurmam gerektiğini açıklaması için beklemeyeceğim. Onu çabucak ortadan kaldıracam."

Max ve Rye, Callie ve Logan'a kasaba halkına Rachel'ı gözetlemeleri için haber vermeleri konusunda konuşmuşlardı. Görünüşe göre işe yaramıştı. Şimdi Rachel'ın bunu öğrenmemesini ummak zorundaydı. "Siz Rach'i gözetlerken, ben de iki pislik kardeşi öldürebilirim."

"O genç çocuklar tamamen kibir ve çekicilikten ibaret," dedi Teeny, başını sallayarak. "Endişelenecek bir şey yok. Rachel dün gece onları reddetmişti."

"Ne?" Bu kez Rye'in haykırmaya sırası gelmişti.

Marie bir anlığına ona baktı. "Duymuş olursun diye düşündüm. Bütün kasaba bunu konuşuyordu. Kent kardeşler lokantaya gelip Rachel'a çıkma teklif ettiler. İki kişinin bir kişiden daha iyi olduğunu söylediler."

"Ama Rachel onlara bir erkek arkadaşı olduğunu söyledi." Teeny gözlüklerini burnuna itti. Gözlükleri sürekli düşüyordu. Komplo kurar gibi öne eğildi. "Stella, Rachel gittikten sonra onun hakkında konuştuklarını söyledi. Çok ilgileniyor gibiydiler. Rachel'ın bir erkek arkadaşı olması onları hiç ilgilendirmiyordu."

Max, onun hakkında konuştuklarına emindi. Dün gece telefonu açmalıydı. Rachel ile baş başa vakit geçirmek istemişti, ama...

Artık, genç erkeklerin iyi bir dayak yemesi gerektiği konusunda onu arayan biri olursa diye, telefonlara her zaman cevap verecekti.

Rye, kadınlara sessiz olmalarını dilercesine bakıyordu. "Max'e de söylediğim gibi, ona asılan her erkeği tekmelemesi mümkün değil. Önemli değil. Rachel halletti."

"Bugünkü müzayedede son bir ürünümüz kaldı," dedi Stefan yumuşak bir sesle.

"Bakın." Rye sahneyi işaret etti. "Neredeyse bitti, sonra Rachel'ı eve götürebiliriz. Rodeo kovboylarının şehvetli bakışlarından uzaklaşacak."

Belki de bir daha çiftlikten hiç ayrılmayacak. Lanet olası kovboylar. "Buna sadece yetişkinlere özel bir ödül diyelim. Biri Farley

kardeşlerin dikkatini dağıtsın. En güzel vatandaşlarımızdan biri, bir akşam için kendini müzayedeye çıkarmayı kabul etti," dedi Stefan gülerek. "Bu, Talbot malikanesinde fantastik bir randevudan oluşacak. Akşam yemeği, dans ve rıza gösteren yetişkinler arasında olabilecek her şeyden ibaret."

Herkes açık artırmaya çıkarılan bu baharatlı madde hakkında konuşuyordu.

"Bak, eminim Jen hakkında konuşuyorlardı. Jen kendini açık artırmaya çıkaracak kadar çılgın olan tek kişi." Rye dikkatini Kent kardeşlerin sahnenin yanında durdukları yere çevirdi. "Neredeyse salya akıtıyorlar. Stefan o aptallardan iyi para koparacak ve sonra Rachel'ı tamamen unutacaklar."

"Size bizim..." Stefan, genç bir kadın sahneye çıkınca sözünü kesti. "Sana ne demeliyim, Rachel?"

Kadın gülümsedi ve omuz silkti. "Bana aşk kölesi diyelim."

"Harika." Stefan onu nazikçe sahnenin önüne itti. "Aşk kölemiz için teklif var mı?"

"Beş yüz dolar," diye bağırdı Kent kardeşlerden biri.

Max gözünün seğirdiğini hissetti. Bağırması gerektiğini biliyordu, ama uzuvları hareket etmiyordu. Öfkeyle felç olmak böyle bir şeydi. Neden her şey kırmızı bir parıltıyla kaplıydı? Sanki biri görüşünün üzerine ince, kırmızı bir örtü çekmiş gibiydi. Her şey yavaşlamış gibi görünüyordu ve tuhaf bir sükunet onu sarmıştı. Evet, bunu yapacaktı. Sonunda tamamen psikopatlaşacak ve

tüm kasaba haklı çıkacaktı. O kibirli pisliklerin yanına gidip ilkini parçalayacaktı. Bir sürü kemiği kıracak ve avının çığlıklarını dinleyecekti. Sonra diğerini ölen kardeşinin bacağıyla öldüresiye dövecekti. İyi bir plandı. Mantıklıydı.

Kendi kardeşine baktı. Rye onu yükselen öfkesinden kurtaracaktı. Rye sakinleştirici sözler söyleyecekti. Rye onu ikna edecek ve doğru seçimi yapmasını ve hapse girmemesini sağlayacaktı.

Rye, genç kovboyları işaret ederken yüzü kızarmıştı. "Sen, şimdi öldür Max."

Siktir *git*. Rye bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsa, o zaman serbestti. Max, kadını o gece için satın almaya çalışan aptallara doğru yürümeye başladı. Bu, onların dünyadaki son geceleri olacaktı. Onları acı ve dehşet içinde, kendi testislerini yiyerek üzücü bir şekilde gönderecekti.

"Maxwell Harper, hemen orada dur," dedi Rachel mikrofondan.

"Hayır." Max, Rachel'a bağıırken hızını bile kesmedi. Rachel onu vazgeçiremezdi. Bu onun kutsal hakkıydı. "Onları öldüreceğim. Senin lanet aşk kölen olarak geceyi seninle geçirmeyecekler."

Rye, avlarına doğru ilerlerken hemen arkasındaydı. Kent kardeşler yerlerinde durdular. Max ve Rye'in yaklaşmasını izlerken yüzlerinde alaycı bir gülümseme vardı.

Max, Rachel'ı sahnede ayağını yere vururken gördü. Bu, onun aptal gibi davrandığını düşündüğünde yaptığı şeylerden biriydi. Onunla yeterince uzun süre yaşamıştı ve o bakışı tanıyordu.

"Şey, ben öyle bir plan yapmamıştım. Daha çok senin beni satın alacağını düşünmüştüm, Max," dedi kız sinirli bir şekilde.

Max durdu. Bir an için kovboyları unuttu.

Rachel ona bakıyordu. "Bunu planladın mı, bebeğim?"

Eğildi ve elini mikrofonun üzerine koydu. Bu, ona göğüslerinin kremsi tepeliklerini mükemmel bir şekilde görme fırsatı verdi. Kent kardeşlere de aynı fırsatı verdi. "Evet. Sürpriz olduğunu biliyorum, ama eğlenceli olabilir. Bütün geceyi senin sevgilin olmak için planladım.

Köle, Max. Çoğu zaman kontrolü ele aldığımı biliyorum, ama bir kez olsun benden biraz itaat etmemi hoşuna gideceğini düşündüm.

Bu düşünceyle penisi sertleşti ve Rachel'ın bunu fark ettiğini biliyordu. Kahretsin. Stefan'ı, Rachel'ın bunu yapmasına izin verdiği için öldürecekti. Bu çok tatlıydı ve Rachel, başka erkeklerin de teklif vereceğini düşünmemişti. Tek teklif verenin kendisi olacağını düşünmüştü ve zaten bedavaya yattığı bir kadınla yatmanın bu kadar pahalı olacağını bilemezdi. Bu iyiydi. Belki bu, Rachel'ın kendini değerli hissetmesini sağlardı. Seks için bir ton para harcamak eğlenceli bir sapıklık olabilir. Bu seferlik. "Tamam. Beş yüz bir dolar."

Rachel'ın onun ezici artışına gözlerini devirdiği fark edilmedi.

Kent kardeşler de güldüler.

"Altı yüz," Shane adındaki adam teklif etti. Rachel'a göz kırptı. "Bence buna değersin, tatlım. Eminim yaşlı adamın bir sonraki teklifi altı yüz dolar elli sent olacak. Yani, on yıllarca çalışarak o kadar para biriktirmişse tabii."

Max homurdandı. Bir adım öne çıktı, ama Rye onu geri çekti.

Rye Stefan'a baktı. "Max bin dolara çıkacak."

"Ne?" Max yüzünü buruşturdu ama bekleyiş içinde duran Rachel'a baktı. Onun büyük yeşil gözleri onu izliyor ve ne kadar değerli olduğunu soruyordu. Bu kadar çok paraya değer miydi? Elinde değildi. Ucuz alışverişe inanıyordu ve Rachel bu gece kupon kabul etmiyordu. "Peki."

Kent kardeşler sıırttı. "İki bin."

Max etrafındaki insanların konuşmalarını duyabiliyordu. İki bin doları yoktu. Lanet olası bir iş kuruyordu. Hapse girecekti çünkü Rachel'ın iki rodeo kovboyunun aşk kölesi olmak için gün batımına doğru yürüyüp gitmesine izin veremezdi. *Lanet olası* bir anlaşma olmayacaktı, Demi Moore'un *Indecent Proposal* filmindeki gibi. Stef'in kadını kendisine dışında başka birine satmasına izin vermeyecekti ve ne yazık ki o lanet olası bir cimriydi.

"İki bin beş yüz," diye Rye'ın söylediğini duydu.

Onu seviyordu. Onu çok seviyordu. Hayatının en iyi seksi olsa iyi olurdu çünkü kardeşine sonsuza kadar borcunu ödeyecekti.

"Diğerinin teklif verdiğini sanıyordum," diye şikayet etti Kent kardeşlerden biri.

Stefan sahnedeki yerinden aşağıya baktı. "Hanginiz teklif veriyor? Para biriktirilemeyeceğini bilmelisiniz. Eğer bunu yaparsanız, ikiniz de ödülü paylaşmak zorunda kalırsınız."

"Bununla bir sorunumuz yok. Paylaşmaya çok istekliyiz." Shane, Rachel'a ateşli bir bakış attı. "Oradaki ikisinin istemediğini duyduk. Bayan Rachel'a gerçekten iyi vakit geçirteceğiz. Ona iki erkeğin ne kadar iyi olabileceğini göstereceğiz."

Max onlara iki erkeğin ne kadar parçalanmış olabileceğini gösterecekti. İki erkeğin ne kadar parçalanabileceğini. İki erkeğin içinde ne kadar çok şey olduğunu. "Üç bin," diye bağırdı Rye. Genç adamlara baktı.

"Üç bin ve sizi öldürmem. Bir dolar bile fazla verirsiniz, tüm bahisler iptal olur. Onu serbest bırakırım ve gecenizin nasıl biteceğini hiç sevmeyeceksiniz."

Max konuyu ele aldı. Sesi alçaktı, bu yüzden Rachel onu duyamadı. "Bu adil bir kavga olmayacak, çocuklar. Kadını almaya kalkışırsanız, hayatınızın geri kalanında arkanızı kollasanız iyi olur. Anladınız mı?"

"Anlıyorum," dedi uzun boylu olan. "Aslında, sadece iki bin dolara kadar gidebiliriz."

Shane iç geçirdi. "Kahretsin. Sanırım başka bir yerde teselli bulmamız gerekecek. Sizin bir kız kardeşiniz yok, değil mi?"

Rye elini kardeşinin göğsüne dayadı.

"Kız kardeşimden uzak dur, pislik," diye bağırdı Max. Onları önce öldürürdü. Aslında bunu yapmak istiyordu.

Rye, Max'i ittiğinde Kentler gülüyordu. "Sakin ol, Max."

Max, olması gerektiği kadar sinirli görünmeyen kardeşine baktı. "Şimdi de kız kardeşimizi konuşuyorlar."

Rye ciddi şekilde sinirlenmiş görünüyordu, ama kovboylara değil. "O Denver'da güvende, Max. Bu gece bir köle satın aldığımız gerçeğini hiç düşündün mü? İkimiz için bir köle satın aldık."

Max'in ağzı açık kaldı. Rachel'ın Stefan'la konuştuğu sahneye baktı. "Bunun ne anlama geldiğini bilemez.

Sadece öyle diyordu."

Rachel, Stefan'ın yanında gelen sarışın bir kadınla konuşurken Stefan sahneden indi. Rachel'a açık talimatlar veriyor gibiydi.

Max, zarif ve rahat giyimli Stefan'ı durdurdu. "Bu randevu için borçlandım... Akşam yemeği falan, değil mi? Köle kısmı şakaydı."

Stefan kaşlarını çattı. "Eğer şaka yapıyorsa, Lana bütün sabahını onu eğitmekle boşa harcamış demektir. Rachel taleplerinde çok netti. Akşam için uygun bir itaatkar olmak istiyordu. Aşk kölesi olmanın biraz daha seksi olduğunu düşünüyordu, ama D/s kuralları geçerli. Bu akşam cinsel olarak itaat etmeye hazır. Bir güvenlik kelimesi var ve senden ne isteyeceğini anlıyor. Konuk evine ihtiyacın olabilecek her şeyi stokladım. Prezervatif, kayganlaştırıcı, oyuncaklar, isteyebileceğin her şey var. Jakuzi de hazır. Akşam yemeği de hazır olacak. Tüm gece çıplak kalmayı planladığı için hizmetçilerin bulunmamasını istedi. Şaka yaptığını sanmıyorum."

"Kahretsin." Max, Kent kardeşlerin genç kızlarını tekmeleme ihtiyacını tamamen unutmuştu. Rachel'ın çıplak ve onların isteklerine boyun eğen hali, onun anlayabileceğinden çok daha fazlasıydı.

"Beni eve götürecek birini bulurum kardeşim," dedi Rye. Max, kardeşinin sesindeki hayal kırıklığını fark etmedi.

"Hayır," dedi Stefan sertçe. "Kurallar konusunda ciddiydim, Rye. Paranı yatırırdıysan, ödülü de paylaşırsın."

"Bu saçmalık. Ona bunu yaptıramazsın," dedi Rye

Stef güldü. "Bu kuralı ben koymadım. Rachel koydu."

Rye'in sırtına vurdu. "Kadınları tanıyan bir adamdan tavsiye al. O hazır. Bütün bu olay, ikinizin paylaşmak zorunda kalması için ayarlandı. O, ikinizin ona verebileceği her şeyi istiyor. Git ve kadını al."

Max ve Rye söz konusu kadına döndüler. Lana ona bir anahtar uzatıyordu. Bu, üçünün ilk kez bir araya geleceği Stefan'ın misafir evinin anahtarıydı.

Max kardeşine baktı ve ikisinin de aynı şeyi düşündüğünü anladı.
Nihayet.

On Beşinci Bölüm

Bronco, Stefan Talbot'un misafir evinin önünde durduğunda Rachel derin bir nefes aldı. Sangre de Cristo Dağları'nın muhteşem manzarasına sahip, güzel inşa edilmiş bir kulübeydi, ama Rachel güzel manzarayı düşünmüyordu. Müzayedede kötü geçmişti. Tekliflerin beş yüz doları geçmeyeceğinden emindi, ama Stef'in getirdiği o pislikler tam da o rakamdan başlamıştı.

Ne düşündüklerini anlayamıyordu. Onu podyumdan aldıklarından beri neredeyse hiç konuşmamışlardı. Max ona gitme zamanının geldiğini söyledi. Rye SUV'yi getirene kadar birlikte beklediler. Max itiraz etmeden arka koltuğa oturdu ve parkten Stefan'ın evine kadar olan yolculuk, en azından gergin geçti. Adamlar gergin görünüyordu.

Rye SUV'yi park etti ve hızla dışarı çıktı. Max yolcu kapısını açtı, dışarı çıktı ve onu bekledi. Arabadan inmesine yardım ederken elini sıktı. Max'in kollarının onu sardığını hissettiğinde, hiç bu kadar minnettar olmamıştı.

"Seni seviyorum, Rachel," diye fısıldadı. Sanki bir şey arıyormuş gibi ona baktı. "Emin misin, bebeğim? Emin ol, çünkü bu tek gecelik bir şey değil. Bu, oyun oynayacağımız bir şey değil. Bu sonsuza kadar sürecek."

Rachel'ın gözleri doldu. "Seni seviyorum Max, ama bir yerlerde Rye'a da aşık oldum. Sanırım ikinize de ihtiyacım var. Bu senin için sorun olur mu?"

Max'in gülümsemesi güneşin tüm sıcaklığını barındırıyordu. "Beni daha mutlu edecek bir şey olamaz."

Onu sıkıca sarıldı ve Rachel içinden derin bir rahatlama hissetti. Max'i incitmiyordu.

"Ama Rach, bilmen gerek, seks konusunda ben yumuşak olanım. Rye talepkar olabilir."

Rachel bu söz üzerine gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissetti. Max de oldukça talepkardı. Bu söz onu biraz endişelendirse de, Rye bunun doğru olduğunu kanıtlıyordu.

"İkiniz sarılmayı bitirdiniz mi?" diye sordu Rye otoriter bir sesle. "İçeri girip akşamımızı başlatmak istiyorum."

Rachel başını salladı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Rye onu durdurdu. onu durdurdu.

"Birkaç şeyi açıklığa kavuşturmamız gerekiyor, Rachel." Rye onu çekti. ona yakın. Mavi gözleri, ona bakarken sert bir ifadeyle parlıyordu. "Seni istiyorum. Max kadar seni seviyorum. O kapıdan çıkarsan, ikimize ait olacaksın. Anladın mı?"

"Max'in benimle evlenmek istediğini anlıyorum." Rachel, ona meydan okumak için sapkın bir ihtiyaç hissetti. O, Rachel üzerinde bir tür otorite kurmak istiyordu, ama Rachel, bazı garantiler olmadan ona bunu vermeyecekti.

Rye'in şehvetli dudakları, elleri omuzlarından aşağı kayarken yukarı doğru kıvrıldı. O dokunuşla titredi. "Oh, bunu halledeceğiz, bebeğim. Ben de senden bir taahhüt istiyorum. Max yazı turayı kazandığı için yasal olarak onunla evleneceksin, ama benim de karım olduğundan asla şüphe etme. Beni bu konuda sına. Max'in sahiplenici bir pislik olduğunu düşünüyorsan, bana ne diyeceksin bilmiyorum."

Gülümsedi ve ellerini onun beline koydu. Yazı tura atma konusunu unuttu. Yasal olarak kiminle evlendiğinin önemi yoktu. "Sana sahiplenici pislik kocam diyeceğim."

Adam eğildi ve ilk kez dudaklarını onun dudaklarına bastırdı. Kısa ve çok, çok tatlı bir öpücüktü. "Çocuk istiyorum ve artık gençleşmiyoruz."

O da başını salladı. O da onları istiyordu. Daha önce hiç düşünmemişti, ama artık çocukları olmadan hayatını hayal edemiyordu. Colorado'nun Bliss kasabasında koşturup oynayacaklardı. Binmeyi öğrenecekler ve doğuştan hakları olan bu muhteşem vahşi doğada yaşayacaklardı. Dünyanın en iyi babalarına sahip olacaklardı. "O zaman beklememeliyiz bence."

Bir an sessiz kaldı ve elini tutup kalbine götürdü. "Benimle evlenir misin, Rachel?"

Kalbi konuşamayacak kadar doluydu, bu yüzden başını salladı.

"Benimle evlenir misin, Rachel? Dünyamızın merkezi ve çocuklarımızın annesi olur musun?" Max arkasına gelerek sordu.

Rachel, Harper ikizlerinin arasında kalmıştı. Onların sıcaklığı ve sevgisi, ruhunu daha önce hiç olmadığı kadar yatıştırdı. Rachel bir an için hareketsiz kaldı, çünkü sonunda evini bulduğunu biliyordu.

"Evet," dedi basitçe.

Max yanağına öptü. Rye öne eğildi ve dudaklarını alnına bastırdı.

Bu tatlı bir öpücüktü, elleri Rachel'in yanaklarını okşuyordu, ama formaliteler bittiği için elleri aniden gerildi. Rachel'in tüm vücudu da onunla birlikte gerildi. Artık seks yapmaya hazırdı, Rachel da öyle.

Rye bir adım geri çekildi ve onu bıraktı. "Rachel, kendini açık artırmaya çıkardığında neyi kabul ettiğini anlıyor musun?"

Gülümsemesi artık tamamen baştan çıkarıcıydı. "Evet, Rye. Seni ve Max'i baştan çıkarmak için yaptım. Durumu zorlamak istedim. İkinizi de istedim."

Max arkasında inledi. "Ve 'ikinizi de istiyorum' demenin işe yarayabileceği hiç aklına gelmedi mi? Buraya gelmek için Stef'e üç bin dolar vermek zorunda kaldık."

"Çok üzgünüm," dedi, alt dudağını ısırarak.

Rye kardeşine doğru başını salladı. "Para konusunda şikayet etmeyi bırak." Tekrar kadına döndü. "Hikayenin tamamını sonra dinleyeceğiz. Her hikayeyi sonra dinleyeceğiz. Şimdi, o kapıdan geçmeni istiyorum. İçeri girdiğinde, bizim kölem olacaksın. Sana verdiğimiz her emri yerine getireceksin. İtaatkar olacaksın. Stef, bugün Lana ile biraz zaman geçirdiğini söyledi, değil mi?"

"Stella'yla birlikte olduğunu söylediğinde mi?" Max, onun kendisini aldatacağına inanamıyormuş gibi sordu.

Başını sallamaktan başka yapacak bir şey yoktu.

"Cezasını çekebilir," dedi Rye, sesi Lana'nın amını kasılmaya zorladı. Lana'nın açıkladığına göre, ceza birçok

ve çoğunlukla aşırı zevkle sonuçlanırdı. "Rolünü anlıyor musun, Rachel?"

"Evet, Rye." Lana'nın, onunla konuşurken ismini veya "efendim" demesi gerektiğini söylediğini hatırladı.

"Harika," dedi Rye, memnun bir ses tonuyla. "İçeri gir, kıyafetlerini çıkar ve uygun pozisyonu al. Max ve ben birazdan yanına geleceğiz."

Lana'nın verdiği anahtarı kullanarak misafir evine adeta zıplayarak girdi. Onların ona ne yapacaklarını tam olarak bilmiyordu, ama bunu seveceğini biliyordu. Onlar onundu. Lana'nın ona açıkça söylediği tek şey, itaatkar olanın aslında kontrolü elinde tutan kişi olduğuydu. Bu rolü oynamak onun tercihi idi. Her şeyden çok sevdiği bu iki erkeğe cinsel gücünün bir kısmını vermekten fazlasıyla memnundu. Çoğu zaman kontrolü ona bırakıyorlardı. O da uzlaşabilirdi.

Giysilerini çıkardı çünkü onların onu içeriye kadar takip etmelerinin ne kadar süreceğini bilmiyordu. Tişört ve kot pantolonunun kırıışması umurunda değildi. Onları bir kenara itti, sonra odanın ortasına doğru yürüdü. Lana'nın ona öğrettiği gibi dizlerinin üzerine çöktü ve ayak bileklerinin üzerine oturdu. Ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde uyluklarının üzerine koydu ve sabırla bekledi. Bir dakikadan fazla geçmeden kapı açıldı ve Max ile Rye içeri girdi.

"Çok güzel," dedi Rye.

Gözlerini itaatkar bir şekilde aşağıda tuttu. Bu, her seviştiklerinde yapmak isteyeceği bir şey değildi, ama onları mutlu edecekse bu rolü oynayabilirdi.

"Çok güzelsin Rachel," dedi Rye. Sesinde memnuniyet dolu bir gülümseme duydu.

Lana'nın eğitimini hatırlayarak sessiz kaldı.

"Söylesene tatlım," dedi Rye, sesinde şüphe belirgindi. "Ne zamandır ikimizi de istediğini biliyordun? Son bir haftadır çok manipülatif davrandığını düşünüyorum."

"Hey..." Max onu savunmaya çalıştı.

"Hayır. Bir düşün. Aramıza girmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Tam yedi gün boyunca benimle dalga geçti. Bunun üzerimde yarattığı etkiyi bildiğinden şüpheleniyorum. Dürüst bir cevap istiyorum."

"Max vurulduktan sonra anladım. Hastanedeyken Max'in iyi olduğunu öğrendiğimde, ikinizi de elde etmek için bir hamle yapacağımı biliyordum." Eğer hikayeyi öğrenmek istiyorlarsa, onlara anlatacaktı. "Bu akşamı bir haftadır planlıyordum. Stefan'la müzayedede o sahneyi planladım."

Rye'in iç çektiğini duydu. "O aptal kardeşleri de mi getirdi?"

Dudaklarını ısırdı ve dürüst olmaya karar verdi. "Evet, büyük olanı bir sanatçı. Açıkçası, bu ikinizin aramızdaki ilişkinin yürüyeceğini görmenizi sağlamak için bir taktikti. Açık artırmanın bu kadar pahalıya mal olmasını hiç istememiştim."

Max homurdandı. "Stef o pisliklere şehirden tek yön bilet alsa iyi olur, yoksa o çocuklar hayatlarının dayaklarını yiyecekler."

Kirpiklerinin arasından, onların verimli bir şekilde soyunduklarını gördü. Rye kot pantolonunu kalçalarından çıkardı. Rye Harper'ın devasa penisini görünce ağzı sulandı. Penis karnından yukarı doğru uzanıyor, göbeğine kolayca ulaşıyordu. Penis sertleşmiş ve hazırды. Max de hazırды. Gömleğini bir kenara attı ve kot pantolonunu kolayca çıkardı. Max sandalyeye otururken gözleri ona parladı. Çıplaklığını umursamadan uzandı. Büyük eli sikini yavaşça okşadı. Sadece ısınmaktaydı. Kendini uzun süre okşayabilirdi.

Aniden Rye onun önünde duruyordu.

"Yukarı bak, Rachel." Keskin sesi, ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Sinirliydi. Rachel, gecenin iyi geçmesini istiyorsa bu gerginliği gidermesi gerektiğini biliyordu. Bu hafta Rye'ı çok zorlamıştı ve o da bunun etkilerini hissediyor gibiydi.

Rachel itaatkar bir şekilde gözlerini yukarı çevirdi. "Evet, Rye?"

"Bu oyunu seviyorum." İşaret parmağıyla Rachel'in çenesine dokundu. Rachel'in başını kaldırarak ona bakmasını sağladı. "En iyisinden öğrendim."

"Stef mi?"

Parmağıyla Rachel'in dudaklarını kapattı. "Konuşabileceğin zaman sana haber veririm." Bu onu rahatsız etti, ama sessiz kaldı.

Rye güldü. "Bunun bedelini sonra ödeyeceğim, bebeğim. Biliyorum. Sen pek itaatkar bir tip değilsin. Benim oyunlarımı oynarsan, ben de seninkileri oynarım. Ne dersin?"

Sessiz kaldı ama gözlerinden gülümsemesi belli oluyordu. Rye bundan memnun görünüyordu.

"Max, haftalardır bizim bu tatlı kadını sikiyorsun," diye başladı Rye.

"İstediğim kadar sık değil," diye cevapladı Max sakin bir şekilde. Rachel'in rahatlamasına neden olacak şekilde, mutlu görünüyordu. Burada olmaktan memnun gibiydi. Max'in paylaşmak istemediği herhangi bir korkusu varsa, artık yok olmuştu.

Rye sadece aç görünüyordu. Rye'in tüm vücudu kıvrılmış ve saldırmaya hazırdı. "Ağzı nasıl?"

Max inledi. Penisinin başı şimdi ağlıyordu. "O harika oral seks yapıyor. Seni kurutabilir. Senin yerinde olsam o ağzını sikerdim."

Rye kendini kontrol etti. Aniden büyük penisi giriş izni istedi. "Aç ağzını tatlım."

Onun itaat etmesini beklemedi. Penisinin şişkin başıyla dudaklarını okşadı. Kız ağzını açtı ve dilini penisinin altındaki küçük V'yi buldu. Dilinin ucuyla onu yaladı.

"Başını yala," diye homurdandı Rye.

Rachel, dilini onun mor sikiinin başının etrafında dolandırdı. Zaten yarıklarından sızan tuzlu sıvının tadını alabiliyordu. Onu yaladı ve dilini kaplamasına izin verdi, onun tadını çıkararak. Onun başını ağzına aldı ve hafifçe çekti.

"Siktir et, bekleyemem." Rye geri çekilirken inledi. Elini Rachel'in saçlarına geçirdi. "Ağzını sikeceğim tatlım, ve beni emip bitirdiğinde, ellerin ve dizlerin üzerinde Max'e doğru emekleyeceksin. Onu da emip bitireceksin. İkimiz de o güzel ağzını kullanacağız ve sana verdiğimizden bir damla bile kaybetmeyeceksin. Anladın mı?"

Kız, biraz uyuşturulmuş gibi hissederek, heyecanla dolup taşarak başını salladı. Sonra Rye, sert penisini yavaşça, istikrarlı bir şekilde ona soktu. Kızın çenesi, onun istilasına karşı gerildi.

"Rahatla, tatlım," diye emretti ve ağzını doldurdu. Kız burnundan nefes almaya odaklandı. "Ellerinle

. Testislerimle oynanmasını severim. Ağzını ve yumuşak ellerini her yerimde hissetmek istiyorum."

Kız elini uzattı ve ağır, sıkı testislerini nazikçe avuçladı. Adam zevkle inledi ve bir santim daha içeri girdi. Rachel, her küçük itişte adamın boğazının arkasına çarptığını hissedebiliyordu. Dilini adamın penisinin alt kısmı boyunca gezdirmeyi başardı ve adam tısladı.

"Siktir, bu çok iyi geliyor." Saçındaki el hızlandıkça sıkılaştı. "Ağzın cennet gibi. Beni sertçe em. Boşalacağım. Dayanamıyorum."

O adamı çok istiyordu, tüm bu haftalar boyunca kendini reddetmesinin sebebinin kendisi olduğunu biliyordu ve şimdi ona zevk veren kişinin kendisi olduğunu bilmek istiyordu. Yanaklarını çukurlaştırdı ve penisini ritmik bir şekilde emdi. Adamın tüm vücudu sertleşti ve kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyordu. Ağzını sertçe sikti. Saçını çekerek onu öne doğru çekerken penisini içeri itti. O, onunla doldu ve kontrolü bıraktı, ağzını kullanmasına izin verdi. Rahatladı. Adam, boğazının en derinlerine kadar sikti. Adamın başının gidebileceği en uzağa geldiğini hissettiğinde, onu yuttu ve testislerini nazikçe sikti.

"Siktir," diye bağırdı Rye boşalmaya başlarken. Rachel onun gerginleştiğini hissetti ve sonra ona verdiği her şeyi yutmaktan başka bir şey düşünmedi. Bir gram bile kaçırmadan öfkeyle yuttu.

Ağzında yumuşarken, Rye onu sikinde tutmaya devam etti.

"Hepsini yala, bebeğim." Sesi boğuktu. Elleri saçlarında gevşedi ve sevgiyle saçlarını düzeltti. Ona verdiği her şeyi yuttuğundan emin olunca, ağzından çıktı. Saçını çekerek ona bakmasını sağladı.

Rachel, onun tam olarak tatmin olmadığını farkındaydı. Daha fazlasını isteyecekti ve bunu hemen isteyecekti.

"Şimdi, oraya gidip Max'in sikini o sıcak dilinle yalamaya başlamadan önce, amımı görmek istiyorum."

"Ne?" Derin bir nefes aldı, ciğerlerine hava doldurdu. Vücudu gergin bir şekilde kıvrılmış, en ufak bir tahrikte harekete geçmeye hazırды.

Sevgilisinin parmağının bir dokunuşuyla yıldızları göreceğinden oldukça emindi.

"Kukumu görmek istiyorum dedim," diye tekrarladı Rye. "Uzan, bacaklarını aç ve kukumu görmeme izin ver."

"O şaka yapmıyor, bebeğim," dedi Max boğuk bir kahkaha atarak. "Gerçekten görmek istiyor. Seni görmek için günde en az bir kez bacaklarını açmanı isteyecek."

Rye ona baktı. Onun muhteşem yüzünde şaka yaptığına dair hiçbir ipucu yoktu. "Bekliyorum."

Tamam. İkisine de itaat edeceğine söz vermişti. Onların onu bir sanat eseri gibi izlemek isteyeceklerini tam olarak düşünmemiştir, ama temiz ve bakımlıydı. Hareket etti, halı kaplı zemine oturdu ve yavaşça bacaklarını açtı. Belki de çok utangaç olmalıydı, ama gözlerindeki şehvet ve aşk onu tamamen şehvetli hissettiriyordu. Kendini güzel hissediyordu ve bunu onlarla paylaşmak istiyordu.

Max öne eğildi, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Ne zaman tıraş oldun?" Nefesi kesilmişti. Dolgun, olgun, tamamen tüysüz tepesine odaklandı.

"Bu sabah ağda yaptım." Bu, Lana'nın ona uyguladığı ritüelin bir parçasıydı. İşlem sırasında biraz çığlık attı ama orasının ne kadar yumuşak ve hassas olduğundan memnun kaldı.

"Harika," diye fısıldadı Max.

"Dudaklarını aç." Rye'in penisi çoktan büyümeye başlamıştı. Onu izlerken tekrar arzuyla titriyordu. "Parmaklarını kullan ve labialarını aç. Küçük klitorisini görmek istiyorum. Kremi ve olgun olup olmadığını bilmek istiyorum."

Öyleydi. Piknikten önce, olacakları düşünerek iki kez iç çamaşırını değiştirmek zorunda kalmıştı. Artık buradaydı ve ikisi de çıplaktı, durduramıyordu kendini. Parmaklarını labia dudaklarının arasında gezdirdi ve Rye'in istediği gibi ayırdı. Parmakları, uyarılmasından dolayı kayganlaşmıştı. Klitorisinin pembe incisini okşarken neredeyse çığlık atacaktı. Neredeyse gelmişti. Onu doruğa ulaştırmak için parmağıyla birkaç kez okşamayı yeterliydi.

"Bir daha ona dokunmaya cüret etme." Rye eğilip elini tuttu. Onu kaldırıp kollarına aldı. Ereksiyonu

kızın yumuşak karnına bastırdı. Kız başka bir yerde olmasını istiyordu. "O amcık benim, Rachel. O bana ve Max'e ait. Ben dokunmanı söyleyene kadar ona dokunma. Anladın mı?"

Kız başını salladı. Daha sonra onun ikiyüzlülüğünü yüzüne vuracaktı, ama şu anda küstah cevapların yeri yoktu. İtaatkar rolünü oynamayı kabul etmişti ve buna sadık kalmaya niyetliydi. Daha sonra, kendine söz verdi, Rye ile onun mastürbasyon alışkanlıkları hakkında uzun bir konuşma yapacaklardı. Bu sahiplenme duygusu iki taraflı olacaktı.

Rye aralarına uzandı ve güçlü parmağını kızın kaygan amının kıvrımlarına kaydırды. Rachel, Rye bir dakika boyunca onu okşarken nefes nefese kaldı. Yetenekli parmakları klitorisinin etrafında dans etti, onu tahrik etti ama asla doruğa ulaşmasına izin vermedi. Orta parmağını kızın sulu amına daldırды ve sonra, kızın hayal kırıklığına uğramasına neden olacak şekilde elini çekti. Islak parmaklarını ağzına götürdü ve elindeki suyu emdi.

"Tadı bal gibi," dedi Max, geriye yaslanarak. Rahatlamış ve sırasını bekliyordu.

"O tatlı," dedi Rye, kremasını tadarak. "O amcığı daha sonra yiyeceğim, Rachel. Şimdilik, hatırladığım kadarıyla Max'e yapman gereken bir şey var. Eller ve dizler."

Yere çöktü ve onu gözlerini kısarak izleyen Max'e doğru emeklemeye başladı. Max rahat bir koltukta oturuyordu. Rachel, Rye'in odadan çıktığını duydu, ama dikkatini Max'e verdi. Onu beklerken çok çekici görünüyordu. Güçlü çenesinde her zamanki gibi akşamüstü sakalları belirgindi. Onun erkeksi yanını çok seviyordu.

Max bacaklarını genişçe açarak Rachel'a çalışması için bolca yer açtı. Uzun penisini okşadı. Rachel, geniş tabanından başlığına kadar onu yalarken, Max'in gözleri ateş gibi yanıyordu. Rachel yavaşça çalıştı. Max, izlemekten büyük zevk alıyordu. Penisinin Rachel'ın içine girmesini görmek istiyordu. Max koltuğuna yaslanarak rahatladı. Rachel'ın işi yapmasına izin verdi, gözleri vücutlarının birleştiğı ve karıştığı yere odaklanmıştı.

Kız onu lolipop gibi yaladı, bir eliyle gövdeyi okşarken başını yaladı.

Bu, alışabileceğı bir işti.

* * *

Rye oturma odasına geri döndü ve Rachel'in Max'in sikini yavaşça, sevgiyle yalarken sallanan muhteşem kıcını gördü. O ağzın ne kadar ateşli olduğunu düşününce kendi sikini tekrar sertleşti. Rachel ona göre küçüktü, ama güçlüydü. Onun daracık ağzına neredeyse sığamayacak olması hoşuna gitmişti. O kadar küçüktü ki, dişlerinin kenarlarının etini nazikçe sıyırdığını hissetmişti. Bu onu daha da sert boşaltmıştı.

O kadar güzeldi ki. Ona doyamayacaktı. Yatağın yanında bulunduğu kayganlaştırıcı şişesini açtı. Orada bulunduğu tek şey bu değildi. Stef sözünü tutmuş, oynamaları için bir sürü oyuncak bırakmıştı, hepsi yepyeni ve kullanıma hazırdı. Elindeki pembe tıkaçlara baktı. Küçüktü, ama onun sıkı küçük kış deliğinde çok çekici görünecekti. Penisini sıçradı. Arkasına diz çöktü ve ellerini kıcının kıvrımları boyunca gezdirdi. Kendini tutamadı. Eğilip, her bir dolgun, yuvarlak yanağı öptü. Onu taparcasına sevdi. Ağzındaki penisin etrafında yumuşakça mırıldandı ve kıcını sallayarak onu oynamaya davet etti.

Bu, asla reddedemeyeceği bir davetti. Önceden ısıtılmış kayganlaştırıcıyı eline biraz sıktı ve kızın kalçalarını nazikçe ayırdı.

"Bu sıkı küçük kış daha sikmedin mi, Max?" Rye, kardeşini izleyerek sordu. Max başını geriye atmış, gözlerini kapatmış, kendini Rachel'in ağzına teslim etmişti. Rye, Max'in bu gece ikinci kez onu doldurmasının çok uzun sürmeyeceğini biliyordu.

"Henüz değil." Max, Rachel onu derinlemesine emdiğinde inledi. "Oynuyordum. O hoşlanıyor."

Rachel, evet anlamına gelebilecek bir şey mırıldandı. Rye, orta parmağını kullanarak yağlayıcıyı Rachel'in kıcının gül deliğine yavaşça sürdü ve onu nazikçe gevşetti. Güzel deliği masaj yaparken, onun penisini sarmaladığında ne kadar iyi hissettireceğini düşündü. Rachel'in tıkaçları ağrısız bir şekilde alabileceğinden emin olana kadar onu defalarca çalıştırdı.

. Plug'ı yağladı ve kıkına bastırdı. Bir saniye tereddüt etti.

"Sana söylediğimde geriye doğru bastır, Rachel. Bu plug ile küçük kıkını sikeceğim. Bu, seni benim sikime hazırlayacak." Söylediği her kelime, ona ve kendine verdiği bir sözdü. Max onu ilk kez sikmiş olabilir, ama Rye onun bakire kıkını alacaktı.

İleri doğru itti ve onu dışarıda tutmaya çalışırken kısırdığını izledi. İçeri itti, nazikçe döndürdü. "Baskı yap, bebeğim."

Ona doğru bastırırken inledi. Sıkı kas halkasını geçip içeri girdi.

"O hazır, Max." Rye'in sesi kendi kulağına boğuk geliyordu. "Bu gece onu birlikte sikebiliriz."

Tıkaçları yavaşça çıkardı ve sonra tekrar içeri soktu. Rachel'in vücudu titredi. Max'in sikinin etrafında tatlı bir şekilde inledi. Bu, Rye'in aklına türlü türlü karanlık düşünceler getirmesine neden oldu. Onun kıkını sikiyle delme düşüncesi onu titretti.

"Öyle planlamıştım," diye inledi Max.

Rye, Max'in önceki "rahatla ve keyfini çıkar" zihniyetinden vazgeçtiğini fark etti. Çenesi gerildi ve kalçaları, kadının ağzına girerken yukarı doğru itildi. Rye, kardeşinin yakında boşalacağını biliyordu. Kadının onu yutarken boğazının arkasına çarpmak ne kadar iyi hissettirdiğini çok iyi hatırlıyordu. Kadın, son derece cömert bir sevgiliydi.

Rye onu plug ile sikti. Pembe plastik oyuncağın kadının deliğine girmesini izlerken sikini titredi. Kadını siktiği sırada kasların kıvrımlı halkası tekrar tekrar sıkılıp gevşedi. Kadın ilk başta tereddütlüydü, ama bir iki dakika sonra kıkını plug'a doğru itmeye başladı. Neredeyse yalvarıyordu.

"Bunu seviyorsun," diye duydu Rye kendi sesini. "Kıkını sikilmeyi seviyorsun. Benim sikim olunca ne kadar daha iyi olacak, Rach? Benim sikim kıkında, Max de amını sikerken hoşuna gidecek mi?"

O inleyerek kıkını tıkaçlara doğru itti. Rye bir dakika daha bekleyemedi. Tıkaçları içeri itti ve kıkına sıkıca oturtdu. Orada bıraktı. Çok güzeldi. Onu hemen sikmezse sikini patlatacaktı.

"Hemen döneceğim. O tıkaçı kaybetme, yoksa her şeye baştan başlamak zorunda kalırız ve orgazmını beklemek zorunda kalırsın." Kendini zorlayarak ayağa kalktı, banyoya koşarak ellerini yıkadı. Onun gösterisinin sonunu kaçırmak istemiyordu. Geri koştu ve onun arkasında diz çöktü.

Uylukları uyarılmasından dolayı ıslanmıştı. Kıcının kullanılmasına bayılmıştı. Gece bitmeden, küçük fişten çok daha fazlasını alacaktı, ama şimdi Rye onun amına girmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyordu.

"Bacaklarını aç, güzelim," diye emretti. Penisini kadının vajinasına hizaladı.

Rachel, amını onun sikine zorla sokmaya çalışırken inledi. Rye, onun güzel kıcına şaplak attı. Cildinin pembeleşmesini seviyordu.

Taze krema onu kapladı. "Max'i kaybetme yoksa seni cezalandırmak zorunda kalırım, bebeğim."

"Evet." Max'in sesi biraz çaresiz geliyordu. "Max'i kaybetme. Em beni, bebeğim. Çok yaklaştım." Kafasını tekrar aşağı çekti. Rye kısa süre sonra onun emme ve yalama seslerini duydu.

"Max'i boşalt, ben de seni becereyim." Rye ellerini kıvrımları boyunca gezdirdi. Penisini içine soktu, sadece ona düşünecek bir şey vermek için hafifçe dokundu. İçine girmek delice cazipti. O kadar ıslaktı ki, hemen içine girebilirdi.

"Oh, Rachel," diye inledi Max. Yüzü kızardı ve dişlerini sıktı. Elleri kadının saçlarını sıktı ve kalçalarını pompaladı. "Bebeğim, bu çok iyi geliyor. Yut beni."

Rachel derin bir nefes aldı ve Max'in yüzü kızardı ve kadınlarının ağzını doldururken yüzü buruştu.

Max tamamen bitkin bir halde uzandığında, Rye işe koyuldu. Rachel'ı tekrar sikine çekti. Testislerine kadar tamamen içeri itti. Kaygan amcık duvarları onu emdi, içine çekti ve etrafını sımsıkı sardı. Kıcındaki tıkaç onu gülünç derecede sıkılaştırıyordu. Amının enfes hissine inledi. Çekildi ve ellerini kullanarak onu yönlendirdi. Geriye yaslandığında, pembe tıkaçın kıcının yanlarından dışarı çıktığını gördü ve kendini kaybetti. Sert ve hızlı bir şekilde daldı. Elinde değildi. Bunun için haftalarca beklemişti. Kahretsin, onu bulmak için tüm hayatı boyunca beklemişti.

"Oh, Rye, lütfen beni sik." Kız dört ayak üstünde, ona doğru itiyordu. Adam, kızın hareketlerini ve etin ete çarpma sesini seviyordu. Ellerini kalçalarından göğüslerine kaydırdı. Göğüsleri, sikişlerinin ritmine uyumlu olarak sallanıyordu. Adam, kızın meme uçlarını çimdikledi, onu hissettirecek kadar sıkıp çevirdi. "Çok iyi geliyor. Beni sertçe sik, Rye."

Gülümsedi, çünkü bu itaatkar bir kadının yalvarışı değildi. Bu, zevkini talep eden bir kadındı ve o da ona bunu verecek bir adamdı. Rye oyun oynamayı severdi, ama Rachel'ı tam da olduğu gibi istiyordu. Max'le kavga etmesini, ona ne yapması gerektiğini ve sinirlendiğinde nereye sokması gerektiğini söylemesini istiyordu. Onun tutkusuna ve gücüne ihtiyacı vardı. Ona istediğini verirken, Rye onu sonsuza kadar seveceğini biliyordu.

Ellerini geri çekip kalçalarını kavradı. Onun amını sikti, istediği gibi çekip itti. O, onundu. Aminin sürtünmesi ve ısısı onu çok erken doruğa ulaştırıyordu. Rye omurgasının dibinde bir titreme hissetti ve testisleri acı verici bir şekilde gerildi. Artık daha fazla dayanamayacağını bildiği için inledi. O çok sıkı ve çok ıslaktı. Amcığı onun sikini emiyor, onu sağıyordu. Rye elini uzattı ve eli onun sıvısının içinde kaydı. Onu kesinlikle boşaltacak düğmeyi buldu. Sikini son bir kez daha ona sokarken parmağını klitorisine sıkıca bastırdı. Rachel titredi ve Rye onun boşaldığını hissetti. Rachel, Rye'in adını defalarca söyledi. Rachel, Rye'in etrafında kasılmalar yaşadı, narin kasları Rye'ı sıkıca kavradı. Rye, Rachel'ın içine boşalırken adeta yıldızlar gördü.

Rachel'ın sırtına doğru yığılırken titriyordu. Rachel, Max'in kucağına düştü. Max hemen saçlarını okşamaya başladı. Kardeşi, kadınlarına ne kadar güzel olduklarını ve onlara sahip oldukları için ne kadar mutlu olduklarını söyledi.

Max'in duygularını ifade edecek kelimeleri bulabildiğine sevindi, çünkü Rye'ye bunu yapamamışlardı. Rye ona yaslandı, kokusunu içine çekip, gürleyen kalbinin sesini dinledi.

On Altıncı Bölüm

Rachel, Max onu kabinden geçip yatak odasına taşıırken ona sarıldı. Orada onları neyin beklediğini çok iyi biliyordu. Konuk evini gezmiş ve hayatlarına başlamak için mükemmel bir yer olduğuna karar vermişti. Bin iplik sayılı çarşafları olan kral boyu bir yatak ve insanlığın bildiği hemen hemen tüm seks oyuncakları vardı. Stefan Talbot hazırlıklı olmaya inanırdı.

Max'in kollarında biraz kıvrandı, Rye'in on dakika önce kıcına soktuğu oyuncağa alışmaya çalışıyordu. Her hareket ettiğinde, tıkaç tüm alt vücuduna mini şoklar gönderiyordu. Lana ona o gün erken saatlerde odayı gösterdiğinde, Stefan Talbot'un gerçekten pis şeylerde uzmanlaşmış kendi üretim şirketi olup olmadığını merak etmişti. Dildolar, anal pluglar, tüyler, çeşitli titreşimli şeyler, farklı aromalarda kayganlaştırıcılar ve liste uzayıp gidiyordu. Bazı şeylerin ne işe yaradığını bile bilmiyordu. Yüksek yerlere ulaşmaya yardımcı olmak için çok alçak görünen tuhaf bir tezgah vardı. Neredeyse mini bir piknik masası gibi görünüyordu. Bir anlığına ona baktı.

"Bu kancalar ne için?" Kollarını onun geniş omuzlarına dolamıştı ve kendi kulağına bile biraz uykulu geliyordu. Stefan'ın "oyun odası" dediği bu çökmüş mekan onu garip bir şekilde büyülemişti.

Erkekleri burada rahat görünüyordu. Rye dolap kapaklarından birini açmış, bir şey arıyordu. Hiçbiri giysi giymiyordu. Rye'in kaslı sırtı tamamen çıplaktı ve bu tam da onun hoşuna giden bir şeydi.

"Onlar kelepçe ya da ip ya da efendinin seni bağlamak için seçtiği her neyse onun için," dedi Max, yakışıklı yüzünde müstehcen bir gülümsemeyle

. Çok yaramaz ve derin bir tatmin içinde görünüyordu. O bakışı onun yüzüne koyan oydu. Yine de, bazı soruları vardı.

Kink, Bliss'teki erkekler arasında popüler olabilir, ama o bu konuda pek tecrübeli değildi. İlişkileri tamamen sıradan olmuştu.

"Neden beni bir tabureye kelepçelemek istiyorsun?"

"Buna kırbaç sandalyesi denir ve seni şaplaklamak için çok daha iyidir, canım." Rye'ın yüzünde belirgin bir kurt bakışı vardı. Elinde deri bir kırbaç tutuyordu. Sanki onu test ediyormuş gibi avucuna vuruyordu.

Rachel gözlerini kısarak ona baktı. Bu bakış, Harper ikizlerine, onu bir şey yapmaya ikna edebileceklerini, ancak bunun bedelini daha sonra ödeyeceklerini anlatan bakıştı. Haftalardır bu bakışı çalışıyordu.

Rye ona bir bakış attı, yutkundu ve kırbacı yerine geri koyduğunda Rachel memnun oldu. "O zaman sana kırbaç yok. Muhtemelen daha sonra bana kullanırdın."

Max onu yatağa yatırırken, "Onunla ya da delikli kürekle kıcıma vurursan, evet, muhtemelen intikam alırım" diye cevap verdi.

Max onu yere attı ve hemen peşinden giderek onunla birlikte yuvarlandı. Elleri her yerdeydi, göğüsleriyle oynuyor, sırtını okşuyor ve dizlerinin arkasını gıcıklıyordu.

Rye kapıyı kapattı ve onlara döndü. Elinde bir şey vardı, ama kırbaç ya da kürekten çok mücevher gibi görünüyordu. Onlara bakarken dudaklarında hafif bir gülümseme vardı. Max, Rachel'in meme ucunu dişlerinin arasına alıp nazikçe ısırıldığında Rachel inledi.

"Benim küçük itaatkarım ne oldu?" diye sordu Rye özlemle.

Kahretsin. Bu konuda iyi değildi. "Üzgünüm, Rye. Haklısın." Max'in itirazlarına rağmen ayağa kalkmayı başardı. Döndü. Dizlerinin üzerine çöktü ve Rye'a poposunu uzattı. Hafif bir şaplak atmak istiyorsa, denemeye hazırdı. "Benim o bankın üzerine çıkmamı istiyorsan, çıkarım."

Rye güldü ve büyük elleriyle sevgiyle kıcını okşadı. Fişi içeri itti, onu inlemeye ve kıvranmaya zorladı. Max pozisyonunu değiştirdi ve elleriyle göğüslerini buldu.

meme uçlarını çimdiklerken, ağızıyla hafifçe kadının ensesini ısırđı. Kadın bu hissi karşısında iç geçirdi. Amcığı yeniden ısınmaya başlamıştı. Bu adamların onu bu kadar tahrik edebildiğine inanamıyordu.

"Göğüslerini göster bana, Rachel." Rye'ın derin sesi kadının tenini okşadı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve Rye'a döndü.

Max, ona baktığında ona ateşli bir göz kırptı. "Ona göğüslerini göster, bebeğim. Çok güzeller."

Ellerini göğüslerine koydu ve Rye'ın zevkine sunmak için onları ortaya çıkardı. Onun dudaklarının yavaşça kıvrılmasıyla ödüllendirildi.

"Max o meme uçlarını sertleştirdi, değil mi? Ama sen daha da sertleştirebilirsin, değil mi kardeşim?"

Aniden Max'in elleri sırtına dolandı. Ereksiyonunun sırtına bastırđığını hissedebiliyordu. Parmakları Max'in parmaklarını kenara itti ve göğüslerinin yerine geçti. Büyük elleri göğüslerini avuçladı, masaj yaptı ve okşadı. Başını Max'in göğsüne yasladı. Max başparmağı ve işaret parmağıyla meme uçlarını çimdikledi.

"Sıkı duruyorlar, Rye. Şimdi o mücevherleri bebeğimize tak." Max'in derin gürültüsü onu tekrar kendine getirdi. Başını kaldırdı ve Rye'nin ona uzandığını gördü.

"O bizim bebeğimiz. Sanırım onu giydireceğim." Rye'ın elinde uzun, mücevherli küpeler gibi görünen şeyler vardı.

"O ne?" diye sordu Rachel.

"Max, o kıcı tokatla." Rye sözlerini bitirmeden, Max'in eli sertçe kığına indi ve Rachel acıdan çığlık attı. Tokat, tıkaç hareket ettirdi ve kığındaki her sinir canlandı. Derisindeki acı, kısa sürede rahminde hissettiğı hafif bir sıcaklıkla yer değıştirdi.

"Sanırım ellerimizi kullanacağız, bebeğim." Rye kıkırdadı. Sesi alçak ve seksi idi. "Bence kırbaç ya da kamçıya gerek yok. At kırbacını kullanabileceğın çok fazla yer var. Onu sokacağın yeri pek sevmeyeceğimi düşünüyorum. Şimdi, konuşma zamanı olduğunu söylemedim, ama yine de soruna cevap vereceğim. Bu, bebeğim, bir meme ucu kelepçesi ve senin göğüslerinde çok güzel duracak."

Kelepçeyi açtı ve meme ucuna taktı. Kelepçe hassas etine ısırdı. Kıçındaki tıkaç gibi, acıdan tam doğru yerdeydi. Diğer meme ucunu da kelepçelediğinde tısladı ve geriye yaslandı.

"Çok güzel. Seni sertçe siktiğimizde çok güzel sallanacaklar. Şimdi, ellerini ve dizlerini yere koy, Rachel." Rye'ın sikini bacaklarının arasında görünüyordu. Rachel onu ağzına almak istedi, ama onun önünde diz çöktü.

"Çok itaatkar." Max'in eli omurgasının çizgisini takip etti. Onun vücudunun iki yanına yerleştiler.

"Şu anda öyle, ama telafi etmesi gereken çok şey var." Rye'ın eli kıkına indi.

Boğazının derinliklerinden çıkan iniltiyi engelleyemedi. Belki de şaplak atmak o kadar da kötü değildi. Sıcaklık vücuduna yayıldı.

Rye devam etti, "Kadınımız asla itaatkar olmayacak, Max. Dikkatli olmalıyız. Eğer aşırıya kaçarsak, yaratıcı bir intikam alabilir. Bak, eğer elimle yaparsam, senin nazik kalbin benden alabileceği tek intikam, elini kıkıma vurmak olur." Onun şaplak attığı yeri öptüğünü hissetti. "Ve Rachel, ellerin her zaman kıkıma hoş geldin."

"Benimkiler de," dedi Max tatlı bir sesle. Onun altına uzanırken yüzü göründü. Rachel, Max'in ne kadar açık ve mutlu görüldüğüne şaşırdı. Bliss County'nin ayısı tatlı ve seksi görünüyordu. "Beni istediğin zaman şaplaklayabilirsin. Kucağına oturmamı söyle, ben de sayarım, bebeğim."

Rachel bu düşünceye burun kıvırdı. Rye onu tekrar tokatladığında bu burun kıvrıma küçük bir çığlığa dönüştü. Bu konuşmama olayı onu rahatsız etmeye başlamıştı. Onu rahatsız eden bir ceza bulmuşlardı.

"Devam et, söylemen gerekeni söyle." Rye onu serbest bıraktı.

"Beni kışkırtma, Maxwell. Bazen bunu hak ettiğini biliyorsun." Bliss'te, Maxwell Harper'ın canına okumasını izlemek için iyi para ödeyecek vatandaşlar olduğundan emindi.

"Ve ben de kabul ederim," dedi Max göz kırparak. "Beni cezalandırdığında sana Rachel, Acıların Efendisi diyebilirim. Muhtemelen

kötü şeyler yapacağım, böylece beni cezalandıracaksın."

Rye'in eli tam kıcının ortasına indi. Bu hissi bastırmak için dişlerini sıktı. Kıcındaki tıkaç sarsıldı, acı ve vahşi zevk karışımı bir his uyandırdı. Meme uçlarındaki kelepçeler ağırdı, onu çekiyor, çekiyordu. Isı dışarıya doğru yayıldı, onu huzursuz eden tatlı bir his. Eğildi ve dudaklarını Max'ın dudaklarına bastırdı. Max'ın dili onun diline dokunmak için uzandı.

"Bir nedene ihtiyacın yok," dedi. "Kötü şeyler yapacaksın çünkü sen Maxwell Harper'sın."

Maxwell itiraz etmedi. "Evet, ama disiplin, yaramazlık yapmak için ek bir teşviktir."

Ona göz kırptı ve yüzü kayboldu. Onun arkasında hareket ettiğini hissetti. Arkasına bakmaya çalıştı.

"Öne bak, Rachel," diye emretti Rye.

Cesurca geri döndü ve oyulmuş ahşap başlığı izlemeye başladı, ama zihni şu anda vücudunun her yerine ellerini gezdiren iki adamdaydı. Yavaşça nefes alıp, hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalıştı. Ellerinin tapınmadığı hiçbir yeri kalmamış gibiydi. Cildinin hiçbir yerini dokunmadan bırakmadılar. Parmakları meme uçlarındaki kelepçeleri çekti ve sıcak bir dil omurgasının boyunca aşağı doğru kaydılar. Biri ayak bileğinin çukurunu sıkıca ısırды. O bölgenin bu kadar hassas olmasına şaşırdı. Harper kardeşler tüm hassas noktalarını buluyorlardı. Onun bile bilmediği bazı noktaları buluyorlardı.

İçlerinden biri yataktan kalktığını hissettiğinde neredeyse itiraz edecekti, ama sonra Rye'in sesini duydu ve ellerini uyluklarında hissetti.

"Bacaklarını aç, tatlım." Emri homurdandı. Omuzlarını açılmış bacaklarının arasına kaydırıldığını hissetti. "Kızlığıma erişmek istiyorum."

Max'ın ağırlığı tekrar yatağa geri döndü. Ellerinin kalçalarını ayırdığını hissetti.

"Bu tıkaçı çıkaracağım ve kıcına biraz daha kayganlaştırıcı süreceğim, bebeğim," dedi Max soğukkanlılıkla. "Sonra, daha büyük bir tıkaçıyla seni sikeceğim. Beni ve Rye'yi oraya almaya hazır olduğundan emin olmak istiyorum. Seni nasıl sikmek istediğimizi anlıyorsun, değil mi?"

Hafif bir yanma hissine karşı dudağını ısırarak başını salladı. Max fişi çıkarırken nefes aldı. Rahatlama hissi ve garip bir hayal kırıklığı duygusu vardı. Çok doluydu. Max onu kayganlaştırıcıyla ovuşturuyor, kıkına sürüyordu. Onu defalarca yaladı. Bu, gözlerini yaşarttı ve tüm sinirlerini gerginleştirdi. Çok samimi bir histi.

"Biri amıma, biri kıkıma." Son bir haftadır başka hiçbir şey düşünmemişti. Onların arasında, büyük vücutlarıyla çevrili olduğunu düşünmüştü. Güvende, sıcak ve sevilen.

"Doğru." Rye'in sıcak nefesi amının hemen üzerindeydi. Kendini onun yüzüne itmemek için elinden gelen tek şey buydu. Dilinin labiyasına nazikçe ulaştığını hissetti.

"Oh, lütfen, Rye." Onunla dilini kullanarak sevişmesini istiyordu. Esnek plastik başlı plug'ın anüsünü delmeye başladığını hissedebiliyordu. İlkinden çok daha büyüktü. Muhtemelen Max ve Rye'dan hala daha küçüktü.

"Seni siklerimizle dolduracağız." Max, plug'ı yavaşça kıkına sokarken ağır ağır nefes alıyordu. "Artık dayanamayacağını düşündüğün anda, bebeğim, o zaman biz de seni sikmeye başlarız."

Başı öne düştü. Yanıcı zevk ve Rye'in dilini nazikçe okşayan hassas dokunuşunun ikiz hissi onu çıldırtıyordu. Göğüslerindeki mücevherler çınlıyordu. Vücudundaki her sinir, onlar tarafından manipüle ediliyormuş gibi hissediyordu.

"Rye, lütfen," diye tekrar yalvardı. Plug artık tamamen içeri girmişti. Kıkındaki kasların daha büyük plug'a uyum sağlamak için çalıştığını hissetti. Max plug'ı içeri ve dışarı çekerek onu acımasızca sikti.

"İstediğin bir şey mi vardı, Rachel?"

Rye, onun huzurunu bozacak kadar sakın konuşuyordu. Arzu yüzünden neredeyse duyarsızlaşmıştı. Onlara çok ihtiyacı vardı. "Ne istediğimi biliyorsun."

"O zaman söyle hadi." Nefesi, sıcak bir battaniye gibi amının üzerinde dolaşıyordu.

"Kukumu yala, Rye." Ona istediği kelimeleri söyledi. Max fişi yavaşça çıkardı ve sonra dikkatlice tekrar içeri itmeye başladı. Basınç onu öldürecekti. Boşalması gerekiyordu.

Dili klitorisine zar zor dokundu. "Sence ne yapıyorum, hayatım?"
Dudaklarını labiyasına öperek bastırdı.

"Beni kızdırıyorsun." Onu deliye çevirecekti. Kremayı yalayan bir kedi gibi davranıyordu. Onun yavaş, iştah açıcı dil darbeleriyle yetinemezdi.

O, klitorisini nazikçe ısırırken tısladı.

Max, kışından fişi çekti. "Bunu yapacak mıyız, yoksa gece boyunca ona işkence mi edeceksin?"

"Bu ona hak ettiği cezayı verir," dedi Rye.

Onun cildinde gülümsediğini hissedebiliyordu. Dili, kızgın teninde hafifçe gezdirdi.

"Beni de işkence ediyorsun," diye homurdandı Max.

Rye güldü ve Rachel ellerini kalçalarında hissetti. "Tamam. Yüzüme otur bebeğim. Amını yalayacağım."

Onu aşağı çekti ve Rachel aniden dizlerinin üzerine çöktü, kıcı Rye'in heykel gibi göğsüne yaslandı. Rye dilini içeri soktuğunda başı geriye düştü ve ona karşı hareket etmesini istedi. Güçlü dili amına girdi. Islak etini yaladı ve emdi. Onu derinden sikti, parmaklarıyla am dudaklarını ayırarak mümkün olduğunca derine girebilmek için.

Max onun önüne geçti ve sahneyi ateşli gözlerle izledi. O, amını kardeşinin ağzına sürerken, dilini sürerken ona eğilip öptü.

"Bu göğüsleri seviyorum," diye kulağına fısıldadı. "Nasıl sallandıklarına bak. Çok güzel. Bakalım bunu nasıl seveceksin."

Meme ucu kelepçelerini nazikçe çekti. Bu his doğrudan amına gittiğinde kız nefesini tuttu.

Rye'in elleri onu ayırırken, dili klitorisini yaladı. Bu bir dalga başlattı. Isı ve basınç amında başladı, ama tüm vücuduna yayıldı. Boşalırken başı geriye düştü. Max meme uçlarını yaladı ve Rye, ağlayıp tekrar boşalana kadar klitorisini işkence etti.

Max onu kardeşinin ağzından çekip yatağın üzerinde yuvarlarken titredi. Max onu üzerine yerleştirirken hala artçı sarsıntılar yaşıyordu.

"Beni sür." Max, içine girerken inledi.

Yavaşça onun penisine oturdu. Vücudu, daha önce yaşadığı orgazmların etkisiyle hala titriyordu. Bir kez daha orgazm olabileceğinden emin değildi, ama bunu reddedemedi. Max'in gözlerine baktı. Max, büyük penisinin yavaşça onun vajinasına girmesini izlemekten gözlerini ayırmadı. Yüzü, gösterdiği çabadan dolayı gergindi. Hareketsiz kaldı ve hızı onun kontrol etmesine izin verdi. Bunun ona ne kadar zor geldiği kolayca anlaşılıyordu.

Büyük bir el sırtını okşadı. "Öne eğil, Rachel. Bu bakire kış benim."

Rye arkasına geçti. Onu göremiyordu ama Max'in bacaklarının arasında olması gerektiğini biliyordu. Nazikçe onu öne doğru itti.

Max onu kollarıyla sabit tuttu. Gözlerindeki aşk ve şehvet dolu bakış, kelimelerden daha fazla güven verdi. Rye'in sikinin başının kışına girmeye başladığını hissedince gerildi.

"Rahatla, bebeğim," diye fısıldadı Max. "Bırak seni alalım. Çok güzel olacak. Çok dolu hissedeceksin."

Rye'in penisi, daha önce sıkı deliğine giren her şeyden çok daha büyüktü. O sabırla içeri girerken, dişlerini sıktı ve tısladı. Basınç yakıyordu.

"O kadar sıkı ki," diye inledi Rye arkasında. Elleriyle kalçalarını kavradı ve acımasızca geri çekti. "Bana doğru it, bebeğim."

Derin bir nefes aldı ve sonra onun istediğini yaptı. Max'i kaybetmemek için dikkatli davranarak, kalçasını Rye'a doğru itti. Onun penisinin kış deliğinden içeri girdiğini hissedince nefesini tuttu ve Rye onu delerken bağırdı.

"Tanrım, çok iyi hissettiriyorsun. Ne kadar seksi olduğunun farkında mısın?" Rye acı çeken bir adam gibi konuşuyordu.

"Onun ne kadar seksi olduğunu biliyorum." Max yukarı doğru itti ve o inledi. Tırnaklarının Max'in etine batışını hissedebiliyordu. Max, sabırsız bir ifadeyle omzunun üzerinden ona bakıyordu. "Sikişmeye hazır mısın, değil misin?"

Rye içeri girdi ve kız, onun testislerinin kışının yanaklarına çarptığını hissedebiliyordu. "Hadi başlayalım."

Hayatında hiç bu kadar dolu hissetmemişti. Nefes almakta zorlanıyordu. Max içeri girdiğinde, Rye geri çekildi. Neredeyse tamamen hassas kıkırdan çıkıp, acımasızca tekrar içeri girdi. Vücudundaki her sinir şarkı söylüyordu. Onu ileri geri iten dev bir dalga üzerinde sörf yapıyormuş gibi hissediyordu, ama bu önemli değildi çünkü her hareket inanılmaz hissettiriyordu.

Rye'in artık tüm inceliğini bırakıp ona sertçe girdiğini hissetti. Max'in kalçaları yukarı doğru çarptı ve elleriyle onu aynı anda aşağı çekti. Max uzanıp klitorisini sertçe okşadığında bayılacağını sandı. Rachel uçtu. Daha önce bildiği her şey bir anda uçup gitti. Bu, şimdiye kadar yaşadığı hiçbir orgazmı aşıyordu. Bu, vücudunda patlayan bir bombaydı. Rye arkasında sertleşirken çığlık attı. Max de pes edince, kıcı ve sonra da amı sıcaklıkla doldu.

Max'in kollarına doğru düştü, Max'in penisi hala vücuduna girmiş haldeydi. Rye nazikçe kıkırdan çıktı ve yana yuvarlandı.

"Seni seviyorum, Rachel," diye fısıldadı Max. Ağzıyla alnını okşadı.

Max'in vücudundan kaydı ve kendini ikisinin arasında buldu. Başını Max'in göğsüne koydu. Rye'in kolu beline dolandı.

"Seni seviyorum," diye cevapladı uyuklu bir sesle. Vücudu hala titriyordu. "İkinizi de seviyorum."

Daha önce hiç olmadığı kadar güvende hissederek uykuya daldı.

* * *

Gecenin karanlığında, Tommy Lane üç sevgilinin jakuzide eğlenmesini izliyordu. Eğer yakalanmayacağını düşünseydi, bahçeyi geçip üçünün de kalbine bıçak saplayacaktı. Tek istediği, o kaltağı, kendisine ait olanı elinden alan adamları öldürürken izlemeye zorlamaktı.

Ne fahişe olduğu ortaya çıkmıştı. Dürbünü tekrar yüzüne götürmeden önce derin bir nefes almak zorunda kaldı. Ona sadık kalmamıştı, ama iki kardeşe mi teslim olmuştu? İğrençti. Tamamen sapkındı. Onun

Şimdi onun ne kadar aşağılık bir kadın olduğunu görebiliyordu.

Onu, oynadıkları bir oyuncak gibi aralarında dolaştırıyorlardı. Bu onu hasta ediyordu. Liz, o sürtük, gülüyor ve sırayla onları öpüyordu. Tam bir aptaldı. Onlar sadece onunla dalga geçiyorlardı. O iki kovboy, işleri bittiğinde onu sokağa atacaklardı, çünkü çöp parçalarına öyle yapılırdı.

O ona iyi davranırdı. Kadınlar, önlerinde iyi bir şey varken onu göremezlerdi. Ama o ona gösterecekti. Önüne geçecek ve yaptığı hatayı ona gösterecekti. Ölmeden önce ondan af dileyecekti.

Liz'in kahkahası avluda yankılandı. Elleri titremeye başladı. O kaltak kadının boğazını sıkmak istiyordu. Ağlayıp yalvarmasını görmek istiyordu. Merhametinin olmadığını anladığı anı görmek istiyordu. Beklediği an buydu. Kendini dünyanın kralı gibi hissedeceği an buydu.

O gücü hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Artık onu yeniden ele geçirme zamanı gelmişti.

Kadın başını geriye attı. Belli ki kardeşlerden biriyle yatıyordu. Diğer arkasına yaslanıp izliyordu. Sapık. Hepsi iğrenç, sapkın ucubelerdi. Yaşamayı hak etmiyorlardı.

Tommy dürbünü yere attı ve öfke çılgınlığını zar zor bastırdı.

Artık izlemeyecekti. Dönüp ormana doğru yürümeye başladı. Bu lanet yeri nefret ediyordu. Tuhaf ve sapıklarla doluydu. Kamyonetini bıraktığı yere geri döndü, zihninde son birkaç ayı tekrar yaşıyordu. Kız kurnazdı, ama o daha akıllıydı. Bunu çok geçmeden öğrenecekti.

Yaklaşık altı ay önce onu San Diego'ya kadar takip etmişti. Bir kadınla çıkmaya başlamadan önce her zaman araştırma yapardı. En başından itibaren üstünlük sağlamak en iyisiydi. Onunla tanışmadan önce, nerede çalıştığını, nerede yaşadığını, kaç tane park cezası aldığını ve kimlerle takıldığını biliyordu. Ailesini de kesinlikle araştırmıştı. Ailesi veya kardeşleri olmaması, onu Tommy için daha da çekici hale getirmişti. Liz Courtney'in dünyada tek bir akrabası vardı, yaşlı bir

teyzesi vardı. İş arkadaşlarından Liz'in haftada bir kez teyzesiyle görüştüğünü öğrenmişti. Liz'in kaçak olduğu için yaşlı teyzesi Sadie'yi terk edeceğini hayal edemiyordu. Liz'in oraya gitmesi sadece an meselesiydi. Özellikle de yaşlı kadın merdivenlerden düşüp öldükten sonra.

Karanlıkta sıırttı, yaşlı kadının ona ambulans çağırması için yalvardığını hatırladı. O merdivenlerin dibinde yatarken, o kendine sandviç yaparken ona yalvarıyordu. Sert bir yaşlı kadındı, ama sonunda hepsi öldü.

Liz, son akrabasına veda etmek için geldiğinde onu bekliyordu. O zaman saçları kızıl kahverengiydi, ama onun olduğunu hemen anlamıştı. Ondan saklanamazdı.

Ama parmaklarının arasından kayıp gitmişti. Beklediğinden daha hızlı ve daha dikkatliydi. Cenaze evinde onu izlediğini fark etmiş olmalıydı. Bekledi, ama kadın bir daha dışarı çıkmadı. Bir şekilde onu atlatmış ve kadının sedanı yolda hızla uzaklaşırken gördüğünde, artık çok geçti. Kadının adı yine değişmiş ve ortadan kaybolmuştu.

Tommy kamyonetine bindi ve motoru çalıştırdı.

Bu sefer biraz daha yaratıcı davranmıştı. Liz'in yardım aldığını anlamak için dahi olmak gerekmiyordu. Liz bunu tek başına yapabilecek kadar zeki değildi ve sabıka kaydı olmayan banliyö kadınları, gerçekten saklanmak için gerekli olan sahte kimlikleri nasıl temin edeceklerini bilmiyorlardı. Polis arkadaşlarından biri, Liz'in katındaki hemşirenin yıllar önce kızını kaybettiğini hatırladı. Onun "ezilen kadınlara" yardım ettiğini keşfetmek için basit bir gözetim yeterliydi. Sahte kimlikleri nereden temin ettiğini öğrendikten sonra, Liz'in hangi isimleri kullanacağını bulmak kolay olmuştu. Hemen Shannon Matthews ve Rachel Swift'i aramaya başladı.

Colorado'nun ücra bir kasabasından bir pisliğin Rachel Swift hakkında bilgi aradığını duyduğunda inanamadı. Polis topluluğu küçüktü ve içişleri soruşturmasına rağmen Tommy arkadaşlıklarını sürdürdü. Bu ona çok yarar sağladı, çünkü onu buldu ve sorunu bir kez ve sonsuza kadar halletmeye niyetlendi.

Tommy, arabasını onların çiftliğine doğru çevirirken o lanet olası kardeşleri düşündü. Zengin adamın evinde Liz ile birlikte geceyi geçirecekleri belliydi. Yarın eve döneceklerdi ve onları bir sürpriz bekliyor olacaktı. Bu sefer hiçbirini hafife almayacaktı. İlk kardeşi vurmak işe yaramamıştı. Liz'in lastiğini patlatmak da işe yaramamıştı. Oraya birkaç dakika geç kalmıştı. Onu kovalarken, Liz AK-47'si olan bir aptal bulmayı başarmıştı. Kafasını salladı. Bütün kasaba çıldırmıştı ve hepsinin silahı olduğundan emindi.

Önemli değildi. Yarın Liz ölmüş olacaktı. O kardeşler de gitmiş olacaktı. Bu geceyi birlikte geçirmelilerdi.

Bu, son geceleri olacaktı.

On Yedinci Bölüm

Rachel bağıriş sesleriyle uyandı. Yorganın sıcaklığına tekrar sarılmaya çalıştı ama yalnız olduğunu fark edince şaşırdı. Önceki gece uyumasına izin verildiğinde, kollarında sarılmış, güvende ve rahat hissetmişti. Sarılmaya hızla alışıyordu.

"Siktir git, Stef!" diye bağırdı Max. Yüksek sesi, tekrar uykuya dalmaya çalışan Rachel'ı sertçe uyandırdı.

"Bana bağırdığınıza inanamıyorum." Stefan'ın sesi Max'inkinden daha sakindi, ama yine de bahçenin her yerine yankılandı. "Neden kırgınsınız? Tam olarak istediğinizi aldınız."

Gözlerini zorla açtı ve Rye'in yatakta diz çökmüş olduğunu gördü. Büyük, dört direkli kral yatağının arkasındaki pencereden dışarı bakıyordu.

"Max kendini rezil mi ediyor?" Sesi uykudan dolayı kısık çıkıyordu. Bu çok normaldi. Önceki gece pek uyuyamamıştı. Max ve Rye inanılmaz derecede talepkardı. Vücudu ağrıyordu, ama Rye'in muhteşem sırtını görünce vücudunun ısındığını hissetti. Rye giyinmeye zahmet etmemişti.

"Bence bu muhteşem bir sahne olacak, hayatım." Eğilip onu kaldırdı. "Gerçekten, bunu kaçırmamalısın."

Gözlerini ovuşturdu, Rye'a yaslanarak Max'in ev sahibinin peşinden gitmesini izledi. Stefan, muhtemelen bir servet değerinde olan gömlek, pantolon ve ayakkabılarla şimdiden zarif bir erkeklik görüntüsü sergiliyordu. Max ise sadece yıpranmış bir Levi's pantolon giymişti. Saçları biraz dağınıktı. Kalp durduran altı paket karın kasları ortadaydı. Çok çekici görünüyordu.

"Seni manipülatif orospu çocuğu," diye homurdandı Max. "Nasıl cüret edersin arkamdan iş çevirip kad n ma tüm kasabanın önünde kendini açık artırmaya çıkarmak gibi aptalca bir şey yapması için ikna edersin!"

"Ben aptalca olduğunu düşünmedim." O anda iyi bir plan gibi görünüyordu.

Rye, onu teselli etmek için k  ına hafifçe vurdu. "Bence bu harika bir plandı."

O, Rye' n ne kadar sinirli olduğunu hatırlayarak gülümsedi. İnanılmaz derecede şehvetli bir gece, Rye' n ruh halini mucizevi bir şekilde değiştirmiş gibiydi. Bu bilgiyi ileride kullanmak üzere akl n n bir köşesine kaydetti. Rye ona kızd ğında, onu yatak odasına götürüp tartişmayı sonlandıracakt .

"Bunun Rachel' n fikri olmadığını nereden biliyorsun?" Stefan kollar n  göğsünde kavuşturdu. Yakışıkl  yüzü, genel olarak rahatsızlığını ifade eden bir ifadeye büründü.

"   nk  o tatlı bir kadın," dedi Max haklı bir şekilde. "Sadece biraz naif. Sen onu kulland n."

Max' n onu sandığı kadar iyi tanımad ğını düşündü ve baş n  salladı. "Naif mi?"

Rye omuz silkti. "Ben de 'tatlı'ya itiraz edecektim."

Ona şakacı bir şekilde dirsek attı.

"   bin dolarımı geri istiyorum," diye bağırdı Max.

Uzaktan bile Stefan' n gözlerini devird ğini görebiliyordu. "Seni cimri piç kurusu. Bankada ne kadar paran olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Zengin olmayabilirsin, ama açlıktan  lmeyeceksin. O para hayır kurumuna gitti. Geri alamayacaks n. Ayrıca, sen sadece bin dolar katkıda bulundun. Umarım Rye dün gece seksin üçte ikisini almıştır."

Max yerinden k p rdamad . Vücudu gergindi ve saldırmaya hazır görünüyordu. "Bana bir şey söyle, Stef. Onu delirtmek ve fiyatını yükseltmek için o aptal çocukları sen mi getirdin, getirmedin mi?"

Sanatçının yüzünde kötücül bir gülümseme belirdi, sonra tekrar ciddi bir ifadeye büründü. "Neden bahsettiğini hiç anlamadım."

"Ne demek istediğimi çok iyi biliyorsun. O çocukları kasabaya kar m  dikizlemek ve benden para s zd rmak için mi getirdin? Kız kardeşimden bahsediyorlard , biliyorsun."

Stef, karşısındaki canavarı sakinleştirmek istercesine ellerini uzattı. Rachel, onun bir sandalye ve belki bir kırbaç getirmesi gerektiğini düşündü. "Bay ve Shane'i Brooke'un yanına asla yaklaştırmam. Brooke onları canlı canlı yerdı ve Bay ölmeyecek kadar yetenekli bir sanatçı. Cidden, son zamanlarda onun eserlerini toplamaya başladım. Bir gün eserleri milyonlarca dolar değerinde olacak. Brooke'un bunu mahvetmesini istemiyorum."

"Kahretsin. Bunu yapmamalıydı." Rye, sonuç artık kaçınılmazmış gibi iç geçirdi. Hareket etti ve Rachel, ellerinin belini sardığını hissetti.

Max öfkeden titriyordu. "Adi herif! Aynen öyle yaptın. Eminim onlara teklif ettikleri parayı verdin. O kovboylar iki bin doları karşılayamazlardı."

Stefan pes etti ve yüksek sesle gülmeye başladı. "O pislik kovboy, hibenin verileceği kişi. O bir heykeltıraş. Bu yıl vakıf hibesine başvurdu. Seni zaten isteyen bir kadına üç bin dolar ödedin ve onu uzak tutmaya çalıştığın adamlardan biri parayı alıyor."

Rye onu pencereden uzaklaştırdı. Kendini sırtüstü, bacakları açık, Rye'ın yüzü boynuna sürtünürken buldu. "Bir süre bu işlerle uğraşacaklar, bebeğim. Onlar birbirlerini dövdükleri sırada zamanımızı geçirecek bir şeyler bulmalıyız."

"Bu sefer seni öldüreceğim, Stef!"

Ayağa kalkmaya çalıştı, ama Rye onu tuttu.

"Bunu bırakmamız gerekmez mi?" diye sordu.

"Hey! Ellerimi yapma," diye bağırdı Stefan, Max'e. "Yüzümü de!"

Birisi tokatlandığında yüksek bir inilti duyuldu.

Rye hiç umursamıyor gibiydi. "Yok canım. Bunu en az yılda bir kez yapıyorlar. Sanırım ikisinin de içlerinde birilerini dövme ihtiyacı var ve bu şekilde kimse zarar görmüyor. Yani, en azından Max zarar görmüyor. Genelde."

Rye, sert penisi onun vajinasını bulurken boynunu öpmeye devam etti. Uzun bir hamle ile içine girdi.

Kız nefesini tuttu ve bacaklarını Rye'ın beline doladı. Rye, bu egzersizi seviyormuş gibi kolayca içeri girip çıktı.

Yüzü sakın bir ifadeyle ona bakıyordu. "Bence bir psikiyatrist, Stef'in acı aramasına neden olan derin sorunları olduğunu söylerdi. Max onun için bir terapi. Yılda bir kez, Max'in onu dövmesine neden olacak bir şey yapar. Ertesi gün, Max bira almak zorunda kalır ve hepimiz tekrar arkadaş oluruz."

"Bu korkunç." Kalbinin çarpıntısı arasında nefes almayı başardı. Rye yavaşça klitorisine sürtünüyordu. Onu nasıl oynatacağını çok iyi biliyordu.

Omuz silktili ve onu sikmeye devam etti. "Max böyledir işte." Hala yatağın üzerindeki küçük pencereden dışarı baktığını görebiliyordu. Yüzünü buruşturdu. "Ve o da morarmış bir göz. Üzgünüm, Stef şanslı bir vuruş yaptı."

Max'in iyi olup olmadığını sormak üzereyken, Rye tam da doğru miktarda baskı uyguladı. Orgazm onu hazırlıksız yakaladı. Vücudu kasılmalarla titreyip zevk spazmlarıyla gevşerken nefes nefese kaldı. Tüm bu süreç boyunca, Rye'in kendinden inanılmaz derecede memnun olduğunu görebiliyordu. Saatlerce devam edebileceğini hissetti, ama kabinin kapısı birden açıldı ve Rye yüzünü buruşturdu.

"Zaman neredeyse doldu. Bir dahaki sefere ben bırakmadan önce beş kez boşal." Rye hızını artırdı. Bir dakika içinde, Max odaya girerken onun boşaldığını hissetti.

Rye ondan yuvarlandı. Her yönüyle tatmin olmuş bir adamdı. Kardeşine bakarken gözleri tembeldi. "Bu sefer onu neye zorladın?"

Max'in sağ gözünün üzerinde kocaman bir yara vardı. Oturup yara izine bakmaya çalıştı.

"Balayımızın masraflarını o karşılayacak. O yüzden, bebeğim, pahalı bir yer seç. Birinci sınıfta seyahat edeceğiz. Bu ona benimle uğraşmamasını öğretir." Max, Rye itiraz etmeden onu kucaklayarak kaldırdı. Rye'ye öfkeyle baktı. "Ve sen. Muhtemelen ağrısı vardır. Seks maratonumuzdan sonra kendine gelmesi için ona hiç zaman verdin mi? Hayır, vermedin. Uyandığın anda üstüne atladın."

Rye sırtıttı. Gülümsediğinde yıkıcı bir etkisi vardı. "Bir dakika değil. Bir süre Stef'e bağırmanı izledik."

"Onu banyoya götüreceğim," dedi Max, siyah gözlü, yarı çıplak bir adamın söyleyebileceği kadar kibar bir sesle. "Belki uzun bir banyodan sonra kendini daha iyi hisseder."

Rye güldüğünde onu taşımaya başladı. "Bebeğim, onun seni küvette becereceğini biliyorsun, değil mi?"

Max'in açgözlü gülümsemesi ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

Otuz dakika sonra, Rye mermerden yapılmış devasa küvete girerken, su hala ılık kalmıştı. Max geri çekildi ve kardeşinin karşısına oturması için yer açtı. Kollarını Rachel'a tembelce doladı. Rachel başını onun göğsüne yasladı. Eve vardıklarında uzun bir şekerleme yapacaktı. Rye ayaklarını ellerine aldı ve ovmaya başladı.

"Çok iyi geldi." Rachel iç geçirdi.

"Yardımcı olabildiğime sevindim," dedi Rye göz kırparak. "Söylesene bebeğim, seni küvete girene kadar bıraktı mı, yoksa seni lavabonun üzerine eğip işini mi gördü?"

Max başını kaldırdı. "Hey, ben bir beyefendilik yaptım. Onu duvara ittim. Bütün işi ben yaptım. Onun tek yapması gereken tutunmaktı."

"Evet, her şey çok kibardı." Sıcak suya uzandı ve Max'in elini buldu, parmaklarını onun parmaklarına doladı. "Dinle, Max, tekliflerin bu kadar çılgınca olmasını hiç istemedim. Biraz param var..."

Max kulağını ısırdı. "Sorun değil. Endişelenme. Stef'e kızgınlım, sana değil. Bizi bir araya getirdiğin için sana kızamam."

Max hassas kulak memesini emdiğinde titredi. "Hayır, ben de payımı koymak istiyorum. Yaklaşık yedi yüz dolarım var. Fazla olmadığını biliyorum."

"Kabul ediyoruz," dedi Rye, yavaşça ovmaya devam etti. Güçlü elleriyle kadının ayak kemerlerini ovuşturdu. Kadın, sadece onun devam etmesi için ona her kuruşunu verirdi.

"Rye, o bize geri ödemeyecek."

Rye omuz silkti. "Tamam. Sadece evleneceğimiz için bir ev hesabı açıp

tüm parayı oraya yatırmamız gerektiğini düşündüm. Rachel'ın ayrı bir hesabı olması gerektiğini düşünüyorsan..."

"Hayatta olmaz!" Max, yüzünü görebilmek için onu döndürdü. Rachel ayak masajının kesilmesine itiraz etti, ama Max umursamıyor gibiydi. "Bir şeyi netleştirelim, Rachel. Bu, sadece seks için bir araya geldiğimiz oda arkadaşı tarzı evliliklerden biri değil. Bu geleneksel bir aile. Kararları birlikte veririz ve sahip olduğumuz her şey bizimdir."

Gülme isteğini bastırdı. "Evet, ne kadar geleneksel olduğumuzu açıkça görebiliyorum," diye, Bir Numaralı Kocam diye hitap etmeyi planladığı adama söyledi.

İkinci koca parlak bir gülümsemeyle, "Belki de işletmenin adını Harper-Swift Stables olarak değiştirmeliyiz. Rachel'ın kendini dışlanmış hissetmesini istemem" dedi.

Max'in sol gözünün hemen üzerindeki damar zonkluyordu ve patlayacakmış gibi görünüyordu. "Neden adını değiştirmiyorsun ki? Bizimle evleniyorsun Rachel. Bizim soyadımızı alacaksın. Bu evlilik lanet olası bir demokrasi olsa bile, oy çokluğuyla seni geçebiliriz. Sen Bayan Harper olacaksın."

Rachel, İkinci Kocasına baktı. "Onu kışkırtmayı keser misin?"

Rye sırttı. "Ama eğlenceli."

"Kes şunu." Max'e döndü. "Sakin ol, seni Neandertal. Ayrı bir hesap istediğimi hiç söylemedim ve soyadımı korumak da istemedim." Alt dudağını ısırды, sinirli bir şekilde kemirdi. Şimdi itiraf etmek için en uygun zamandı. Artık geçmişini öğrenmelerinin zamanı gelmişti. Onların nasıl tepki vereceği konusunda çok da endişeli olmadığını fark edince şaşırdı. Yumuşak ama sonsuz derecede güçlü bir şey kalbine yerleşti. Onlar onu seviyorlardı. Onu asla terk etmeyeceklerdi. Bu ona büyük bir güven verdi. Elini uzattı ve ikisinin de ellerini tuttu. "Gerçek şu ki, bu isme o kadar da bağlı değilim."

İkisini de gergin hissetti.

"Elizabeth Courtney'e ne kadar bağlısın?" diye sordu Rye sessizce.

Gözlerinin büyüdüğünü ve ağzının açık kaldığını hissetti. "Biliyor musun?"

Max başını salladı. "Evet, bebeğim. Arabana baktım ve sahte kimliklerini buldum."

"Arabamı mı aradın?"

Max suçlu görünmeye bile tenezzül etmedi. Sadece başını salladı. "Evet. Eğer bir evin olsaydı, onu da arardım."

"O çok meraklı bir adam," diye araya girdi Rye.

"Eh, belli ki bir şeyler saklıyordun." Max parmaklarını Rachel'in parmaklarının etrafına doladı.

"Ve bana mahremiyetimi tanımak hiç aklına gelmedi mi?" Rachel cevabı biliyordu ama yine de sormak zorunda hissetti.

"Hayır," diye cevapladı Max.

Rye de ona katıldı. "Hayır, tatlım. Ve itiraf edeyim, senin arabayı da arardım, ama Max benden önce davrandı. Biliyorsun, seni takip ettim."

Kalbi biraz hızlandı. Rye'in onunla ilgili bilgi istediğini düşünmemeye çalışmıştı. Tommy'nin hala güneybatıdaki polis departmanlarında bağlantıları vardı. Tek yapması gereken, onun yeni adını öğrenmekti.

Rye, küvetin kavisli duvarına yaslanarak oturduğunda yüzünde sert bir ifade vardı. Gerçeği öğrenince şok olduğu için onu bırakacak bir adama benzemiyordu. "Kaçıyordun. Kimse Bliss'e sadece giydiği kıyafetler ve yaşam alanı olarak kullanacağı eski bir cip ile gelmez."

Max, kardeşinin sözlerini hemen yalanladı. "Annemin anlattığına göre, Teeny de aynen öyle gelmişti. Ve Holly Lang, Bear Creek Lounge'daki garson kız. Oh, Laura Niles'ı da unutma. Stop 'n' Shop'ta kasiyer olan kız. Ama onun arabası bile yoktu. Otostopla şehre gelmiş ve burayı o kadar sevmiş ki kalmış."

Rye'in ayakları, sıcak, köpüklü su altında onun ayaklarına sürtündü. "Teeny, Logan'la birlikte VW minibüsünde yaşıyordu ve şiddet uygulayan kocasından kaçıyor. Marie, on iki kalibrelik silahıyla onun icabına baktı."

"Marie'nin yanında temkinli davranmamın bir nedeni var. O yaşlı kadın hâlâ yirmi adım öteden bir erkeği hadım edebilir," diye mırıldandı Max.

"Kaçak kadınlar hakkındaki yuvarlak masa tartışmasını atlayabilir miyiz?" diye araya girdi Rachel. Onları devam ettirirse, Bliss'e sığınan her kadın hakkında bilgi alacaktı ve görünüşe göre çok sayıda kadın vardı. Belki de bir kulüp kurmalılar. "Demek Tommy'yi biliyorsun?"

Adamları birdenbire aynı karanlık ifadeleri takındılar.

"Evet, onu çok iyi tanıyorum," diye cevapladı Rye. "Bir daha sana zarar veremeyeceğinden emin olacağım. Bence pazartesi günü hepimiz Dallas'a dönmeliyiz. Sen suç duyurusunda bulunurken yanında olacağız. Stef bir arkadaşıyla konuştu. Uçağımız indiğinde bizi bekleyen bir koruma olacak. Stef'in arkadaşının evinde kalacağız. Adı Julian ve dürüst bir adam. Bana çalıştığı şirketin iyi olduğunu söyledi. Tommy Lane'in sana yaklaşmasına izin vermeyecekler."

"Alex adında bir adam uçağımızı karşılayacak," diye Max onu teselli etti. "Hiçbir riske girmeyeceğiz. Söz veriyorum. Bir avukatla da konuşacağız."

Derin ve sakın bir nefes aldı. Yapması gerekenin bu olduğuna oldukça emindi. Dallas'a dönüp ifade verecekti. Hayatının geri kalanını saklanarak geçirmek istemiyordu. Sürekli arkasına bakarak nasıl hayatına devam edebilir, Max ve Rye ile evlenip çocuk sahibi olabilirdi? Kaçma günleri sona ermişti. İlk başta kaçmış olmasının tek nedeni yalnız olmasıydı. Artık yalnız değildi. Hayatı için savaştan daha fazlası vardı. Geleceği için savaşıyordu.

"Hazırım." Ellerini sıktı.

Rye onu kendine çekti. "Seni seviyorum. Sana ulaşmak için beni öldürmesi gerekecek."

"O Rye'ı öldürürken biz kaçacağız, Rach," dedi Max, gözlerinde bir ışıltıyla.

Rye inledi ve kardeşinin yüzüne su sıçrattı.

Ateş hattından çıkmaya çalıştı. Sonunda pes etti ve ikisinin de yüzüne su sıçrattı. Evine dönüp şeytanlarıyla yüzleşecekti, ama yalnız gitmiyordu.

On Sekizinci Bölüm

Güneş gökyüzünde yüksekteydi, Rachel Bronco'nun yolcu koltuğunda otururken Rye onları eve götürüyordu. Yaklaşan Teksas seyahatleri hakkında sohbet ettiler. Bu onu gerginleştiriyordu, ama bunu bir tatil olarak göreceğine karar verdi. Hayatına devam edebilmek için işleri yoluna koyacaktı.

Rye, eve vardıklarında seyahati ayarlayacak ve güvenlik görevlileriyle konuşacaktı. Rachel ise az sayıdaki eşyalarını toplayacaktı. Erkekler, Dallas'tayken onu alışverişe götüreceklerine söz verdiler. Artık arabada yaşamayacaktı ve onun için doldurması gereken kocaman bir dolap vardı. Rye, büyük şehirdeyken evlilik yüzükleri için alışverişe çıkacaklarına söz verdi.

Kışlık giysilere ihtiyacı olacaktı. Muhtemelen burası, alıştığı yerlerden çok daha soğuktu. Hiç kış boyunca kar yağdığı bir yerde yaşamamıştı. Önemli değildi. Yatakta onu sıcak tutacak iki ısı jeneratörü vardı. Önceki gece ikisinin arasında sıcacık bir şekilde yatmıştı.

Rye, eve giden uzun yolu döndü, çiftliğin sessiz güzelliği ruhunu doldurdu. Burası izole bir yerd, beş mil çapında sadece iki komşusu ve çıplaklar kolonisi vardı.

Rye öne eğildi ve uzağa baktı. Çam ve kavak ağaçlarının üzerinde gri bir şey yükseliyordu. "O nedir?"

Max arka camı indirdi. Derin bir nefes aldı ve kaşlarını çattı. "O duman."

Pencereden içeri süzülen dumanın odunsu kokusunu aldı. Tommy'nin onu öldürmeye çalıştığı o geceyi hatırlayınca Rachel'ın vücudunu soğuk bir titreme sardı. Uyandığında burnuna duman kokusu dolmuştu. Duman onu boğmuş ve

kusmasına neden olmuştu. Nefes alabileceği en küçük bir yer bulmak için karnının üzerinde sürünmek zorunda kalmıştı.

"O aptal çocuklar yine roketlerini ateşlerlerse, anneleriyle uzun bir konuşma yapacağım," diye yemin etti Max. "Onlara bu yangın tehlikesini kendi mülklerinde tutmalarını söyledim."

Rye ona uzandı ve elini sıktı. "Sorun yok, Rachel. Max muhtemelen haklı. Farley kardeşler muhtemelen yine çılgın bir bilim projesi peşindeler. Hırslılar, ama pek de zeki sayılmazlar, anlarsın ya. Vadinin diğer tarafında yaşıyorlar. Ancak çoğu zaman bizim otlaklarımıza giriyorlar. Onlar değilse, o zaman birisi yangın yasağını ihlal ediyor demektir ve ben bir iki ceza kesmek zorunda kalacağım. Bu mevsimde yangın çıkarmak tehlikelidir. Aslında her mevsim tehlikelidir, ama özellikle şu anda."

Rachel başını salladı, ama Rye'in elini sımsıkı tuttu. Duman kokusundan nefret ediyordu. Bu koku onu, hayatı için mücadele ettiği o geceye geri götürüyordu. Yatak odasından çıkamayacağını anladığı ana geri döndü. Kapı kolu dokunulamayacak kadar sıcaktı. Yangın yayılmıştı ve küçük kasaba evinden tek bir çıkış yolu vardı. Pencereyi kırıp atlamak zorunda kalmıştı. Camın tenini kestiğini ve yere çarptığında hissettiği dehşeti hâlâ hissedebiliyordu. Tommy'nin, yangının yapamadığını yapmak için onu beklediğinden emindi. Komşularının neler olduğunu görmek için evlerinden çıkma sesleri onu kaçırmıştı, bundan emindi. O zaman bile, onun gözlerinin üzerinde olduğunu, onu izlediğini hissedebiliyordu. Şimdi bu duyguyu kafasından silkeledi. Onun, sahip olduğu her güzel anı mahvetmesine izin vermeyecekti.

"Hey." Max arka koltuğundan ona uzandı. Korkusunu hissetmiş gibiydi. Elleri omuzlarında rahatlatıcı bir etki yarattı. "İyi misin, bebeğim?"

Derin bir nefes aldı ve paniği bastırmaya çalıştı. "İyiyim."

İyiydi. Onlarla birlikteydi. Tommy'nin onu yakalaması imkansızdı. San Diego'da onu neredeyse yakaladığından beri dikkatli davranıyordu. Onu tedirgin eden sadece yangındı. Sakin kalmalıydı. Gelecekteki kocalarının, duman kokusuyla çıldırdığını görmeleri iyi olmazdı.

Rye eve yaklaştı. Duman eskisinden daha yoğun görünüyordu. Evin arkasından yükseliyordu, gri ve beyaz bir bulut her dakika büyüyordu.

Max arabadan bir anda  ıktı. Neyin yandığını fark edince yüzü bembeyaz oldu. "Ahırlar yanıyor."

Rachel, o atların Max için her Şey demek olduğunu biliyordu. İşini kurmak için çok çalışmıştı ve Şimdi her Şey yanıyor.

"Kahretsin. Gidip atları çıkarmam lazım." Mavi gözleri sert bir Şekilde Rye'a baktı. "Onu buradan çıkarır mısın? Stefan'ın evine götür. Orada güvenlik sistemi var. Yolda itfaiyeyi ara."

Bronco'dan hızla indi. "Hayır, seninle geliyorum. Yardım edebilirim."

Onu burada tek başına yangınla mücadele edip atları kurtarmak için bırakması mümkün değildi. Bliss'te sadece gönüllü itfaiye ekibi vardı. Bunun nasıl işlediğini bilmiyordu, ama Max'in onları beklemeyeceğini biliyordu. O atları kurtarmak için elinden gelen her Şeyi yapacaktı.

Max ve Rye'ın birbirlerine temkinli bakışlar attığını gördü. Rye Bronco'nun arkasına uzandı. Bir av tüfeği ve ekstra mermi çıkardı. Doldurulduğundan emin olduktan sonra, onu Max'e uzattı. Max ekstra mermileri cebine attı.

Rye kardeşine başını salladı. "Git kontrol et. Ben radyodan itfaiyeyi arayacağım. Gerekirse onu buradan çıkarırım, ama kalıp sana yardım etmeyi tercih ederim."

"Tamam," diye cevapladı Max gergin bir Şekilde. Yüzü gerginlikle kaplıydı, kadına baktı ve sonra kardeşine seslendi. "Atları güvenli bir Şekilde  ıkarabilirsem, çıkaracağım. Sen kadına bak."

Ona uzun uzun baktıktan sonra arkasını dönüp dışarı  ıktı. Max, silahı kullanmayı bilen bir adamın rahatlığıyla av tüfeğini tuttu. Dumanların havaya yükseldiği ahırlara doğru koşmaya başladı.

"Neden onunla gidemiyoruz?" Rachel, Rye'ın koluna sanki bir can simidiymiş gibi tutundu. Max'i yalnız bırakma düşüncesinden nefret ediyordu. En son yalnız kaldığında vurulmuştu ve bu düşünce onun zihninde ağır bir yük oluşturuyordu.

Rye onu bir anlığına kucakladı ve sonra nazikçe kendini kurtardı. Arabanın sürücü tarafına geri döndü. Rye Bronco'ya eğildi ve radyoyu çıkardı.

"Seni güvende tutmam gerek, Rachel. Bu durum içime sinmiyor. Bana yakın dur." Konuşmak için düğmeye bastı. "Callie, ben Rye. Orada mısın?"

Callie'nin sesi telsizden tiz bir şekilde geldi. "Olumlu, patron."

Rachel, Rye'dan uzaklaştı. Uzakta Max'i görmeye çalıştı. O, gözden kaybolmuştu.

"İtfaiyeyi bizim eve çağırman gerekiyor."

Rye, yangının ne kadar kötü olduğunu anlamaya çalışırken sakın bir sesle konuştu. Max'in yalnız kalmaması için oraya koşmak için ayakları kaşınıyordu.

"Logan'ı da buraya gönder. Ne yapıyorsa bırakmasını söyle. Yanında birkaç tane ekstra av tüfeği getirmesini söyle. Herkese haber vermeni istiyorum..." Rachel sert bir *çarpma sesi* duyunca Rye'ın sesi kesildi.

"Rye, orada mısın?" Callie'nin sesinde belirgin bir endişe vardı.

Rachel, Rye'ın bilinçsiz bir şekilde yere kaymasını izlemek için zamanında döndü. Telsizin ahizesi SUV'nin yan tarafına işe yaramaz bir şekilde çarptı. Kanadığını görebiliyordu. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Çok fazla kan vardı.

"Merhaba, Liz."

Rachel, kabusunun Rye'ın üzerinde durduğunu görünce midesi bulandı. Elinde bir beyzbol sopası vardı.

Tommy Lane yaklaşık 1,80 metre boyundaydı. Uzun boylu ve kaslı biriydi. Yüzü zorlu bir hayatın kanıtıydı ve gözlerinde her zaman acımasızlık vardı. Gözleri yüzüne göre çok küçük olduğu için Rachel'a hep bir kemirgeni hatırlatırdı. Gözleri siyahtı ve genellikle hiçbir duygu barındırmıyor gibi görünüyordu. Ama şimdi durum farklıydı. Onu, tüylerini diken diken eden keskin bir sahiplenme duygusuyla süzdü.

Ne kadar korktuğu önemli değildi. Kalbi göğsünde çarpmaya başlasa da zihni hızla çalışıyordu. Önemli olan tek şey Rye'ı kurtarmaktı. Tanrım, o kadar çabuk ölmüş olamazdı. Hâlâ yerde kanlar içinde yatıyordu. Etrafındaki çimler kanla ıslanmaya başlamıştı. Rachel

ona doğru ilerlemeye başladı, ama Tommy sopayı düşürdü ve kılıfından bir tabanca çıkardı.

"Ona dokunma." Tommy'nin sesi alçak ve boğuktu. "Ona elini sürersen, beynine bir kurşun sıkırım."

Rachel durdu. Tommy tehdit ettiği şeyi yapacaktı ve bunu iki kez düşünmeyecekti. Quigley'nin yaklaşmasını görünce şaşırıldı. Büyük köpek Rye'ın vücudunu koklarken inledi. Rye'ın yüzünü yaladı ve onu uyandırmaya çalıştı. Rye tamamen hareketsizdi.

Tommy, köpek sahibini uyandırmaya çalışırken güldü. "Aptal köpek. Ahıra dikkatleri çekmek için buraya geldiğimde o canavarı vurmak zorunda kalacağımı sandım. Aptal köpek sadece oynamak istiyordu. Ona birkaç kez sopa attım ve şimdi benim en iyi arkadaşım oldu. Oğullarının daha iyi güvenlik önlemlerine ihtiyacı var."

"Lütfen ona bir daha zarar verme." Rachel, Rye'ın ölmek üzere olabileceği gerçeğine odaklandı. Sesi sakın kalmaya çalıştı. Tommy'yi daha da kızdırmak istemiyordu. Kaçmak, buradan uzaklaşmak istiyordu. Tommy onu öldürecek ve bunun hızlı bir ölüm olmayacağından emindi. Tommy ondan intikam almak isteyecekti. Ayakları yere sağlam basıyordu. Rye'ı terk edemezdi. Adamlarını kurtarma şansı varsa, bunu değerlendirmeliydi. Onlar, ona aşık olma talihsizliği dışında hiçbir şey yapmamışlardı. "Onları rahat bırakırsan seninle gelirim."

Tommy'nin ağzı, korkunç bir gülümsemeye dönüştü. "Benimle geleceksin Liz. Benimle geleceksin çünkü sen benimsin ve ben bana ait olanı bırakmam. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olman gerekirdi. Kamyonetim yolun ötesindeki tepede. Oraya yürüyeceğiz ve sonra konuşabileceğimiz bir yere gideceğiz."

Titredi. Fazla konuşma olmayacağını biliyordu. Muhtemelen acımasız bir tecavüzün ardından onu deşecekti. Aptal değildi, ama Rye'ın hareketsiz bedeni onu kabul etmeye zorladı. Belki de hayalperestlikti, ama göğsünün hareket ettiğini gördüğünü sandı. Hâlâ nefes aldığını umdu. Tommy'nin onu öldürme riskini göze alamazdı. Max her an geri dönebilirdi. Bir tuzağa düşecekti ve Tommy eğitimli bir profesyoneldi.

Max'i vurmaktan çekinmeyeceğini düşündü. Sonuçta, onu zaten vurmuştu.

"İki haftadır buradasın," dedi Rachel. Max'in vurulmasının arkasında olan oydu, avcılar değil.

Kibirli gülümsemesi, onun ihtiyacı olan tek cevaptı, ama yine de cevap verdi. "Nerede olduğunu biliyordum. Seni izliyordum, Liz. Neredeyse erkek arkadaşını öldürecektim. Atı sıçradı ve atışımı kaçırdım. At panikleyince onu öldüreceğini sandım, ama kafası sert olmalı. Tabii ki, diğerini de elinde tuttuğunu bilmiyordum."

Rye'in vücuduna tekme attı.

Rye'in cesedi geriye yığıldığında, Liz neredeyse yalvarırcasına "Dur lütfen" dedi. Quigley sızlanarak Liz'in ayaklarının dibine oturdu.

Tommy silahı Rye'in kafasına doğrulttu. Bir an için ateş edeceğini sandı. "Söylesene Liz, iki erkeğe kendini satmak nasıl bir duygu? Ne tür bir kadın böyle bir şey yapar? Bundan paçayı sıyrabileceğini mi sandın?"

"Hayır." Silahı Rye'in kafasından uzaklaştırması için ona her şeyi söylerdi. "O bir polis, Tommy. Birçok şeyden paçayı sıyırdığını biliyorum, ama başka bir polisi öldürürsen arkadaşların ne hisseder?"

"O sadece önemsiz bir kasaba şerifi. Gerçek bir polis değil," diye tükürdü Tommy. Ama geri çekildi. Silahı ona doğrulttu ve derin bir nefes aldı. "Önde yürü. Bir çığlık duyarsam, onu ve diğer pisliği vururum, anladın mı?"

Kız başını salladı ve yürümeye başladı. Tommy, arabayla geçtikleri ormanı işaret etti. Kız dik yokuşu tırmanmaya başladı. Yokuş, hafta başında neredeyse yoldan çıkacağı yola çıkıyordu.

"Beni nasıl buldun?" Rachel tırmanırken sessizce sordu. Quigley yanında nefes nefese kalmıştı. Max ve Rye'in bu büyük, aptal köpeği öldürmek için eğitmiş olmasını diledi. Bu, devasa boyutlarda bir hayvandı. Bu köpek, vahşi bir avcı olmalıydı, ama onun yerine, muhtemelen bir ödül umuduyla, yanında yavaşça yürüyordu.

"Seni buldum çünkü senden daha akıllıyım, Liz," dedi Tommy boğuk bir sesle. Tommy'nin yüksek irtifada zorlandığını duyabiliyordu. Yavaş ve sabit bir yokuşu tırmanıyorlardı. Tommy formdaydı, ama

deniz seviyesinden çok az yüksek bir yerden gelmişti. Rachel, ona alışmak için haftalarca zaman harcamıştı. Hâlâ eve çok yakındılar. Kolayca geri dönüp Rye'ı öldürebilirdi. Daha uzağa gittiklerinde, Rachel kaçacaktı. Onun kamyonetine uysalca binmeye niyeti yoktu. Onu öldürmek istiyorsa, bunun için çaba sarf etmesi gerekecekti.

"Senin aradığın o Rachel Swift hakkında bilgi almak için aradığın o arka tepelerdeki şerif," diye açıkladı Tommy. "Aptal. Uzun zaman önce yardım aldığını anlamıştım. O meraklı, burnunu her şeye sokan hemşireden Lonnie Hayes adında bir adama kadar izini sürdüm. O iki kez hüküm giymiş bir suçlu, Liz. Hemşireye yardım ediyor, ama asıl işi kaybolmak isteyen çocuklar ve insanlar için sahte kimlikler yapmak. Ona baskı yaptım. Yumruklarımdan daha hızlı bir şekilde sahte isimlerini söyledi. Kimse hapse girmek istemez. Bir kişi zor bir durumla karşı karşıya kaldığında, o yüksek ve güçlü ilkeler bir anda ortadan kaybolur."

Rachel'in kalbi deli gibi çarpıyordu. Yol boyunca ona yardım eden tüm insanları düşündü. Onları ne tür bir tehlikeye sokmuştu? "Onu öldürdün mü?"

Tommy güldü. "Hayır, ama bir süre çalışmadı. Ellerin kırıkken yazı yazmak zor. Ama yaşlı Sadie teyzeyi ben öldürdüm."

Rachel durdu ve döndü. Birdenbire tatlı, yaşlı teyzesinin görüntüsü gözünün önüne geldi. Çocukken ona çok iyi davranmıştı. "Teyzemi mi öldürdün?"

Tommy omuz silkti. "Onu son bir kez görmeye geleceğini biliyordum. Kendini tutamadın. Zaten ölmek üzereydi. Ben de onu doğru yöne itekledim."

Rachel'in elleri titremeye başladı ve bu haklı bir öfkeydi. Bu öfke, korkuyu ve tüm hayatta kalma içgüdülerini engelliyordu. Bu adam ondan her şeyi almıştı. Onu korkutmuş ve hayatını çekilmez hale getirmişti. Arkadaşlarını uzaklaştırmış ve sevimli köpeğini öldürmüştü. Rachel, işini, teyzesini ve evini onun yüzünden kaybetmişti. Peki neden? Onunla ikinci bir randevuya çıkmadığı için mi? Vücudunu ona teslim etmediği ve onun tacizine boyun eğmediği için mi?

"Seni piç kurusu," dedi, boğazından çıkan hırıltıyı fark etmeden. Bu, av hayvanının sesi değil, yırtıcı bir hırıltıydı.

Ama Rachel Swift av olmaktan bıkmıştı.

"Bana karşı diline dikkat et, kızım," dedi Tommy. Her sözü tehdit doluydu.

"Bu ne cüret?" diye hırladı Rachel. "Seni zavallı pislik. Bana ne kadar acı çektirdiğinin farkında mısın?"

"Senin bana çektirdiklerinden daha azını değil, Liz." Koyu renkli gözleri cam gibi parlıyordu. "Siz kadınlar, bir erkekten alıp alıp, karşılığında hiçbir şey vermek zorunda olmadığınızı sanıyorsunuz."

"Senden hiçbir şey almadım!" diye bağırdı Rachel. "Bir saniye bile olsa aramızda bir ilişki olduğunu düşünüyorsan, hayal görüyorsun."

"Seni sevmiştim!" Tommy, sesi ağaçların arasında yankılanırken artık umursamıyor gibiydi. "Bana bok gibi davrandın ve ben bunu kabul edemem. Hiçbir kadından bunu kabul etmem."

Her şey bitti, şok içinde fark etti. Kaçmaktan bıkmıştı, onun saçmalıklarını dinlemekten bıkmıştı. Kendisinde var olduğunu bilmediği bir öfkeyle, ona saldırdı.

Ona vücudunu fırlattığında gözleri fal taşı gibi açıldı. Bu onu hazırlıksız yakalamış gibiydi ve eli geriye doğru uçtu. Rachel, silahın birkaç metre ötedeki yere düşerken ateş ettiğini duydu. Quigley havladı ve kaçtı. Önemli değildi. Önemli olan tek şey, Tommy Lane'e artık onun kurbanı olmadığını göstermesiydi. Rachel kendini bıraktı. Çığlık attı ve ona tırnaklarını geçirdi. Tırnaklarını yüzünde kullandı ve gözlerine ulaşmaya çalıştı. Tommy yere düştüğünde dizini karnına bastırarak onun inlemesinden memnun kaldı.

Tommy'nin kendine gelmesi uzun sürmedi. Bir an yüzünü korumaya çalıştıktan sonra, Tommy güçlü kollarıyla Rachel'ı itti. Onun göğsüne bastırdı ve Rachel geriye uçtu. Yere düştü ve kalkmaya çalıştı. Ama çok geçti. Tommy çok hızlıydı. Bir anda ayağa kalktı ve Rachel'ı saçından tutup kaldırdı.

"O silaha ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun, Liz?" Soruyu kulağına tükürdü. Liz, kafa derisindeki acıya karşı dişlerini sıktı. Tommy onu kendine çekti. Göğüsleri birbirine değiyordu. "O silahı sana asla kullanmayacaktım. Çok hızlı. Sana öğrenmen gereken dersi vermezdi."

Ağzını kulağına dayadı. Liz direndi ama adam onu sıkıca tuttu.

"Bunu senin için getirdim, Liz," diye fısıldadı, sanki ona hayran olmasını istediği çiçekler getirmiş gibi.

Rachel, onun kötü görünümlü bir bıçağı çıkarmasıyla yutkundu. Gümüş bıçak güneş ışığında parıltıyordu. Uzun ve ne için kullanıldığına dair hiçbir şüphe yoktu. Bazı bıçakların kullanışlı bir amacı vardır. Bu bıçak ise öldürmek için yapılmıştı.

"Bu senin için, Liz. Onu özel olarak yaptım ve seninle birlikte gömeceğim."

Bıçağı geri çekmeye başladı. Rachel, bıçağı karnına saplamadan önce sadece birkaç saniyesi olduğunu biliyordu. Dizini olabildiğince sertçe kaldırdı ve doğrudan testislerine nişan aldı. Sert bir şekilde temas ettiğinde adam inledi. Eli saçlarını bıraktı. Rachel geriye doğru sendeledi.

"Seni kaltak!" Tommy, testislerini tutarken bağırdı.

Rachel düşünmedi. Dönüp koştu. Quigley'in yanında koştuğunu hissetti, ama arkasına bakmaya cesaret edemedi. Tommy'nin her adımında arkasında olduğunu bilerek, sadece koştu. Yola ulaşabilirse, Mel'in evi yolun hemen karşısındaydı. Bağırma başlayacaktı. Şanslıysa, onu duyup koşarak gelecekti.

Koşarken gözyaşları yüzünden akıyordu. Dallar ve çalılar onu kesiyordu. Onları umursamadı. Ciğerleri yanıyordu. Yine de koşmaya devam etti. Onun yetiştiğini duyabiliyordu.

"Seni çıglık attıracağım, kaltak!"

Sola doğru hareket etti. Yol görünmeye başlamıştı. Neredeyse varmıştı. Sonra düştü. Yere sertçe çarptı. Yere çarptığında ciğerleri boşaldı. Bileği acı verici bir şekilde burkuldu.

Kendini zorlayarak döndü ve kalkmaya çalıştı, ama bir kayaya takılmıştı. Ayak bileği gözlerinin önünde şişiyordu. Kalbi durdu. Onu burada bulacaklardı. Max ve Rye — *lütfeñ hayatta olsun* — onu burada bulacaklardı. Çok üzüleceklerdi. Onlarla bir dakika daha birlikte olmak için her şeyi verirdi.

"Zavallı Liz," dedi Tommy, ona doğru yavaşça yürürken. Elinde bıçak vardı. Artık kaçamayacağına memnun görünüyordu. Gözlerindeki ışıktan, onunla oynamak istediği belliydi.

Quigley burnuyla ona hafifçe dokundu ve Rachel, ağzında bir şey olduğunu fark etti. Quigley onu Rachel'ın kucağına bıraktı ve Rachel bir saniye hareketsiz kaldı. Quigley silahın peşine düşmüştü. Biri silahı fırlatmıştı ve köpeğin zihninde bu, getirilmesi gereken bir şeydi. Kocaman ağzıyla tabancayı kolayca taşıdı.

Rachel tereddüt etmeden silahı aldı ve ateş etti. Hiçbir uyarı yoktu. O da ona hiçbir uyarıda bulunmamıştı. Durması için bir rica yoktu, yoksa ateş edecekti. Artık onu hapse gönderebileceği aklının ucundan bile geçmiyordu. Tek istediği, ondan bir kez ve sonsuza kadar kurtulmaktı.

Rachel tetiği tekrar çekti.

Adam göğsünde genişleyen kırmızı çiçeğe baktı. Gözlerinde donuk bir şok ifadesi vardı. Hala bıçağı elinde tutarak, sanki onu da yanında götürcekmiş gibi, Rachel'a doğru sendeledi.

Rachel tetiği bir kez daha çekti. Adam yere düşene ya da mermileri bitene kadar bunu yapmaya devam edecekti. Bu, son noktaydı.

Üçüncü atışta durdu ve dizleri büküldü. Yüzüstü yere düştü.

Bir an oturdu, onun tekrar hareket etmesini bekledi.

"Rachel!" Max'in ona bağırdığını duyabiliyordu.

Ayağa kalktı. Bileği ağrıyordu ama kalkmak zorundaydı. Bütün vücudu titriyordu. Yüzünden gözyaşları akıyordu. Kan vücudunda dolaşarak ona hayatta olduğunu hatırlatıyordu. Hayattaydı. Kazanmıştı. Tommy Lane'in üzerinde duruyordu ama bu yeterli değildi. Kafasına nişan aldı. Rachel emin olmak için son bir kez daha tetiği çekti.

"Rachel!" Max'in acı dolu çığlığı ormanda yankılandı.

Quigley havladı. Kuyruğunu salladı ve efendisini aramak için koşmaya başladı.

Max, Quigley'in peşinden koşarak ortaya çıktığında Rachel hala silahı elinde tutuyordu. Elinde av tüfeği ile tüm gücüyle koşuyordu. Önündeki manzarayı görünce durdu.

"Tanrım, bebeğim," diye fısıldadı ve ona doğru yürüdü.

Rachel silahı düşürdü ve ağlayarak Max'in kollarına atıldı. Max, Rachel'ı sıkıca sarıldı, o kadar sıkı ki Rachel patlayacağını sandı. Elleriyle Rachel'ın vücudunu yoklayarak yaralanma olup olmadığını kontrol etti.

"Aferin sana, bebeğim. Çok iyi yaptın. Burada olamadığım için çok üzgünüm." Onu kendine çekip alnına öptü.

Rachel, omzunda onun gözyaşlarını hissetti. Başını kaldırdı. Panik tekrar onu sardı. "Rye?"

"Birisi kafatasını beyzbol topu olarak kullandıktan sonra çok yavaşladı." Sesi kısık çıkmıştı, ama kafasına bir gömlek sararak ona doğru yürüyen Rye'ı görmek, hayatında gördüğü en güzel şeydi. Max'e tutunarak ona doğru topallayarak yürüdü ve Rye'ı nazikçe öptü. Yüzü acıdan gergindi, ama sanki kırılgan olan oymuş gibi ona tutundu.

"Hastaneye gitmelisin." Rachel, tıp dünyasında bilinen her türlü testi yaptırmadan tatmin olmayacaktı.

"Yoldalar." Max, Rye onu önden kucaklarken, sırtına yaslandı. Rachel, dinleyen herkese sessizce şükran duası etti.

Uzakta, ambulansın yolda ilerlediğini duydu.

Tommy'nin cesedine baktı. Artık onun önemi yoktu. O, kollarında, geleceğine sarılmıştı ve kimse bunu ondan alamazdı.

Epilog

Rachel, kocasının salya kaplı tenis topunu bahçeye atmasını izledi. Quigley kısa kuyruğunu salladı ve mutlu bir şekilde topun peşinden koştu.

"Kolunu inciteceksin." Yanındaki sallanan sandalyeye oturdu. Saatlerdir köpekle top oynuyordu.

Max ona gülümsedi. "Yaptığı şey için bu kadar az bir bedel."

Elini uzattı ve onun elini tuttu. Bunu sık sık yaptığını fark etmişti. Ne zaman birlikte otursalar elini tutardı.

O gün ormanda geçen olaydan bu yana bir ay geçmişti. Rachel onlarla geçirdiği her günü çok değerli buluyordu. Parmağındaki yüzüğe baktı. Annelerine ait olan bir solitaire yüzüktü ve iki küçük altın bantla çevriliydi.

Rachel, küçük bir adliye binasında Max ile evlenmişti, ama bunu asla gerçek düğünü olarak görmüyordu. Bu, yasal gereklilikleri yerine getirmek içindi. Gerçek düğün günü bir hafta önceydi. Bliss kasabasının tüm sakinleri, ailesi ve arkadaşları önünde toplanmış, Max ve Rye'ı hayatının sonuna kadar seveceğine söz vermişti. Bu, hayatında verdiği en kolay sözdü.

Bir yasal değişiklik daha yapmıştı. Yasal olarak Rachel Elizabeth Harper olmuştu. Nedense eski ismine geri dönemezdi. Artık ona uymuyordu. O yeni bir insandı.

Dallas'a gitmemişlerdi, korumalara ve güvenli sığınaklara ihtiyaç duymamışlardı. İhtiyacı olan her şey burada vardı.

"Rye geldi." Max, yoldan gelen yepyeni kamyoneti işaret etti.

Rye park etti, Quigley'i okşadı ve tenis topunu attı. Verandaya adım atarken geniş bir gülümsemeyle gülümsedi.

"Resmi olarak özgür bir adamım," dedi ve ona öpücük vermek için eğildi.

"Artık Johnny Law olmamak nasıl bir duygu, kardeşim?" diye sordu Max.

Max'in, Rye'ın ahırda çalışmaya geri dönmesinden ne kadar mutlu olduğunu biliyordu. Neyse ki Max, Tommy'nin dikkatlerini dağıtmak için çıkardığı küçük yangını, gerçek bir hasara yol açmadan söndürmüştü. Kapılardan birini değiştirmek zorunda kalmışlardı, ama tüm atlar iyiydi ve hayatlarına devam edebiliyorlardı. Haftalarca sunabilecekleri yeni hizmetleri planladılar. Rye'ın öğretmek için zamanı olduğu için artık binicilik dersleri veriyorlardı. Rye'ın binicilik öğretmesi için birçok bayanın kaydolacağı hissine kapılmıştı. Sabırlı olması gerekecekti.

Rye, sağındaki sandalyeye oturdu. "İyi hissettiriyor. Artık turistlerle uğraşmak, Mel'i yatıştırmak ya da kendi kardeşimi hapse atmak zorunda kalmaktan endişelenmek yok."

"Evet, artık vicdanen benim tanıgım olabilirsin," diye cevapladı Max.

"Yeni şerifle tanıştım." Rye ileri geri sallandı. Günlerini böyle bitiriyorlardı, birlikte gün batımını izleyerek. "Callie'nin gözleri yerinden fırlayacak sandım."

"Yakışıklı mı?" Rachel, Callie'yi arayıp yeni şerif hakkında bilgi almayı aklına yazdı.

"Adı Nathan Wright. Eskiden DEA ya da ona benzer bir yerde çalışıyormuş. Callie onu görünce çok şaşırmış gibiydi. Sanırım onu bir yerden tanıyor. Eğer bu tipten hoşlanıyorsan, fena biri değil."

Max kaşlarını çattı. "Hayır, Rachel bizim gibileri sever."

"Evet, seviyorum. Umarım Callie'nin dünyasını alt üst edecek yakışıklı biridir. Bliss'te tek aşk kölesi ben olamam." Burada edindiği tüm arkadaşlarının mutlu olmasını istiyordu.

"Oh, bebeğim, tek olmayacaksın. Stef hayatta olduğu sürece olmaz. Şimdi," Rye gözlerinde sinsi bir bakışla, "Özel bir bayana binmeyi öğretmeye konsantre olabilirim. Yarın Rachel'ın derslerine başlıyorum."

Rachel dudaklarında gizli bir gülümseme belirdi.

"Kahretsin, Rye, ona binmeyi öğretmeye bu gece başlayacağım." Max ona mutlu bir şekilde sırttı.

"At üzerinde demek istedim, aptal," dedi Rye şakacı bir şekilde. "İş kısmını o yürütecek, ama düzgün binmeyi öğrenmesi gerekiyor. Onun için seçtiğimiz kısırak sabah burada olacak demiştin."

"Sanırım o dersler için biraz beklemem gerekecek, Rye." Eli hala düz olan karnına gitti.

"Hey, korkacak bir şey yok, Rach." Biraz endişeli görünüyordu. "Ben iyi bir öğretmenim. Max gibi sana bağırmam."

Max ağzını açtı ve sonra kapattı. Kısa bir süre başını sallayarak kabul etti.

"Mesele o değil," diye açıkladı. "Sadece bunun bebek için iyi olmayacağını düşünüyorum."

Uzun bir sessizlik oldu.

"Rachel?" Max sallanmayı bıraktı.

"Emin misin?" Rye'in yüzünde şaşkın bir bekleyiş vardı. "Üç hamilelik testi kadar eminim," diye cevapladı Rachel

"Stop 'n' Shop'tan satın aldığım için herkese duyuldu, bu yüzden sana da hemen söylemek istedim."

Max dizlerinin üzerine çökmüş, kocaman eli Rachel'in karnını kaplıyordu. "İnanamıyorum."

"Ben inanıyorum," dedi Rye, kulaklarından kulaklarına kadar sırtarak. "Yeterince uğraştık."

Sonra yola çıktılar. İsimler ve çocuğun cinsiyeti hakkında tartıştılar. Hangi odayı bebek odasına çevireceklerine ve çocuğun hangi üniversiteye gideceğine karar verdiler.

Rachel arkalarına yaslanıp sallanarak onların geleceği planlamasını izledi. Eli, içinde büyüyen küçük canlının üzerinde memnuniyetle duruyordu. Etrafındaki dünya güvenli ve güzel görünüyordu.

Güneşin batışını ve gecenin Bliss'e yavaşça çöküşünü izledi.

* *

Rachel, Max ve Rye, Callie'nin erkekleri Nate ve Zane'i, Bliss, CO serisinin bir sonraki hikayesi *Two to Love*'da ağırlamaktan büyük mutluluk duyacaklar.

Satın almak için [buraya](#) tıklayın.

Yazarın Notu

Cömert okuyucularım sık sık bana, beğendikleri bir kitabı nasıl tanıtabileceklerini soruyorlar. Beğendiğiniz bir yazara yardım etmenin pek çok yolu var. Yorum bırakın. E-okuyucunuz bir kitabı arkadaşınıza ödünç vermenize izin veriyorsa, lütfen paylaşın. Goodreads'e gidin ve diğer okuyucularla bağlantı kurun. Sevdiğiniz kitapları tavsiye edin, çünkü hikayeler paylaşılmak içindir. Bu kitabı okuduğunuz ve sevdiğiniz tüm yazarları desteklediğiniz için çok teşekkür ederim!

Lexi Blake'in haber bültenine kaydolun
ve seçtiğiniz kitapçıdan 25 dolarlık hediye
çeki kazanma şansını yakalayın.

Haberler, eğlence ve ücretsiz kısa hikayeler
dahil olmak üzere özel içerikler için bize katılın.

Her ay yeni bir yarışma var!

Abone olmak için [burayı](#) tıklayın.

Siren Enslaved

Texas Sirens Kitap 3

Lexi Blake, Sophie Oak adıyla yazıyor
Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Julian Lodge bir erkeğin isteyebileceği her şeye sahiptir. Zengin, başarılı ve Dallas'ın en seçkin kulübünün sahibidir. Ama bir şey eksiktir.

Finn Taylor, Teksas'ın Willow Fork kasabasında mütevazı bir başlangıçtan sonra kariyerinde yükselmiştir. Memleketinde hala sevdiği tek şey Danielle Bay'dir. Ona aslında biseksüel olduğunu hiç söylememiş ve ona olan aşkını hiç itiraf etmemiştir. Şimdi Danielle evleniyor ve Finn, hayatında seveceği tek kişiye olan şansını kaybettiğinden emindir.

Julian'ın Barnes-Fleetwood çiftliğine yaptığı tatil, hepsini bir araya getirir. Dani düğününden kaçarken Julian'ın arabasına atladığında, Julian onu elde etmesi gerektiğini anlar. Ama Willow Fork'ta hiçbir şey kolay değildir. Julian'ın geçmişinden gelen bir tehlike hepsini tehdit etmektedir. Julian, Dani ve Finn'i, onunla birlikte olmanın hayatlarında verdikleri en iyi karar olacağına ikna etmek zorunda kalacaktır.

* * *

Ne halt etmişti o? Panikleyip kaçmıştı, Willow Fork Metodist Kilisesi'ndeki 122 düğün konuğunu kilise sıralarında bırakarak. Ama sonunda kilise sıralarında değillerdi. Arkasına dönüp, büyük kapılardan çıkan insanların, kendi düğününden kaçan aptalı izlemek için toplandığını görmüştü. Üzerine yapışan saçma sapan saten ve dantelleri aşağı itmeye çalıştı. Tanrım, nefes alamıyordu. Kaçış aracının dikiz aynasından arkaya baktı. Finn koşmayı bırakmıştı.

Trafik ışıklarında durmuş, yüzünde endişe dolu bir ifadeyle duruyordu.

Arkasını dönüp ona baktı. "Dani!"

Jimbo Smart'ın büyük büyükannesinin korkunç duvağıyla elinden geldiğince başını salladı. Duvağın üzücü küçük hayatı, bir santim kalana kadar göz kamaştırıcıydı. Tabii ki, tüm lanet elbise böyleydi. Her yerinde yapay elmaslar vardı. Fazladan 25 kilo ağırlaşmıştı. Finn koyu saçlarını eliyle tararken cep telefonunu çıkarıyordu. Kimi aradığını biliyordu, ama cevap veremiyordu. Telefonu, çantası ve getirdiği diğer her şey kilisenin gelin odasındaydı.

Düğününden kaçmıştı. Tüm lanet geleceğinden kaçmıştı.

Ne yapmıştı? Ne halt etmişti? Göğsü ağrıyordu.

"Nefes al."

Dani arabayı süren adama dönüp baktı. O da bunu düşünmemişti. Sadece Finn'in onu yakalayacağını biliyordu ve onunla yüzleşemezdi. Tamamen yabancı biriyle birlikteydi. Elleri titriyordu ve nefesi yine kesildi.

"Sakin ol ve nefes al. Tek bir şeye odaklan. Dünyayı tek bir noktaya indirge."

Bu bir öneri değildi. Yanındaki adam emir veriyordu. Derin sesi, sıcak, yoğun çikolata gibi onu sardı. Uzun, sakın bir nefes aldı, ciğerlerini nemli hava ile doldurdu. Kapıyı sımsıkı tuttu ama kendini tam da adamın emrettiği gibi yaparken buldu. Gözlerini klima deliğine dikti. Dört küçük çizgi. Önemli olan tek şey buydu. Onlara bakakaldı.

"Mükemmel. Şimdi nefesini yavaşlatmaya odaklan. Ellerini esnet. Vücudunu kontrol edenin sen olduğunu kendine hatırlat. Vücudun seni kontrol etmiyor. Benim için bu sözleri söyle. Kendi kulaklarınla duy. Kontrol bende."

"Kontrol bende." Bu sözler ona yabancı geldi. Uzun zamandır, hayatının büyük bir bölümünde kontrol onda değildi. Hayatının büyük bir bölümünde onu kontrol eden dış güçler vardı.

Konsantrasyonu dağıldı. Panik tekrar baş gösterdi. Nefes nefese kaldı. Ne yapacaktı?

Araba aniden durdu. Dani etrafına baktı. Kasabanın kenarında, otoyolun hemen yanındaydılar. Onu burada bırakacak mıydı?

bırakacak mıydı?

Yanındaki adam koltuğunda döndü ve Dani onu ilk kez iyice görebildi. Aman Tanrım, lanet olası bir film yıldızının arabasına binmişti. Öyle olmalıydı. Kesinlikle mükemmeldi. Çenesi düştüğünü hissetti. Koyu kahverengi saçları düşük bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Gümüş rengi gözleri, güçlü kemikler ve keskin hatlardan oluşan yüzünü domine ediyordu. Görebildiği kadarıyla, vücudu uzun ve inceydi. Omuzları pahalı görünümlü bir gömlekle kaplıydı, ancak kravat takmamıştı, bu da pürüzsüz, bronzlaşmış cildinin V şeklinde bir kısmını ortaya çıkarmıştı.

Biraz melek gibi görünüyordu, ama uzun zaman önce lütuftan düşmüş bir melek gibi.

Elini tutup, iki elinin arasına aldı. Bir dakika önce çok soğuk olan eli, şimdi sıcaklıkla çevriliydi ve bu sıcaklık cildine yayılmaya başladı.

"Bana odaklan, Annie."

Onu düzeltmeyi düşündü, ama panik onu tekrar boğmak üzere olan bir dalga gibiydi. Altı aydır böyleydi. Panik ataklar gittikçe kötüleşiyordu. Önceki gece neredeyse bayılacaktı. Finn onu tutmuş ve bunu yapmak istediğinden emin olup olmadığını defalarca sormuştu. Kahretsin. Finn onun sorununun bir parçasıydı.

O koridorda yürümeye başlamıştı ve Finn orada dururken çok güzel görünüyordu. Damadı. Sonunda ait olduğu yere gelmişti, koridorda sevgilisi Finn'e doğru yürüyordu. Ama Finn onun için orada değildi. Hiçbir zaman öyle olmamıştı. Orada duran Jimbo'ydu ve papyonuyla boğuşuyordu.

O anda, tüm hayatının trajik bir film gibi geçtiğini gördü. Birkaç çocuğu olacaktı. O çok içecek ve arkadaşlarıyla dışarı çıkacak, o ise çocuklara bakacaktı. O istediğini yapacak, o ise görevini yerine getirecekti. Gençliğini çocuk yetiştirip evi çekip çevirerek geçirdikten sonra, hayatının geri kalanını onu bakarak geçirecekti, çünkü o içip partilerle hayatını harcayacaktı.

Parmağında bir yüzük olsa bile, yine de yalnız kalacaktı.

Dönüp kaçmıştı ve şimdi seri katil olabilecek yakışıklı bir tanrı gibi bir adamla arabadaydı. Şansının

gibi, muhtemelen öyleydi. Sonunda doğu Teksas'ta parçalanmış ve gömülmüş olarak bulunacaktı.

Ve bu, Jimbo ile yaşayacağı hayattan daha iyi olabilirdi.

"Ah, sen tam bir baş belasısın." Diye iç geçirdi, gri gözlerini devirdi ve sonra onu kendine çekti. "Neyse ki, seninle nasıl başa çıkılacağını biliyorum, ufaklık." Elini bıraktı ve koltuğunda döndü. Bir eliyle yüzünü kavradı, yanağını avuçladı, diğer eliyle beline dokundu. Onu kendine çekti, aralarında bir tül dağı vardı. "Önemli olan sana odaklanacak bir şey vermek."

O da odaklanmıştı. Ama planı, kalp atışlarını kontrol altına almaksa, bunu tamamen yanlış yapıyordu. Kalbinin attığını hissedebiliyordu, ama artık panik içinde değildi. Bu başka bir şeydi: beklenti. Onu öpecek miydi? O eğildi. Çenesinin boyunca çıkmaya başlayan koyu sakalını görebiliyordu. Nefesinden nane kokusunu alabiliyor ve vücudunun ısını hissedebiliyordu. Adam ağzını onun ağzına bastırduğunda, kız tamamen felç olmuştu. Yumuşak dudaklarını, sanki keşfediyormuş gibi nazikçe kızın ağzında gezdirdi. Dani omuzlarının gevşediğini hissetti. Bu çok hoştu. Bu, Jimbo'nun pes edip penisini sokmadan önce yaptığı özensiz, yarı yürekli öpüşme girişimlerinden çok farklıydı. Bu eritici derecede tatlıydı. Dani biraz nefes aldı ve ağzını açtı.

O da hemen bu fırsatı değerlendirdi ve güçlü diliyle onu istila etti. Dani kendi iniltisini duydu ve tüm vücudunu onun ellerinde gevşetmeye bıraktı. Onun dili onun dilinin etrafında dans ederken, hayatında hiç öpülmediğini fark etti. Ne yaptıklarını bilmeyen erkekler tarafından öpülmüş ve taciz edilmişti, ama bu, ah, bu bir öpücüktü. Bu, onun için tüm duyularının canlanmasını isteyen ezici bir istekti. Elleri hareket etmiyordu, ama o ellerin teninde olmasını istiyordu. Onun altında olmak istiyordu. Bunun asla bitmemesini istiyordu. Onun adını bilmiyordu. O da onun adını bilmiyordu. Önemli değildi, çünkü hayatında ilk kez, bacaklarını açıp birini içeri almak istiyordu, gerçekten istiyordu.

Finn bile bu yabancının onu etkilediği gibi etkilememişti. Finn onu fiziksel olarak hiç istememişti, ama bu adam tanışmalarından beş dakika sonra onu öpüyordu.

sonra onu öpüyordu. Göğüs uçlarının sertleştiğini hissetti, dudaklarının oraya ulaşmasını istiyordu.

Adam başını yumuşak bir hareketle kaldırdı. Dani ona baktı. Cildi kızarmış ve canlı hissediyordu.

"Şimdi daha kontrolün sende mi, Annie?"

Hayır. Hiç de bile. Ama o öyleydi. Dani'nin anlayabildiği kadarıyla, onu çılgına çeviren ve vücudunu daha fazlasını isteyen öpücükten hiç etkilenmemişti. Yutkundu ve başını sallayarak koltuğuna geri döndü. "Evet. Çok daha iyi hissediyorum. Teşekkür ederim." "Çok naziksin," diye mırıldandı. Eli yine vites kolunu buldu.

"Seni götürebileceğim bir yer var mı, Annie?"

"Adım Dani. Danielle." Akli hızla çalışıyordu, ama paniği geçmişti. Mantıklı düşünmesi gerekiyordu. Şehvet bir seçenek değildi. "Beni lokantaya bırakın. Adı Christa's Café, birkaç blok ötede."

Otobüsün durduğu yer orasıydı. Aslında otobüse binecek parası yoktu. Belki oradan arayabilir ve kız kardeşi kilisede bıraktığı çantasını ve çantasını getirebilirdi. Finn'le yüzleşemezdi. Belki de bir daha Finn'le yüzleşemeyebilirdi.

"Aç mısın?" "Hayır."

"O zaman neden oraya gitmek istiyorsun?"

Bu onu ilgilendirmezdi, ama yine de hemen cevap verdi. Sonra kaba davrandığı için kendini kötü hissetti. "Otobüsün durduğu yer orası."

Nereye gideceğini bilmiyordu. Otobüs onu San Antonio veya Austin'e götürebilirdi. Diğer yön ise Dallas'a ve Oklahoma City'ye gidiyordu.

Gerçekten o kadar uzağa kaçabilir mi?

"Ah, o zaman temelli kaçmaya niyetlisin. Peki, iki bilet alman gerekecek çünkü giydiğin elbisenin birine sığacağını sanmıyorum. Bütün sırayı al, ufaklık." Arabayı birinci vitese taktı ve spor araba yol boyunca mırıldanarak ilerledi. Kasabadan uzaklaşarak otoyola girdi.

Geriye dönmesi gereken caddeyi geride bıraktığını izledi. "Hey, lokanta o tarafta kalıyor."

Adam başını salladı. "Evet, bunu söylemiştin." Araba yoluna devam etti.

"Beni lokantaya götürmeyeceksin, değil mi?" Kendini koltuğa yerleşip rahatlamış buldu. Onunla bu arabada geçireceği her dakika, artık gidecek bir evi ve geleceği olmadığı gerçeğiyle yüzleşmeden önce geçireceği bir dakika daha anlamına geliyordu. Aptalca davrandığını biliyordu. Kız kardeşinin ona bağırışını duyabiliyordu. *Hiçbir şey düşünmemişti. Arkadaşlarını seçerken dikkatli davranmamıştı. Uyum sağlayamamıştı. Utanç vericiydi.* Şimdi düşününce, belki de Val'i hiç aramayacaktı.

Kız kardeşi sürüş sırasında sürekli şikayet etse de, bunu kolayca görmezden gelmek mümkündü. Teksas'ın geniş gökyüzüne baktı ve içinde bir şeyler hafifledi. Kendini gerçekten biraz gülümserken buldu. "Nereye gidiyoruz?"

Önemli değildi. Bir şekilde, bir şekilde, onunla güvende olacağını biliyordu. Hayatı boyunca kendisinden istenen her şeyi yapıp karşılığında neredeyse hiçbir şey almadan geçirdikten sonra, ertesi gününün nasıl olacağını bilmediğini hissetti. Bu heyecan vericiydi.

Adam başını çevirdi ve ona bakarken zarif kaşlarını kaldırdı. Yüzünün sol tarafı hafifçe yukarı doğru çekildi ve yanağında tatlı bir gamze oluştu. "Tatile gidiyoruz. Yol boyunca fazladan bagaj bulduğum için az eşya getirdiğime sevinebilirsin. Adım Julian Lodge, ama bu gecenin sonunda bana sadece 'efendim' diye sesleneceğini tahmin ediyorum."

İki Aşk

Nights in Bliss, Colorado Kitap 2
Lexi Blake, Sophie Oak adıyla
yazıyor

Satın almak için [buraya](#) tıklayın

Callie Sheppard hayatında bir kez çılgınca eğlendi ve asla unutamayacağı ama bir daha asla görmeyeceğini düşündüğü iki erkekle mükemmel bir hafta sonu geçirdi. Nathan Wright ve Zane Hollister, kanun kaçakları motosiklet çetesini çökertmek için uzun bir gizli göreve çıkmadan önce çılgın bir hafta sonu geçirmek isteyen iki DEA ajanıydı.

Altı yıl sonra, Rye Harper işini bırakınca Callie yeni bir şerifi işe alması gerekir. Ancak Nate yeni üniformasıyla kapıdan içeri girdiğinde kalbi bir an durur. Nate ve Zane iyileşmek için Colorado'nun Bliss kasabasına gelmiştir. Kimlikleri açığa çıkar ve Barbarlar neredeyse işlerini kaybederken, Zane korkunç bir bedel öder.

Çocuklar, Callie'nin kırık kalbini geri kazanmaya kararlıdır. Ancak Barbarlar intikam almak için geri döndüklerinde, Callie'yi sahiplenmeden önce onu kurtarmaları gerekecektir.

Lexi Blake hakkında

Lexi Blake, kocası, üç çocuğu ve dünyanın en tembel kurtarma köpeği ile Kuzey Teksas'ta yaşıyor. Genç yaşıta yazmaya başlayan Blake, oyunlar ve gazetecilik üzerine yoğunlaştı. Romantik romanlar yazmaya başlayana kadar başarıya ulaşamadı. En garip yerlerde mizah bulmayı seviyor. Lexi, çift, üçlü veya dörtlü ne kadar tuhaf görünürse görünsün, mutlu sonlara inanıyor. Sophie Oak adıyla çağdaş Batı ménage romanları da yazıyor.

Lexi ile çevrimiçi bağlantı kurun:

Facebook: [Lexi Blake](#)

Twitter: [authorlexiblake](#)

Web sitesi: www.LexiBlake.net

Lexi'nin ücretsiz haber bültenine [buradan](#) kaydolun.

Lexi Blake'in diğerk kitapları

Satın almak için tıklayın

ROMANTİK GERİLİM

Ustalar ve Paralı Askerler

[Beni Seven Dom](#)

[Altın Kelepçeli Adamlar Bir Dom](#)

[Sonsuza Kadar](#)

[Efendisinin Gizli Servisinde](#)

[Sanctum: Ustalar ve Paralı Askerler Novella Aşk
ve Ölüm](#)

[Koşulsuz: Ustalar ve Paralı Askerler Novella Zindan
Royale](#)

[Zindan Oyunları: Ustalar ve Paralı Askerler Novella
Heyecan Verici Bir Manzara](#)

[Sevilen: Ustalar ve Paralı Askerler Novella](#)

[Sadece İki Kez Seversin](#)

[Luscious: Masters and Mercenaries~Topped](#)

[Adored: Masters and Mercenaries Novella](#)

[Master No](#)

[Sadece Bir Tat: Ustalar ve Paralı Askerler~Topped 2
Sanctum'dan Sevgilerle](#)

[Sadık: Bir Masters and Mercenaries Novella](#)

[Hakimiyet Asla Ölmez](#)

[Boyun Eğmek Yeterli Değil](#)

[Usta Bitişler ve Paralı Asker İsrıkları ~ Mükemmel Eşleşenlerin Gizli](#)

[Tarifleri: Ustalar ve Paralı Askerler ~ Mükemmel Eşleşenler 3](#)

[Sadece Onun Gözleri İçin](#)

[Düzenlenmiş: Usta ve Paralı Askerler Novella Bir
Gün Daha Aşk](#)

[Hizmetinizde: Ustalar ve Paralı Askerler ~ Topped 4](#)

[Usta Parçaları ve Paralı Asker İsrıkları ~ Kızlar](#)

[Gecesi](#)

[Kimse Daha İyisini](#)

[Yapamaz Kapat Kapak](#)

[Korunan: Usta ve Paralı Askerler Novella](#)
[Büyülü: Usta ve Paralı Askerler Novella](#)
[Büyülenmiş: Bir Masters and Mercenaries Novella](#), 23 Haziran 2020'de
Çıkacak

Ustalar ve Paralı Askerler: Unutulmuşlar

[Kayıp Kalpler \(Memento Mori\)](#)
[Kayıp ve Bulunan](#)
[Sende](#)
[Kaybolmak](#)
[Uzun Süredir](#)
[Kayıp](#)
[No Love Lost](#), 29 Eylül 2020'de Çıkıyor

Kelebek Körfezi

[Kelebek Körfezi](#), 5 Mayıs 2020'de Çıkacak
[Bayou Baby](#), 25 Ağustos 2020'de çıkacak

Kanunsuz

[Acımasız](#)
[Tatmin](#)
[İntikam](#)

Adaleti Arayış

[Koruma Emri](#)
[Arzunun Kanıtı](#)

Ménage Ustalar (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Bakire Esirleri](#)
[Bakirelerinin Sırrı Bakire](#)
[Cariyeleri Bakire](#)
[Prensesleri Bakire](#)
[Rehine Bakire](#)
[Sekreterleri Bakire](#)
[Metresleri](#)

Mükemmel Beyefendiler (Shayla Black ve Lexi Blake

tarafından) [Skandal Asla Uyumaz](#)
[Oturumda Baştan Çıkarma](#)

Büyük Kolay Baştan
Çıkarma Duman ve
Günah
Başkanın İsteği Üzerine

KENTSEL FANTASTİK

Hırsızlar

Işığı Çal Günü.
Çal Ayı Çal
Güneşi Çal
Geceyi Çal
Ripper
Bağım
İl
Uyuyan
Sürgün

Yaz Çalmak, Yakında!

LEXI BLAKE, SOPHIE OAK ADIYLA YAZIYOR

Teksas Sirenleri

Küçük Kasaba Sireni
Şehirdeki Siren
Köleleştirilmiş Siren
Sevgili Siren
Bekleyen Siren
Çiçek Açan
Siren Serbest
Bırakılan Siren
Yeniden
Doğmuş Siren

Bliss, Colorado'da Geceler

Üçlü Sürüş. İkili
Aşk, Tekli
Tutku, Bliss'te
Kaybolmak

Bliss'te
Bulunan Saf
Bliss
Mutluluğu Kovalamak
Bir Zamanlar Bliss'te Bliss'e
Dönüş
Bliss'teki Sirenler

Bir Peri Masalı

Bağlı
Canav
ar
Güzelli
ğİ

Bağımsız

Benden
Uzaklaş Kar
Yağdı

İçindekiler

<u>Önsöz Birinci</u>	
<u>Bölüm İkinci</u>	
<u>Bölüm Üçüncü</u>	
<u>Bölüm Dördüncü</u>	
<u>Bölüm Beşinci</u>	
<u>Bölüm Altıncı</u>	
<u>Bölüm Yedinci</u>	
<u>Bölüm Sekizinci</u>	
<u>Bölüm</u>	
<u>Dokuzuncu</u>	
<u>Bölüm Onuncu</u>	
<u>Bölüm On Birinci</u>	
<u>Bölüm On İkinci</u>	
<u>Bölüm On</u>	
<u>Üçüncü Bölüm</u>	
<u>On Dördüncü</u>	
<u>Bölüm On Beşinci</u>	
<u>Bölüm On Altıncı</u>	
<u>Bölüm On Yedinci</u>	
<u>Bölüm On</u>	
<u>Sekizinci Bölüm</u>	
<u>Epilog</u>	

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

